

The background of the book cover is a composite image. The top half shows a dark, star-filled space with a large, pale, cratered planet or moon in the upper right corner. The bottom half shows a reddish-orange, rocky landscape with jagged mountains and a hazy, atmospheric glow. The title 'Contact Extraterestru' is written in large, bold, red letters across the top. Below it, 'volumul 1' is in smaller white letters, and 'dovezi și consecinte' is in even smaller white letters. The author's name 'DR. Steven M. Greer' is in white letters in the lower middle. At the bottom center is a small logo of a flame or leaf next to the word 'DAKSHA' in white capital letters.

Contact Extraterestru

volumul 1

dovezi și consecinte

DR. Steven M. Greer

CONTACT EXTRATERESTRU

vol. 1

Dovezi și consecințe

DR. STEVEN M. GREER

DR. STEVEN M. GREER

CONTACT EXTRATERESTRU

vol. 1

DOVEZI ȘI CONSECINȚE

TRADUCERE: RAMONA BENȚE

DAKSHA
PUBLISHING

Extraterrestrial contact: the evidence and implications
Copyright©1999 Steven M. Greer

**Copyright © 2010 MISTERIUM PUBLICATII -
Editura DAKSHA**

Toate drepturile aparțin în exclusivitate editurii DAKSHA. Este interzisă reproducerea oricărui fragment fără acordul editurii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GREER, STEVEN

**Contact extraterestru : dovezi și implicații / dr. Steven M. Greer ; trad.:
Ramona Bențe. - București : Daksha, 2010**

2 vol.

ISBN 978-973-1965-11-6

vol. 1. - 2006. - ISBN 978-973-1965-15-4

I. Bențe, Ramona (trad.)

001.94

DAKSHA

Contact & comenzi:

0726.334.721

OP 48 CP 104, sector 2, București

comenzi@edituradaksha.ro

www.edituradaksha.ro

ISBN 978-973-1965-11-6

ISBN 978-973-1965-15-4 vol. 1

CUPRINS

Mulțumiri	7
Omagiu	9
Introducere	13
Partea I-a: Semnificații și implicații	17
1. Implicațiile unei dezvoltări despre existența extraterestră.....	18
2. Evaluarea comprehensivă a CSETI asupra fenomenului OZN/ET - mai 1991	30
3. Un singur univers, o singură națiune.....	38
4. Fundamentarea unității interplanetare.....	43
5. Implicații de securitate națională în ceea ce privește subiectul OZN/IET	53
6. Tehnologia IET și securitatea mondială	60
7. Răpirile: nu tot ceea ce strălucește este aur.....	66
8. E-mail de la dr. Helmut Lammer	82
9. Procesul de ne-ostilitate	85
10. Consecințele fricii	97
11. Ozn-urile, umanitatea și întregul spectru al realității.....	101
12. Extraterestrul și noua cosmologie.....	109
13. Punctul de intersecție	134
14. Minte/conștiința nelimitată non-locală	164
Partea II-a: Dovezile și inițiativa CE-5	169
15. Citate despre ozn-uri și inteligența extraterestră	172
16. 1942-1945: Începe era prezentă a aparițiilor ozn	187
17. 1947-1964: Prăbușire, recuperare și aterizare în New Mexico	191

18. Întâlniri ale avioanelor militare cu OZN-uri - 1951.....	200
19. Vara anului 1952: OZN-uri deasupra oraşului Washington D.C.	205
20. Zboruri deasupra bazelor de comandă aeriană.....	213
21. Urmărire militară deasupra Iranului - 1976	222
22. RAF/USAF BENTWATERS - WOODBRIDGE - decembrie 1980.....	226
23. Incidentul din cadrul liniilor aeriene japoneze.....	233
24. Valul de OZN-uri din Marea Britanie - 1990.....	236
25. Valul de OZN-uri din Mexic.....	241
26. Incidentul din Varginha - ianuarie 1996	248
27. Apariții de OZN-uri în Arizona - martie 1997	254
28. CE-5: propunere pentru întemeierea unei noi categorii de cercetare	260
29. Scurt rezumat al unor rezultate de cercetare ale CSETI	290
30. OZN-uri deasupra Belgiei - februarie 1992.....	294
31. CE-5 în apropierea Golfului Breeze, Florida - martie 1992	310
32. CE-5 în sudul Angliei - iulie 1992	325

MULȚUMIRI

Sunt mulți cei cărora trebuie să le mulțumesc pe această cale, astfel încât chiar și o listă parțială ar fi foarte lungă.

În primul rând, vreau să-mi exprim recunoștința față de soția mea, Emily, care a făcut eforturi intense pentru a-mi sprijini munca și cercetările în cadrul CSETI. Fără ea, toate acestea nu ar fi fost posibile. Plină de dăruire și sacrificiu, ea a fost mereu prezentă atunci când am avut nevoie de ajutor.

Le mulțumesc, de asemenea, membrilor CSETI (care cu siguranță sunt în număr foarte mare) pentru eforturile lor remarcabile de a aduce la lumină aceste dezvăluiri și pentru interesul manifestat în vederea stabilirii unui contact pașnic cu formele de viață extraterestre (ET). Dintre toate aceste persoane, Shari Adamiak este cea care mi-a fost cea mai apropiată timp de șase ani și totodată o luptătoare neînfricată pentru adevăr. Fără eforturile sale extraordinare, realizările noastre nu ar fi putut fi posibile. Ea a trăit și și-a consacrat o mare parte din viață pentru a se asigura că va veni ziua în care adevărul va fi cunoscut și pacea va cuprinde întreaga lume.

Shari m-a ajutat să cercetez și să scriu multe dintre rapoartele care se regăsesc în această carte, fiind prezentă aproape la toate expedițiile importante ale contactelor realizate de către CSETI cu ființele

extraterestre. Într-un fel, munca ei a fost prometeică; nu a șovăit niciodată și până în momentul în care nu s-a mai putut mișca, din cauza teribilei boli care a ținut-o la pat, ea a muncit din greu pentru a ne ajuta să avansăm în cercetările noastre.

Pe lângă ea, mai sunt mulți alții cei cărora vreau să le mulțumesc: Tony Craddock, administratorul paginii noastre web, care este și un cercetător de teren de primă clasă; Debbie Foch și Linda Willetts, care au avut roluri importante în finalizarea eforturilor depuse în cadrul CSETI; dr. Ted Loder, care a preluat cu abilitate sarcina de a fi liantul dintre CSETI și comunitatea științifică; Marty Keller, care a muncit mai bine de 5 ani pentru a păstra legătura cu mass-media privind acest subiect; dr. Richard Haines, care a documentat metodic contactele interactive dintre oameni și extratereștri, în noua lui carte *CE-5*; Jan Harzan, care a depus un volum impresionant de muncă și influență în vederea dezvăluirii adevărului expus în această carte către liderii politici de vârf; precum și consilierul meu în domeniul militar, politic și de securitate națională, fără sprijinul și sfatul căruia evenimentele istorice din ultimii cinci ani nu ar fi putut fi posibile.

De asemenea, țin să le mulțumesc în mod deosebit tuturor celor care sprijină CSETI – miilor de cercetători de teren, filantropi, avocați etc. Trebuie să ne continuăm eforturile pentru a atrage către noi acel viitor măreț spre care tinde omenirea. Noi, cei care trăim azi pe Pământ, suntem de fapt cei care trebuie să instaurăm pacea mondială, pacea universală și o civilizație nouă, care să coexiste în armonie cu Pământul și cu celelalte ființe din galaxie.

OMAGIU

Astăzi, 20 ianuarie 1998, Shari Adamiak a trecut în Lumea Luminii, la orele 9:50. Ea a realizat această trecere în prezența prietenilor săi, în pace și fără suferință. Vă rog pe toți să înălțați o rugăciune pentru Shari, pentru evoluția spirituală a sufletului ei. Ce cuvinte ar putea exprima pierderea pe care o simțim și iubirea pe care cu toții o avem pentru Shari?

Din 1991, când ne-am întâlnit pentru prima dată la o conferință în Los Angeles, Shari a fost un extraordinar sprijin al întregii mele activități, o colegă neobosită, o prietenă adevărată, un cercetător îndrăzneț, un confident de neînlocuit și o leoaică neînfricată, fără al cărei ajutor altruist CSETI nu ar fi ajuns la numeroasele sale realizări istorice.

Shari a fost mâna mea dreaptă și asistentă de încredere timp de mai mult de șase ani. Indiferent că eram în America Latină, înfruntând tot felul de primejdii, ori în ședințele din birourile Pentagonului, Shari a fost întotdeauna cu mine - și a fost acolo pentru noi toți. Ea nu a șovăit niciodată și nu s-a dat niciodată bătută în fața greutăților de tot felul pe care le-a întâmpinat.

Fără să ia în seamă criticile sau operațiunile de culise, ea a muncit cu o hotărâre neabătută pentru pacea universală, pentru Pământ și pentru nenumăratele dimensiuni care există dincolo de lumea fizică.

La câte lucruri extraordinare nu am fost martori

împreună? Ne-am plimbat în umbra unora dintre cei mai mari vulcani de pe planetă, cu navele extraterestre plutind silențioase deasupra noastră; am asistat la momentul în care câțiva martori aflați sub acoperire militară strict secretă povesteau adevărul despre OZN-uri unui grup de kongresmeni; am fost martori la dezvăluirea unor evenimente cu semnificații remarcabile etc. Mai presus de toate, Shari era plină de veselie și de entuziasm, de o curiozitate și o uimire aproape copilărească în fața misterelor creației și a potențialului uluitor al vremurilor pe care le trăim.

Chiar și atunci când trupul nu i-a mai putut fi de ajutor, ea a dat dovadă de un spirit atât de plin de grație, de curaj și de iubire, încât toți cei care o cunoșteau au fost copleșiți și binecuvântați de exemplul ei.

Cu numai două luni în urmă, în noiembrie 1997, am plecat împreună în California pentru a vizita Parcul Național Joshua Tree. Acolo, Shari a experimentat ceea ce iubea ea cel mai mult: unitatea cu stelele, cu universul și comunicarea cu ființele de pe alte planete, care ne vizitează. Luptându-se cu starea de slăbiciune, cu durerea și cu paralizia tot mai avansată a piciorului și mâinii sale drepte, Shari mergea totuși în deșert în fiecare noapte, fără a ține seama de greutatea pe care i le pune condiția sa fizică precară. Acolo, prin punctul de trecere al luminii, am văzut profunzimile spațiului, ființele extraterestre și navele din alte lumi, care așteaptă „creșterea” noastră spirituală. Nimic nu o putea opri pe Shari din a atinge acest țel, al comuniunii pline de pace și înțelegere cu ființele din alte lumi.

O mare lumină a plecat din această lume, dar ea strălucește cu putere pentru totdeauna în tărâmul eternității. Știu că Shari era pregătită pentru această mare călătorie: exact cu șapte zile înainte de dimineața trecerii

ci în neființă, am translatat împreună în lumea de „dincolo”, pentru foarte scurt timp. Copleșiți, am experimentat o Lumină inefabilă, o Prezență beatifică, emanând din centrul creației. Nu cred că o pot descrie în cuvinte pentru că se afla dincolo de orice poate percepe și defini intelectul. O strălucire infinită, de culoare alb-aurie în centru, care devenea roz, apoi purpurie pe măsură ce se expansiona infinit în fața noastră, scufundându-ne într-o mare de iubire, bucurie și frumusețe, diferită de tot ceea ce experimentasem până atunci. Sunt convins că aceea a fost experiența conștiinței lui Dumnezeu – lumină pură, iubire indescritibilă și pace atotcuprinzătoare. Acel „loc” era străbătut de milioane de voci unite într-una singură, ce cântau o melodie prea suavă pentru a mi-o putea aminti, al cărei refren era: „Cu toții suntem Unul în spirit”.

Știind că sfârșitul îi era aproape, am venit din nou la Denver pentru a o vedea pe Shari. Noaptea trecută, în timp ce mă rugam, Shari a ieșit din starea de comă și a deschis ochii, plină de bucurie. I-am spus că totul era pregătit pentru trecerea ei în Lumea Luminii și că putea să plece când se simțea pregătită pentru aceasta. Am auzit-o aprobând ceea ce îi spuseseam, în timp ce o lacrimă i se prelingea pe obraz, pentru că știa că timpul nostru împreună în această lume era aproape de sfârșit.

În această dimineață am fost chemați la căpătâiul ei. Am spus câteva rugăciuni și am pregătit-o spiritual pentru trecerea în lumea de „dincolo”. Pe măsură ce camera se umplea de lumină și de o stare înălțătoare, am simțit că venise momentul și am spus: „Shari, mergi în lumina eternă”. Cu aceasta ea și-a dat ultima suflare și s-a înălțat la Dumnezeu.

Cu toate că știam că starea ei prezentă este plină de bucurie și de iubire, pierderea lui Shari este totuși grea

pentru mine. Să ne amintim totuși de ea în acest mod: a trăit în Lumea Luminii, plină de bucurie, și ar fi dorit să continuăm munca pentru care ea și-a dedicat întreaga viață: stabilirea Păcii Universale și crearea unei Civilizații Cosmice.

Am discutat cu Shari despre implicarea ei viitoare, de dincolo de vâlul de lumină, care va duce mai departe cauza păcii și a iluminării în toate țărâmurile lui Dumnezeu. Nu am niciun dubiu că ea va sluji așa cum se cuvine, din noua ei „casă a eternității” și că va deveni una cu îngerii păcii.

Căci fără pace, nu poate exista progres pe acest Pământ. De aceea trebuie să ne străduim tot mai mult pentru a aduce pacea între oameni, națiuni și popoare, cu inimile pline de iubire. Pentru că atunci când vom pleca din această lume, tot ceea ce vom lua cu noi va fi doar iubirea, o iubire infinită, nesfârșită.

Dr. Steven M. Greer,
20 ianuarie 1998

INTRODUCERE

Pe 13 decembrie 1993 am luat avionul spre Washington D.C., împreună cu soția mea, pentru a ne întâlni cu primul director CIA din administrația Clinton, James Woolsey. Motivul „de acoperire” pentru această întâlnire a fost o cină la care au participat directorul CIA (gazda noastră) și soția sa, dr. Sue Woolsey (ofițer operator șef la Academia Națională de Științe). Cu puțin timp înainte de această întâlnire am aflat că eram prima persoană care urma să-l informeze pe directorul CIA asupra subiectului OZN și inteligenței extraterestre (ET): Woolsey a depus mai multe cereri, dar nu a primit nicio informație despre acest subiect de la niciunul dintre canalele guvernamentale oficiale.

Evident că venisem pregătit cu o servietă mare, plină cu dovezi, declarații ale martorilor, fotografii și înregistrări video cu OZN-uri, documente guvernamentale și altele. După introducerile de rigoare și obișnuitele schimburi de amabilități, am trecut direct la subiect.

Am aflat astfel că directorul CIA și soția lui au văzut cu ochii lor un OZN în New Hampshire, pe la sfârșitul anului 1960, în plină zi. După vreo 10-15 minute în care i-am prezentat dovezi ale existenței OZN-urilor, dl. Woolsey a spus: „Da, știu că ele există. Acum vorbește-mi despre ce înseamnă toate acestea.”

Însăși cartea de față este scrisă pentru a explica ce înseamnă toate acestea. Ea prezintă dovezi clare,

convingătoare, documente și fotografii de proveniență guvernamentală; esența ei se referă, de fapt, la semnificația tuturor acestor lucruri. Orice persoană cu mintea deschisă poate studia aceste cazuri și poate conchide, la fel cum a făcut și dl. Woolsey, că ceea ce se petrece este foarte real. Cel mai important însă este motivul pentru care OZN-urile se află aici, la fel și implicațiile pe care prezența lor le are în societatea noastră, precum și modul în care s-a menținut secretul atâta timp și însemnătatea ori consecințele dezvăluirii acestor fapte. Cum călătoresc aceste dispozitive prin spațiul interstelar și cum putem comunica în timp real la o distanță de mulți ani-lumină.

Vom prezenta aici o arhivă de documente care își propune să elucideze toate aceste aspecte și multe alte probleme critice în legătură cu extraterestrii. Dovezile constituie, de fapt, partea cea mai ușoară; ceea ce este cu adevărat provocator este să le înțelegem *sensul*. Cartea de față reprezintă o astfel de încercare, cu mențiunea că aceasta este doar o primă tentativă de a dezlega unul dintre cele mai mari mistere ale tuturor timpurilor.

În acea noapte, în decembrie 1993, am petrecut două ore și jumătate împreună cu directorul CIA-ului și cu ofițerul operator șef al Academiei Naționale de Științe, discutând despre semnificația acestor mistere. Îmi amintesc că am vorbit despre implicațiile geopolitice ale dezvăluirii acestui subiect populației de pe întregul glob. Îmi amintesc, de asemenea, că am elucidat implicațiile dezvăluirii tehnologiilor ET, care ar putea înlocui toate sursele de poluare din lume. Îmi amintesc că am discutat despre cum ar reacționa reprezentanții religiilor la o asemenea dezvăluire. Totuși, cea mai prețioasă amintire de la acea întâlnire este cea în care dr. Sue Woolsey, soția șefului CIA, m-a întrebat: „Spuneți-ne, vă rugăm, cum

comunică extraterestrii unii cu alții, la distanțele enorme care îi despart în spațiul cosmic?” Am respirat adânc și pentru o clipă m-am gândit să nu spun adevărul. Dar mi-am dat repede seama că, dacă a fost suficient de receptivă pentru a-mi pune această întrebare, probabil că era pregătită să audă și răspunsul. Am rostit: „Sistemele lor de comunicare au la bază tehnologii ultraperformante, care implică un fel de interfață cu aspectele realității pe care noi le numim minte și gând, iar acest spectru al realității transcende timpul și spațiul liniar în totalitate...” Spre surprinderea mea, dl. Woolsey a zâmbit și a spus: „M-am gândit eu că trebuie să fie ceva de genul acesta”.

A înțeles. Și sunt convins că și dumneavoastră veți înțelege.

dr. Steven M. Greer
februarie 1999
Albermale, Virginia

PARTEA I-A

SEMNIFICAȚII ȘI IMPLICAȚII

Această secțiune a cărții prezintă tabloul general, în care se explică ce înseamnă fenomenul OZN și ET. În această parte, discuțiile legate de relațiile geopolitice și interplanetare sunt urmate de o privire comprehensivă asupra naturii realității și asupra modului în care spațiul, timpul și mintea sunt intercorelate.

Poate părea ciudat că această parte o precede pe cea care se referă la dovezi, însă citirea prealabilă a semnificației acestor fenomene va da viață dovezilor pe care le vom prezenta în continuare.

Odată ce veți înțelege semnificațiile și implicațiile acestui subiect, dovezile și rezultatele cercetărilor CSETI vor deveni relevante. Acest subiect nu se referă doar la întrebarea dacă suntem sau nu singuri în univers. Mai profundă decât atât este chiar semnificația lui și ce anume înțelegem noi din toate acestea.

Astfel, cel mai important lucru dintre toate ne este sugerat de următoarea întrebare: cum anume relaționăm noi cu aceste forme de viață care vin din adâncurile spațiului și ale timpului? Sunt ele într-adevăr extraterestre sau sunt ca și noi, umanoide, conștiente și cu care împărtășim în mod profund aceleași rădăcini ale existenței?

IMPLICAȚIILE UNEI DEZVĂLUIRI DESPRE EXISTENȚA EXTRATERESTRĂ

1996

Într-o conversație recentă pe care am avut-o cu un general în rezervă al Forțelor Aeriene, am vorbit despre o dezvăluire extraordinară a existenței formelor de viață extraterestre (ET). Acest bărbat, care știa încă din 1946 că OZN-urile sunt reale și că erau de origine extraterestră, m-a întrebat: „Steve, ce ar însemna o asemenea dezvăluire?”

Pentru mine era clar că generalul avea dubii în ceea ce privește implicațiile complexe pe care le-ar fi generat o astfel de dezvăluire, cu toate că el era cu totul în favoarea aducerii adevărului la lumină. Mi-am dat seama atunci că este timpul să elaborăm cât mai amplu cu putință consecințele pe care această dezvăluire le va avea asupra umanității. De aproape patru ani de zile port astfel de discuții cu persoanele implicate în probleme legate de securitatea națională, cu oameni de afaceri importanți, cu oficiali ai CIA, cu persoane din ONU și cu diverși lideri mondiali. Sunt ferm convins că este necesar să începem prin a contempla un viitor care include existența formelor de viață extraterestre și etapele primare ale unor relații interplanetare.

Pentru ca cei pragmatici să nu pună la îndoială caracterul oportun al unei asemenea discuții, dați-mi voie

să declar aici, fără niciun echivoc, că omenirea a întârziat cu 50 de ani realizarea acestei deliberări. De jumătate de secol se știe că nu suntem singuri în univers și că mult amânata discuție asupra semnificației și implicațiilor contactului cu civilizațiile ET este de fapt mult întârziată, nicidecum prematură.

Totuși, înainte de a începe o astfel de analiză, trebuie să luăm în considerare mai întâi natura, atmosfera și cadrul discuției. Implicațiile diferă foarte mult, în funcție de felul în care aceste informații vor fi expuse publicului larg: în mod militarist, alarmist, xenofob sau înspăimântător, ori printr-o discuție calmă, științifică, bazată pe dovezi și plină de speranță. Aceasta înseamnă că mesajul, imaginile, cadrul și atmosfera care însoțesc o dezvăluire vor determina în cea mai mare parte implicațiile sale imediate. O astfel de dezvăluire poate fi una dintre cele mai electrizante momente din istoria umanității, dacă este prezentată cu înțelepciune... sau, dimpotrivă, ea poate reprezenta o adevărată teroare în masă.

Dat fiind tratamentul pe care mass-media și subcultura OZN îl aplică acestui subiect, avem serioase motive de îngrijorare. Pentru că, dacă această dezvăluire va fi legată de programarea mentală a oamenilor cu privire la „invadatorii spațiali”, de victimele „răpirilor” extraterestre și de alte dezinformări ori perspective paranoide sau fantastice, atunci ne aflăm cu adevărat în încurcătură. În acest sens, efortul de dezvăluire a Proiectului *Starlight* al CSETI se află la 180 de grade față de concepțiile xenofobe actuale și are în vedere un eveniment rațional, bazat pe dovezi, care își propune să transmită următoarele:

- există dovezi științifice și mărturii substanțiale ale existenței formelor de viață ET în apropierea Pământului;

- atâta vreme cât prezența acestor forme de viață aici nu este în totalitate înțeleasă, nu există nicio dovadă că ele sunt ostile și nu există niciun motiv de teamă sau panică;

- comunitatea mondială trebuie să realizeze o discuție deschisă asupra acestui subiect și să facă pași constructivi pentru a asigura o relație pașnică, durabilă cu aceste forme de viață.

Bineînțeles că toate acestea sună simplu de pus în practică, dar avem de luptat cu tendințele paranoide, dictate de frică, ale culturii populare. Totuși, nebunia care predomină în mass-media și în domeniile de divertisment nu ar trebui lăsată să ne împiedice să dezvăluim un adevăr simplu și totodată evident, și anume că nu suntem singuri în univers. Trebuie totuși să fim pregătiți să separăm în mod calm această dezvăluire de teatralismul celor cărora le-ar plăcea să ne audă strigând: „Cade cerul peste noi...”

Astfel, discuțiile vor asigura un cadru calm, științific și plin de speranță pentru această dezvăluire. Dincolo de zarva imediată a proclamațiilor enunțate de diferite centre, vor exista implicații fundamentale care vor reprezenta elementul principal al deliberării noastre. Aceste implicații sunt atât de profunde, încât niciun aspect al vieții de pe Pământ nu va rămâne neatins de ele. De la teologie la tehnologie, de la geopolitică la economie, de la mediu la viitoarea explorare a spațiului, aproape fiecare domeniu al străduințelor umane va fi în cele din urmă influențat de o asemenea dezvăluire.

Implicații imediate

În ceea ce privește viitorul apropiat, implicațiile unei dezvăluiri la nivel înalt asupra existenței formelor de viață ET acoperă o arie largă, de la geopolitică la

filosofie. Cel mai pronunțat efect imediat al unei asemenea dezvăluiri va fi acela al alterării modului în care ne percepem pe noi înșine, umanitatea în ansamblul ei, precum și întregul univers. În timp ce efectul total al unei astfel de dezvăluiri ar dura zeci de ani, dacă nu chiar secole, pentru a se manifesta plenar, va exista totuși o realizare imediată a faptului că noi suntem în realitate un singur popor în țara noastră, care este Pământul, printre multele lumi locuite de alte forme de viață inteligente.

Realizarea acestui fapt va transforma nu numai modul în care ne privim pe noi înșine și planeta pe care trăim, ci va avea, de asemenea, un impact uriaș asupra stării actuale de influențe geopolitice. În anii care au urmat Războiului Rece, lumea a devenit din ce în ce mai „balcanizată”, exact în vremurile în care ar trebui să năzuim la amplificarea unității și a coerenței acțiunilor noastre. Dezvăluirea irevocabilă a faptului că nu suntem singuri în univers și, chiar mai important decât atât, că aceste forme de viață avansate aterizează pe *terra firma* (pământ solid), va furniza un impuls semnificativ procesului, încă incomplet, al formării unei civilizații cu adevărat globale. Această dezvăluire va completa efectul de galvanizare pe care l-a oferit programul spațial, care a trimis înapoi pe Pământ fotografii cu această sferă albastră minunată ce plutește în spațiu și pe care o numim cu toții „acasă”.

Pe măsură ce comunitatea globală analizează viitorul Pământului intrând în legătură cu alte civilizații avansate, toate preocupările obișnuite, precum și războaiele dezastruoase fără sfârșit între popoare și națiuni, care au loc pe acest pământ, vor apărea dintr-o dată într-o cu totul altă lumină. Neînțelegerile și conflictele între diferitele identități rasiale, religioase,

etnice și naționale vor fi văzute într-o nouă perspectivă, pe măsură ce vom începe să luăm în considerare realitatea Pământului evoluând într-o civilizație interplanetară. Lumea va grăbi astfel tot mai mult pașii globalizării și ai integrării într-o civilizație pașnică funcțională.

Acest lucru poate și trebuie să fie făcut fără a demoniza sau a zeifica civilizațiile ET. Răspunsul xenofob, înrădăcinat în vremurile noastre prezente și trecute va trebui să lase loc unei noi paradigme motivate de speranță, înțelegere și toleranță față de diversitate.

Chiar și procesul de înțelegere a prezenței ET va forța umanitatea să evolueze din punct de vedere moral, spiritual, psihologic și fizic pentru a putea accepta efectiv provocările unei asemenea situații. Astfel, impactul imediat va include dezvoltarea rapidă a unei capacități funcționale globale vizavi de prezența ET. Nicio națiune, de una singură, nu poate face asta; nicio superputere, oricât de bine intenționată, nu poate gândi și acționa în numele întregii lumi pe măsură ce se adaptează transformărilor recente ale relațiilor interplanetare. Iar acest lucru va oferi bazele atât practice, cât și filosofice pentru dezvoltarea unei civilizații mondiale.

În timp ce oamenii își vor menține fără îndoială identitățile lor naționale, etnice și religioase, acestora li se va adăuga identitatea fundamentală de a fi „de pe Pământ”. Mai mult decât atât, se va dezvolta conștiința faptului că toate formele de viață conștiente și inteligente au în comun legătura intangibilă, dar reală a conștiinței și a conștiinței și, astfel, vor apărea primele stadii ale *cetățeniei universale*. Cu alte cuvinte, vom experimenta – mai întâi interior și mai apoi în viața noastră practică – faptul că viața este universală.

Guvernele lumii vor fi imediat afectate în diferite moduri. Va exista mai întâi o examinare ascunsă, vor exista proiecte „negre” secrete în sectoarele militar/servicii secrete/industrial, dar mai apoi ele vor fi mutate în domeniul public și aduse sub supravegherea și controlul convențional. Actualmente aceste proiecte „nu există” în mod oficial și tocmai de aceea ele reprezintă o amenințare serioasă la adresa integrității guvernamentale în țările democratice, cum ar fi SUA. O astfel de dezvăluire va pune însă în mișcare presiuni sociale și guvernamentale imense pentru restaurarea lanțului de comandă și preluarea controlului asupra acestei situații; în aceste condiții, liderii guvernamentali veterani nu vor mai putea evita asumarea responsabilității acestei situații, motivate până acum de așa-zisa „lipsă de veridicitate a subiectului”. Pe scurt, o dezvăluire despre existența formelor de viață ET în apropierea Pământului va inversa excesul de secretomanie care s-a dezvoltat în perioada cuprinsă între Cel de-Al Doilea Război Mondial și vremurile actuale, după încheierea Războiului Rece.

Instituțiile academice, științifice și guvernamentale se vor focaliza rapid asupra semnificației, implicațiilor și cerințelor unei paradigme globale nou-ordonate, care include existența civilizațiilor ET ce vizitează Pământul. De la politica internațională până la diverse academii științifice din toată lumea, această situație va deveni cel mai important element al discuțiilor, studiilor și dezbaterilor. În sens academic, niciun domeniu de studiu nu va rămâne neatins de o asemenea dezvăluire: istoria, antropologia, filosofia, geopolitica, exo-biologia, teologia, artele, știința și tehnologia, afacerile și economia – toate vor fi imediat și intens preocupate de o asemenea dezvăluire. Vastele și profunde implicații

inerente faptului că nu suntem singuri în univers și că suntem deja vizitați de forme de viață extraterestre avansate vor avea cu siguranță o semnificație incomparabilă în istoria speciei umane.

Implicațiile teologice și filosofice vor fi imediat discutate în cadrul religiilor importante ale omenirii, în termenii unui univers în care oamenii nu mai sunt singurii copii inteligenți și conștienți ai lui Dumnezeu. În acest sens, conceptele de Dumnezeu, creație, viață și religie vor evolua în direcția includerii existenței vieții inteligente și în alte părți ale universului, iar aceasta va cauza o „universalizare” a lui Dumnezeu și a semnificației religioase. Va exista cu siguranță un segment reacționar nefericit, dar predictibil, din partea unora dintre religiile lumii, care vor plasa o asemenea dezvăluire într-un cadru strict escatologic sau chiar mai rău decât atât. Putem observa deja la marginile sectorului civil tentativa de demonizare sau zeificare a vizitatorilor ET. O asemenea reacție și un asemenea fanatism, previzibile de altfel, vor face loc în cele din urmă unui răspuns mult mai rațional și mai matur, astfel încât religiile lumii vor adopta o atitudine de înțelegere față de viața inteligentă, care este universală și care va servi la aprecierea unui Creator infinit a cărui glorie nu se limitează doar la planeta Pământ.

Implicații indirecte pe termen lung

Este evident că o singură carte nu ne-ar permite o analiză detaliată a ramificațiilor imediate ale unei asemenea dezvăluiri, cu atât mai puțin a implicațiilor indirecte pe termen lung. Totuși, este important să trecem în revistă câteva dintre elementele de bază ale acestor implicații pe termen lung, deoarece aici vom vedea o transformare efectivă a societății umane.

Aceasta nu poate fi apreciată pe deplin fără a analiza, de asemenea, un element central al ultimilor 50 de ani de secretomanie OZN/ET, și anume faptul că au existat proiecte secrete care au deținut tehnologie avansată ET, pe care o folosesc și o studiază de zeci de ani. Aceasta înseamnă că în era *post-dezvăluire* va exista posibilitatea de a aplica aceste tehnologii la problemele societății umane. Elaborarea mecanismului energiei, propulsiei, comunicației și a altor tehnologii ET avansate va avea un impact extraordinar asupra tehnologiei actuale de pe Pământ, mai ales în domeniul generării de energie pentru transport, în domeniul comunicațiilor, al educației, manufacturilor, medicinei etc. În afara faptului că manualele noastre de știință, fizică, matematică și tehnologie vor fi rescrise, aplicațiile practice ale acestor tehnologii vor transforma complet fața societății umane.

Există totuși și o direcție negativă a implementării acestor tehnologii noi, și anume aceea că, de-a lungul istoriei, oamenii au folosit întotdeauna aproape orice invenție în domeniul tehnologiei pentru a construi mașini de război. Proliferarea armelor nucleare, chimice și biologice de distrugere în masă ar trebui să ne facă să ne gândim cât de distructivă ar putea fi utilizarea unei asemenea tehnologii ET avansate. (Cu atât mai mult ar trebui să ne facem griji în legătură cu implicațiile unor asemenea realizări tehnologice care vor ajunge în mâinile celor care conduc proiectele „negre” și care nu răspund în fața poporului și nici în fața guvernelor lumii.) Din acest motiv, este extrem de important ca aceste tehnologii aplicate să nu fie răspândite până când în lume nu se vor crea relații internaționale stabile și nu se va obține o pace internațională durabilă.

Pesimiștii și cinicii vor spune că omenirea nu va

ajunge niciodată la acest nivel de evoluție, dar opinia mea este contrară, aceea că vom reuși, deoarece vom fi nevoiți să facem aceasta. Oamenii au multe defecte și slăbiciuni, dar până la urmă suntem cu toții niște supraviețuitori și ne adaptăm extraordinar de bine circumstanțelor care ne amenință traiul. Cu siguranță că situația actuală a proliferării armelor de distrugere în masă în mâinile unor dictaturi instabile este o astfel de circumstanță. Faptul că încă mai pot exista consecințe dezastruoase, va servi numai la determinarea oamenilor de a face ceea ce este necesar pentru a supraviețui: să se adapteze și să evolueze într-o civilizație globală pașnică și stabilă.

Lăsând la o parte pentru moment această dezbatere, să ne imaginăm un tablou în care avem acces la aceste tehnologii ET avansate, în condițiile unei stări de pace și stabilitate internațională.

Aceste tehnologii nu utilizează combustibili fosili sau radioactivi, ci sunt sisteme energetice complet revoluționare, neliniare. Aceasta înseamnă că există o sursă de energie nelimitată care este omniprezentă în întregul univers, chiar și în îndepărtatul spațiu cosmic; tehnologia ET este alimentată cu această energie. Rezultatul constă în cantități enorme de energie generată și, sfidând astfel legile termodinamicii, se obține mai multă energie care va fi adusă în sistem.

Fără a intra într-o lungă discuție despre sistemele de propulsie care pun în mișcare vehiculele ce se deplasează cu o viteză mai mare decât viteza luminii (presupuse a fi imposibile de către fizica secolului XX), despre „plierea „spațiului-timp”, despre neglijarea efectelor gravitației și inerției masei sau despre sistemele neliniare de comunicare, ce se interconectează în mod direct cu mintea ori cu gândurile, ori despre nenumărate

alte considerații legate de tehnologia ET avansată, vom spune doar că această tehnologie se află cu multe etape înaintea celei disponibile pe Pământ.

Care sunt implicațiile aplicării unor astfel de tehnologii în toată lumea?

- Biosfera, care se degradează cu o viteză alarmantă, în primul rând din cauza arderilor combustibililor fosili și a lipsei relative de energie, va fi extraordinar de mult ajutată, dacă nu chiar salvată de aplicațiile largi ale acestor tehnologii. În cea mai mare parte, Pământul se află încă la nivelul anilor 1800 în ceea ce privește generarea de energie, transportul și tehnologiile aferente. Motorul cu combustie internă, gazul, uleiul și cărbunele sunt cele mai importante surse de energie. În afară de faptul că ele constituie cele mai mari surse de poluare a aerului și a apei, cantitatea relativ mică în care ele se găsesc și sunt exploatate duce la costuri mari și la ineficiență în ceea ce privește îndepărtarea altor surse de poluare din procesările chimice, manufacturiere și altele. Randamentul scăzut, lipsurile și aspectul poluant care este intrinsec sistemelor energetice actuale, ne ucid literalmente planeta. Aplicarea sistemelor energetice ET avansate vor inversa complet această situație.

- Atunci când ne vor trebui doar câteva minute – în loc de 12-14 ore – să ajungem din Asia la New York, lumea se va transforma cu adevărat într-un oraș global. Nu va mai fi nevoie de metropole vaste, ineficiente și dezumanizante, deoarece atât comunicarea cât și transportul vor permite orașelor mici și satelor să aibă acces unul la altul într-un timp foarte scurt. Aceasta va produce o transformare în natura și funcționarea societății, neegalată până acum în istoria umanității.

- Cantitatea redusă de energie pe care o avem la dispoziție și, pornind de la aceasta, existența unor

resurse limitate ale planetei noastre, a condus la apariția unei mari inegalități între națiunile sărace și cele bogate ale lumii. Aplicarea tehnologiilor ET va modifica această situație în mod radical, iar în final vor rezulta abundența și echilibrul economic. La rândul lor, acestea vor modifica situația socio-economică a lumii și vor diminua presiunile economice și inegalitățile care creează atâtea lupte și conflicte pe întreg cuprinsul globului. Aplicând tehnologiile de „punct zero” și cele conexe cu ele, în fiecare comunitate și în fiecare casă lipsurile vor face loc abundenței. Rasa umană va fi eliberată astfel de mentalitatea opresivă a achizițiilor materiale și a supraviețuirii, lăsând loc unei viziuni înalte asupra dezvoltării întregului potențial din fiecare om.

- Sănătatea publică și progresele medicinei vor rezulta amândouă direct din aceste noi tehnologii. De exemplu, imaginați-vă o lume în care abundența de apă curată și energie îndepărtează foametea și bolile de pe întreg Pământul.

- Explorarea spațiului va fi o activitate viabilă, deoarece aceste sisteme energetice ultraperformante de propulsie permit deplasarea prin spațiu la o viteză de câteva ori mai mare decât viteza luminii. Implicațiile economice și sociale ale acestei posibilități sunt incalculabile.

La aceste implicații tehnologice și de mediu se adaugă implicațiile pe termen lung, legate de faptul că omenirea va ajunge să aibă relații deschise cu diferite civilizații extraterestre. Care ar putea fi efectele unui dialog deschis cu forme de viață avansate în ceea ce privește cultura, arta, muzica, filosofia sau știința lumii noastre? Numai atunci când vom înceta să negăm existența altor civilizații și a adevărurilor dezvăluite despre ele ne vom putea îndrepta în direcția unei

societăți durabile interplanetare.

Se vor putea – și fără îndoială se va face aceasta – scrie volume întregi despre semnificația contactului cu civilizațiile ET avansate. De un lucru suntem însă absolut siguri: *primul pas este acela de a reuși să prezentăm deschis aceste adevăruri.* În prezent, noi nu avem o civilizație solidă pe această planetă, ci una care este muribundă din punct de vedere moral, tehnologic și social. După cum spune un vechi proverb chinezesc: „Dacă nu schimbăm direcția, vom ajunge cu siguranță încotro ne îndreptăm.”

Într-adevăr, ca să citez din titlul cărții lui Al Gore: „Planeta noastră se află în balanță”. Apariția unei civilizații globale consolidate și dezvoltarea ulterioară a capacității noastre de a deveni o civilizație interplanetară depind de o prezentare deschisă a existenței civilizațiilor ET și de transformarea noastră într-o civilizație mondială pașnică. Numai atunci vom putea intra în era unei tehnologii solide, a unei economii consolidate și a unei culturi durabile. Numai atunci vom putea, pe Pământ, să ne luăm locul printre stele ca membri ai unei civilizații universale în creștere.

EVALUAREA COMPREHENSIVĂ A CSETI ASUPRA FENOMENULUI OZN/ET - MAI 1991

O analiză comprehensivă a fenomenului OZN, precum și cercetările originale și experiențele membrilor Grupului de Lucru al Inițiativei CE-5 a CSETI ne-au permis să tragem anumite concluzii specifice în legătură cu OZN-urile, inteligența ET și țelurile civilizațiilor ET. Concluzia acestei analize, pe care o voi prezenta în continuare, are intenția de a ajuta atât grupurile, cât și persoanele individuale în eforturile lor de a înțelege acest subiect complex. Am înregistrat numai acele concluzii asupra cărora avem un grad mare de certitudine.

Concluzii generale

- Unele OZN-uri sunt nave spațiale extraterestre care sunt pilotate de entități biologice ET ce locuiesc pe o altă planetă și, mai mult ca sigur, într-un alt sistem solar.
- Există în prezent mai multe civilizații ET care sunt implicate în activități legate de planeta noastră.
- Aceste civilizații ET lucrează fie la unison, fie unele împotriva altora, existând anumite specializări în diverse funcții și activități pentru diferitele grupuri. Aceasta ne indică faptul că există o organizație - în curs de apariție

sau deja bine stabilită - pentru aceste grupuri.

- Ființele ET au baze în acest sistem solar și pot avea baze temporare pe Pământ, în special sub apă.

- Referitor la locația precisă a bazelor ET nu suntem în măsură în acest moment să spunem care planete sau sisteme solare constituie baze permanente pentru aceste ființe. Orice informație asupra acestui subiect este posibil să fie incorectă, din cauza considerentelor de securitate ale acestor ființe. Dată fiind tendința actuală generală către război, agresivitate și violență, dezvăluirea deschisă a planetelor de origine le-ar pune într-un posibil pericol, datorită intereselor militare care există pentru tehnologia propulsiei și cea de producere a energiei utilizate de navele lor.

- Varietatea de mărimi și forme a ființelor ET observate se datorează:

- a)varietății civilizațiilor de origine;

- b)specializării funcțiilor, care includ cercetări generale, cercetări asupra mediului Pământului, operațiuni la bază și comenzi centrale, generarea de energie și transferul acesteia, tehnologie umană, cercetări militare și de programe spațiale.

- Contactul instantaneu și complet cu civilizația umană a fost evitat datorită unui număr de factori corelați, incluzând:

- a) nevoia de a evita subminarea timpurie a civilizației pământene, inclusiv răsturnarea conceptelor militare, politice, geopolitice, culturale, economice, tehnologice și religioase;

- b) aducerea într-o zonă de risc a propriei lor civilizații și a „poporului” lor, precum și a misiunii pe care o au, date fiind xenofobia umană, tendințele violente și reacțiile armate la o astfel de prezență străină;

- c) până acum, un astfel de contact deschis și masiv

nu a fost necesar și nu a fost în acord cu misiunea lor pe termen lung, deoarece aceasta nu are ca scop „achiziționarea” sau distrugerea civilizației noastre.

- Există un plan de a permite un contact gradat mai profund cu societatea umană, astfel încât oamenii să aibă posibilitatea să se obișnuiască cu realitatea existenței altor ființe inteligente în univers. În viitorul apropiat vor apărea oportunități limitate, dar crescânde, de inițiere a contactelor bilaterale.

- Contactul instantaneu la o scară largă va avea loc numai în condițiile unei urgențe mondiale semnificative (naturală sau determinată de oameni).

- În timp ce observările OZN-urilor și interacțiunile cu ființele ET au loc probabil din timpuri străvechi, creșterea notabilă a activității acestora a coincis cu Al Doilea Război Mondial și cu „răsăritul erei nucleare”. Aceasta indică faptul că ET sunt preocupați de etapa prezentă de tranziție a evoluției sociale umane. Ei sunt interesați în special de armele nucleare umane și de tehnologia care ar putea constitui un pericol pentru civilizația noastră. Aceste ființe sunt preocupate mai ales de tranziția noastră către o societate globală, către pacea mondială și stabilirea unui guvern mondial drept, eficient și reprezentativ, care este așteptat să apară în următorii 10-15 ani sau chiar mai repede.

- Tehnologia ET este cu strictețe păzită, atât de ființele ET, cât și de agențiile secrete ale marilor puteri, datorită posibilității de aplicare a acesteia în domeniul militar, ceea ce ar amenința grav securitatea mondială. Este imperativ necesar ca această tehnologie să nu fie aplicată în activitățile umane semnificative, până când pe Pământ nu va domni pacea și nu va exista un guvern mondial eficient.

- Guvernul SUA a știut prea bine de realitatea OZN-

urilor și a ocupanților lor, cel puțin la nivelul unui grup strict secret, încă din anul 1946 sau chiar mai devreme. O tănuire absolută a acestor fapte a fost menținută de-a lungul timpului din cauza:

a) panicii la nivel de mase și entropiei sociale care s-ar putea produce în urma unei astfel de dezvăluiri;

b) motivelor de securitate în legătură cu aplicabilitatea tehnologiilor ET în domeniul militar, în contextul tensiunilor și intereselor competitive din preajma Războiului Rece;

c) incertitudinii și neîncrederii în ceea ce privește scopurile și intențiile reale ale ET;

d) rușinii ce ar fi rezultat în urma dezvăluirii modului în care a fost abordată această problemă, cum ar fi hărțuirea și ridiculizarea unor civili nevinovați și a personalului militar, tănuirea informațiilor față de marele public etc.

- Guvernul SUA are în posesie mai multe OZN-uri și trupurile decedate ale mai multor ființe ET. Deși există dovezi care arată cu certitudine că aceste agenții încearcă să înțeleagă și să aplice tehnologia foarte evoluată a sistemelor de funcționare a acestor nave, eforturile lor nu au avut un succes operațional, cu toate că cercetările au dus la un număr de „descoperiri” secundare și parțiale.

- Natura acestor nave și ființe ET a fost caracterizată în mod incorect ca „aparținând unei alte dimensiuni sau realități”. Din nefericire, aceste declarații sunt făcute fără a defini clar ce este, de fapt, „această realitate”. O înțelegere mult mai corectă este aceea că Spectrul Complet al Realității este unul singur, integrat, care poate fi perceput ca întreg sau în variatele sale aspecte, această percepție depinzând în totalitate de nivelul de conștiință a celui care percepe. Variatele aspecte ale

„dimensiunilor” acestei realități, care sunt practic infinite ca număr, nu sunt restricționate de timp sau spațiu (așa cum le cunoaștem noi). Aceste ființe și navele lor aparțin aceleiași Realități ca și ființele umane; totuși, progresul lor în ceea ce privește știința fizică și „știința conștiinței” le-a oferit posibilitatea pătrunderii într-un aspect mai elevat al Spectrului Complet al Realității decât cele experimentate de obicei de oameni. Diferențele nu sunt insurmontabile și nici fundamentale; de fapt, ele sunt relative și temporare. În timp ce aceste ființe utilizează și experimentează un aspect mai elevat al Spectrului Complet al Realității, la fel pot și vor face aceasta și ființele umane, deoarece și noi suntem la fel de „inter-dimensionali” ca și ei.

- Energia navelor spațiale ET și sistemul de „propulsie” (sau transfer de spațiu) utilizează principii și legi ale universului fizic care nu sunt încă pe deplin înțelese de știința omenească. Ele includ:

- a) tehnologia gravitațională/anti-gravitațională și electromagnetică/gravitațională;

- b) sisteme de energie spațială și așa-numitele sisteme de energie hiper-dimensionale;

- c) tehnologii de interschimbare materie/energie;

- d) tehnologie asistată de conștiință (TAC) și conștiință asistată de tehnologie (CAT).

- Unele, dacă nu chiar toate ființele ET au dezvoltat capacități mentale ce includ telepatia, previziunea, vederea la distanță (remote-viewing) și altele, ceea ce indică faptul că au dezvoltat „știința conștiinței” la un nivel care egalează sau depășește tehnologiile lor fizice avansate. Și oamenii au aceste capacități, dar ele rămân în mare parte nedezvoltate la majoritatea dintre ei.

- ființele ET sunt mult mai dezvoltate sau mai avansate decât oamenii în multe aspecte, dar nu sunt

superioare oamenilor ca ființe. Punctul nostru de unitate și egalitate cu ET se află în existența noastră mutuală ca ființe conștiente, inteligente.

- În timp ce feluritele tipuri de ființe ET pot avea valori și priorități care sunt diferite de cele ale oamenilor secolului XX, scopurile și intențiile lor sunt neostile și nu includ achiziționarea ori subjugarea Pământului sau a oamenilor.

- Stabilirea unei păci mondiale durabile și a unui guvern înțelept este esențială pentru relația de lungă durată dintre oameni și ființele extraterestre.

Intenții

Fără să minimalizăm aspectele bizare și înfricoșătoare ale acestui fenomen pe care unii oameni le-au experimentat, evaluarea noastră asupra scopurilor și intențiilor vizitatorilor ET este aceea că ei nu sunt în mod sigur ostili omenirii. Operațiunile și activitățile lor de bază se centrează în jurul:

- cercetării generale a Pământului și a societății sale;
- observării domeniului militar (nuclear) și evaluării acestuia;
- studiului și observării sociale și psihologice a oamenilor;
- observării și evaluării dezvoltării mentale și spirituale a omului;
- documentării și cercetării asupra ecologiei Pământului, inclusiv documentarea asupra sistemelor de viață de pe Pământ, precum și a speciilor de plante, a mineralelor și animalelor;
- observării tehnologiei umane și a dezvoltării tehnologice;
- observării, monitorizării active și, dacă este necesar, a limitării programelor spațiale umane, în

special a celor îndreptate în direcția colonizării naționaliste a spațiului;

- interacțiunii atente cu oamenii pentru comunicarea anumitor informații despre ei înșiși și pentru acomodarea oamenilor cu prezența lor.

Concluzia noastră este că aceste activități derivă din mai multe scopuri, care includ:

1. studiul și cercetarea asupra unei specii inteligente (oamenii) care se dezvoltă cu rapiditate în timpul unei tranziții spre o comunitate mondială;

2. nevoia crescândă de cunoaștere a societății și naturii umane, ce este pregătitoare pentru interacțiunile semnificative viitoare, care vor fi reciproce și care vor culmina cu introducerea civilizației Pământului într-o rețea interplanetară (ce ar putea dura câteva secole până la realizarea ei completă);

3. activități specifice pentru a fi pregătiți în cazul în care se cere o intervenție în timpul unei urgențe majore la nivel mondial, cum ar fi un război nuclear de mari proporții. Asemenea intervenții se vor manifesta sub forma:

a) interceptării și distrugerii Proiectilelor Balistice Intercontinentale (PBI);

b) alterarea coordonatelor proiectilelor;

c) activități de urgență cu baza pe Pământ, unde și când este necesar.

Se va avea în vedere intervenția minimă necesară, cu intenția de a prezerva Pământul ca planetă locuibilă, cu resursele umane adecvate susținerii vieții inteligente pe această planetă.

4. intervenții de urgență în cazul unei catastrofe geologice sau de mediu, de proporții planetare;

5. preservarea speciilor de pe Pământ, inclusiv

prezervarea și/sau creșterea eredității umane, ca precauție pentru cel mai rău caz (vezi punctul 4);

6. protejarea spațiului pentru a nu fi utilizat ca spațiu militar ostil de către unele interese statale;

7. auto-protejarea intereselor ET, cu atât mai mult cu cât oamenii au o istorie recentă convingătoare în ceea ce privește agresivitatea lor, îmbinată cu dezvoltarea tehnologică rapidă; în acest „tablou”, monitorizarea și probabil chiar limitarea capacităților tehnice militare ale oamenilor poate fi importantă pentru securitatea ET. Evoluția umanității către pacea mondială, către non-agresivitate și către un guvern mondial eficient vor elimina acest motiv, precum și multe dintre punctele menționate mai sus;

8. țelurile pe termen scurt și lung ale ET, legate de obținerea unei „comutări” semnificative a modului de gândire umană de la o stare de segmentare/separare la una de unitate, pentru a include unitatea științei și religiei, unitatea politică și spirituală mondială, precum și unitatea universală. Această „comutare” a paradigmei depinde de dezvoltarea conștiinței umane, care este de mare interes pentru ființele ET;

9. prezervarea și progresul vieții inteligente în univers.

UN SINGUR UNIVERS, O SINGURĂ NAȚIUNE

1992

Una dintre cele mai grele încercări cu care s-a confruntat umanitatea de-a lungul istoriei a fost stabilirea păcii și a unității între diferitele popoare care o alcătuiesc. Diferențele exterioare de sex, rasă, origine etnică, naționalitate, religie etc. au divizat întotdeauna omenirea și au constituit cauza multor războaie și tulburări sociale. Doar în ultimii 100 de ani oamenii au început să exploreze în mod serios, la o scară largă, punctele comune pe care le avem, manifestând dorința de a depăși barierele care au separat națiunile atât de mult timp. Centrul acestui proces de evoluție l-a constituit dinamica acceptării diversității, precum și conștientizarea unității fundamentale pe care toți oamenii o posedă și o împărtășesc. Această dinamică a diversității – văzută prin prisma unicității – este fundația esențială pentru o pace și o prosperitate mondială de durată și ea va fi, de asemenea, principiul motivațional al următorului mileniu. Procesul lung și dureros al depășirii prejudecăților și îmbrățișarea unității esențiale a omenirii, cu toate că încă nu este nici pe departe realizat pe deplin, ne-a adus în pragul formării unei națiuni unice mondiale. Acceptarea faptului că umanitatea este una, că rasa, naționalitatea, religia etc.

sunt secundare prin raport la umanitatea pe care o împărtășim cu toții, ar putea fi realizarea de vârf a secolului XXI.

Dar ce înseamnă să fii cu adevărat uman, dincolo de definiția pur biologică? Unitatea profundă care se manifestă în noi transcende rasa, cultura, profesia, rolurile pe care le avem fiecare în viață, chiar și nivelul de inteligență sau nivelul emoțional, pentru că toate aceste atribute diferă foarte mult de la om la om. De fapt, fundamentul unicității umane este însăși conștiința, capacitatea de a fi conștienți de noi înșine, de a fi ființe inteligente. Toate celelalte calități umane derivă din aceasta, care este sursa tuturor atributelor. Inteligența conștientă este esența rădăcină din care emană toate celelalte calități umane. Este „țesătura” universală fundamental pură, pe care se manifestă bogăția fascinantă a vieții umane. Cea mai fermă, durabilă și transcendentă fundație pe care se bazează unitatea umană este însăși conștiința, pentru că suntem cu toții ființe simțitoare, treze, conștiente de noi înșine și inteligente. Indiferent cât sunt de diferite două ființe umane sau două culturi, această bază comună, care este *conștiința*, va determina apariția unității, deoarece ea este cel mai simplu, dar și cel mai profund fond comun al tuturor ființelor umane.

Cu toate că încercările pe care le traversează umanitatea pentru a ajunge la starea de unitate sunt extraordinare, imaginați-vă cât de excepțională poate fi această unitate pentru relația „embrionară” dintre oameni și civilizațiile ET. Diferențele superficiale și culturale dintre, să spunem, un american și un kenyan, pălesc în fața ei. Căile eșuate ale trecutului, de a lua în considerare numai diferențe și calități, trebuie să lase loc unui nou mod de a vedea lucrurile: acela de a percepe

unitatea care există în toți și în toate. Acest „ochi” al unității trebuie orientat nu numai asupra semenilor noștri, oamenii, dar și asupra ființelor ET, pentru că aceeași unitate fundamentală care există între oameni este valabilă și pentru relațiile dintre oameni și ET.

Termenul de Inteligența Extraterestră (IET), care în mod curios nu este clar definit, își găsește un loc minunat în cadrul acestui concept de unitate. Indiferent de planeta, sistemul solar sau galaxia din care provin și indiferent cât sunt de diverși, ET sunt în esență ființe inteligente, conștiente și sensibile. La rândul nostru, noi suntem, în esență, *unul*. În acest context putem vorbi despre o singură națiune ce populează un unic univers, la fel cum acum vorbim despre o singură națiune a acestei planete. Diferențele se manifestă întotdeauna pe anumite nivele de existență, dar adevărata unitate de la nivelul conștiinței este absolută. Ființele de pe alte planete care vizitează acum Pământul, chiar dacă sunt diferite de oameni atât la modul superficial, cât și la cel profund, sunt totuși ființe inteligente conștiente. Conștiința este baza și a existenței ființelor umane, dar și a ființelor ET și de aceea ea reprezintă fundamentul unității și al comunicării între diversele popoarele ale universului. Credințele pot diferi, procesele biologice pot varia, capacitățile noastre pot fi diverse, la fel cum și sistemele sociale și tehnologiile noastre sunt diferite, dar minunatul „fir” al inteligenței conștiente, care leagă toate popoarele, „țese” elegant unitatea dintre noi în întregul univers. Această unitate esențială nu poate fi subiectul diferențelor, deoarece ea este pură, imuabilă și fundamentală pentru însăși existența vieții inteligente.

Provocările cu care ne confruntăm în ceea ce privește ajungerea la o stare de unitate între popoarele universului este, de fapt, o extensie a problemelor cu

care ne confruntăm în stabilizarea unei stări de pace și unitate printre popoarele Pământului. Diversitatea, distincția și diferențele trebuie abordate cu o stare de respect reciproc, de acceptare și chiar de celebrare, în timp ce fundamentele cele mai profunde ale stării de unitate trebuie să rămână constant în prim-plan. Unitatea nu exclude și nici nu respinge diversitatea popoarelor, ci conectează această diversitate cu paradigma universalității conștiinței. Dezvoltarea acestei capacități, a acestui tip de conștiință, este cea mai importantă premisă nu numai pentru pacea și unitatea dintre oameni, dar și pentru pacea și unitatea dintre oameni și alte forme inteligente de viață din univers. Trebuie să sperăm și să ne rugăm ca defectele și erorile pe care umanitatea le-a manifestat în lungul, deși încă incompletul său marș către unitatea globală, vor servi ca lecții bine învățate în cazul datoriei pe care o avem de a interacționa în mod pașnic cu civilizațiile ET. Diversitatea infinită, care este uluitoare, a acestui univers poate fi acceptată și cuprinsă numai de mintea unor ființe care sunt ferm stabilite în starea de calm a conștiinței universale. În deceniile, secolele și mileniile ce vor urma vom realiza din ce în ce mai mult că succesul existenței umanității va depinde de dezvoltarea conștiinței, mai mult decât de progresul exterior.

Există un singur Dumnezeu care manifestă o singură Creație, deci un singur Dumnezeu este sursa tuturor ființelor conștiente, de pe Pământ sau din alte părți ale universului. Marea Inteligență Universală a trimis o rază a acestei lumini a conștiinței, care „traversează” toate ființele conștiente, unindu-ne cu Dumnezeu și totodată pe unii cu alții, prin intermediul efectului ei subtil ce pătrunde tot ceea ce există. Acestea sunt motivele pentru care eu susțin că realitatea ființei

umane și realitatea ființelor ET este una și aceeași. Dacă privim prin prisma diferențelor, noi suntem diferiți și fără legătură unii cu alții; dacă privim însă din perspectiva unității, suntem mai mult asemănători decât diferiți, mai mult înrudiți decât străini unii de ceilalți. Tocmai de aceea trebuie să privim la realitatea noastră interioară pentru a descoperi nu doar unitatea între noi, ființele umane de pe Pământ, dar și unitatea cu celelalte ființe inteligente din univers. În timp ce diferențele efemere pot crea confuzii, unitatea noastră esențială în conștiință nu ne va trăda niciodată. Există un singur univers locuit de un singur popor, iar acel popor suntem noi.

4

FUNDAMENTAREA UNITĂȚII INTERPLANETARE

1993

Dovezile care există despre faptul că Pământul este vizitat de cel puțin o civilizație extraterestră sunt numeroase și detaliate. În totalitatea lor, aceste dovezi sprijină estimările generale cu privire la faptul că au fost detectate forme de viață ET și că există în derulare un program riguros de cercetare, precum și inițiative diplomatice serioase în această direcție.

Luați în considerare următoarele aspecte:

- numeroase fotografii și înregistrări video realizate pe tot cuprinsul mapamondului, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte, cu nave care nu sunt de origine pământeană; aceste fotografii și înregistrări video au fost analizate și autentificate de către experți competenți în fizica optică și alte domenii conexe;
- peste 3500 de rapoarte ale piloților de avioane militare și comerciale care au întâlnit în timpul zborului nave extraterestre; multe dintre aceste mărturii au ca dovadă și interceptarea pe radar a acestor nave, precum și mărturii ale altor martori;
- peste 4000 de urme de aterizare ale navelor extraterestre, în toată lumea;
- mai multe sute de cazuri în care poliția, personalul militar sau persoane civile au raportat bruiajul

motoarelor mașinilor, al radiourilor sau al altor aparate electrice;

- peste 100 de martori direcți sau indirecti la recuperarea unei nave ET și cel puțin 4 cadavre ET provenite dintr-o navă care s-a prăbușit în luna iulie 1947, la 120 de kilometri N-V de Roswell, New Mexico; am primit mărturii scrise și filmate de la mai mulți martori direcți ai aceluși eveniment, care sunt ofițeri militari respectabili;

- sute de rapoarte credibile, multe dintre ele implicând martori direcți, despre ființe umanoide în legătură cu navele ET care au aterizat pe Pământ;

- multiple evenimente cu martori în care oameni au fost luați la bordul navelor ET;

- CSETI (Centrul Pentru Studiul Inteligenței Extraterestre) a reușit în ultimele 18 luni să stabilească în mod intenționat contact cu nave ET, de două ori, acestea apropiindu-se de noi la o distanță foarte mică și în prezența multor martori;

- statistici diverse au indicat faptul că aproximativ 10% din populația Americii (25 de milioane de oameni) au văzut nave extraterestre la o distanță relativ mică, astfel încât au putut observa în detaliu structura acestora;

- numeroase documente guvernamentale americane indică faptul că aceste „obiecte” sunt reale și că ele observă Pământul de mai multe decenii.

A sosit timpul pentru un dialog internațional deschis și serios, privitor la posibilitatea unor relații interplanetare viitoare. În niciun alt domeniu al experienței umane nu au existat atât de multe dovezi pentru o perioadă atât de lungă de timp, care să fie însoțite de atât de puține analize și cercetări – cel puțin în domeniul civil. Într-una din conferințele noastre

cineva a întrebat care este cel mai zguduitor aspect al acestui subiect, iar eu am răspuns că subiectul în sine este extraordinar, dar că absența unui răspuns serios din partea oamenilor este cu adevărat năucitoare.

Într-adevăr, obstacolele reale care există în promovarea acestui domeniu de studiu nu sunt nici științifice, nici clare, ci mai degrabă ele sunt politice, psihologice, sociale, spirituale și „paradigmatice”. Trebuie să admitem că o persoană respectată în societate are nevoie de mult curaj să ia poziție și să spună adevărul despre acest subiect, care a fost redus doar la un subiect de senzație sau imaginație folosită în industria subculturii OZN. Stigmatul și oprobriul social asociat acestui subiect este o barieră formidabilă în fața abordării serioase pe care acest subiect o merită, iar dacă ar exista chiar și numai o probabilitate de 10% că am detectat o formă de viață ET care vizitează Pământul – aceasta fiind una dintre cele mai profunde descoperiri din istoria umanității – trebuie să găsim tăria de a continua cercetările în această direcție.

Pentru aceia dintre dvs. care sunteți în continuare sceptici, gândiți-vă la următoarele aspecte: nu este necesară existența unui adevăr absolut înaintea începerii unei cercetări serioase asupra acestui subiect. În niciun alt domeniu al activității umane nu se necesită o dovadă *înaintea* inițierii unui studiu serios; dimpotrivă, dovada este întotdeauna rezultatul cercetărilor respective. În această privință, subiectul studiilor ET este ținut în stadiul în care se cer în mod irațional dovezi înainte de a se permite începerea un studiu serios asupra acestei probleme, pe de o parte, iar pe de altă parte, acesta este considerat un subiect fals, imaginar, datorită faptului că nu există dovezi în favoarea lui.

Astfel, aceasta nu este o funcție a motivelor științifice

sau a dovezilor, ci rezultatul unei reacții politice, sociale și psihologice în fața unei probleme care îi face pe majoritatea oamenilor de știință să roșească. Nechibzuința noastră colectivă este mânată în parte de frica de necunoscut, în parte de frica de ridicol și în parte de lașitate. Dovezile sunt totuși atât de profunde, implicațiile atât de vaste și consecințele faptului de a nu face nimic atât de teribile, încât am ajuns în punctul în care trebuie să găsim curajul de a răspunde într-un mod matur și responsabil în fața acestei probleme.

Pentru orice observator imparțial, dovezile care există întrunesc cu siguranță o probabilitate mai mare de 10% a faptului că suntem vizitați de civilizații ET avansate. Totuși, în cazul celor care au văzut toate datele, această probabilitate este mai mare de 90%. După ce am vorbit cu mai mulți oficiali guvernamentali care au realizat verificări strict secrete asupra acestui subiect și care mi-au confirmat faptul că guvernul SUA are în posesie mai multe obiecte și cadavre de origine ET, evaluările mele personale se apropie de certitudine. În afară de aceasta, am fost personal prezent în momentele în care navele ET s-au apropiat de echipa de cercetare a CSETI, la câteva sute de metri distanță, și ne-au transmis diverse semnale în mod repetat. Sincer vorbind, am foarte puține dubii că există cel puțin o civilizație ET și că ea este pașnică.

Totuși, de dragul argumentului, vă vom spune că toate dovezile pe care noi le avem la dispoziție în domeniul civil constituie o probabilitate de numai 10% a existenței contactului cu inteligențe ET. Nu constituie oare aceasta o dovadă adecvată pentru a iniția o misiune științifică și diplomatică serioasă? Cu siguranță că în medicină, probabilitatea de 10% pentru a găsi un tratament pentru cancer ar garanta un efort deplin din

partea comunității care se ocupă de cercetările împotriva acestei boli teribile. Fără îndoială că în acest domeniu miza este atât de mare, încât și o probabilitate de 10% este suficientă pentru a declanșa una dintre inițiativele cele mai extinse de cercetare din istoria umanității.

Această întrebare, totuși, nu este limitată numai la domeniul științific, deoarece, pe măsură ce se evaluează faptul că suntem vizitați de forme de viață ET avansate, se are în vedere și problema relațiilor interplanetare (și între diferitele specii). Aceasta este, de fapt, suprema provocare diplomatică. Descoperirea unei baze comune de viață cu ființele inteligente care nu sunt oameni se poate dovedi a fi cea mai extraordinară sarcină cu care s-a confruntat vreodată umanitatea.

Știm cu toții cât este de dificil pentru omenire să facă pace între diversele popoare ale lumii. Deși cu toții suntem oameni care trăim pe aceeași planetă numită Pământ, între noi au avut loc în mod repetat războaie, am fost mereu mânați de prejudecăți, de dușmănie, ori de sentimente care au adus lumea într-un adevărat haos și în pragul distrugerii. Pe măsură ce umanitatea se îndreaptă către noi începuturi, către o adevărată civilizație mondială, popoarele acestei lumi realizează tot mai mult unitatea lor esențială ca oameni; în aceste condiții, potențialul realizării unui contact între oameni și alte forme de viață inteligente este foarte probabil să crească exponențial.

Totuși, înainte de a aborda acest concept, este mai întâi necesar să ne punem câteva întrebări de bază:

- ce dezvoltări globale trebuie să apară înainte ca un contact deschis și complet cu civilizațiile extraterestre să poată avea loc?
- cum va apărea comunicarea și ce anume ar trebui comunicat?

- înaintea unui contact deschis și complet, ce formă de contact este posibilă într-un cadru preliminar de pionierat?

- și, cel mai important, care sunt punctele fundamentale de unitate între oameni și alte forme de viață inteligentă în univers? Care este fundamentul nostru universal comun?

Cu privire la ultimele întrebări, putem presupune că aceste forme de viață ET, care sunt ființe senzitive și raționale și care, prin definiție, au evoluat în condiții diferite de cele de pe Pământ, nu seamănă cu oamenii, nici măcar la un nivel superficial. Inteligența lor, fondul lor de cunoaștere, natura lor emoțională, structurile sociale și politice care le sunt specifice, sistemele lor etice, morale și religioase etc. sunt cu siguranță diferite de cele ale oamenilor. De aceea noi trebuie să găsim un punct mai profund de unitate cu ființele ET, adică ceea ce eu numesc *numitorul nostru comun cel mai elevat*. Această perspectivă, oricât de abstractă ar părea ea pentru unii, este cu adevărat esențială pentru stabilirea unui fundament comun al speciilor inteligente. Pentru că, fără un fundament comun, nu este posibilă relaționarea.

Acest fundament comun este atât de evident și cu toate acestea atât de tainic, atât de aproape și totuși atât de nebăgat în seamă, încât îl putem trece cu ușurință cu vederea. Este în același timp simplu și profund, aproape și totuși greu de „apucat”. Este cu adevărat constanta universală care există în fiecare formă de viață inteligentă: este *intelligența conștientă*.

Pura „conștientă” sau inteligența conștientă este ceea ce fiecare ființă conștientă și senzitivă din univers reprezintă, în natura sa esențială. Aspectul universal – sau non-antropocentric – al conștiinței umane este acel numitor comun cel mai elevat, cel mai înalt pe care se

poate baza o relație susținută, durabilă, între diversele forme de viață din univers. Ca ființe umane, noi suntem conștienți, treji; alte forme de viață sunt și ele conștiente, treze. Probabil avem foarte puține în comun, dar împărtășim cu toții această constantă universală: suntem cu toții ființe inteligente, senzitive, indiferent de rasa căreia îi aparținem. Conștiința sau inteligența conștientă universală este astfel prima piatră de temelie în fundația uniunii interplanetare.

După ce vom realiza unicitatea esențială pe care o împărtășesc toate formele de viață inteligente, ne vom confrunta cu provocarea de a formula o abordare justă a relațiilor interplanetare între diversele specii ale universului, care să fie pașnică, durabilă și reciproc avantajoasă. Iată câteva dintre principiile care par a fi esențiale pentru succesul realizării unui contact cu civilizațiile ET:

- O abordare reușită va trebui să conțină o perspectivă globală și nu una dictată de imperative naționaliste ori strict de securitate națională. Motivul din spatele oricărei tentative de contact și comunicare trebuie să aibă în mod clar un fundament global și orice beneficii care ar rezulta dintr-un astfel de contact trebuie să fie dăruite tuturor oamenilor de pe această planetă, nu numai unei singure națiuni sau culturi. Evoluția lumii către o adevărată civilizație globală va facilita cu siguranță acest gen de relații. Această problemă ar trebui să fie punctul central de interes al comunității internaționale. Unul dintre semnele maturizării rasei umane este realizarea unei adevărate civilizații mondiale și stabilirea unui guvern mondial reprezentativ pentru întreaga lume, care ar trebui împuternicit să răspundă provocării pe care o reprezintă relațiile interplanetare. Până când un astfel de guvern va funcționa efectiv, orice

grup care va intenționa un astfel de contact ar trebui să opereze din această perspectivă globală.

- Motivația unui astfel de contact și a unor astfel de relații ar trebui să se bazeze pe principiul beneficiilor reciproce și ea ar trebui să fie liberă de intenții exploatare sau achiziționare unilaterală. Până când pe Pământ va domni o stare de pace și ordine permanentă, utilizarea tehnologiei ET, care cel mai probabil ar fi folosită în aplicații militare unilaterale, ar trebui evitată.

- În timp ce motivele precise ale implicării civilizațiilor ET pe planeta noastră nu sunt încă pe deplin cunoscute, nu există nicio dovadă că ele sunt generate de intenții ostile. Până la proba contrarie, ar trebui să presupunem că acești vizitatori ET nu sunt ostili. Luând în considerare tendința spre xenofobie, prejudecată și teamă de necunoscut a oamenilor, trebuie să evaluăm motivele vizitelor ființelor ET pe Pământ cu grijă și cu mai multă deschidere, dintr-o perspectivă interplanetară.

- Pentru ca să se poată realiza o evoluție a relațiilor dintre oameni și speciile ET, este esențială obținerea de către oameni a unei stări sănătoase și adecvate de respect de sine, care să se reflecte la nivelul întregii colectivități umane.

- Indivizii și organizațiile implicate în contactele interplanetare ar trebui să evite tendința obișnuită de a se raporta la aceste ființe, care posedă o tehnologie avansată, ca la niște entități superioare sau inferioare. Este mult mai normal să privim aceste variații ca fiind simple diferențe, ce sunt produsul unor căi de evoluție diferite. Va trebui, de asemenea, să avem în vedere faptul că, la nivelul inteligenței conștiente, toate ființele senzitive sunt, la modul esențial vorbind, egale; aici,

egalitatea nu necesită similitudine.

- Ar trebui să realizăm că, până când umanitatea nu va ajunge la nivelul de maturitate descris mai sus, orice contact care se dezvoltă cu ființele ET va fi limitat, preliminar și de pionierat. Date fiind succesele obținute de CSETI în acest sens, putem face o evaluare inițială că un asemenea contact este posibil și el va progresa pe măsură ce lumea va deveni tot mai mult o veritabilă civilizație globală.

- Cunoștințele dobândite în urma unui astfel de contact sau relație care se dezvoltă cu ființele ET ar trebui să fie împărtășite în întregime cu toți oamenii lumii, în timp real. Un contact secret este implicit disfuncțional și trebuie evitat complet.

- În cazul oricărui tip de contact, relație sau schimb de acest gen ar trebui folosită o abordare multi-disciplinară și multi-culturală. Comunicarea în sine poate avea loc verbal, electronic, „simbolic/arhetipal” sau chiar telepatic.

- În evaluarea manifestărilor unor civilizații ET avansate trebuie menținută o viziune exhaustivă, deoarece dezvoltarea lor tehnologică poate fi cu mii, cu sute de mii sau poate chiar cu milioane de ani înaintea noastră. Manifestările unei tehnologii atât de avansate pot părea magice pentru oameni, la fel cum hologramele, televizorul sau laserul le-ar fi părut magice oamenilor din secolul al XVII-lea. Tendința de a eticheta astfel de manifestări ca fiind „supranaturale” sau magice ar trebui să fie evitată.

Suntem noi singuri în univers? Au venit alte forme de viață inteligente în mica noastră galaxie? Dovezile disponibile cele mai concludente sugerează faptul că nici pe departe nu suntem singuri în univers și că ființele din alte profunzimi ale spațiului ne-au găsit deja. Acum,

întrebarea esențială ar putea fi: ce vom face în această privință? Trebuie să ne unim pentru a căuta răspunsul la această întrebare și la altele mult mai dificile, întrucât poate fi vorba chiar despre viitorul planetei Pământ. Chiar dacă noi ne înșelăm și toate dovezile prezente indică existența unui alt fenomen, încercarea de a contacta acel fenomen, oricare ar fi el, se poate dovedi a fi plină de învățăminte. Dar dacă evaluările noastre sunt corecte și noi suntem vizitați de civilizații ET avansate, atunci riscul de a nu face nimic este imens.

Indiferent care ipoteză este corectă, a venit timpul să facem ceva!

5

IMPLICAȚII DE SECURITATE NAȚIONALĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SUBIECTUL OZN/IET

Scurt rezumat, 30 august 1995

Implicațiile în ceea ce privește securitatea națională, referitoare la subiectul OZN/IET, sunt profunde și vaste, cu toate că în prezent ele nu sunt recunoscute în mod oficial.

Aceste implicații pot fi luate în considerare separat din perspectiva a două direcții, care sunt însă intercorelate: 1) aspectele privind activitatea ET; și 2) aspectele abordării curente a acestei probleme la nivel de conducere guvernamentală.

Trecutul istoric

Problemele de securitate națională implică fenomenul de panică manifestată la nivelul maselor de oameni, odată cu detectarea în apropierea și chiar pe planeta noastră a navelor ET. În plus, sunt luate în vedere și implicațiile tehnologice ale fragmentelor și materialelor ET, care ar putea avea un impact major asupra forțelor armate și a Războiului Rece. De asemenea, au apărut și griji legate de impactul asupra sistemului religios, a ordinii politice și a sistemului economic.

Important este faptul că, în 1947, când au fost recuperate navele ET (ceea ce a permis cercetarea și

studierea lor, precum și adaptarea lor pentru aplicații militare obișnuite), autoritățile au considerat la acel moment că păstrarea secretului este absolut necesară. Date fiind tensiunile erei atomice, precum și iminența unui „război rece” cu URSS, este de înțeles că introducerea tehnologiei ET a fost considerată ca fiind periculoasă. Mai mult decât atât, istoria secretelor tehnologice legate de bombele atomice sau cu hidrogen, care au fost furate de către agenți ai URSS, provoca o neliniște crescândă printre conducătorii militari americani de atunci, iar gândul că o descoperire tehnologică ET ar putea ajunge în mâinile sovieticilor le dădea acestora adevărate frisoane. Dacă un asemenea eveniment ar fi determinat URSS-ul să realizeze anumite aplicații militare de înaltă tehnologie înaintea SUA, evident că acest lucru ar fi plasat capacitatea militară a Americii într-un potențial dezavantaj, care s-ar fi putut dovedi chiar catastrofal.

Începând cu anii '70, avem motive să credem că între URSS și SUA a început o colaborare în ceea ce privește subiectul OZN-urilor și al ET. Probabil că această colaborare s-a extins și cu alte națiuni. Totuși, sfârșitul Războiului Rece a îndepărtat aproape complet grijile anterioare, legate de descoperirile tehnologice ale rușilor și de posibila lor agresiune asupra Statelor Unite ale Americii.

În plus, motivele psihologice ale păstrării secretului, care se refereau la panica ce ar putea cuprinde populația globului, nu mai sunt valabile și astăzi. Cel puțin 57% din omenire acceptă faptul că OZN-urile sunt reale și că ele sunt de origine ET. În plus, cei 30-40 de ani de explorare a spațiului a pregătit societatea umană pentru existența potențială a civilizațiilor extraterestre, care sunt capabile să călătorească în timp. Pe scurt, neliniștile ce

au constituit motivele păstrării unui asemenea secret nu mai sunt relevante în zilele noastre.

Mai mult decât atât, nu avem motive să credem că ET reprezintă o amenințare la adresa securității noastre naționale sau mondiale. Dacă ostilitatea sau agresivitatea ar fi avut de-a face cu scopul pentru care ei se află aici, este foarte probabil că, până acum, ar fi apărut evenimente ostile corelate cu prezența lor pe Terra. Presupunerea noastră este că ET nu sunt ostili, dar sunt foarte interesați de aptitudinile oamenilor legate de război și militarizarea spațiului. Într-adevăr, dată fiind istoria militară a omenirii în ceea ce privește urmărirea navelor extraterestre, considerăm că ET au răspuns cu o detașare remarcabilă.

În mod ironic, amenințarea la adresa securității naționale există nu datorită prezenței ET, ci datorită *modului ascuns în care este tratat acest subiect*. Având în vedere absența oricărei ostilități din partea ET în ultimii 50 de ani, secretul care se păstrează încă nu poate fi justificat în baza fricii de agresiune din partea ființelor ET. Dacă prezența ființelor ET va fi în mod calm și rațional prezentată publicului larg, aceasta nu va cauza panică în lume. Anul 1995 nu este 1945, iar societatea mondială a evoluat până în punctul în care această informație poate fi asimilată într-un mod pozitiv.

Prin contrast, manevrarea ascunsă și evident neconstituțională a acestei probleme este o amenințare reală la adresa securității naționale și mondiale și ea subminează libertatea constituțională și democrația. Dacă această ocultare a adevărului nu va lua sfârșit, ea va constitui un adevărat pericol pentru securitatea națională a SUA, precum și pentru șansa de a stabili pacea pe întreaga planetă. Noi credem că manevrarea ascunsă a acestei probleme de către conducerea țării

implică următoarele elemente, care reprezintă o amenințare directă, imediată și continuă la adresa siguranței naționale:

1. Negarea continuă a prezenței ET creează o situație în care un eveniment ET inopinat, de netăgăduit, va putea crea panică în rândul oamenilor, datorită faptului că nu există actualmente nicio intenție de a dezvălui publicului larg dovezile și faptele reale care există cu privire la acest subiect. Este foarte posibil ca un astfel de eveniment să apară în următorii 10 ani sau chiar mai devreme. Din acest motiv, secretul și negarea reprezintă o amenințare reală la adresa securității naționale și mondiale.

2. Secretomania actuală manifestată în legătură cu această problemă pare că operează individual și în afara conducerii constituționale guvernamentale. Grupul care controlează aceste operațiuni ce implică cercetarea, ingineria de înalt nivel și bazele spațiale care urmăresc, printre altele, capturarea navelor ET, nu sunt subordonate executivului. Acest fapt constituie o amenințare reală la adresa securității naționale, precum și la adresa libertății și democrației constituționale.

3. Avem surse credibile, la prima mână, care declară că unele nave ET au fost „vâdate” cu arme secrete în spațiu și că, în două ocazii, acestea au fost chiar distruse. Dacă acest lucru este adevărat, pacea și securitatea mondială au fost puse în mod clar în pericol, iar continuarea acestor activități ascunse reprezintă cel mai mare pericol pentru securitatea națională și mondială. Activitățile ostile care au fost angrenate de către oameni împotriva ființelor ET constituie o amenințare gravă la adresa securității naționale. O entitate relativ mică, ce acționează fără consilierea ONU, a Congresului, a președintelui SUA sau a publicului larg angrenează

acțiuni în numele tuturor oamenilor, ceea ce pune în pericol Pământul și pacea mondială. Dacă nu sunt controlate, aceste acțiuni ar putea declanșa conflicte interplanetare, care ar fi dezastruoase pentru întreaga planetă. Aceste manevre de culise trebuie oprite și problema trebuie adusă la cunoștința autorităților constituționale de drept, precum și a domeniului public.

4. Concentrarea progreselor tehnologice legate de ingineria ET în mâinile unui mic grup care acționează din culise constituie o amenințare la securitatea națională, mondială, precum și pentru viitorul planetei Pământ. Tehnologiile ET care au făcut obiectul cercetărilor și dezvoltării ascunse timp de mai bine de 45 de ani reprezintă în mod potențial un mare bine pentru umanitate, dacă sunt utilizate în mod înțelept și în scopuri pașnice, dar ele pot însemna, de asemenea, un imens pericol dacă sunt concentrate într-o mică operațiune de culise, care nu se subordonează publicului sau conducerii legale și constituționale. Amenințarea pe care acest fapt o reprezintă pentru securitatea SUA este foarte mare și, cu cât situația va fi perpetuată în continuare, cu atât va fi mai mare concentrarea puterii tehnologice avansate în mâna celor puțini. Controlul secret asupra unei tehnologii atât de puternice este în mod inherent o amenințare la adresa libertății, a democrației și a lumii în care trăim. Utilizarea acestor tehnologii în cadrul unor proiecte secrete reprezintă un grav pericol pentru țara noastră și ele trebuie interzise și recuperate.

5. Într-o țară democratică, secretele de vârf și operațiunile oculte pot exista numai în circumstanțe foarte bine justificate, din moment ce, prin natura lor, libertatea și democrația nu pot coexista cu secretele și cu puterea secretă. Implicațiile profunde ale detectării

civilizațiilor ET nu trebuie să permită ca acestea să fie exclusiv subiectul operațiunilor secrete care nu sunt aduse la cunoștința publicului larg.

6. Controlul exclusiv de culise asupra acestei probleme a rezultat și continuă să rezulte în pierderea posibilității pentru omenire de a lua legătura cu civilizațiile ET într-un mod pașnic și reciproc avantajos. Aceasta înseamnă că popoarele Pământului, ONU și alte instituții naționale și internaționale sunt private de oportunitatea de a rezolva în mod rațional această problemă. Astfel, securitatea națională și mondială suferă un impact negativ din cauza pierderii oportunităților în domeniile următoare:

- Mediul înconjurător, care este serios afectat la scară largă, pentru următorii 100 de ani, ar fi profund îmbunătățit dacă s-ar aplica în mod pașnic tehnologiile ET. Așa-numitul „punct zero” sau sistemele de free-energy (energie gratuită), care sunt nepoluante, ar permite susținerea unei civilizații tehnologice pe Pământ și ar transforma profund planeta noastră din punct de vedere ambiental și economic. Stabilirea unor relații benefice, reciproc avantajoase cu civilizațiile ET ne-ar permite în final să înțelegem și să aplicăm aceste tehnologii.

- Pacea și unitatea mondială vor apărea în urma înțelegerii globale a faptului că nu suntem singuri în univers. Cunoașterea acestei realități va trezi în noi conștiința faptului că suntem, de fapt, un singur popor ce trăiește pe această planetă, care este casa noastră, iar în acest fel multe dintre conflictele actuale care afectează Pământul vor fi văzute într-o nouă perspectivă. Acest lucru poate fi obținut prin raportarea la ființele ET dintr-o perspectivă neutră, științifică, fără a fi necesar să le zeificăm sau să le demonizăm. Dezvăluirea la scară largă

a faptului că nu suntem singuri în univers va duce în cele din urmă la pacea mondială și la o îmbunătățire semnificativă a situației geopolitice a lumii. Va apărea în mod necesar o infrastructură internațională și diverse instituții capabile să abordeze în mod pașnic relațiile cu civilizațiile ET, ceea ce va duce la întărirea unității mondiale și a relațiilor de colaborare între popoare.

- Cultura mondială, știința și multe alte domenii vor putea beneficia enorm de pe urma dezvoltării unor relații pașnice cu alte lumi. Acest proces poate dura zeci de ani sau chiar secole, dar întârzierea lui amână tot mai mult vremurile în care popoarele Pământului vor fi unite nu doar la nivel global, ci și cu alte civilizații planetare.

În rezumat, este imperativ necesar - pentru păstrarea securității naționale - ca președintele și Congresul să ia măsuri pentru a pune capăt operațiunilor secrete în ceea ce privește subiectul OZN/IET. Pe măsură ce secolul 21 se apropie, este de asemenea imperativ necesar să eliminăm toate operațiunile secrete care sunt moștenire a Războiului Rece și să începem o nouă eră în care democrația să fie reafirmată, iar pacea mondială durabilă să poată avea o șansă.

TEHNOLOGIA IET ȘI SECURITATEA MONDIALĂ

1992

Tehnologia avansată pe care o implică OZN-urile creează numeroase neliniști cu privire la securitatea noastră, ceea ce explică atât păstrarea secretului de către guvernele lumii în această direcție, cât și comportamentul evaziv al OZN-urilor. Dincolo de impactul social, cultural și religios pe care l-ar avea contactul cu civilizațiile ET avansate, aspectele tehnologice ale unui astfel de contact implică probleme de securitate și stabilitate care au o mare importanță pe scară largă. Dacă la prima vedere astfel de progrese tehnologice par să fie benefice, chiar ideale, vom arăta că aceste tehnologii, atunci când sunt introduse brusc sau prematur, pot destabiliza și mai mult securitatea mondială deja precară, prezentând o potențială amenințare pentru relația incipientă dintre inteligențele ET (IET) și oameni.

Mulți susținători ai tehnologiilor avansate argumentează că energia și sistemele de propulsie ultra-avansate utilizate de OZN-uri ar putea revoluționa tehnologia umană și ar crea o societate aproape utopică, având surse nelimitate de energie nepoluantă. Numeroase teorii cu privire la propulsia și sistemele energetice ale OZN-urilor indică o elegantă fizică

„hiperdimensională”, care pune la dispoziție cantități enorme de energie, precum și uluitoare mijloace de transport. Se susține că achiziționarea unei astfel de tehnologii ar revoluționa transportul uman, producerea de energie, manufactura etc. și va elimina nevoia de utilizare a motoarelor cu combustie internă, care sunt poluante, precum și consumul de hidrocarburi. Beneficiile reale și teoretice ale unei asemenea tehnologii sunt extraordinare și mult prea multe pentru a le enumera aici.

Problema cu acest scenariu este că el presupune, în mod naiv, că această tehnologie va fi utilizată înainte de toate, dacă nu chiar în mod exclusiv, în scopuri pașnice. Aceasta este o idee minunată, însă din păcate aproape fiecare tehnologie care a fost descoperită în ultimii 100 de ani a fost utilizată cel mai mult sau chiar exclusiv în aplicații militare. Într-o lume ideală, tehnologiile ET ar fi folosite în scopuri pașnice, progresiste, însă lumea noastră este încă sfâșiată de interese competitive și militare. Odată ce cutia Pandorei cu tehnologiile ET va fi deschisă, ce sau cine ar putea preveni folosirea lor în construirea armelor de distrugere în masă? Este clar că tehnologiile utilizate de OZN-uri - dacă ar fi folosite în scopuri militare distructive – vor face ca bombele cu hidrogen să arate ca niște jucării și vor distruge o lume care este deja neunificată și fracționată. Pe scurt, ar fi un rezultat dezastruos.

Securitatea mondială – și cu atât mai mult securitatea națională a SUA – nu va beneficia de pe urma introducerii și utilizării tehnologiilor ET în aceste vremuri. Dimpotrivă, până când se va stabili pacea mondială, precum și un guvern competent care să conducă planeta, securitatea și stabilitatea mondială vor fi serios amenințate de acestea. Pe lângă grijile legate de

aspectele sociale și culturale, problema tehnologiilor ET a fost forța motivațională din spatele secretelor guvernamentale și așa-numitelor „operațiuni secrete guvernamentale” ce au implicat OZN-uri. Cu toate că nu sunt de acord cu politica de a ține secrete astfel de proiecte, decizia că aceste informații trebuie să fie securizate până la momentul în care lumea nu va mai fi atât de dezbinată și ostilă este nu doar de înțeles, ci chiar imperativă. Din această perspectivă, păstrarea secretului de către SUA în ceea ce privește descoperirea extraordinară din 1957 de la Roswell și din câmpia Sf. Augustin, este legitimă. Aducerea la cunoștința publicului larg a acestui eveniment ar însemna nu numai recunoașterea faptului că ET există, ci din păcate ar pune în mișcare o masivă mobilizare mondială pentru cercetarea la scară largă a tehnologiilor ET – lucru extrem de periculos, care nu trebuie realizat la ora actuală. Costul și schimburile „academice” ale unei astfel de cercetări ar hrăni cu siguranță o nebunie generală de interese atât în domeniul guvernamental, cât și în cel privat, pentru a fi primii care să elaboreze aceste tehnologii ET. Într-un astfel de scenariu, nu avem nicio asigurare că această tehnologie ar încăpea prima dată în mâinile unui conducător binevoitor. Este, de asemenea, evident faptul că această tehnologie, odată dezvoltată și aplicată, ar rezulta într-un dezastru la nivel de securitate mondială, care ar depăși cu mult în dimensiune, cruzime și complexitate Războiul Rece. Mai mult decât atât, bănuiesc că, odată ce ar fi fost studiată și înțeleasă complet, s-ar fi constatat că tehnologia ET este în realitate extrem de simplă și în același timp ușor reproductibilă, făcând astfel controlul ei mult mai dificil decât în cazul tehnologiei nucleare, spre exemplu. Proliferarea acestei tehnologii, alături de tendința

oamenilor de a aplica noile descoperiri în scopuri militare, ar amenința serios securitatea mondială și ar putea duce la decimarea civilizației umane existente.

Legat de aceasta, există un risc implicit în dezvoltarea tehnologiei ET de către agențiile guvernamentale secrete ale SUA, pentru că niciun guvern și niciun individ nu poate asigura păstrarea unui secret pe o perioadă nelimitată. Posesorul unei astfel de tehnologii ar putea domina Pământul, dar aceasta s-ar putea realiza numai pentru o scurtă perioadă de timp.

De asemenea, putem spune aici că ridiculizarea, demitizarea și hărțuirea anumitor indivizi de către guvernul SUA și de către alte organizații nu sunt nici înțelepte și nici justificate. Fenomenul OZN nu poate fi considerat un secret la ora actuală în lume. De exemplu, mai mult de 20 de milioane de americani pretind că au văzut OZN-uri. Dincolo de aceasta, un mare număr de oameni au avut contact direct cu ființe extraterestre care pilotau acele nave. Este adevărat că tehnologia și navele lor trebuie protejate pentru a nu fi folosite în aplicații militare în vremuri nepotrivite, dar aceasta nu înseamnă că întregul fenomen ET trebuie tăinuit la nesfârșit. Pe scurt, guvernul nostru, precum și celelalte guverne trebuie să continue să securizeze în mod strict aspectele tehnologice ale acestui fenomen, dar să înceteze ridiculizarea și hărțuirea indivizilor sau a grupurilor care realizează investigarea civilizațiilor extraterestre, în primul rând pentru că este moral să acționeze astfel, iar în al doilea rând pentru că astfel de metode nu fac decât să adâncească și mai mult neîncrederea publicului larg în ceea ce reprezintă instituția guvernamentală. Majoritatea indivizilor educați acceptă ideea că OZN-urile sunt reale și că ele sunt vehicule foarte avansate din punct de vedere tehnologic de deplasare a unor ființe

ET; însă prin secretizarea acestui fenomen nu se obține, de fapt, nimic. Un pas înțelept ar fi acela de a înceta imediat hărțuirile și intervențiile în cazul celor care investighează acest fenomen, iar apoi, gradat, să înceteze negarea și tănuirea care au ținut mereu în umbră realitatea OZN-urilor și a extraterestrilor. Dezvăluirea gradată a acestui fenomen publicului larg, precum și inițializarea unor colaborări cu grupuri civile, instituții sau persoane private în acest sens, ar contribui definitiv la revelarea adevărului.

Dacă unele dintre zvonurile care circulă sunt adevărate, înseamnă că guvernul SUA realizează deja o cercetare și analiză minuțioasă asupra navelor ET capturate. Putem doar spera că aceste cercetări se află deocamdată în stadiul teoretic și că acele nave nu sunt încă gata de a fi utilizate în scop militar, conform intențiilor ascunse ale facțiunii care deține controlul asupra acestui teribil secret de stat.

Dincolo de toate acestea, este puțin probabil că ființele ET care dețin această tehnologie vor permite dezvoltarea ei înaintea stabilirii unei păci internaționale pe Pământ și a tranziției către o civilizație lipsită de agresivitate. Dacă ar aproba aceasta, ar însemna să pună în pericol însăși securitatea lor proprie. Înțelegerea și punerea în aplicare a tehnologiei ET ar permite oamenilor să ajungă la bazele sau planetele pe care locuiesc aceste ființe ET și, dată fiind tendința lor de a isca războaie și de a-i exploata pe alții, mă îndoiesc serios că ET ar permite aceasta.

În calitate de director al unui proiect privat de dezvoltare a unor protocoale pentru comunicarea bilaterală cu ființele ET, sunt întrebat în mod frecvent ce am face, teoretic vorbind, dacă ni s-ar oferi cunoașterea completă a tehnologiei ET. Poziția noastră fermă este că

nu dorim și că nu acceptăm această ofertă, decât dacă ea nu prezintă niciun potențial distructiv. CSETI a realizat că această politică este singura care trebuie să fie aplicată și ea face parte din principiile noastre. Pentru cei care năzuiesc la aplicarea pașnică a acestor tehnologii, trebuie să le amintim zicala: „Drumul spre iad este pavat cu intenții bune”. Și noi împărtășim dorința de a vedea lumea lipsită de poluare, de sărăcie și de foamete, dar înțelegem, de asemenea, că deținerea acestei tehnologii are două tăișuri și că ea necesită înțelepciune pentru a fi manevrată *numai în scop benefic*. Înainte ca lumea să ajungă să posede această înțelepciune, trebuie să ne ocupăm mai întâi de problema securității colective și de non-agresivitate la nivel mondial.

RĂPIRILE: NU TOT CEEA CE STRALUCEȘTE ESTE AUR

5 noiembrie 1996

Începând cu anii 1970 a existat o focalizare fără precedent asupra fenomenului OZN și asupra așa-numitelor „răpiri extraterestre”. Un flux continuu de cărți, filme, conferințe și alte manifestări au ținut acest subiect în prim-plan. În America au existat numeroase orașe în care s-au format grupuri pentru sprijinirea „răpirilor extraterestre” și un mare număr de terapeuți au început să consilieze și să trateze pretinsele victime ale răpirilor extraterestre.

Noi am aflat însă că se petrec lucruri mult mai ciudate decât „răpirile extraterestre”, iar adevărul despre această problemă este cu mult mai bizar decât ideea că ET ar lua femei la bordul navelor lor pentru a obține copii care sunt incubăți în spațiu.

Înainte de a explora lucrurile bizare, chiar înfricoșătoare care se petrec în cazul acestui fenomen, vom vorbi mai întâi despre ceea ce este evident pentru toată lumea, dar este mai puțin evident pentru susținătorii înfocați ai acestor răpiri: nu tot ceea ce strălucește este aur, iar aici avem de-a face cu o multitudine de fenomene, nu cu unul izolat.

Ceea ce vom prezenta în cele ce urmează nu urmărește să nege posibilitatea că au avut loc anumite

contacte directe între ET și oameni. Este foarte posibil ca acest lucru să se fi întâmplat, dar cazurile de acest gen sunt precum niște pepite din aur pur, care au fost ascunse în mod deliberat, datorită nebuniei umane, sub un munte de aur al nebunilor. Dacă privim superficial, cele două pot să pară identice și pot străluci în același fel, dar diferența dintre ele este considerabilă.

Aici pășim într-un păienjeniș de mari mistere, de decepții în urma tăinuirilor deliberate, de frică umană nestăpânită. Toate aceste sentimente sunt amestecate într-un sistem de credințe care, dacă este provocat, consideră că amenințările provin din miliarde de surse. Sunt conștient că împărtășirea perspectivei noastre va aduce reacții de genul „împușcați mesagerul”. Vă rog totuși să aveți răbdare și o minte cât mai deschisă, ca să nu pierdem cele câteva pepite de aur pur printre „munții de aur” ai proștilor.

Pentru a începe să ne gândim în profunzime la această problemă este mai întâi necesar să luăm în considerare:

- mintea umană, spiritul și potențialul experienței umane, convenționale și neconvenționale;
- subiectul OZN în general;
- posibilitățile tehnologiilor „exotice” ascunse, în special cele implicate în marile proiecte legate de subiectul OZN, care utilizează avansul științific ET pentru a putea avea control asupra minții oamenilor și pentru a pune la punct planuri de război psihologic;
- o cosmologie extinsă, care ia în considerare capacitățile și experiențele terestre și extraterestre fizice, mentale, spirituale etc.

Analizând datele pe care le avem despre contactele dintre ET și oameni, estimez că există relativ puține

cazuri care chiar sunt ceea ce par a fi. Celelalte cazuri sunt combinații ale celor ce urmează:

Identificare greșită cu alte experiențe neobișnuite, care datorită miturilor predominante din cultura populară au fost denumite „răpiri”. Acestea includ așa-numitele experiențe paranormale legate de visele lucide, experiențele extracorporale, experiențele de moarte clinică, întâlniri „în corpul astral” cu alte entități non-umane (care nu sunt însă ET) și alte fenomene similare. Nevoia pentru o viziune cosmologică mai largă a experiențelor umane potențiale ar trebui să fie evidentă: este foarte simplu să interpretezi greșit o asemenea experiență atunci când nu știi care sunt posibilitățile existente.

O astfel de interpretare este asemănătoare aceleia în care un doctor ar pune un singur diagnostic pentru o durere în piept: atac de cord. Lipsindu-i ceea ce numim un „diagnostic diferențiat” adecvat, acel medic va diagnostica greșit toate durerile de piept ca fiind atacuri de cord. În realitate, este posibil ca pacientul să aibă probleme cu unul din plămâni, să prezinte o leziune a aortei sau chiar să se confrunte cu diverse probleme la stomac, care se manifestă ca dureri la nivelul pieptului ș.a.m.d.

În acest caz, o mare parte din cercetători interpretează multe dintre aceste experiențe neconvenționale ca fiind răpiri. În lipsa unui „diagnostic diferențiat” adecvat, care include numeroase alte posibile experiențe, toate aceste evenimente sunt etichetate ca fiind răpiri, iar experimentatorul este numit „răpit”. Cei care cercetează astfel de experiențe trebuie să se informeze mult mai bine cu privire la un „diagnostic diferențiat” mai extins. Altfel, vom continua să avem o mulțime de cazuri diagnosticate în mod greșit.

Fabulațiile, cei care ar vrea să fie „răpiți”, sindromul memoriei false și bolile mintale fac și ele parte din acest amestec de cazuri. Am aflat despre un caz de răpire foarte mediatizat, în care persoana respectivă a mințit cu privire la o boală mintală serioasă pe care o avusese, și un altul în care „răpita”, care susținea că a fost însămânțată de ET, a admis mai târziu că a avut o aventură amoroasă în urma căreia a rămas însărcinată. Știm că susținătorii domeniului răpirilor extraterestre nu vor ca aceste lucruri să fie aduse în discuție. Dar tăinuirea unor astfel de erori va amplifica doar superstiția, ignoranța și dezinformarea care există deja din abundență în acest domeniu de studiu.

De asemenea, a fost detectată utilizarea drogurilor halucinogene atât de către unii „răpiți”, precum și de anumiți cercetători din acest domeniu. Cu siguranță că un tablou deja întunecat devine și mai obscur prin folosirea drogurilor psiho-active.

Și mai important este însă segmentul ce cuprinde diverse evenimente de contact fals, care în realitate sunt de origine umană. Aceasta este „zona” cea mai ciudată și cea mai tulburătoare în analiza subiectului propus. Răpirile și „sindromul răpirilor”, așa cum este el numit în mod obișnuit, este de fapt, la modul extins, o creație a proiectelor umane secrete de dezinformare. Atât implicațiile tehnologice, cât și planurile care le motivează existența sunt din principiu „aducătoare de probleme”. Mulți nu vor dori să afle ceea ce urmează, dar credem că a venit timpul ca adevărul să iasă la lumină, astfel încât cei care îl vor auzi să nu mai poată fi manipulați prin falsă informare.

Pentru a înțelege capacitatea de dezinformare a proiectelor ultrasecrete actuale în legătură cu subiectul OZN, este necesar să aruncăm o privire istorică asupra

evenimentelor, începând cu anii 1940 (și probabil chiar mai devreme). Achiziționarea fragmentelor ET pe la mijlocul anilor 1940 (Roswell, NM, 1947; AZ, 1948 etc.) au condus la cercetări laborioase și la proiecte de dezvoltare legate de tehnologia ET. În vreme ce cercetătorii din domeniu s-au focalizat asupra generării energiei de „punctul zero” și a sistemelor de propulsie utilizate de vehiculele ET pentru realizarea „transferului” prin spațiul interstelar, aspectele legate de comunicațiile ET avansate au fost aproape complet ignorate. Dar nu și proiectele umane foarte secrete R&D.

Dacă, așa cum este evident, navele ET nu folosesc combustibil fosil sau motoare cu ardere internă pentru a călători prin spațiul interstelar, ar trebui să fie tot atât de adevărat și faptul că ele nu folosesc nici microunde AT&T, unde radio sau unde electromagnetice pentru a comunica. De ce? Pentru că aceste unde, care călătoresc cu viteza luminii (299.792.450 m/s), sunt prea încete pentru a comunica eficient și în timp real la distanțe interstelare. Chiar și la viteza luminii ar fi nevoie de 100 de ani pământești pentru ca o undă radio să ajungă la o distanță de 100 de ani-lumină de Pământ. Aceasta înseamnă că o conversație cu planeta mamă a unei astfel de civilizații ar dura 200 de ani și asta numai pentru formulele de introducere. În afara cazului în care o specie trăiește mii de ani ca formă de viață biologică, o conversație de rutină nu ar putea fi încheiată înainte de moartea celor care au respectiva discuție.

De aceea, sistemele de comunicare folosite de formele de viață ET implică tehnologii avansate necunoscute nouă pământenilor, care nu sunt dependente de viteza liniară a luminii. ET utilizează tehnologii bazate pe niște legi ale fizicii care nici măcar nu au fost descoperite de către oamenii de știință de pe

Pământ. Acestea sunt tehnologii care au ca interfață mintea și gândurile emise de aceasta.

Așa se explică de ce atât de mulți oameni au văzut nave ET, după care au proiectat în mod spontan gândul ca ele să se deplaseze într-un fel sau altul – și acele nave ET au făcut atunci întocmai așa cum au fost „rugate”. La fel cum o hologramă sau un aparat TV ar părea magie supranaturală pentru oamenii care au trăit acum 200 de ani, aceste capacități tehnologice apar ca fiind „magice” pentru noi, cei din secolul XX. De aici cititorul poate să înțeleagă de ce atât de multe experiențe „paranormale” pot fi raportate eronat ca fiind experiențe OZN sau viceversa.

Așadar, un proiect ultrasecret de cercetare a tehnologiei ET va verifica toate sistemele, nu numai pe cele legate de propulsie și de modalitățile de generare a energiei. Consecința directă este că organizația din umbră care se ocupă de această problemă a ajuns să aibă control asupra tehnologiilor de comunicare ale acestor forme de viață și, din nefericire, le-a folosit în scopuri mizerabile.

Odată ce tehnologiile de comunicare ET au fost înțelese, s-a luat decizia de a se descoperi felul în care o astfel de tehnologie poate fi folosită, în special în scopul dezinformării populației. Pentru că, mai mult decât orice, organizațiile din umbră care se ocupă de problema OZN doresc să rămână secrete și să păstreze în continuare, în exclusivitate, controlul și cunoașterea asupra acestui subiect.

Problema este că OZN-urile continuă să fie văzute pe tot cuprinsul globului, astfel că, pentru a se putea păstra secretul, ele trebuie cumva să fie ascunse „la vedere”. Unul dintre principiile eficiente ale dezinformării este acela de manipulare psihologică a

mediului astfel încât oamenii, chiar dacă văd ceva, să nu știe la ce se uită. O altă metodă este crearea unor cazuri false, dar foarte asemănătoare cu cele adevărate, care să fie niște farse – realizate strategic și bine jucate – având ca obiectiv să ascundă fenomenul real sau cel puțin să distragă atenția oamenilor de la evenimentele reale. O astfel de metodă este cea folosită în cazurile în care toate celelalte variante eșuează și secretul este deconspirat, iar oamenii vor fi atât de confuzi în legătură cu versiunea reală a problemei, încât vor putea fi foarte ușor manipulați conform planurilor acestor proiecte realizate din umbră. Toate acestea se petrec în domeniul OZN, iar piatra de temelie a acestei dezinformări este așa-numitul „fenomen al răpirilor”.

Există un document canadian strict secret, scris de Wilbur Smith, care declară că în anul 1950 proiectul OZN era cel mai bine păzit secret al SUA, depășind până și secretul din jurul cercetărilor în domeniul bombei cu hidrogen. În 1996, secretul este chiar și mai bine păstrat. În plus, resursele tehnologice disponibile ale acestui proiect secret implică o redirectionare a tehnologiei ET sub forma navelor operaționale și a entităților „clonate” biologic. Nu este greu de realizat faptul că pentru păstrarea secretului asupra acestui subiect s-au angrenat resurse extraordinare.

Orice angajat al serviciilor de contrainformații știe că o dezinformare foarte bună conține și unele elemente de adevăr, făcând astfel ca informațiile false să fie mult mai credibile celor care reprezintă ținta acelei dezinformări. În ceea ce privește „răpirile” extraterestre, prin simularea unor false dar credibile întâlniri cu ființele ET se ating mai multe obiective: în primul rând, evenimentele ET reale se pierd în multitudinea de cazuri false, simulate. După cum am menționat anterior,

adevăratele „pepite de aur” sunt astfel îngropate sub muntele de aur al proștilor și puțini cercetători știu că atunci ar trebui să facă cercetări asidue pentru a le descoperi.

Înăbușindu-se „zgomotul” evenimentelor ET reale cu „zgomotul” celor simulate, care au o natură din ce în ce mai neplauzibilă, comunitatea civilă de cercetare nu numai că este deviată de la pista reală și îndreptată spre cazuri false, ci este chiar discreditată într-un mod grosolan. Cu cât scenariile care sunt prezentate victimelor răpirilor simulate sunt mai sălbatice și mai absurde, cu atât comunitățile științifice și mass-media consideră acest întreg domeniu ca fiind un nonsens. În acest fel, falsele răpiri nu numai că servesc ca momeli pentru comunitatea civilă de cercetare a fenomenului OZN, dar ele servesc totodată și la prevenirea unor investigații din partea comunităților științifice și a mass-mediei. Este o lovitură de grație a dezinformării, o momeală pe care comunitatea civilă a înghițit-o cu „undiță cu tot”.

Utilizarea tehnologiei de comunicații ET în scopul dezinformării prin intermediul răpirilor permite, de asemenea, testarea sistemelor respective și evaluarea eficacității și a fiabilității lor. Cei care cred că testarea acestor arme neletale asupra populației civile în cadrul unor proiecte strict secrete este de neconceput, să-și amintească testarea secretă a substanțelor radioactive pe civili nevinovați, în timpul Războiului Rece. În 1993, Departamentul Energiei (fosta Comisie pentru Energie Atomică) și liderul acestuia, Hazel O'Leary, a dat publicității documente ce dezvăluiau faptul că persoane civile nevinovate au fost în mod deliberat contaminate cu plutoniu și alte substanțe toxice radioactive pur și simplu pentru a vedea care vor fi efectele acestora

asupra oamenilor. S-a raportat faptul că plutoniul a fost pus în terciul de ovăz al copiilor dintr-un orfelinat, pentru a vedea ce efect va genera la aceștia. Excesele sociopate ale proiectelor secrete cu plutoniu au fost reluate în mod grosolan în sectorul civil prin simularea de răpiri ET a unor oameni nevinovați, prin intermediul așa-numitelor mutilări ale vacilor (realizate în cadrul acestor proiecte secrete) și prin alte proiecte asemănătoare. Oamenii nu doresc să creadă aceste lucruri pentru că totul pare mult prea oripilant ca să fie adevărat. Dar cu cât vom trăi mai mult în negare, cu atât mai mult vom fi conduși pe drumul decepției și al manipulării minților și emoțiilor noastre.

Cele mai tulburătoare sunt motivele și interesele care stau la baza acestor proiecte ascunse, ce implică răpiri și alte asemenea operațiuni cumplite. Lăsând la o parte aspectele de fals și simulare descrise mai sus, conținutul acestor experiențe care simulează răpiri efectuate de ET este în mod evident negativ, xenofob, inducând frică și furie. Care sunt consecințele? Este posibil ca atât „răpiții”, cât și cei care află despre experiențele lor îngrozitoare din cărți, din înregistrări video, de la emisiunile speciale TV sau din filme sunt astfel determinați în mod gradat să urască „prezența ET” și sunt manipulați să accepte în felul acesta sacrificiile necesare inițierii unui război interplanetar. Cine anume ar beneficia de pe urma unui asemenea scenariu? Complexul industrial-militar. Sunt, de fapt, interese despre care am fost preveniți de președintele republican conservator Ike Eisenhower. De fapt, utilizarea clasică a războaielor psihologice a avut și încă are legătură cu pregătirea populației civile, astfel încât aceasta să urască dușmanul și să fie de acord cu orice sacrificiu pentru a lupta împotriva lui. Tocmai de aceea este posibil ca, în

prezent, să fim atât de manipulați încât să acceptăm cu toții costurile începerii unui război interplanetar, care va extrage din economia mondială miliarde de dolari.

Se pare chiar că ceea ce se întâmplă este chiar cu mult mai rău decât atât.

Investigând legăturile și declarațiile câtorva oameni care au făcut parte din programele secrete de răpiri, am aflat că există o tendință escatologică clară a intențiilor pe care ei le au. Aceasta înseamnă că o parte a planului servește scopurilor religioase bizare de reînviere a lui Satan în forma unei ființe ET, „fabricând” astfel un „război sfânt” împotriva ființelor de pe altă planetă, care să coincidă cu sfârșitul lumii. Știu că sună ciudat și de necrezut (a fost foarte dificil și pentru mine să accept aceste lucruri atunci când le-am descoperit), dar acesta este unul dintre cele mai întunecate și mai înfricoșătoare scopuri ascunse ale întregii probleme ET. Pentru cei care așteaptă ca sfârșitul lumii să aibă loc odată cu începutul noului mileniu, ce alt „vehicul” poate fi mai bun decât înscenarea „conflictului final” dintre umanitate și invadatorii cei răi din spațiul cosmic? Mai multe persoane care cercetează domeniul OZN și care se consideră oameni de știință imparțiali și/sau binefăcători susțin această posibilitate și realizează încontinuu acțiuni deliberate pentru a o împlini.

La un moment dat am avut ocazia să întâlnesc un șef de stat străin, care era interesat de acest subiect. În decursul unei întrevederi de aproximativ două ore am aflat, cu oroare, că acest lider făcea tot ceea ce putea pentru ca lumea să știe despre planurile rele, sinistre și manipulative ale „extratereștrilor”, avansând informații despre aceste răpiri. Mai rău decât atât, am fost informat că fiecare obstacol din istoria omenirii, fiecare conflict și motivul principal pentru neîmplinirea

potențialului uman, începând cu Adam și Eva, a fost rezultatul unei manipulări infame din partea „extratereștrilor”. După ce am ascultat politicoș timp de o oră și jumătate aceste ineptii, i-am adus la cunoștință acelui lider că evaluarea noastră asupra problemei respective nu era conformă cu informațiile pe care le avea el.

Mai târziu am aflat de legătura acestei persoane cu anumite grupuri religioase și am aflat, de asemenea, despre o rețea de lideri care sprijină „cercetarea” în domeniul răpirilor și care au legături cu societăți oculte bizare, ce demonizează prezența ființelor ET, pentru a se încadra în paradigma religioasă actuală. Ancora tuturor acestor ciudățenii este „fenomenul” răpirilor.

Dacă cititorul nu este îngrijorat până acum, să-și verifice pulsul!

Nu este clar dacă aceste credințe bizare sunt sau nu fundamentale pentru proiectele secrete sau reprezintă pur și simplu o ramificație a lor. E foarte probabil că acești lideri și susținători au fost manipulați să sprijine această idee care implică proiectele secrete de răpiri și mutilări, găsindu-se o cale de a încadra „realitatea” răpirilor în sistemul lor religios de credințe, în contextul „vremurilor de pe urmă”. Aceste persoane pot fi ele însele victime ale manipulărilor, răspunzând „sindromului răpirilor” într-un mod previzibil, conform credințelor lor religioase.

Cu toate acestea, farsele și manipularea sunt eficiente, deoarece majoritatea oamenilor este din păcate cu ușurință înșelată și vulnerabilă în mod special la ideea de „invazie”. De la omul primitiv și până la războiul din Bosnia, din 1990, una dintre principalele frici ale oamenilor din toată lumea a fost frica de invazie și frica de răpire a femeilor și a copiilor de către invadatori.

Fiind o teamă bazală, ea este manipulată cu mare ușurință. Noi considerăm că frica de a nu fi răpiți, ce își are rădăcinile în istoria și conștiința umanității, a fost folosită cu multă pricepere pentru a amplifica frica față de formele de viață extraterestre.

Chiar și vocabularul care s-a dezvoltat în cercurile culturii OZN („răpirile realizate de extraterestri”) este în mod inerent xenofob și atrage după sine concluzii exhaustive în legătură cu prezența ET, care sunt nesusținute de fapte obiective. Am aflat că cei care au analizat aceste proiecte secrete, au urmărit să scoată în evidență realitatea falsă a răpirilor în cadrul întâlnirilor comunităților de studiu al OZN-urilor, dar au fost huliți și în final ignorați și discreditați în totalitate. Cei care cred cu adevărat în scenariul răpirilor nu vor să ia în considerare posibilitatea că acestea sunt, de fapt, operațiuni secrete care au loc de zeci de ani. Ele pot simula o „răpire extraterestră” folosind numai tehnologii ET „inversate”, inclusiv folosirea „implanturilor”, care sunt de origine pur umană.

Cum de am aflat noi despre faptul că ei posedă aceste tehnologii și capacități de acțiune? Prin cercetări, investigații, prin interviuarea unor persoane care au avut contact cu aceste tehnologii și prin intermediul experiențelor personale. Timp de 3-4 ani am intervievat diferite persoane care au făcut parte din proiecte strict secrete în domenii legate de controlul electronic al minții umane și al tehnologiilor conexe cu acesta. Ceea ce am aflat este cel mai bine sintetizat în declarația unui ofițer W-1: „Această tehnologie există și este finalizată. Ea încapă într-o dubă sau poate fi montată pe o antenă într-un oraș și poate induce efecte în masă. Dacă se dorește, o persoană-țintă – sau un grup de oameni – poate fi făcută să aibă o conversație cu Dumnezeu și ea va crede

că acea conversație este pe deplin reală. Acea persoană poate să treacă și de un detector de minciuni, fiind sigură că spune adevărul, pentru că pentru ea acea experiență este adevărată...”

Am identificat oameni care își amintesc, în urma „deprogramării” chimice la care au fost supuși, pentru o perioadă de trei zile, că au făcut parte din anumite unități paramilitare, îndeplinind rolul de „răpitori”. Acești indivizi au fost folosiți pentru a „răpi” civili, utilizând o tehnologie elaborată. Prin urmare, oamenii au fost răpitorii, și nu ființele extraterestre. Dar tehnologia ET folosită în sens malefic este atât de evoluată, încât dacă cineva nu ar ști că aceasta este o farsă atunci când ar analiza-o, nu și-ar da seama de aceasta niciodată.

În cadrul proiectelor ultrascrete s-au plasat încă de acum câteva zeci de ani „implanturi” în corpul unor oameni (și al animalelor) nu numai cu scopul de a-i monitoriza, ci mai ales pentru a le induce anumite experiențe psiho-mentale specifice.

Mai rău decât atât este faptul că aceste capacități au fost folosite pentru a „răpi”, a intimida și pentru a păcăli liderii mondiali în legătură cu acest subiect, convingându-i să mențină un secret desăvârșit asupra acestor programe.

Concret, răpirea unui fost lider important de stat a fost orchestrată de forțe ascunse care urmăreau să oprească o dezvăluire la nivel mondial a subiectului OZN și extraterestri, care era planificată de către acest lider, de președintele SUA, de președintele URSS și de către ale oficialități politice de seamă. Un martor direct implicat, care este prietenul acestui lider, fiind el însuși un conducător de stat, mi-a adus personal la cunoștință detaliile legate de acea răpire. A fost o încercare eficientă,

dar oribilă, de a-i înspăimânta pe liderii mondiali și de a-i determina să renunțe la planul lor de a dezvălui lumii întregi informații cu privire la subiectul OZN, la sfârșitul Războiului Rece. Atât acel lider mondial, precum și celălalt conducător de stat, care îi era prieten și care a luat mai apoi legătura cu mine, nu au știut la momentul respectiv că acel eveniment a fost realizat de forțe oculte umane. Inițial, ei chiar au crezut că era vorba despre o răpire realizată de extraterestri.

Mesajul pe care l-a primit liderul mondial de la acei falși „extraterestri” a fost: „Stopați imediat planul pe care îl aveți de a dezvălui lumii prezența noastră aici sau vom răpi fiecare lider mondial care este implicat în acest plan...” Ce convenabil! Pe lângă toate acestea, exact în aceeași perioadă de timp, au fost observate deasupra Belgiei mai multe nave extraterestre, precum și în Mexic, în jurul orașului Mexico City. Iar noi ar trebui să credem că ET au răpit un lider mondial pentru a-și ascunde prezența?!

Mi s-a spus că această mașinațiune „a explodat la Casa Albă ca o bombă atomică”. Toate planurile de a realiza o dezvăluire asupra acestui subiect au fost imediat anulate definitiv și irevocabil.

De curând am aflat despre un grup de cercetători care au identificat o operațiune de culise ce a realizat „răpirea” unei femei din California și care, deloc întâmplător, deținea detalii de securitate despre ceea ce s-a petrecut, de fapt, în noaptea respectivei „răpiri extraterestre”. Nu e nevoie de un specialist pentru a ne da seama care este planul din umbră și cum am fost cu toții manipulați să credem în „sindromul răpirilor” și în intimidarea liderilor noștri pentru a-i face să renunțe la acțiunile lor.

Realizez faptul că această informație este mai greu

de acceptat chiar și decât ideea că suntem vizitați de ființe ET. Dar acesta este și scopul celor care doresc să ne manipuleze. Proiectele secrete sunt atât de stranii și oculte, încât ele însele reprezintă propria lor acoperire. Cine ar crede că sunt adevărate? Prin manipularea imaginilor și ideilor din domeniul public în ceea ce privește acest subiect, suntem conduși către stări de dezgust sau respingere a tot ceea ce reprezintă acest fenomen sau către furie și ură împotriva vizitatorilor extraterestri.

A venit timpul ca domeniul civil de cercetare în această direcție să devină serios fundamentat. Trebuie să ne facem temele și să punem întrebările dificile. Trebuie să aflăm despre adevăratele capacități ale proiectelor umane ultrasecrete și cum se realizează aceste răpiri prin manipularea chimică și psihică a altor oameni. Trebuie să fim mult mai reținuți și mai prevăzători și să evităm să ne pronunțăm în mod exhaustiv în legătură cu așa-numitele „planuri ale extraterestrilor”, din moment ce evenimentele pe care ne bazăm aceste presupuneri pot fi (și chiar sunt!) de origine umană.

Din câte am aflat de la martori direcți care lucrează în facilitățile ultrasecrete de cercetare a tehnologiei ET și de răpiri umane falsificate, astfel încât să pară că sunt realizate de către ființe extraterestre, este necesar să aruncăm o privire foarte riguroasă asupra acestui sindrom de „răpiri extraterestre”. Eu consider că întreaga bază de date care există despre această problemă trebuie reevaluată și reconstruită, folosind o cosmologie mult mai cuprinzătoare, care să includă nu doar interacțiuni dintre ET și oameni.

„Nu tot ceea ce strălucește este aur” și înțelegerea acestui adevăr de către liderii noștri și de către publicul

larg ar putea determina reflecția asupra următoarei alternative: ori ne lăsăm manipulați într-un conflict interplanetar, ori alegem să ne implicăm în mod rațional și pașnic în contactul cu civilizațiile ET.

De dragul planetei noastre și al generațiilor care urmează, sper că suntem suficient de înțelepți ca să alegem pacea.

E-MAIL DE LA DR. HELMUT LAMMER

Agencia spațială austriacă

februarie 1999

Dragă Steven,

Îți voi trimite astăzi o copie a manuscrisului MILAB (Răpiri Militare) pentru a-l trece în revistă.

Unii dintre cercetătorii proeminenți în acest domeniu vor avea probleme datorită faptului că au ignorat MILAB, ridiculizând acest raport important.

Până acum, CSETI este singura organizație care are informații despre implicarea acestor proiecte ultrasecrete în răpirile „extraterestre”. Ipoteza profesorului Jacob în legătură cu hibrizii extraterestri, după ce acesta a interogat în cadrul bazelor militare câteva persoane răpite, este ridicolă.

După cum vezi, doar Hopkins, Jacob și Mack sunt responsabili de răspândirea de informații în legătură cu fenomenul răpirilor extraterestre pe tot cuprinsul globului. Eu știu că au și cazuri MILAB în dosarele lor, dar le ignoră cu bună știință. Nu vreau să fac speculații, dar există două posibilități.

Prima: au o viziune dogmatică asupra răpirilor extraterestre și ignoră toate cazurile care nu se

încadrează în această viziune.

A doua: lucrează împreună la proiectele secrete.

Sunt sigur că Hopkins, Jacob și Alexander vor ataca cercetările noastre, dar cei care au fost răpiți ne vor susține. În plus, vom primi din ce în ce mai multe rapoarte.

Problema este că planul secret din spatele acestor răpiri este foarte puternic. Anul trecut am dat un interviu în Londra pentru realizarea unui documentar în legătură cu răpirile extraterestre, inițiat de o firmă englezească ce a produs un film pentru canalul TV Discovery Chanel. Echipa de filmare i-a intervievat și pe Hopkins, Jacob etc. în SUA. Apoi mi-au luat interviul mie, în Londra, în legătură cu dovezile militare. Totul a decurs bine și a fost în regulă. După două luni am primit un telefon de la producătorul celui documentar, care mi-a spus că au fost informați de cei de la Discovery Chanel că ei vor plăti pentru acel documentar numai dacă vor cenzura interviul meu, pentru că nu doresc ca aspectul militar al problemei să apară în documentarul respectiv.

Vezi deci și tu cum stau lucrurile. Oamenii obișnuți vor avea acces la opiniile lui Jacob și ale celorlalți asemenea lui, în care totul indică existența unui pericol din partea ET... dar publicului nu i se spune întreaga povestel!!! Acesta este controlul minții prin intermediul televiziunii. Știi prea bine ce vreau să spun!

În Germania am avut o experiență similară, când am dat un interviu despre implanturi, dar a fost cenzurat la scurt timp după difuzarea lui pe postul de televiziune.

Aceasta înseamnă că filmele obișnuite, jurnaliștii mici etc. găsesc acest subiect ca fiind interesant, înfricoșător, important... însă cei de la conducere au

ordin să cenzureze astfel de dezvăluiri relevante. Eu știu că mass-media este controlată, dar ceea ce este interesant pentru mine e faptul că MILAB, controlul minții și implanturile constituie subiecte foarte sensibile pentru cei care le realizează.

Ar putea fi foarte periculos pentru această lume așazis liberă, dacă vom lăsa ca acești oameni să ascundă în continuare față de marele public faptul că posedă aceste tehnologii ultraperformante și că sunt implicați în aceste proiecte ultrasecrete.

Toate cele bune,
Helmut

PROCESUL DE NE-OSTILITATE

1992

Acțiunile nu sunt aceleași cu motivele

Într-o frumoasă zi de toamnă, în anul 1990, un băiat de 15 ani se plimba pe un drum rural din Carolina de Nord. Veselia de moment s-a transformat rapid în groază atunci când o mașină ce apăruse de după deal a intrat direct în el, spărgându-i pieptul și abdomenul, dar, în mod miraculos, fără să-l rănească deloc la cap. Medicii au venit repede la fața locului și l-au transportat pe băiat într-o cameră de urgențe. Acolo, copilul a intrat într-o lume străină de oțel inoxidabil, pereți albi și aparate ciudate deasupra capului său. Ceea ce a urmat era menit să-l sperie pe bietul băiat mai mult decât accidentul însuși: presiunea sanguină îi scădea, iar medicii aveau doar câteva minute la dispoziție pentru a-l stabiliza și a decompresa o rană la piept, ce i-ar fi putut fi fatală. Nu era timp pentru o anestezie generală și, pentru a supraviețui, nefericita victimă a trebuit să îndure procedura de urgență în stare de veghe. În ciuda asigurărilor medicilor și a încurajărilor de a rămâne calm, copilul era pe bună dreptate terifiat în timp ce asistentele îi introduceau tot felul de ace în corp, iar în piept îi era inserat un tub până în cavitatea toracică.

Copilul protesta violent, speriat și convins că medicii intenționau să-i facă rău, să-i provoace durere și suferință. Pentru băiat, ei erau ca niște demoni ce voiau să-l tortureze; acțiunile lor păreau de neînțeles, crude și chiar chinuitoare. Bineînțeles că percepția lui asupra acțiunilor cadrelor medicale era contrară adevăratelor lor intenții, deoarece medicii doreau doar salvarea sa. Dar de la nivelul de înțelegere și de conștiință al acelui copil, acțiunile medicilor și ale personalului medical erau rele, malefice. În realitate, în mintea și inima lor, ei erau motivați numai de compasiune, de caracterul sacru al vieții și de păstrarea ei, de îndepărtarea suferinței, de vindecarea traumelor și a bolilor.

Această poveste ilustrează un important aspect în legătură cu presupunerile care se fac în mod obișnuit în legătură cu motivele și intențiile ființelor extraterestre care vizitează Pământul în prezent. Ceea ce vreau să spun este că trebuie să evităm ideea că motivele pentru care ființele ET ne vizitează sunt malefice, bazându-ne doar pe rapoartele care se fac despre ele. Percepția noastră asupra unei acțiuni nu trebuie să fie confundată cu motivele reale ale ființelor care realizează acea acțiune, deoarece este foarte probabil ca acțiunile percepute ca fiind negative să derive din motive fundamental bune. Din păcate, literatura OZN este plină de „înțelepciunea convențională”, care ne avertizează că multe aspecte ale acestui fenomen reprezintă acțiuni sinistre dictate de motive la fel de sinistre.

Există tendința de a trage foarte repede concluzia, direct sau prin inferență, că multe dintre acțiunile raportate indică prezența unor „intenții rele”. O lecturare atentă a majorității cărților din anii 1980 care tratează subiectul OZN și „răpirile” efectuate de ET revelează o tendință alarmantă de a trage în pripă

concluzii rele. Până și limbajul folosit pentru a descrie aceste evenimente are o mare încărcătură emoțională și arată predilecția de a presupune că ființele ET sunt ostile și rău intenționate. Rapoarte asupra anumitor acțiuni sunt luate drept dovezi de ostilitate, fără o analiză atentă a posibilelor motive neutre sau pozitive, care ar putea fi luate în calcul în cazul evenimentelor. După cum vom arăta, asemenea concluzii sunt atât nefundamentate, cât și periculoase, deoarece ele ne infestează gândirea și emoțiile cu frici nejustificate, cu paranoia și cu o stare de negativism, care va afecta fără doar și poate viitoarele relații dintre oameni și civilizațiile ET. Trebuie să fim atenți astfel încât presupunerile noastre să nu creeze un sentiment de adevărată ostilitate în prezent sau în viitor din partea acestor ființe avansate.

Motivele pentru care se ajunge la aceste concluzii negative sunt probabil multiple. Unele evenimente sunt tulburătoare pentru sensibilitatea umană. Și, la fel ca în cazul copilului accidentat de mașină, unii se pripesc în a presupune că aceste ființe sunt ostile. Întreaga temă a ființelor ET avansate din punct de vedere tehnologic care vizitează Pământul se desfășoară în interiorul oamenilor, în contextul nesiguranței pe care aceștia o simt, a fricilor de a nu fi dominați și a temerilor de a nu pierde controlul. Tendința oamenilor de a gândi în termeni liniari și dualiști de alb/negru, bun/rău etc. contribuie cu siguranță la aceasta. De asemenea, tendința lor psihologică de a stăruie asupra lucrurilor sau evenimentelor negative, cum sunt monștrii, războaiele, poveștile despre crime sau cu fantome etc. pot da naștere unui impuls de a concluziona faptul că ființele ET sunt ostile (mai mulți sunt cei care se duc să vadă filmul *Vineri, 13* decât *Gandhi*, spre exemplu). Din păcate, concepția plină de senzațional a publicațiilor de profil

despre extraterestrii respingători care îi invadează pe nefericiții pământeni sunt cele care fac să se vândă cărțile, filmele și programele de televiziune.

Pentru a fi și mai clari în această direcție, să luăm în considerare cel mai tulburător și totodată senzațional raport despre evenimentele în care a avut loc implicarea ET în reproducerea umană. Povestea unei femei care a fost luată la bordul unei nave extraterestre și căreia i s-au introdus sonde în abdomen sau în vagin pentru extragerea ovulelor, a fost pe larg studiată în ultimul deceniu. Deși nu știm cu siguranță acest lucru, să presupunem că ființele ET au luat ovule (și spermă) și le folosesc pentru a dezvolta copii „de probă” în tuburi sau chiar hibridi umani/ET. Cu toate că aceste evenimente pot părea tulburătoare la prima vedere, este totuși posibil ca în spatele lor să existe *intenții bune*, neostile?

Dar dacă civilizațiile ET, alarmate de proliferarea nucleară și/sau starea dezastruoasă a ecosistemului nostru, consideră cu o mare probabilitate că pe Pământ ar putea avea loc un cataclism uman sau geologic în viitorul apropiat? Ar putea fi ei, în acest caz, motivați de dorința de a apăra și de a păstra specia umană și alte forme de viață de pe Pământ? Dacă acceptăm sutele de rapoarte care vorbesc despre capacitățile mentale paranormale ale ET, se poate ca ei să fi văzut un posibil viitor de transformări majore pe Pământ, iar aceste acțiuni sunt din partea lor o tentativă bine intenționată de salvare. În timp ce etica omenească ar putea fi ofensată de acest fapt, probabil că afirmația lui Zecharia Sitchin, că ET au intervenit genetic cu câteva sute de mii de ani în urmă pentru a crea rasa *homo sapiens* și că acum urmăresc să determine o nouă revoluție a rasei umane, este adevărată. Aceste concepte îi pot șoca sau chiar ofensa pe unii oameni, însă ele nu ar trebui să constituie

motive de ostilitate sau rea-voință prin ele însele. Dacă ET ne percep ca pe niște ființe ale căror activități de bază sunt războaiele, violența și distrugerea mediului și care, în plus, se află aproape de auto-anihilare, asemenea motive pot fi înțelese ca fiind binevoitoare și altruiste. Ideea principală este aceea că există, de fapt, mai multe explicații chiar și pentru cele mai înfricoșătoare și mai deranjante rapoarte ale acțiunilor ET, care implică intenții neostile. Este cu puțință – dacă nu chiar foarte probabil – ca acțiunile ET, pe care mulți oameni le văd ca fiind ostile, să fie de fapt neutre sau binevoitoare. Ele ar putea fi văzute astfel de către oameni, dacă s-ar lua în considerare și ar fi apreciat la justa lui valoare „tabloul general”. Ceea ce urmează mai jos este o listă scurtă a motivațiilor ET, care sunt fie neutre, fie benefice.

Motivații lipsite de ostilitate ale IET (Inteligențele Extraterestre)

Percepute ca fiind pozitive de către oamenii/pozitive din partea IET:

- supraveghere pentru protecție;
- intervenții în caz de urgență și pentru „salvare” (în cazul unor cataclisme naturale sau declanșate de om);
- limitarea și controlul (nuclear) al războaielor umane;
- documentare asupra ecosistemului și preservarea acestuia;
- o eventuală cunoaștere IET/umană și transfer de tehnologie (în vederea stabilirii păcii mondiale și a eliminării agresivității umane);
- eventuala aderare a Pământului într-o uniune interplanetară;
- schimburi inter-culturale și de comunicații, planuri pe termen lung.

Percepute ca fiind neutre de către oamenii/pozitive din partea IET:

- observare;
- cercetări de bază;
- colectare de date și mostre.

Percepute ca fiind variabile (pot fi pozitive, neutre și/sau negative)/pozitive din partea IET:

- limitarea contaminării nucleare a spațiului;
- limitarea explorării spațiului pentru evoluția umanității către pacea mondială;
- protejarea civilizațiilor nepământene de agresiunile oamenilor;
- cercetarea, prezervarea și experimentarea genetică a oamenilor:

- a. pentru a asigura continuitatea speciei umane;
 - b. pentru crearea de hibridi ET/umani avansați;
 - c. pentru cercetări de bază;
- considerații ET asupra securității (protejarea tehnologiei ET, protejarea bazelor de date etc. în vederea evoluției oamenilor către non-violență).

În realitate, rapoartele OZN/IET nu furnizează nicio informație suplimentară care să dovedească ostilitatea IET. Există, într-adevăr, unele rapoarte tulburătoare, dar există și rapoarte despre intențiile lor pașnice, despre bunătatea lor, despre cazuri de vindecare realizate de ei, dovezi de bunăvoință ș.a.m.d. Nu putem trage nicio concluzie referitoare la intențiile IET numai pe baza rapoartelor unor cazuri izolate. Tendința de a considera ființele ET ca pe niște intruși siniștri ori salvatori zeiești este, în cel mai bun caz, lipsită de înțelepciune și probabil periculoasă pentru o relație sănătoasă pe termen lung între oameni și civilizațiile ET. Aceasta NU

înseamnă, totuși, că trebuie să privim acest fenomen într-un mod limitat și este clar că a venit timpul să ne asumăm o atitudine lipsită de ostilitate. Aceasta înseamnă că în cercetările, analizele și interacțiunile noastre cu IET vom presupune că ființele ET nu sunt ostile, până când nu se va dovedi în mod clar contrariul. Prin aceasta nu e neapărat necesar să considerăm că ființele ET sunt salvatorii noștri cei plini de bunăvoință, dar cel puțin evităm astfel caracterizarea prematură a acțiunilor și motivelor IET ca fiind ostile sau sinistre. O asemenea atitudine pozitivă și un asemenea optimism moderat sunt esențiale pentru ca relația incipientă dintre oameni și ET să se dezvolte fără conflicte.

Procesul pentru ne-ostilitate și cel împotriva ostilității

Probabil că aceste lucruri sau chiar multe altele în legătură cu intențiile civilizațiilor ET pot fi revelate mai curând de ceea ce nu a avut loc încă, decât de ceea ce s-a petrecut deja.

OZN-urile nu au atacat omenirea și nici nu au folosit armele pe care le au în dotare, decât în cazurile în care ei înșiși au fost atacați. IET nu au invadat și nici nu au distrus vreo zonă a planetei noastre, dar nici nu au manifestat vreo intenție de a face așa ceva în viitor. Chiar dacă dețin o tehnologie superavansată și au o manevrabilitate superioară a navelor lor, ei totuși nu au recurs la acte de dominare sau agresiune împotriva noastră în ultimele decenii ori secole de survolări, pe care le-au realizat în apropierea Pământului sau chiar pe Pământ. Distanța pe care au menținut-o atâta vreme dovedește cu prisosință lipsa oricăror intenții ostile din partea lor. Presupunerea faptului că ei ar fi ostili devine chiar illogică atunci când întregul fenomen este privit de-

a lungul timpului. Dacă ET ne-au observat și au interacționat cu noi de-a lungul secolelor, de ce să amâne atât de mult ocuparea ostilă a planetei, dacă acestea le-ar fi cu adevărat intențiile? Creșterea notabilă a activității OZN coincide cu zorii erei nucleare, la mijlocul anilor 1940, indicând mai degrabă o preocupare reală față de potențiala capacitate a oamenilor de a fi foarte agresivi. Aceasta ar indica faptul că ET sunt: a) preocupați de bunăstarea și supraviețuirea pe termen lung a oamenilor; sau b) preocupați de posibilitatea transferului agresiunii nucleare umane în spațiul cosmic, împotriva civilizațiilor extraterestre. Sunt posibile chiar ambele variante. Prin urmare, niciuna dintre aceste griji nu indică ostilitate față de ființele umane, ci mai curând o preocupare vizavi de ostilitatea oamenilor. Unii conducători militari ar putea considera un asemenea interes față de capacitatea noastră nucleară ca fiind foarte suspect, dar el nu dovedește ostilitate din partea IET. Dimpotrivă, el sprijină ideea că motivele ET sunt lipsite de ostilitate prin însăși natura lor.

Dacă este să dăm crezare cercetărilor efectuate de Zecharia Sitchin și concluziilor exprimate de acesta, celor realizate de Rihard Hoagland (*Monumente pe Marte*) și de către alții, implicarea IET și observarea de către aceștia a oamenilor este un fenomen străvechi, nicidecum recent. Dacă într-adevăr ET ar fi motivați de agresivitate și dorință de dominare, de ce să aștepte până când: a) oamenii au dezvoltat arme de distrugere în masă capabile să aducă pagube chiar și navelor și ființelor extraterestre; b) Pământul a ajuns suprapopulat și aproape distrus de oameni? Cu siguranță că Pământul ar fi fost o „captură” mult mai ușoară și mai plăcută chiar și numai cu 200 de ani în urmă. Punând în balanță toate aceste aspecte, teoria „extratereștrilor ostili” este

senzațională și vinde de minune cărțile de *science fiction* despre acest subiect, însă ea este ilogică și nu e sprijinită de fapte, atunci când este analizată pe înțelesul tuturor.

Selecția evolutivă a non-agresivității în cazul ființelor inteligente

O bază și mai veridică, fundamentală pentru a presupune lipsa de ostilitate a ET este teoria selecției evolutive a non-agresivității în cazul ființelor inteligente. Pe scurt, această teorie arată faptul că speciile inteligente nu pot evolua dincolo de un anumit nivel tehnologic fără a dezvolta concomitent o stare esențială de non-agresivitate. Aceasta înseamnă că agresivitatea este un atribut al ființei, care asigură auto-distrugerea speciei dacă ea persistă dincolo de un anumit punct în evoluția tehnologică și culturală. Este logic faptul că orice specie inteligentă, cum este specia umană, care operează din perspectiva unui model de agresivitate, va manifesta mai întâi acea agresivitate față de ea însăși, ceea ce va duce în mod sigur la „o distrugere reciprocă a indivizilor ei”, dacă ea va persista în conduita agresivă mult după dezvoltarea tehnologiei nucleare. O astfel de agresivitate va face incapabile sau chiar va distruge, fără doar și poate, speciile inteligente, limitându-le astfel posibilitatea de a exista suficient de mult pentru a dezvolta tehnologii capabile de zboruri interplanetare sau interstelare. De aceea, este puțin probabil ca o specie să evolueze până la stadiul în care ea va deține tehnologii pentru a călători în spațiul cosmic îndepărtat, manifestând în același timp tendințe de agresivitate necontrolată. Este mult mai probabil ca la un anumit punct în cadrul evoluției unei societăți tehnologice (probabil la scurt timp după apariția tehnologiei nucleare), speciei respective să „i se ceară” să-și

transceandă propria agresivitate pentru a fi capabilă să supraviețuiască. Există, deci, o dinamică auto-limitativă, care protejează alte sisteme planetare de agresivitatea unor specii, deoarece starea de non-agresivitate este în mod inerent necesară pentru o dezvoltare semnificativă și pe termen lung a tehnologiei. Evoluția conștiinței non-agresivității este o premisă absolut necesară unei supraviețuiri pe termen lung a unei civilizații cu tehnologie avansată.

Este deci îndoielnic faptul că orice specie – inclusiv cea umană –, care eșuează în a menține o stare de pace și de non-agresivitate, va supraviețui propriei sale tehnologii și cu atât mai puțin va putea ajunge pe o altă planetă sau într-un alt sistem solar. La un moment dat dezvoltarea conștiinței va ajunge din urmă tehnologia, pur și simplu pentru că acest lucru trebuie să se petreacă astfel încât specia să supraviețuiască și să evolueze în continuare. Stabilizarea unei stări de non-agresivitate sau non-ostilitate în cadrul unei specii nu înseamnă, totuși, că o asemenea specie are valori, credințe și comportamente care se potrivesc perfect cu cele de la sfârșitul secolului XX, pe Pământ. Dimpotrivă, deoarece agresivitatea, lupta, crearea războaielor și altele asemenea sunt activități larg răspândite în secolul XX, aceste valori și credințe pot fi chiar opuse. Nu trebuie, deci, să confundăm valorile și comportamentul diferit cu ostilitatea față de rasa umană. Este de așteptat ca valorile, credințele și comportamentul să difere la speciile care s-au dezvoltat pe alte planete; cu toate acestea, ele nu trebuie considerate ca fiind dovezi ale ostilității ET și nici lăsate să devină punctul central al unui conflict, pentru că aceasta este calea dezastruoasă și bine cunoscută pe care oamenii au urmat-o de secole.

Dincolo de toate aceste considerații, nefericita

presupunere că ET ne sunt ostili nu ne poate face decât rău. Dacă vom continua să mergem în această direcție, atunci gândurile, acțiunile și planurile noastre vor reflecta din plin acest lucru. Avantajele minunate ale unui schimb interdisciplinar între civilizația noastră și cele ET, bazat pe o comunicare pașnică, vor fi otrăvite de frică, agresivitate și suspiciune. În loc să vedem IET ca pe o posibilitate pentru comunicarea pașnică, noi le vom percepe ca pe o nouă țintă a agresiei umane și a comportamentului xenofob specific. În loc de a aprecia energia și avansul lor tehnologic extraordinar ca pe o potențială sursă de progres pentru planeta noastră, vom deveni obsedați (cum probabil și guvernul nostru este) de capturarea tehnologiei lor pentru a o adapta aplicațiilor militare secrete. Ne orientăm astfel singuri către un mare risc, acela de a crea propria noastră realitate negativă, bazată doar pe ideea prematură că IET sunt ostile.

Este mult mai înțelept și mai sigur să presupunem că aceste ființe nu sunt ostile și să ne comportăm ca atare până la proba contrarie, când ne vor dovedi că intențiile lor sunt rele. Avem multe de câștigat și, din punct de vedere strategic, puțin de pierdut, dacă alegem această cale. Trebuie să fim foarte atenți să nu irosim o astfel de oportunitate extraordinară de schimb, de comunicare și de progres, așa cum se prezintă ea la momentul actual pentru umanitate. Dacă presupunem că IET nu sunt ostile, înseamnă că gândurile și atitudinile noastre vor fi pașnice și receptive, fără manifestarea stărilor perturbatoare de frică și paranoia. Aceasta va ajuta la anularea unor conflicte care nu sunt necesare și va facilita comunicarea și schimbul între umanitate și ET. Nu vom trece însă nici în extrema cealaltă în care să-i privim pe ET ca pe niște salvatori ori zei, ci doar să ne

raportăm la ei ca la niște ființe pașnice și să ne comportăm în consecință. Asta înseamnă să nu ne pripim să tragem concluzii ciudate de fiecare când are loc un fenomen OZN pe care nu-l înțelegem pe deplin sau care ofensează anumite laturi ale ființei umane. Aceasta înseamnă să-i primim pe vizitatorii de pe alte planete cu intenții pașnice și, maximizând astfel potențialul de schimb și comunicare, să realizăm un schimb care va fi pașnic și benefic pentru toți cei implicați. Cel mai probabil nu avem „de ce să ne temem”, astfel încât e bine să ne debarasăm de frică și să abandonăm impulsul agresiei și al violenței. Este deci absolut necesar să creăm o nouă realitate și un nou mod de a privi lucrurile, unul care îmbrățișează pacea, calmul și unitatea. Să acordăm ființelor IET „prezumția de nevinovăție” și să presupunem că nu sunt ostile, până când ne vor dovedi în mod clar contrariul. Vechiul și dezastruosul mod de abordare a problemei prin suspiciune și agresiune trebuie să lase loc unei stări globale de deschidere, pace și încredere, deoarece nu ne putem permite să repetăm greșelile generațiilor trecute, la începutul unei călătorii atât de mărețe. Miza este mult prea mare și este posibil să avem o singură șansă de a crea o lume călăuzită de virtute.

CONSECINȚELE FRICII

1992

Aflarea adevărului necesită capacitatea de a vedea dincolo de aparența lucrurilor, de a înțelege semnificația și realitatea care se află dincolo de formă. În niciun alt domeniu de cercetare acest lucru nu este atât de important ca în cazul studiului OZN/IET, un domeniu înconjurat de mister, informații parțiale sau eronate și dezinformări intenționate. Și nu greșim deloc afirmând că în niciun alt domeniu nu lipsește atât de mult exact această calitate.

Să luăm, spre exemplu, climatul actual, în care orice zvon, fantezie sau observație este „împinsă” spre a se încadra în contextul preconcept al sinistrelor scheme și manipulări „extraterestre”. De la răpiri, la mutilarea animalelor și până la tot felul de secrete care circulă în cadrul bazelor militare americane, toate acestea sunt descrise ca făcând parte din „sinistrul fenomen extraterestru”. Deși nedeclarată, intenția lor este totuși evidentă și răspândită peste tot; ea urmărește să plaseze toate aceste evenimente, fie ele reale sau imagine, în aceeași umbră întunecată și înfricoșătoare care acoperă domeniul ET. Pentru a se abate de la această „înțelepciune” convențională, linia neoficială își propune să îndepărteze batjocura acelor experți auto-proclamați,

care „știi cel mai bine”.

Se pare că „pendulul” isteriei legate de fenomenul OZN a parcurs un ciclu complet: dacă în anii '50 a fost era superbilor venusieni, a zeilor și salvatorilor spațiali din federația galactică, ultimul deceniu ne-a adus în perioada „extraterestrilor” sinistri care răpesc mamele și copiii din paturile lor, care mutilează vaci, câini, pisici și chiar fetuși pentru scopuri evident imorale sau care colaborează cu militarii fasciști pentru a domina Pământul. În marea lor majoritate, cei care pretind că sunt cercetători obiectivi ai „răpirilor” OZN, adică jurnaliștii și autorii OZN, au fost de fapt „măturați” în această isterie globală, generată de frică, fără să mai fie capabili să discearnă între adevăr și manipulare.

Chiar și aceia care intenționează în mod sincer „să descrie doar faptele” sunt afectați de ambianța dominantă de frică, negativism și isterie. Cuvinte precum victimă, răpit, extraterestru, mutilare, viol, sinistru, înfricoșător, alarmant, decepție, control, manipulator, rău etc. sunt acceptate în mod automat ca aparținând lexiconului OZN. Există o abundență de interpretări automate și o lipsă acută de analize profunde, care ne impun concluzii incontestabile și sunt în marea lor majoritate negative. În loc ca acești cercetători să culeagă în mod obiectiv faptele, să analizeze tendințele și să facă planuri inteligente pentru cercetările viitoare ale problematicii OZN, cât și pentru viitoarele interacțiuni dintre oameni și ET, există o isterie crescândă în acest domeniu, care atrage după sine o stare generală de frică. Faptele care nu se potrivesc în cadrul acestei paradigme a fricii și negativității sunt fie ignorate, fie catalogate în mod deliberat ca fiind aspecte decepționante legate de „extraterestri”.

Cel care are cel mai mult de suferit din toate acestea este Adevărul.

În mijlocul isteriei și al fricii ce înconjoară momentan domeniul OZN, el poate fi întrevăzut cu destulă dificultate. Evenimentele înclină să fie interpretate greșit și chiar cenzurate, iar acele fapte și relatări ce rămân intacte sunt, cu toate acestea, înfățișate sub influența fricii și a paranoiei. Pericolul este că am putea perpetua o tendință care, fiind falsă de la început, își poate crea propria realitate și, de asemenea, propriile conflicte viitoare. Trebuie să reflectăm serios la această problemă, pentru că, dacă nu vom face aceasta, este posibil să ne confruntăm cu unele consecințe catastrofale, nu numai pentru umanitate în ansamblul ei, ci și pentru observatorii individuali ai fenomenului OZN. Într-adevăr, noi ne creăm propria noastră realitate și trebuie să reflectăm profund pentru a afla care este, de fapt, adevărul.

Dincolo de aceste concepte generale, se naște o întrebare cu profunde conotații etice: ce consecințe are această isterie asupra tuturor acelor care au avut parte de experiențe OZN și ET? Pe lângă faptul că adevărul este mai mereu distorsionat, cei care au avut interacțiuni directe cu OZN-uri și cu ocupanții acestora sunt forțați, uneori cu cruzime, să nege orice aspecte pozitive ale întâlnirilor lor cu ET și sunt lăsați să stăruie numai asupra aspectelor înfricoșătoare, negative ale experiențelor lor. Noi am intervievat mai multe persoane care au declarat că așa-numiții „cercetători ai răpirilor” nu numai că le-au impus să dea o interpretare negativă și înfricoșătoare experiențelor pe care le-au avut, ci au mers chiar mai departe de atât, ignorând efectiv orice aspecte ale experiențelor acestor persoane, care nu se potriveau cu „modelul preconcept al fricii”. Aceasta înseamnă că experiențele pozitive, pline de iubire, precum și cele care au condus la anumite vindecări etc.

sunt fie ignorate, fie considerate doar niște amintiri confuze. La modul obiectiv vorbind, starea de deschidere mentală, precum și adevărul, sunt date atunci la o parte pentru ca aceste experiențe să poată fi integrate într-un cadru al concluziilor negative preconcepute. Pe de altă parte, acești cercetători merg până acolo încât stabilesc ei înșiși credibilitatea și veridicitatea experiențelor subiecților lor, întorcând spatele și ignorând sau chiar demitizând acele aspecte ale experiențelor subiecților, care nu se încadrează în propria lor paradigmă.

În astfel de cazuri, nu am putea oare, la fel de bine, să tragem concluzia că experiențele negative sunt „rănille subconștiente”, declanșate de fricile interioare și stările de nesiguranță ale acelor persoane, iar experiențele edificatoare, spirituale sunt cele „reale”? Dacă este să facem o alegere, de ce să nu alegem varianta fericită? Într-adevăr, ambele variante sunt la fel de periculoase și lipsite de onestitate și ar trebui evitate. Este imperativ să acceptăm și să raportăm toate faptele, iar apoi să le analizăm semnificațiile într-o manieră calmă, lipsită de idei preconcepute ori de manifestări isterice. Cu informațiile și experiențele pe care le-am adunat până acum, nu putem spune că aceste ființe ET sunt sinistre, precum cuceritorul spațiului Darth Vader, dar nici zei ori ființe perfecte ale cosmosului. Perspectiva generală asupra acestei probleme este cea a unei isterii colective, larg răspândite și neproductive. Cel mai mare test al nostru este acela de a elimina această isterie și de a ne transcende astfel frica.

OZN-URILE, UMANITATEA ȘI ÎNTREGUL SPECTRU AL REALITĂȚII

1992

De mai mult de un deceniu are loc o vie controversă între cercetătorii fenomenului OZN și teoreticieni, legată de adevărata natură a OZN-urilor. Această controversă este divizată între cei care consideră OZN-urile ca fiind nave construite din „tablă și cuie” (de obicei de origine ET) și cei care cred că OZN-urile sfidează descrierile pur fizice și constituie, de fapt, un fenomen „interdimensional”. De partea argumentului cu „tabla și cuiele” se află efectele electromagnetice, urmele aterizărilor, monitorizarea pe radar și existența cazurilor în care navele ET s-au prăbușit având la bord ființe ET. Susținătorii teoriei „interdimensionale” atrag atenția asupra unui număr de aspecte extraordinare ale acestui fenomen, incluzând apariția și dispariția rapidă (materializare/dematerializare) a navelor, levitația, telepatia, telekinezia și alte elemente asociate prezenței lor. Fiecare parte a acestei controversă susține că există dovezi convingătoare care sprijină punctul ei de vedere și nu de puține ori argumentările au fost însoțite chiar de manifestări malițioase.

Este posibil ca ambele variante să fie corecte?

Aducerea împreună a acestor două puncte de vedere este posibilă prin utilizarea unei paradigme

comprehensibile a realității, care nu desparte planul „fizic” de „alte dimensiuni”, ci care, în schimb, înlocuiește argumentul de tip ori/ori cu cel de tip și/și. Faptul că predilecția occidentală pentru dualism, separatism și reduccionism a fost aplicată și ufologiei, precum și altor domenii de studiu, nu înseamnă că o asemenea perspectivă reflectă în vreun fel realitatea. Suntem obișnuiți să vorbim despre minte-corp, material-spiritual, fizic - non-fizic, ca și cum ar exista o separare reală, când în fapt aceste distincții sunt compatibile prin construcțiile mentale liniare. Discuțiile despre „alte dimensiuni” presupun că, într-adevăr, există alte dimensiuni care sunt oarecum separate de dimensiunea fizică în care trăim.

De fapt, ce înseamnă „dimensiune”? E aproape sigur că vom deveni confuzi în încercarea noastră de a înțelege fenomenul OZN, deoarece ne lipsește, înainte de toate, înțelegerea profundă a ceea ce suntem noi în realitate. Dacă OZN-urile sunt mai mult decât „tablă și cuie”, atunci la fel de sigur este și faptul că oamenii sunt mai mult decât carne și sânge. Și viceversa, dacă oamenii sunt mai mult decât carne și sânge, atunci este la fel de sigur și faptul că OZN-urile și ocupanții lor sunt mai mult decât carne și sânge ce zboară prin preajmă, într-un fel de nave din metal. Adevărul se află în transcenderea vechiului argument „ori/ori” și în realizarea faptului că manifestarea fenomenului OZN poate fi văzută într-un mod integrat, care include atât „cuiele și tabla”, cât și aspectele legate de „cealaltă dimensiune”. O astfel de teorie sau perspectivă unificată necesită o paradigmă holistică, precum și o înțelegere profundă a ceea ce înseamnă să fii *uman*, deoarece multe dintre aspectele obscure ale fenomenului OZN se revelează odată cu înțelegerea realității și naturii oamenilor.

La fel cum spectrul complet al luminii implică atât aspecte care sunt vizibile, cât invizibile, la fel și spectrul complet al realității implică aspecte care înglobează ambele aceste dimensiuni. Acest spectru este, de fapt, un continuum sau o realitate integrată, iar diferența dintre văzut și nevăzut este o născocire artificială care depinde în întregime de percepția individuală. Faptul că radiațiile X nu au fost detectate de oameni, timp de mii de ani, nu înseamnă că ele nu au făcut parte din spectrul electromagnetic atâta timp cât nu au fost „descoperite”. În mod similar, spectrul realității cuprinde aspecte văzute și „nevăzute”, cel puțin de la un anumit nivel de percepție sau conștiință înainte. Faptul că există aspecte ale realității care nu sunt percepute în mod obișnuit, nu compromite în niciun fel integrarea realității. De dragul analizei și al verbalizării, este convenabil să structurăm realitatea în diferitele „componente” care au fost descrise, dar făcând aceasta trebuie să fim atenți să nu confundăm convențiile artificiale cu realitatea însăși. Mijloacele convenționale de cunoaștere, analiză și comunicare au limitări intrinsece care, din nefericire, devin determinatoare în evaluarea pe care o facem realității. Spectrul complet al realității transcende însă aceste convenții și este întreg, complet și continuu; el este prezent în totalitatea sa aici și acum, indiferent de cât de fragmentată și parțială este percepția noastră asupra lui. Predispoziția noastră de a compartimenta - minte/corp, material/spiritual, fizic/transcendent etc. - este convențională și, prin urmare, falsă. Ea reprezintă simultan o super-simplificare a realității și o mare confuzie în ceea ce privește raportarea noastră la Adevăr.

Una dintre cele mai mari nedumeriri în legătură cu fenomenul OZN este coexistența manifestărilor dramatice și de multe ori contradictorii ale OZN-urilor.

Eu cred că aspectele uluitoare ce caracterizează acest fenomen conțin cele mai importante lecții pe care le avem de învățat, nu numai despre OZN-uri, dar și despre realitatea însăși. Coexistența tehnologiilor materiale avansate cu „tehnologia mentală avansată” ne indică faptul că avem de-a face cu ființe care au explorat și integrat mare parte din spectrul realității într-un mod mult mai profund decât civilizația umană. Cu alte cuvinte, ET nu reprezintă neapărat ființe din altă dimensiune, ci mai curând ființe (și nave) care operează într-o felie mai largă a spectrului realității. Întregul spectru al realității include nu numai legile fizice și materiale, după cum se consideră la ora actuală, „legi ale conștiinței sau minții”, care încă nu sunt pe deplin înțelese și utilizate de către cei mai mulți dintre oameni. În acest fel, putem înțelege OZN-urile și pe ocupanții lor ca fiind exemple de ființe care utilizează un spectru oarecum mai larg al realității, decât putem noi controla în prezent. Această diferență este însă o problemă de *grad* și nu de realitate fundamentală. Din acest motiv ar trebui să nu avem nicio problemă să integrăm dovezile clare ale realității fizice a OZN-urilor, cum ar fi urmele aterizării lor, detectarea lor pe radare și altele, împreună cu alte dovezi chiar mai uluitoare, precum telepatia, levitația sau materializarea. Dată fiind dezvoltarea accelerată a omenirii în ultimii 100 de ani, nu ar trebui să fim prea surprinși dacă ființele ET, care sunt cu 1000-500.000 sau chiar cu 1 milion de ani înaintea noastră în ceea ce privește avansul tehnologic, au explorat și au aplicat practic aspecte ale întregului spectru al realității, mult dincolo de capacitatea noastră actuală de a face aceasta. Dimpotrivă, ar trebui să fim uluiți dacă lucrurile nu ar sta așa.

Toate acestea ar fi însă mai puțin surprinzătoare

dacă am analiza cu atenție capacitățile extraordinare pe care le posedă ființele umane. „Știința conștiinței”, aflată deocamdată în stadiul de început ca domeniu de studiu, a analizat aspectele spectrului realității legate de minte și de conștiință. Atât scrierile vechi, cât și cele moderne atestă existența unor capacități mentale extraordinare la ființa umană, care se apropie de aspectele cele mai uluitoare, descrise în rapoartele de contact cu OZN-urile. Telepatia, premoniția, proiecția gândurilor, chiar și levitația sunt toate aspecte ale experienței umane, care au fost documentate de-a lungul timpului. Cercetări recente în domeniul telepatiei, al proiecției gândurilor și premoniției indică faptul că aceste experiențe nu sunt atât de neobișnuite cum ar vrea gândirea convențională să ne facă să credem. Dacă oamenii au corpuri fizice și nave fizice, și cu toate acestea sunt capabili să manifeste capacități mentale extraordinare, de ce să rămânem perplecși atunci când niște ființe mult mai evolute din altă parte a universului, care au corpuri și nave fizice, sunt capabile să utilizeze conștiința așa cum noi utilizăm materia? Pe măsură ce fizica și alte științe evoluează, descoperim faptul că linia clară dintre minte și materie devine tot mai subțire, dacă nu chiar dispare de tot. Ajungem astfel la punctul în care progresul științelor fizice va necesita evoluția concomitentă în domeniul minții și al conștiinței. Ajunși în acel punct, ne vom da seama că interfața dintre minte și materie, dintre fizic și transcendent este, în realitate, o problemă de percepție, care depinde de nivelul de conștiință a celui care percepe. Perplexitatea pe care noi o manifestăm față de fenomenul OZN există, în parte, datorită lipsei de analiză profundă a ceea ce înseamnă, de fapt, a fi uman, a dinamicii minții și conștiinței, fiind dependentă de certitudinea că mintea este separată de materie, știința

de religie, obiectivul de subiectiv. O astfel de fragmentare este un monstru al propriei noastre născociri și ea poate fi înlocuită numai de un mod de a percepe care este cuprinzător, holistic și unificat. Aici ne vom confrunta cu cea mai mare încercare și cea mai mare lecție a existenței fenomenului OZN.

În sensul lui cel mai înalt, întregul spectru al realității este un alt fel de a spune „Dumnezeu” și el este deci infinit și atotcuprinzător. La fel cum fiecare generație de oameni de știință și filosofi consideră că ceea ce se cunoaște în vremea lor reprezintă apogeul tuturor învățăturilor de până atunci, în același mod, acea cunoaștere va fi depășită de fiecare generație care va urma. Nu vom epuiza întregul spectru al realității nici în această generație și nici în cea următoare. Dar calea explorării va rămâne o mare oportunitate numai atâta timp cât ne vom păstra mințile deschise în fața unei realități care se expansionează continuu. Pentru că, imediat ce vom crede că știm totul, ne vom limita progresul și ne vom pune astfel bariere în calea cunoașterii.

Acei oameni de știință care susțin că OZN-urile nu pot fi nave ET numai pentru că oamenii nu au descoperit încă legile fizicii care să le permită să ajungă de „acolo”, „aici”, nu înțeleg nici faptul că *cea mai mare parte* a realității fizice nu a fost încă pe deplin înțeleasă de către oameni. Iar acei ufologi care nu iau în considerare dovezile capacităților mentale extraordinare ale ET (și ale oamenilor) nu reușesc să aprecieze așa cum trebuie natura ființei umane, a conștiinței și a minții ei, negând astfel un aspect amplu și semnificativ al spectrului realității. Asemenea metehne sunt, de fapt, o reînviere modernă a paradigmei unei ere demult apuse, conform căreia „Soarele se rotește în jurul Pământului”. Trebuie

să ne amintim că, în urmă cu doar 200 de ani, operațiile chirurgicale realizate cu tehnologie laser sau hologramele din parcurile de distracții ar fi fost considerate magice, aparținând unei alte lumi sau fiind chiar vrăjitorie. De aceea nu ar trebui să rămânem siderați de faptul că alții sunt capabili să traverseze spațiile interstelare sau că ei pot manipula materia și gravitația, tot așa cum noi putem transforma atomii sau genele umane. Ar trebui să fim în mod similar deschiși și față de probabilitatea că ei ar putea să folosească gândul la fel de ușor cum noi folosim telefonul pentru a comunica, ori că ei pot altera materia la fel de ușor cum psihiatrii transformă mintea cu ajutorul materiei. Până la urmă, factorul limitator în înțelegerea noastră asupra realității, în general, și a fenomenului OZN, în particular, este deschiderea, lărgimea și profunzimea conștiinței noastre. Vechiul mod de a gândi va fi o piedică pentru tentativa noastră de contact cu civilizațiile ET, deoarece trebuie să ne ridicăm deasupra limitelor a ceea ce ne permite realitatea și gândirea liniară. Ca niciodată până acum, progresul nostru depinde de evoluția propriei noastre conștiințe, iar conștiința noastră depinde de ceea ce ne permite voința noastră.

Din această perspectivă, nu ar trebui să avem nicio dificultate în a accepta că materialul structurat al unei nave, ocupată de ființe fizice, are capacitatea de a manifesta caracteristici atât fizice cât și interdimensionale. Și noi suntem ființe interdimensionale și nu suntem limitați numai la planul fizic, iar diferențele dintre o ființă umană și o ființă ET reprezintă numai o problemă de profunzime și nu sunt deloc esențiale. Cel mai probabil este că atât oamenii, cât și alte ființe conștiente din alte zone ale cosmosului au în mod potențial deschiderea față de întregul spectru al

realității, iar diferențele observate se datorează nivelului de realizare al acestui potențial. Nu trebuie să ne înfricoșeze faptul că un grup apreciază acest spectru mai mult decât altul; dimpotrivă, o astfel de realizare este motiv de celebrare, nu de frică. Sarcina noastră este aceea de a fi deschiși față de întregul spectru al realității, în toate manifestările sale, și de a urmări să-l înțelegem cât mai profund. Dacă vom face aceasta, progresul nostru va fi practic nelimitat.

Contemplând variatele aspecte ale dovezilor despre OZN-uri, va fi foarte bine pentru noi dacă ne vom aminti mereu de spectrul complet al realității, de tot ceea ce este cunoscut și de tot ceea ce este potențial necunoscut. În timp ce majoritatea oamenilor rămân la ideea proceselor liniare și a modului dualist de a percepe realitatea, apare destul de clar faptul că ființele ET responsabile de fenomenele OZN nu fac aceasta. Spectrul complet, unificat al realității, care include într-un tot coerent gama completă a domeniului fizic și a celui transcendent, a minții și a materiei, este deschis explorării atât oamenilor, cât și altor ființe din univers. În mod potențial și noi suntem la fel de interdimensionali ca și ei; singurele noastre limitări sunt acelea pe care ni le punem singuri. Poate că semnificația ultimă a fenomenului OZN este faptul că ne ajută să trecem la următorul salt al evoluției umane, spre realizarea spectrului complet și unificat al realității.

EXTRATEREȘTRII ȘI NOUA COSMOLOGIE

1995

Universul este plin de viață inteligentă.

De fapt, universul însuși este inteligent și viu.

Ceea ce este văzut și ceea ce este nevăzut, ceea ce este aparent și ceea ce este transcendent, planul fizic și tărâmul spiritului sunt toate părți ale unui univers, care este foarte diversificat, fiind în același timp și o singularitate; dincolo de orice diviziune, el există într-o stare unificată, fiind o Unicitate perfectă și conștientă.

La un anumit nivel al conștiinței nu există interior sau exterior, acesta sau acela, fizic sau spiritual. Tot ceea ce este există, în adevărata sa natură, ca Minte pură, nediferențiată, eternă.

Și totuși, din conștiința a ceea ce este relativ, noi cunoaștem interiorul și exteriorul, mintea și corpul, binele și răul, unitatea și separarea. Adevărul se naște adeseori din contemplarea paradoxurilor; ambele perspective sunt adevărate, dar ele depind de nivelul de conștiință al observatorului. Dacă ne gândim la univers și la noua cosmologie, care ia în considerare existența formelor de viață non-umane avansate, ne vom confrunta de fiecare dată cu lecția paradoxului. Dar dacă privim din perspectiva unicității, atunci aproape sigur cosmosul ne va dezvălui câteva din misterele sale.

Confuzia cosmologică. Acest termen descrie cel mai bine ce se petrece atunci când oamenii secolului XX se confruntă cu existența formelor de viață ET avansate. Nu numai că aceste ființe ET nu sunt umane, dar ele posedă tehnologii care sunt în mod inerent de neînțeles pentru noi. Orice civilizație care este cu câteva mii (sau probabil milioane) de ani mai avansată decât noi, se va manifesta, prin definiție, în moduri care sunt pentru noi uluitoare. Este puțin probabil ca o civilizație care e capabilă de călătorii interstelare să comunice prin intermediul microundelor, ori să facă uz de combustibili nucleari sau fosili pentru propulsie. Într-adevăr, înseși legile universului, susținute de către oamenii de știință moderni, sunt mai mult niște umbre abia conturate ale legilor înțelese și aplicate de civilizațiile capabile de călătorii interstelare.

Manifestările tehnologice și culturale ale civilizațiilor călătorești printre stele apar ca fiind magice pentru majoritatea oamenilor, la fel cum o hologramă sau un laser ar părea ca fiind ceva magic pentru o ființă care a trăit pe Pământ în urmă cu 200 de ani. Vom avea nevoie de o mare doză de umilință științifică, precum și de multă răbdare pentru a putea începe să înțelegem la adevărata lor valoare aceste civilizații, tehnologiile lor și, cel mai important, lecțiile despre natura realității, pe care le putem învăța de la ei.

Mai mult decât atât, coexistența unui univers neliniar, non-local și transcendent cu așa-numitul „univers fizic” nu implică doar înțelegerea noastră asupra cosmologiei în general, ci și asupra manifestării civilizațiilor ET avansate, în special. Pentru că vom vedea că atât noi, ființele umane, cât și formele de viață ET nu suntem doar entități fizice, ci existăm simultan și în tărâmurile care nu sunt legate de universul fizic.

Atât oamenii, cât și alte forme de viață biologice de origine ET au și corp, și minte; atât ei, cât și noi manifestăm o realitate care este atât fizică, cât și spirituală, atât liniară cât și non-locală, fixată în timp și spațiu și, simultan, transcendentă. Ce se va petrece atunci când știința și tehnologia vor găsi punctul de comunicare dintre starea grosieră, fizică și cea unificatoare a minții? Posibilitățile unei astfel de tehnologii vor fi cu adevărat tulburătoare atât pentru fizicieni, cât și pentru filosofi și teologi, deoarece un asemenea salt în înțelegerea universului va aduce într-o relație apropiată tărâmurile, menținute până acum separate, ale științei și spiritualității, ale minții și materiei, ale trupului și spiritului.

La această situație adăugați existența inteligențelor non-fizice care, deși nu posedă un corp fizic, biologic, sunt totuși inteligente, senzitive și capabile – până la un anumit nivel – de interacțiuni atât cu ființele umane, cât și cu cele ET. În cultura populară, tendința generală este aceea de a cataloga astfel de ființe ca fiind pură imaginație (sau parte a unui sistem de credințe antic) ori de a pune laolaltă, fără discernământ, toate aceste ființe – fie ele umane, ET sau ne-biologice –, într-un veritabil „ghiveci” de „entități” nediferențiate. Avem deci nevoie de o nouă cosmologie dacă vrem să înțelegem universul care ne înconjoară, debarasându-ne de vechiul model eronat de gândire și îmbrățișând o paradigmă nouă, atotcuprinzătoare.

Probabil cea mai mare provocare a apariției civilizațiilor interstelare avansate este aceea de a formula o nouă cosmologie, privită prin perspectiva unei noi paradigme, care este adecvată menirii pe care noi o avem, aceea de a înțelege corect universul care ne înconjoară.

În comunitatea civilă OZN există multă confuzie în ceea ce privește natura obiectelor și a formelor de viață care se manifestă în realitatea noastră spațio-temporală. Pe de o parte, există manifestări fizice indiscutabile, cum ar fi navele prăbușite, detectarea pe radar, fotografii și înregistrări video verificate, precum și felurite mostre de obiecte metalice, rămase în urma aterizărilor efectuate de OZN-uri. Pe lângă toate acestea, sunt și trupurile „din carne și oase” ale formelor de viață biologice ET. Și totuși, pe de altă parte există multiple manifestări neliniare ale acelorași obiecte și ființe: comunicările telepatice, visele lucide, interacțiunile minte-materie, remote-viewing (vedere la distanță), bilocație, levitație și altele. Niciun cercetător obiectiv al fenomenului OZN nu poate ignora aceste manifestări, deoarece ele sunt numeroase și larg răspândite. Uluirea și confuzia noastră nu constituie scuze pentru ignorarea aspectelor extraordinare ale acestui fenomen, care ne scapă printre degete, însă acceptarea lor necesită din partea noastră regândirea întregii noastre înțelegeri și „realități”. Dar oamenii care resping transformarea sunt de obicei refractari la cercetarea dovezilor, pentru că aceasta necesită o reevaluare completă a înțelegerii noastre fundamentale.

Această confuzie a avansat atât de mult, încât există diferite tabere care polemizează pe tema acestui fenomen, în cadrul căruia unele sunt manifestări ale civilizațiilor ET avansate, iar altele sunt manifestări ale „ființelor spirituale” ne-biologice, care au capacitatea de a acționa în moduri similare cu ființele ET. Cu alte cuvinte, unele dintre tehnologiile avansate și capacități ale civilizațiilor ET, în special cele care interfațează cu mintea și gândurile, pot apărea în moduri similare cu așa-numitele ființe „astrale” sau spirite. De fapt,

manifestările pot fi atât de asemănătoare, încât ele îi pot face pe mulți să spună că ființele care le generează sunt aceleași. Însă nu tot ceea ce strălucește este aur, iar similaritatea manifestărilor nu înseamnă origine comună.

La toate acestea, adăugați faptul că anumite ființe umane pot prezenta și ele capacități asemănătoare cu cele manifestate de ființele ET și cele astrale. Vă amintiți lista ce cuprinde expresiile neobișnuite ale tehnologiei ET, pe care am descris-o anterior? Telepatia, premoniția, levitația, telekinezia, bilocația, interacțiunile minte-materie și corp-minte... toate acestea sunt capacități care, din când în când (dar totuși mult mai des decât se crede) apar și în lumea oamenilor.

În final, să mai adăugăm la toate acestea un factor: grupurile secrete militare și paramilitare care au dezvoltat atât tehnologii, cât și capacități mentale oarecum similare cu cele ale civilizațiilor ET și ale ființelor ne-biologice.

Universul este un loc mare și complex, dar el nu este foarte dificil de înțeles. Pentru început, e suficient să cunoaștem unele principii și concepte simple. Această sarcină amintește de vechea zicală sufită: „Cunoașterea este un singur punct, dar cei proști l-au multiplicat.”

Principii centrale ale noii cosmologii

- Realitatea liniară, relativă și realitatea neliniară există simultan; percepția și înțelegerea lor depinde în întregime de nivelul de conștiință al celui care percepe. Chiar și materia fizică are un aspect al naturii sale care este non-local, transcendent și conștient.

- Formele de viață biologice conștiente și inteligente de pe Pământ sau de pe altă planetă au realitate fizică și realitate spirituală; toate au potențialul de a se manifesta

atât fizic, cât și spiritual într-o multitudine de feluri. Minte pură sau conștiința nelimitată este inerentă tuturor astfel de forme de viață și este numitorul comun, cel mai înalt, pe care îl împărtășesc toate aceste forme de viață; conștiința este în esență non-locală și nu este constrânsă de limitele spațiului și ale timpului, dar se poate manifesta în realitatea spațio-temporală.

- Ființele care nu au corpuri biologice (așa-numitele ființe astrale sau spirite) sunt, de asemenea, forme de viață conștiente. În anumite ocazii rare, ele pot avea o aparență și o manifestare fizică. Prin urmare, cel mai elevat numitor comun care leagă aceste ființe cu alte forme de viață și ființe biologice este conștiința nelimitată sau mintea non-locală.

- Universul este constituit din aspecte atât liniare, cât și neliniare sau transcendente care, deși pare paradoxal, există simultan în fiecare punct al spațiului/timp și al non-spațiului/timp. Din acest punct de vedere, fiecare punct din spațiu și timp există în toate celelalte puncte din spațiu și timp, prin calitatea de non-localizare.

- Conceptul de Dumnezeu sau de cel al unei Ființe Universale, Omnisciente și Omnipotente, este subliniat de recunoașterea diversității infinite a vieții în univers. Gloria lui Dumnezeu este amplificată și de posibilitățile nelimitate ale vieții din cosmos.

Cum se manifestă, deci, viața inteligentă în univers? Păstrând în minte conceptul descris mai sus, să revizuim diversitatea vieții și cum este ea percepută de simțurile noastre interioare și exterioare:

Categorii de forme de viață inteligente

Tipuri Biologice

Oamenii: Forme de viață avansate, inteligente, care

se manifestă într-un corp biologic și care se nasc pe Pământ.

Forme de viață ET: Forme de viață avansate, inteligente, existente într-un corp biologic, născute pe alte planete decât Pământul.

Forme de Viață Planetare: ființe inteligente ne-antropomorfe,

identificate cu un corp planetar; de exemplu, Pământul sau Gaia este o ființă inteligentă, conștientă, care se manifestă ca un organism viu, dar la altă scară de percepție și evoluție. Alte corpuri planetare, precum și corpurile solare și galactice, pot fi de asemenea considerate organisme conștiente individuale.

Alte forme de viață biologice: pe Pământ, organismele cum sunt delfinii și cetaceele sunt considerate foarte inteligente și totuși ele sunt non-umane; teoretic, și alte planete pot avea corolariile ale acestor forme de viață biologice, inteligente, ne-antropomorfe.

Manifestări/Prezentări Biologice

(Această listă descrie felul în care formele de viață inteligente pot fi percepute atât de simțurile noastre exterioare, cât și de cele interioare.)

-Fizic, adică în formă fizică, trupească, cu sau fără nave spațiale.

-Tehnologic, adică prin radio, TV și prin sisteme avansate ce implică interfața tehnologică cu mintea/gândul (tehnologie avansată ET).

-Mental, prin telepatie, vise lucide sau alte interfețe directe ale minții.

-Proiecția corpului astral, care este prezentarea unei forme de viață umană, ET sau a altor forme de viață biologică prin intermediul componentei subtile,

nebiologice; aceasta poate fi percepută de o altă formă de viață biologică atât în starea de veghe, cât și în starea de vis.

-Prezentarea corpului cauzal sau corpul ideilor pure, adică perceperea unei alte forme de viață biologice în aspectul ei individual cel mai subtil; „corpul” esențial al ideilor pure, care poate fi proiectat sau se poate deplasa fără să aibă nevoie de componente fizice sau astrale.

-Mintea universală; starea ultimă de unitate; orice formă conștientă de viață poate fi experimentată sau percepută ca fiind o minte pură, nelimitată; prin definiție, fiecare formă de viață conștientă este, la modul esențial vorbind, o minte pură și poate fi percepută ca atare.

Tipuri de experiențe și capacități ale formelor de viață biologice

Simțurile fizice – vederea, auzul, mirosul, pipăitul, gustul.

Capacități fizice – mișcarea/deplasarea și altele cu sau fără ajutor tehnologic.

Capacități mentale (convenționale) – gând, idee, creativitate, vizualizare, memorie, percepție senzorială, recunoaștere și altele.

Capacități mentale non-locale (neconvenționale) – acestea implică recunoașterea și utilizarea aspectelor non-locale atât ale minții, cât și ale materiei:

- Telepatia – capacitatea de a trimite și/sau a primi gânduri de la o ființă inteligentă la alta.

- Precogniția – deoarece aspectul subtil, non-local al minții nu este limitat de timp și spațiu, orice formă de viață inteligentă avansată, care este capabilă să fie conștientă de propria ei existență, poate accesa prin intermediul minții non-locale evenimente probabile din

viitor; orice astfel de precogniție este însă mai puțin de 100% sigură, deoarece evenimentele din prezent, afectate de liberul arbitru, pot modifica gradul de probabilitate al evenimentelor viitoare.

- „Postcogniția” (vezi precogniția) – capacitatea de a percepe prin intermediul minții non-locale evenimente din trecutul îndepărtat, care nu au fost experimentate personal de către cel care le percepe; această capacitate îi permite celui care percepe să vadă evenimente din trecutul oricât de îndepărtat, deoarece mintea non-locală poate accesa puncte atât trecute, cât și viitoare în continuumul liniar spațiu/timp.

- Remote-viewing (sau remote-sensing) – definită aici ca fiind capacitatea de a vedea (simți) prin intermediul minții non-locale, nelimitate, evenimente îndepărtate în spațiu, atât în timp real, cât și în trecut sau viitor (vezi precogniția și postcogniția). În timp real, cel care realizează perceperea la distanță (remote viewer) poate percepe locuri îndepărtate într-un mod foarte detaliat, prin intermediul facultății minții non-locale.

- Capacități în starea de vis – În timpul stării de vis, o formă de viață inteligentă avansată poate experimenta precogniția (vise precognitive), postcogniția (vise postcognitive), vederea la distanță și visarea lucidă (care are loc atunci când cel care visează este conștient de el însuși și este „treaz” în timpul visului, putând influența și determina evenimentele din vis).

- Percepție celestă – percepție care implică atât simțurile fizice biologice, cât și simțirea elevată a conștiinței; aceasta determină o ființă conștientă să perceapă aspecte ale realității fizice și non-fizice în aspectele lor cele mai subtile și mai rafinate: percepția aurelor este un exemplu în această direcție.

- Cunoașterea intuitivă – capacitatea de a cunoaște

informații detaliate și sigure, precum și existența unor intuiții lăuntrice care apar datorită minții non-locale, ce survin fără ajutorul mijloacelor exterioare de cunoaștere. De exemplu, o anumită formă de viață inteligentă poate percepe o plantă și poate simți în mod intuitiv care este utilitatea sa medicală specifică.

- Capacități neconvenționale de vindecare – o formă de viață conștientă poate realiza vindecarea asupra ei înseși sau asupra altei forme de viață prin mijloace nefizice și netehnologice, fie la distanță, fie direct asupra persoanei bolnave. Aceste capacități și modalități sunt diverse și pot include interacțiuni minte/corp, interacțiuni corp astral/corp fizic sau altele.

- Levitația (fără mijloace tehnologice) – anihilarea influențelor gravitaționale prin intermediul interacțiunilor minții subtile cu un corp sau cu alte obiecte materiale. Acest lucru este posibil deoarece atât mintea, cât și materia prezintă aspecte subtile, non-locale, care pot interacționa unul cu altul și pot astfel produce fenomene precum levitația.

- Telekinezia – capacitatea de a muta obiecte prin spațiul observabil, efect al interacțiunii dintre mintea subtilă, non-locală și aspectul comparabil al unui obiect. De exemplu, o formă de viață inteligentă poate ridica un scaun prin puterea minții și îl poate deplasa prin cameră, fără niciun ajutor fizic sau tehnologic convențional.

- Teleportarea – capacitatea de a deplasa sau manifesta un obiect la o distanță substanțială prin intermediul minții non-locale și al aspectului non-local al materiei, care trece dincolo de aspectul liniar al spațiului. De exemplu, o formă de viață inteligentă poate transporta o bijuterie de pe un continent pe altul, folosind această capacitate.

- Transmutația (fără mijloace tehnologice) –

capacitatea de a transforma un obiect material într-un alt element sau obiect, folosind interfața subtilă a minții și materiei non-locale. Acest lucru poate fi obținut și pe cale tehnologică.

- **Bilocația** – capacitatea de a manifesta un corp sau un obiect în două sau mai multe puncte ale continuumului spațio/temporal. De exemplu, o formă inteligentă de viață poate apărea simultan într-unul sau mai multe locuri. O capacitate conexă „bi-temporală” este aceea de a fi în același spațiu, dar în mai multe momente din timp (așa-numita călătorie în timp).

- **Materializarea/Dematerializarea** (fără mijloace tehnologice) – capacitatea unei forme de viață de a face să se manifeste un obiect material, folosind interfața minte/materie. Aceasta poate fi obținută și pe cale tehnologică.

- **Experiența extracorporală/Proiecția astrală** – capacitatea de a proiecta corpul subtil astral sau corpul de lumină într-un punct din spațiu sau timp, în afara corpului biologic.

- **Experiențele din apropierea morții** (moarte clinică) – experiența separării tranzitorii a corpului subtil sau astral de corpul fizic biologic (rezultată uneori în urma unor boli sau accidente). Această experiență poate implica percepția așa-numitei „lumi de dincolo” prin experimentarea temporară a aspectului subtil, nematerial al cosmosului.

Nu uitați faptul că toate capacitățile menționate mai sus sunt potențiale atât pentru formele de viață umane, cât și pentru cele ET. Dacă acestea le manifestă sau nu, depinde de gradul de evoluție a culturii acelei civilizații și de aspectele asupra cărora ea se focalizează. Semnificativ aici este că, în virtutea faptului de a fi conștiente și inteligente, astfel de forme de viață, fie ele

umane sau de alt gen, pot dezvolta și experimenta toate capacitățile menționate mai sus.

Este, de asemenea, important să ne amintim că fiecare dintre aceste capacități poate fi obținută prin intermediul capacităților mentale rafinate sau poate fi realizată numai prin intermediul tehnologiei avansate. Multe tehnologii ET avansate ne apar ca fiind „magice”, deoarece ele implică aspecte atât ale minții, cât și ale materiei, care se află deocamdată dincolo de capacitatea de înțelegere a științei umane actuale. În mod ironic, din acest motiv anumiți oameni considerați „primitivi”, care însă au rămas în legătură cu misterele minții și ale materiei non-locale, pot înțelege tehnologiile ET mult mai bine decât oamenii de știință occidentali.

Formele de viață ne-biologice inteligente

La complexitatea universului nostru se adaugă existența tărâmurilor, dimensiunilor, aspectelor diferite ale cosmosului, care sunt neliniare și nemateriale, după cum sunt ele definite în mod curent. Această „parte” a cosmosului este, de fapt, mult mai vastă și complexă decât universul fizic material și nicio cosmologie nu poate fi completă fără măcar o tentativă de a-i evalua caracteristicile și manifestările de bază. Deoarece acest aspect al cosmosului poate interacționa cu cel fizic (deci și cu oamenii și ET care au corpuri biologice), este important pentru noi să-l luăm în considerare și să ne gândim cum s-ar putea el asemana sau cum ar putea diferi de manifestările și capacitățile diverse ale oamenilor, ale ET sau ale altor forme de viață biologice menționate mai sus.

Tipuri de forme de viață inteligente ne-biologice

Ființele astrale sau ființele de lumină:

- de origine pământeană, ființe umane biologice decedate;
- de origine nepământeană, fie forme de viață ET decedate, fie ființe care își au originea în tărâmul astral sau causal.

Ființele cauzale (cele care există primar sub forma „corpului ideilor pure”:

- de origine pământeană (ființe umane biologice decedate);
- de origine nepământeană (cele care au fost anterior ființe biologice ET sau care își au originea în tărâmul astral sau causal).

Rețineți că aceste ființe ne-biologice, care fie au fost anterior oameni, ființe ET sau care provin dintr-o sursă non-biologică, se pot manifesta în fața formelor biologice în nenumărate moduri, chiar și când ființele materiale se află în starea de veghe, cea de vise, în stări de meditație etc. În funcție de cultura, gradul de evoluție și gradul de acceptare al ființelor nemateriale, aceste entități pot fi cunoscute sub diverse nume și pot îndeplini felurite roluri. O listă parțială include următoarele denumiri:

- fantome sau spirite;
- spirite călăuzitoare sau îngeri;
- arhangheli;
- ființe iluminate care s-au înălțat la Cer (avatari, profeti);
- spirite animale;
- și altele, prea multe pentru a fi enumerate aici.

Tipuri de experiențe și capacități ale formelor de viață ne-biologice

La modul esențial, toate experiențele și capacitățile menționate mai sus în cazul formelor de viață biologice aparțin și acestor forme de viață ne-biologice, cu excepția faptului că ele interacționează mai puțin frecvent cu lumea materială, deoarece există și își au originea în tărâmurile nemateriale. Cu toate acestea, ele pot și chiar interacționează cu aspectul material al cosmosului din când în când, iar aceste interacțiuni sunt evidențiate de numeroase evenimente neobișnuite, precum materializări sau activități poltergeist. Există, de altfel, numeroase atestări ale interacțiunii acestor ființe cu mintea și spiritul uman, precum și cu mintea și spiritul ființelor ET.

Analizând multitudinea de experiențe pe care le pot avea ființele umane, este important să avem o vedere de ansamblu care să fie îndeajuns de largă pentru a înțelege diversitatea cosmosului. Altfel, vom fi incapabili să discernem diferențele dintre o manifestare normală a tehnologiei ET și o manifestare neobișnuită generată de universul astral sau de cel cauzal.

Mere, portocale și praf de stele

Cercetarea în direcția aprofundării noii cosmologii este fără îndoială o abordare curajoasă; o asemenea sarcină ar putea fi descrisă într-o întreagă carte sau chiar în mai multe. Dar, ca privire generală, ea ne aduce în fața unei întrebări foarte importante în legătură cu aspectul principal asupra căruia trebuie să ne focalizăm atenția: prezența ET. Universul, fiind plin de specii inteligente biologice și ne-biologice, reprezintă o adevărată provocare pentru oricine încearcă să înțeleagă ființele ET care vizitează în prezent Pământul. Aceasta se petrece

datorită faptului că există arii de fenomene care sunt comune unui număr mare de ființe de diverse tipuri.

De exemplu, o ființă astrală non-biologică se poate manifesta în moduri foarte asemănătoare cu cea a anumitor forme de viață ET avansate. Pe de altă parte, formele de viață ET pot folosi o tehnologie foarte avansată care, privită la modul superficial, se prezintă ca o entitate non-biologică. O proiecție holografică nu ar fi luată drept fantomă de către o ființă din secolul al XVII-lea? Dar o conferință video televizată în direct, realizată prin satelit? Dar o simplă lanternă? Absolut magic! Din acest motiv, precum și din multe altele, problema ET/OZN a fost dominată de mai multe decenii de o adevărată „criză” cosmologică. Această criză a fost „ajutată” de dezinformare și de programele de război psihologic ale anumitor grupuri secrete (mai ales în ultima perioadă). Rezultatul este un amestec de mere, portocale și praf de stele, care sunt considerate toate același lucru.

Acesta reprezintă un rezultat natural previzibil al unei lumi tumultuoase care se confruntă cu fenomene noi, uluitoare. Situația actuală ne aduce aminte de filmul *The Gods Must Be Crazy* (*Nebunia Zeilor*), în care, la un moment dat, un avion de mici dimensiuni zboară deasupra unei comunități primitive din Africa, iar unii dintre ocupanții avionului aruncă o sticlă de Coca-cola pe geam. Obiectul reprezintă un mare mister pentru poporul indigen care l-a găsit, fiind totodată o sursă de conflict și semnificații supranaturale. Acest film este o comedie, însă el are un mesaj important și relevant în contextul problemei noastre: oare noi ne comportăm acum ca aceia care au găsit sticla de Coca-cola?

De exemplu, mulți dintre observatorii fenomenului ET vor concluziona că navele ET nu sunt deloc de natură

fizică/materială, deoarece ele apar, iar alteori dispar instantaneu. Magic? Interdimensional? Sau tehnologia ET permite pur și simplu navei să treacă foarte repede dintr-o viteză de planare la o viteză de mii de km pe oră (sau chiar dincolo de viteza luminii) printr-o singură accelerare cuantică? Să ținem cont de următorul lucru: căile neurale ale ochiului omenesc nu sunt capabile să detecteze o accelerare de o asemenea magnitudine, astfel încât obiectul pare că „dispare”.

De fapt, există trei factori principali care contribuie la această confuzie cosmologică. Primul, după cum am menționat, este chiar natura intrinsecă a tehnologiei ET, care este atât de avansată față de tot ceea ce noi ne putem imagina, încât ea apare ca fiind mai curând „supranaturală” decât o super-tehnologie. Există legi ale universului despre care nici măcar nu am început să punem întrebări în cadrul comunității științifice de pe Pământ și care nu numai că au fost înțelese, dar ele chiar au fost aplicate în tehnologiile avansate ale civilizațiilor ET. Din acest motiv (precum și din cauza vechii aroganțe științifice), chiar și oamenii de știință riguroși sunt tentați să ignore anumite aspecte ale fenomenului ET pe care nu le înțeleg sau pe care le privesc ca fiind „nereale”, super-naturale, superstițioase etc.

Să luăm, spre exemplu, dezvoltarea tehnologiei asistate de conștiință (CAT). Aici mintea, gândul sau conștiința interacționează într-un mod misterios cu utilajele sau cu materia, pentru a sprijini aceste utilaje în ceea ce ele au de făcut sau pentru a implementa un impuls fizic direct. De exemplu, decât să se atingă secvențial un număr de butoane la un computer pentru a introduce date sau a da o comandă, aceasta se poate realiza mult mai simplu prin trimiterea către computer a gândului (corespunzător acțiunii care se dorește să fie

realizată), care a fost pre-programat să recunoască și să accepte „tiparul (semnătura) gândului” persoanei respective, iar apoi să ducă la îndeplinire comanda. Există mai mulți martori care au văzut forme de viață ET făcând exact acest lucru: un ET stă în dreptul consolei unei nave și, fără să atingă manual consola, este capabil să-i trimită mental instrucțiuni, care mai apoi au ca rezultat diverse acțiuni mecanice realizate de către navă. Imposibil? Magic? Prostii?

Un om de știință de la UNLV din Las Vegas, Dean Radin, lucrează la un așa-numit „buton psihic”, care este exact ceea ce am descris mai sus. Corporațiile mari sunt interesate de rezultatul muncii sale, care va da posibilitatea oamenilor să interacționeze cu computerele doar „gândindu-se la ele”. Dacă scientologii umani urmăresc deja să proiecteze aplicații practice de interfețe minte/utilaj, atunci cât de avansate pot fi în acest sens civilizațiile ET?

Partea sensibilă a tehnologiei asistate de conștiință este conștiința asistată tehnologic (sau CAT). CAT este utilizarea mașinilor specializate în asistarea funcțiilor minții, gândului sau conștiinței. Un exemplu de bază în acest sens îl constituie tonurile muzicale Hemisync de la Institutul Monroe, care sunt proiectate să asiste dezvoltarea capacității minții pentru a obține stări profunde de relaxare, de expansiune și eventual alte puteri și capacități paranormale. (Tonurile Hemisync interacționează cu funcția undelor cerebrale într-un mod în care facilitează sincronizarea celor două emisfere ale creierului.) O aplicație mult mai avansată (deși bizară pentru oamenii de știință) a acestui principiu este capacitatea formelor de viață ET de a folosi anumite tehnologii pentru a comunica telepatic unele cu altele sau cu oamenii. Există literalmente sute de cazuri în care

diferite persoane s-au aflat în apropierea unei nave ET și au primit mesaje mentale clare, care au fost identificate ca venind de la ocupanții navei respective. Este ușor să etichetăm aceste cazuri ca fiind nonsensuri, însă ele persistă și sunt întâlnite în toată lumea, fiind relatate de persoane diverse și credibile.

În cazul civilizațiilor ET, capacitatea de a comunica la viteze care depășesc viteza luminii este o tehnologie esențială pentru orice specii care locuiesc în spațiul cosmic, pe alte planete. Ca să citez un vechi cântec al formației Moody Blues, „Cel mai bun mod de a călători este prin intermediul gândirii”. De ce? Deoarece este instantaneu. Iar în cazul precogniției, o persoană poate percepe un gând înainte ca el să fie trimis (să ne amintim că mintea pură nu este liniară, adică ea nu este limitată nici de spațiu și nici de timp). Așadar, pentru noi nu ar trebui să fie o surpriză faptul că popoarele care trăiesc printre stele au dezvoltat deja mijloace foarte eficiente de comunicare cu ajutorul gândurilor, renunțând demult la cele cu ajutorul undelor radio. Căci, dacă ești la 100 de ani lumină depărtare de planeta pe care locuiești (o distanță destul de mică, din punct de vedere cosmologic), ar dura cam 200 de ani să spui „Buna ziua, cum vă simțiți astăzi?” și să primești răspunsul: „Foarte bine, mulțumim, voi cum sunteți?”

Cu siguranță că această capacitate nu este unidirecțională, așa cum se manifestă ea pe Pământ. Există numeroase cazuri în care un martor al unei nave ET a avut un gând precum: „Aș vrea ca acel obiect să se întoarcă pe aici, ca să-l pot vedea mai bine!” și, dintr-o dată, nava și-a modificat direcția și a zburat chiar deasupra acelei persoane. Acuratețea unor asemenea manifestări mentale indică faptul că aceste nave și ocupanții lor folosesc o tehnologie care se corelează fidel

atât cu gândurile lor, cât și cu gândurile altora, atunci când este nevoie. Pentru noi poate părea bizar și magic; pentru formele de viață ET poate părea la fel de obișnuit cum este pentru noi o persoană din New York, care vorbește la telefon cu prietenul ei din Londra.

Probabil că transmisia comunicării nu este singura modalitate prin care tehnologia ET utilizează principiul pe baza căruia funcționează și CAT. Teleportarea, telekinezia, chiar și forme mai înalte de conștiință, precum și remote-viewing (vederea la distanță) asistate tehnologic pot fi rezultatul tehnologiilor ET avansate. Odată ce relația dintre minte și materie și dintre minte și spațiu/timp va fi clar înțeleasă, aplicațiile potențiale sunt aproape nelimitate, fiind la discreția imaginației.

Motivul pentru care problema tehnologiei ET avansate este importantă pentru această discuție, legată de „confuzia cosmologică”, ar trebui să fie evident acum. Tehnologiile foarte avansate ale civilizațiilor extraterestre pot părea similare sau chiar identice cu alte fenomene așa-numite paranormale. Interacțiunea tehnologiei ET cu mintea poate fi ușor confundată cu interacțiunea dintre o persoană și un spirit călăuzitor sau chiar și cu iluziile unui schizofrenic. Pentru a le putea deosebi unele de altele avem nevoie de introspecție, de cunoaștere, de răbdare și, mai presus de toate, de experiență.

De exemplu, cu câțiva ani în urmă am intervievat o femeie care a avut o experiență neobișnuită; unul dintre cercetătorii „răpirilor efectuate de ET” îi spusese că a fost vorba despre „o experiență clasică de răpire ET”. Totuși, la o examinare mai atentă, experiența prin care trecuse femeia s-a dovedit a fi una de extracorporalizare, care a implicat o interacțiune cu o ființă astrală sau cu un spirit. Însă, în timp ce a fost hipnotizată de cercetătorul

respectiv, acea femeie a mai „furnizat” din subconștient câteva detalii, astfel încât experiența să pară ca o „răpire extraterestră clasică”. Această modalitate de a „furniza” detalii în timp ce se află sub hipnoză, mai ales pentru a-i face pe plac hipnotizatorului, care atunci are o tendință puternică de a „extrage” preținse amintiri ale unei răpiri ET, este destul de obișnuită. Sunt aceste amintiri reale sau sunt doar o plăsmuire a imaginației? În această privință trebuie să fim foarte atenți pentru că altfel vom confunda diferitele aspecte ale noii cosmologii, care sunt specific delimitate. În cazul femeii respective, ea a simțit tot timpul că acea experiență a fost una neobișnuită, dar nu legată de ET. Pe de altă parte, cercetătorul ufolog, neavând cunoștință despre experiențele extracorporale, a încercat să potrivească un cui rotund într-o gaură pătrată.

Acest caz ne conduce la cel de-al doilea factor care contribuie la „confuzia cosmologică”: întrepătrunderea formelor de viață inteligente ne-biologice cu ET, cu oamenii etc.

O ființă astrală poate apărea unei persoane sau chiar mai multora aproape ca o hologramă; aceasta se poate petrece în starea de veghe, de vis sau de meditație. Dacă un cercetător care acceptă existența OZN-urilor (dar nu acceptă existența tărâmurilor nemateriale) aude despre o experiență în care cineva se trezește în cameră cu o ființă care se află la picioarele patului, el poate trage concluzia falsă că acea persoană a fost vizitată de un ET.

Cosmologia holistică descrisă mai sus ne va permite să luăm în considerare faptul că acea persoană a primit o vizită din partea unui spirit călăuzitor, a unui înger sau din partea unei alte ființe umane biologice vii, care și-a proiectat corpul astral în dormitorul acelei persoane; ori din partea unei rude decedate; ori din partea unei

proiecții mentale sau tehnologice a unei ființe ET în cameră. Sau, pur și simplu, acea persoană a avut o halucinație hipnotică.

Ideea este că, dacă nu știm sau nu acceptăm diversitatea posibilităților care există, e foarte probabil să interpretăm greșit fenomenul. Dacă sunt permise doar una sau două opțiuni, atunci toate aparițiile neobișnuite vor fi interpretate, de cele mai multe ori în mod greșit, ca aparținând uneia sau celeilalte dintre cele două opțiuni. Această situație se aseamănă cu aceea în care un doctor cunoaște un singur diagnostic posibil pentru durerea de burtă: apendicita. Dar dacă durerea provine de la un ulcer sau de la o pancreatită etc.? În mod evident medicul va pune un diagnostic greșit. La fel, mulți oameni experimentează miliarde de fenomene neobișnuite, care pot fi astfel considerate ca fiind un singur fenomen. Rezultatul va fi amestecul de mere, portocale și praf de stele. Adoptarea și înțelegerea unei cosmologii cu adevărat holistice ne va fi de un real sprijin în a evita această confuzie. Totuși, chiar și în acest caz, deoarece există zone de întrepătrunderi profunde, în care un fenomen e foarte asemănător cu un altul, avem nevoie de o mare atenție și o experiență matură înainte de a fi capabili să discernem în mod clar despre ce fenomen este vorba.

Altfel, cum vom putea diferenția o experiență cu o ființă astrală de interacțiunea minte/materie, generată de o tehnologie ET sau chiar de tehnologia și experiențele umane?

Un anumit număr de observatori au concluzionat faptul că fenomenul OZN are, de fapt, o natură interdimensională. Sunt și eu de acord cu aceasta. Dar concluzia este lipsită de sens până când nu recunoaștem faptul că oamenii sunt interdimensionali, că ET sunt

interdimensionali și că, până la urmă, chiar și hârtia pe care tocmai o citiți și care conține aceste informații este interdimensională. Eroarea apare atunci când se declară faptul că OZN-urile sunt interdimensionale, dar nu și ființele ET, ca și cum cele două s-ar exclude reciproc. De la nivelul realității non-locale, atât mintea, cât și materia sunt neliniare și nelimitate de timp și de spațiu. Deci, până și pietrele de sub picioarele noastre sunt interdimensionale și multidimensionale. Deoarece există un aspect al pietrei, care este conștient non-local și multidimensional, o minte umană sau ET poate interfera cu ea și o poate face, de exemplu, să leviteze deasupra unui câmp. Legătura dintre mintea non-locală și nelimitată și materia non-locală și nelimitată este locul non-loc „unde” se produc toate aceste interacțiuni.

În cazul ființelor ET, tehnologia le permite acestora să realizeze anumite acțiuni care nouă ne apar ca fiind magice; noi le considerăm astfel interdimensionale sau din „altă” dimensiune etc., dar în realitate avem multe în comun cu aceste civilizații ET. În acest sens, istoria umanității este plină de exemple ale popoarelor de pe alte planete care au realizat astfel de „acțiuni miraculoase”, considerate a fi supranaturale. Însă ceea ce pentru o persoană reprezintă un miracol, pentru alta poate fi ceva obișnuit, care i se petrece în fiecare zi. Faptul că navele ET par a se deplasa dintr-o „dimensiune” în alta sau că ocupanții acestora realizează acțiuni care par a fi interdimensionale, nu înseamnă că natura sau realitatea lor este cu adevărat diferită de a noastră. Și noi suntem la fel de interdimensionali ca și ei, dar noi nu ne-am dezvoltat încă anumite capacități și nu am pus la punct unele tehnologii până la nivelul la care au făcut-o ei. Dar natura noastră fundamentală este aceeași.

Aceasta ne conduce la cel de-al treilea factor care contribuie la „confuzia cosmologică”: programele ultrasecrete ale anumitor grupuri de interese de pe Pământ, proiectate să creeze confuzie, să inducă în eroare și să înșele societatea în ceea ce privește subiectul legat de ET. Acest fapt este relevant, deoarece pur și simplu multe dintre evenimentele ET evaluate nu sunt, de fapt, ceea ce par a fi.

Trebuie să ne amintim că tentativele acestor oameni de a înțelege și a aplica în scopuri malefice tehnologia ET se desfășoară deja de mai bine de 45 de ani și în această direcție au fost chiar realizate anumite progrese. În plus, celule secrete militare și agenții secrete de securitate au lucrat pentru dezvoltarea unor tehnici de influență electronică și psihică a oamenilor, care sunt extrem de puternice, specifice și eficiente din punct de vedere operațional. Pe scurt, observatorul trebuie să se păzească, deoarece aceste tehnologii sunt mult mai avansate decât și-ar putea imagina majoritatea oamenilor și există capacități reale de a imita în mod deliberat tehnologia ET, precum și anumite evenimente, în scopul dezinformării.

Să considerăm, de exemplu, așa-numitul scenariu al răpirilor (vezi capitolul *Răpirile: nu tot ceea ce strălucește este aur*). Am fost informați de către membri sus-puși din domeniul militar, care au acces la dosare strict secrete cu acces special în cadrul departamentului „apărării neletale” și al domeniilor conexe, că tehnologiile psiho-electronice există și ele sunt folosite pentru a imita întâlnirile cu ET. O astfel de sursă din cadrul armatei ne-a declarat: „Această tehnologie este operațională și cu ea putem stabili ca țintă o persoană sau un grup de persoane; apoi, de la distanță (cu ajutorul acestei tehnologii), putem face ca acea țintă să aibă o

„conversație” cu Dumnezeu, iar ea va crede că a avut o experiență reală. Va trece de testul cu detectorul de minciuni, fiind ferm convinsă că acea experiență a fost reală.”

Acesta este un semnal de alarmă. Simpla abordare de acest fel a experiențelor neobișnuite nu numai că este neștiințifică, dar este și extrem de periculoasă. Există, deci, tehnologii care pot induce unui grup de persoane experiențe colective care par a fi legate de ET sau de OZN-uri, dar care, în realitate, sunt foarte umane. La fel ca experimentele cu plutoniu asupra populației civile din anii '40, '50 și '60, aceste „experimente” sunt și ele reale, sunt activități finanțate „la negru”, activități care au fost dezvoltate și perfecționate în ultimii 30-40 de ani. Tehnologiile electronice și implantologice, toate realizate de oameni, există și ele pot induce un „eveniment de răpire” foarte convingător. Faptul că experiențele „răpirilor” au avut loc mai ales în jurul instalațiilor militare și de fiecare dată s-a observat prezența elicopterelor negre de teren, nemarcate, în apropierea caselor celor „răpiți”, nu sunt simple coincidențe.

Publicul larg a fost indus în eroare de aceste proiecte secrete care sunt destinate pentru a înșela, pentru a induce în eroare și, în principal, pentru a dezarma publicul asupra fenomenelor ET. Realizarea acestor „răpiri extraterestre” are în fundal un plan complex de a convinge masele de oameni că există „o amenințare ET împotriva căreia trebuie să ne unim și să luptăm cu toții...”

Nu vă lăsați înșelați! Viitorul vieții pe Terra și al relațiilor noastre cu civilizațiile ET poate depinde de vigilența noastră.

Vom dezbate aceste probleme mai în detaliu în alte capitole, dar trebuie înțeles foarte bine că importanța activităților secrete realizate de aceste grupuri de oameni

care acționează din umbră nu trebuie să fie subestimată. Cunoașterea oamenilor în ceea ce privește fenomenul OZN a fost manipulată de către cei care doresc să ascundă aurul adevărat sub muntele de aur al proștilor. Astfel, evenimente care apar sau sunt percepute ca fiind de origine ET, pot fi în realitate produsul unei mistificări de origine omenească. Și dacă nu vom lua măcar în considerare rolul programelor secrete de dezinformare în lista noastră cu opțiunile cosmologice, atunci vom fi condamnați să identificăm greșit multe dintre aceste evenimente.

Factorul uman, care contribuie la „confuzia cosmologică”, se adaugă și el percepțiilor eronate. Există obișnuitele percepții greșite, halucinații, deziluzii, sindroame de memorie falsă; există farsele, aroganța științifică și egoismul uman general. Toate acestea contribuie la o „indigestie” cosmologică generală, care are o disperată nevoie de tratament. Și în acest caz, ca în toate celelalte, recunoașterea și acceptarea problemei este primul pas spre vindecare.

Civilizațiile ET, oamenii, formele de viață ne-biologice, întregul Cosmos reprezintă un spațiu complex, divers și fascinant. În cele din urmă, educația și, mai presus de toate, experiența ne va ghida în acest periplu. Căci, dacă vom ridica pânzele în acest vast ocean, vom avea nevoie de o cârmă, un compas și câteva călătorii înspre țărmuri apropiate.

Trebuie să ne unim pentru a ne pune împreună toată cunoașterea și experiența și, cu mult curaj și determinare, să vâslim mai întâi de-a lungul țărmului, iar apoi tot mai departe, în vastul și infinitul ocean al spațiului interior și exterior. Pentru că nu ne aflăm la sfârșitul timpului sau al istoriei, ci ne aflăm, mai curând, în pragul posibilităților nelimitate, al unor vremuri în care tot ceea ce visăm împreună se va împlini.

PUNCTUL DE INTERSECȚIE

5 noiembrie 1998

Experiența combinată cu intuiția a condus de cele mai multe ori la un rezultat minunat, la dobândirea unor noi cunoștințe în ceea ce privește adevărul și natura realității.

Știința este un amestec corelat între observarea empirică, cunoaștere, intelect, intuiție și inspirație. La fel cum este adevărat faptul că nicio problemă nu poate fi rezolvată de la nivelul de conștiință la care a fost creată, tot așa și intuițiile în ceea ce privește realitatea și marile dezvoltări științifice rareori apar din conjunctura curentă, ele provenind mai ales din ceva care există dincolo de starea și condiția actuală în care ne aflăm. Ele întâmpină în mod frecvent rezistență și sunt de obicei denigrate, atunci când sunt expuse pentru prima oară, pentru că actualii mari „preoți” ai științei sunt aproape la fel cu fețele bisericesti ale Vaticanului, care l-au condamnat pe Galileo.

În ceea ce privește problema formelor de viață ET, situația este la fel deoarece realitatea pe care urmărim să o descoperim este non-umană, nepământeană și, prin urmare, ea se află în afara „cutiei” bine definite a înțelegerii științifice actuale. Prin definiție, orice formă de viață non-umană avansată, capabilă de călătorii

interstelare, posedă tehnologii care nouă ne apar ca fiind magice. Dacă privim acest subiect din perspectiva antropocentrică a finalului secolului XX, este garantat că vom rata 99,9% din adevăr, pentru că adevărul se află întotdeauna în afara viziunii căutătorului din prezent și chiar și lentilele acestuia sunt în mod lamentabil distorsionante.

În timp ce scanăm cerul după forme de viață inteligente cu mult lăudatul nostru sistem BETA de la Harvard, ne-am putea opri puțin pentru a ne gândi în mod logic că aceste instrumente se aseamănă izbitor de mult cu sistemul de avertizare prin rotocoale de fum al anticilor. Adică, dacă strămoșii noștri ar fi încercat să „detecteze” civilizația noastră căutând semnale de fum care ies din pădure, ar fi fost dezamăgiți deoarece noi folosim semnale TV sau radio în analogia noastră cu fumul, iar lor le-ar lipsi instrumentele pentru a detecta această tehnologie „exotică”, bazată pe semnale electromagnetice.

Chiar ne imaginăm că formele de viață ET, care au evoluat pe alte planete în jurul unor sori îndepărtați, ar trebui să folosească tehnologia umană a secolului XX?

CSETI a petrecut literalmente mii de ore cu mii de oameni observând pe cer fenomene ce pot fi descrise ca fiind extraordinare. Avem fotografii, filmări și înregistrări inedite cu nave care apar și dispar, dar fenomenele cu adevărat interesante nu au putut fi fotografiate sau filmate.

Aceasta pentru că lucrurile fenomenale au apărut, dacă vreți, doar frugal în ceea ce numim realitatea noastră convențională. Multe dintre ele s-au petrecut de ambele părți ale punctului de trecere al luminii, dar cele mai importante au avut loc de cealaltă parte, *dincolo*.

OZN-urile de origine ET nu folosesc tehnologia

noastră actuală, iar dacă încercăm să le detectăm și să le înțelegem numai din perspectiva limitatelor noastre cunoștințe științifice actuale, vom fi extrem de dezamăgiți. Într-adevăr, vom pierde 99,9% din informații, iar descoperirea va fi ascunsă de ceața existentă în propria noastră viziune.

Ceea ce vom prezenta în această carte este în măsură să lege noi prietenii, dar de o factură aparte. Cartea va fi însă contestată și considerată un nonsens; ea va naște mai mult întrebări, decât va dezvălui adevăruri. Va tulbura *status quo*-ul științei actuale și îi va supăra pe cei încuiați la minte. Va fi probabil folosită ca o dovadă că am luat-o razna și că întreaga problematică ET este o mare prostie etc. Întotdeauna a fost așa...

Pe de altă parte, e adevărat că până și eu am ezitat să aștern pe hârtie ceea ce urmează în această carte, din motive care vor fi evidente. Dar la fel de adevărat este și faptul că această informație este punctul fierbinte, esența misterului și probabil lecția reală pe care trebuie să o învățăm în legătură cu fenomenul ET. Totul se referă la a trece la următorul nivel, la a face următorul pas în cunoaștere, în știință, în adevăr și în experiența personală.

Observațiile și ipotezele care urmează vor aduce împreună datele empirice, convenționale din rapoartele referitoare la OZN-uri, cu cele mai bizare și mai ciudate experiențe ale întâlnirilor directe. Odată ce teoria unificată - care leagă mintea de materie, tehnologia de conștiință, știința fizică de știința conștiinței și a gândului - este înțeleasă, atunci și numai atunci fenomenul disparat și aparent contradictoriu al ET va avea sens pentru noi. Pășim pe un teren care reprezintă viitorul nostru; el este o realitate actuală ascunsă, aproape unanim ignorată sau neapreciată. Citind aceste

pagini, unii poate vor deveni confuzi, neștiind dacă aceste informații se referă la știință, la spiritualitate, la ambele sau... Numiți-le cum doriți. Adevărul se află oricum dincolo de eticheta pe care i-o punem noi, dincolo de definiții.

Nu este nicio îndoială că există forme de viață ET care au găsit această planetă și o observă din apropiere sau chiar de aici, de pe Pământ. Unii cred că ET sunt aici de sute de ani, alții afirmă că este vorba de milioane de ani. Sigur este însă faptul că ei sunt aici și acum. Dovezile care atestă aceasta sunt copleșitoare, dar nu vor fi relatate aici.

Gândiți-vă la aceste întrebări: Cum au ajuns ei aici? Cum se poate călători pe distanțe interstelare imense în timpul adecvat unor forme de viață biologice naturale? Cum pot ei comunica pe distanțe atât de mari în timp real?

Să judecăm logic: dacă o formă de viață ET provine de pe o stea care se află la 1000 de ani-lumină depărtare (aceasta este distanța pe care o rază de lumină o parcurge în 1000 de ani la viteza de 300.000 de km pe secundă), i-ar trebui 1000 de ani să ajungă pe Pământ, dacă ar călători cu viteza luminii. Și încă 1000 de ani pentru a se întoarce acasă. Cu alte cuvinte, călătorind cu viteza luminii, ar dura 2000 de ani pentru a face un drum dus-întors. Aceasta este perioada care a trecut de la nașterea lui Iisus Hristos și este foarte puțin probabil ca o formă de viață să poată trăi suficient de mult pentru a ajunge aici, ca să nu mai vorbim de întoarcerea ei acasă. Iar distanța de 1000 de ani-lumină se află relativ în vecinătatea galaxiei noastre.

Să ne gândim acum la comunicații. Folosind microunde, radio, TV sau orice alte semnale electromagnetice care sunt acum la modă pe Pământ,

acestor ET le-ar trebui 1000 de ani (la viteza luminii, care este viteza la care călătoresc undele radio) pentru a comunica cu planeta lor, după ce au ajuns aici. Și încă 1000 de ani pentru ca planeta lor să le răspundă. Alți 2000 de ani!

Este evident că orice civilizație avansată de pe altă planetă și-a dezvoltat în mod obligatoriu tehnologii care operează cu dispozitive total diferite de cele folosite de noi acum pe Pământ. Deci este foarte probabil ca o navă ET să poată zbura chiar deasupra sistemului de supraveghere radio al SETI, fără a fi detectată. De ce? Pentru că nu avem instrumentele potrivite. Noi încercăm să detectăm civilizații care nu sunt umane, cu tehnologie de secolul XX. Există însă o altă cale?

Prin definiție, după cum puteți vedea din analiza de mai sus asupra decalării temporale în călătoriile realizate cu „viteza luminii” și a sistemelor de comunicație, orice civilizație ET capabilă să ajungă până aici din spațiul interstelar folosește în mod obligatoriu tehnologii care transcend spațiu-timpul liniar, așa cum ne este nouă cunoscut. Adică ființele ET care ne vizitează trebuie să „renunțe” la realitatea noastră care are un timp liniar și să activeze comunicațiile și deplasarea folosind tehnologii și spectre ale realității complet diferite de spectrul electromagnetic utilizat în prezent de Harvard și SETI pentru a-i detecta.

La fel cum noi avem instrumente pentru a măsura cu acuratețe razele X, gamma, UV, infraroșii, undele radio și altele asemănătoare, la fel este situația cu spectrul realității utilizat de ET. *Adică ET folosesc aspecte ale universului fizic care sunt dincolo de posibilitățile instrumentelor științifice convenționale (ne-secrete) actuale de măsurare.*

Să facem un exercițiu de logică! Noi nu am inventat

razele gamma doar pentru că în sfârșit am dezvoltat instrumente științifice pentru a le măsura. Razele gamma au existat cu eoni înainte ca noi să le fi „descoperit”. Ele au existat, dar pentru că s-au aflat în afara spectrului vizibil ochiului uman, nu le-am putut percepe.

În mod similar, ET sunt aici, dar ei există de obicei într-un spectru de energie care nu poate fi măsurat cu instrumentele noastre actuale. Ocazional, ei apar în realitatea noastră măsurabilă și pot fi văzuți, fotografiați, iar navele lor se pot prăbuși sau pot fi doborâte. În aceste situații ele vor fi detectabile cu radarul sau vor crea un flux de energie specific, cum ar fi microundele, ultrasunetele sau altele. Dar după aceea vor dispărea. Către ce loc? Către ce anume? Către ce timp?

Aceasta este într-adevăr o reală încercare. După 35 de ani de observare a acestor obiecte necunoscute în perioade diferite de timp, sunt convins că prin modificarea frecvențelor de vibrație, ele - precum și formele de viață din interiorul lor - se deplasează între spațiul și timpul liniar și alte spectre (nivele de vibrație) ale energiei și realității fizice, care se află dincolo de capacitatea noastră actuală de a le detecta. Odată înțeleasă și experimentată, vom descoperi că această deplasare interstelară sau multi-dimensională are loc în altă dimensiune, la fel cum pentru oamenii peșterilor radiațiile gamma erau supranaturale: în realitate, toate aceste „dimensiuni” sunt părți ale acestei realități, desfășurate în interiorul ei.

Din păcate, unii cercetători au concluzionat că OZN-urile nu sunt ET, ci inter-dimensionale. Acum e însă destul de clar pentru noi, din cercetările noastre directe, că ele sunt și una și alta.

Natura realității ET este foarte asemănătoare cu a

noastră – numai că ființele ET folosesc un spectru mai larg al realității pentru a călători, a comunica și pentru a realiza alte acțiuni asemănătoare. Acest spectru mai larg trece în categoria fenomenelor care au fost numite inter-dimensionale, dar în realitate toate sunt prezente în această realitate, numai că unele sunt mai rafinate, mai subtile, au o frecvență de vibrație mai înaltă și sunt actualmente nemăsurabile prin instrumentele științifice pe care le are la dispoziție societatea civilă (proiectele ultra secrete au însă astfel de instrumente).

Pentru a aduce această discuție într-o realitate tangibilă, să luăm în considerare următoarea informație, care vine din partea unui martor militar al CSETI.

Într-o seară am primit un telefon de la un domn care lucrase în cadrul Forțelor Aeriene, împreună cu Kelly Johnson, la Lockheed Skunkworks. El a cerut insistent să fie unul dintre martorii militari ai CSETI la evenimentele legate de OZN-uri. Scopul lui real era însă acela de a-mi afla părerea în legătură cu o experiență pe care o avusese pe la mijlocul anilor '60. În vremea aceea el studia o tehnică ce îi ajuta pe oameni să aibă așa-numitele experiențe extracorporale sau experiențe astrale. Astfel de experiențe apar atunci când corpul astral părăsește corpul fizic și se „plimbă” prin alte locuri. Într-una din zile, profesorul său i-a spus că era pregătit să aibă o astfel de experiență, iar în aceeași seară ea a și avut loc. Ceea ce s-a petrecut atunci l-a surprins însă foarte tare. După multă șovăială, fiindu-i teamă să nu-l consider nebun și după ce și-a cerut scuze de mai multe ori pentru abordarea unui subiect atât de ciudat și de bizar, el mi-a povestit următoarele:

Imediat după ce și-a părăsit corpul fizic (în timpul experienței sale de extracorporalizare), a ieșit prin acoperișul casei în spațiul de deasupra și s-a ciocnit de

marginea unei nave extraterestre care plutea undeva sus, în atmosferă. S-a izbit pur și simplu de nava ET (amintiți-vă că el se afla în corpul său astral) și, uitându-se în sus, a văzut la consola navei câteva ființe ET care îl priveau cu o undă de reproș: „Uită-te pe unde treci!”

Nu am nicio îndoială că acest om a spus adevărul în legătură cu experiența pe care a trăit-o. Nu am, de asemenea, niciun dubiu că el a avut o experiență extracorporală, că a ieșit în mod necontrolat (controlul asupra corpului astral necesită pregătire) din corpul său fizic în spațiul de deasupra casei și că s-a ciocnit de o navă ET, *care plutea într-o formă energetică apropiată de forma de energie (astrală) în care ne aflăm atunci când călătorim cu corpul astral, ori experimentăm vise lucide.*

S-a ciocnit cu corpul său astral de nava ET, iar cei dinăuntru l-au văzut (iar el i-a văzut pe ei). Acum să ne gândim: în ce formă de energie se afla atunci acea ființă și în ce formă de energie era nava ET? Dacă de exemplu ființele ET ar fi fost la fel ca îngerii sau fantomele, de ce să folosească o navă avansată din punct de vedere tehnologic, realizând operațiuni la pupitrul de comandă al acesteia? Îngerii nu au nevoie de computer...

Bărbatul a fost surprins când i-am spus că aceasta este o experiență des întâlnită și i-am explicat apoi natura tehnologiei ET, care funcționează dincolo de „punctul de trecere a luminii”. Spectrul sau aspectul energiei fizice în care ET și oamenii sunt capabili să intre și să iasă este ceea ce misticii sau tradițiile străvechi numesc tărâmul sau planul astral. Faptul că nu putem detecta sau măsura această componentă a realității nu înseamnă că trebuie să respingem observațiile și experiențele empirice cu privire la ea, deoarece acestea constituie însuși fundamentul științei. Amintiți-vă de Newton, care a observat mărunții căzând din copac.

Dar care este legătura dintre acest aspect așa-numit astral și tehnologiile ET? Și de ce sunt ele conexe?

Pentru a înțelege aceasta, trebuie să punem întrebarea: „Ce se află dincolo de punctul de trecere a luminii?” Adică ce se află dincolo de bariera luminii, ce experimentezi atunci când depășești viteza luminii, a electronilor sau chiar a particulelor subatomice? Ce găsești după ce treci această barieră, dincolo de viteza luminii și de frecvența energetică a materiei?

Prin definiție, orice civilizație ET care se află în zona planetei noastre are posibilități de deplasare și comunicare interstelară. Aceasta înseamnă că ET operează de *cealaltă* parte a barierei lumină/materie la fel de ușor cum noi folosim semnalele radio sau zburăm cu avionul cu reacție. Aceasta este realitatea și lumea lor, acestea sunt telefonul celular și automobilul lor, aceasta este existența lor tehnologică, teoretică și practică de fiecare zi. Dar nouă ne apare ca fiind magică.

Ce găsim când trecem dincolo de „vălul luminii”? Cum funcționează fizica acolo? Cum sunt timpul și spațiul? Pot mintea și mașinile să fie integrate și să opereze pe aceeași lungime de undă? Cum este viața acolo? Cum este ea experimentată? Cum am percepe acea realitate?

Mai întâi de toate trebuie să elucidăm cosmologia care poate integra faptele și experiențele observate, din ambele părți ale punctului de trecere al luminii/materiei. Aici sunt nevoit să plec de la propria înțelegere asupra realității și vă rog să îmi acordați răbdarea dvs. Unele aspecte ale acestei prezentări ar putea fi neplăcute pentru unii, în special cele care implică trecutul științific sau religios convențional. Ceea ce vă împărtășesc acum face parte din experiența și trecutul meu personal, astfel încât vă cer să fiți îngăduitori în analiza pe care o veți

face asupra ideilor care urmează.

Mai întâi câteva cuvinte despre credința mea: Dumnezeu există și este omniprezent în toate modurile imaginabile. Acest lucru este contrar educației și pregătirii mele profesionale, deoarece am fost crescut într-o familie de atei convinși, care nu credeau în existența a nimic din ceea ce nu putea fi măsurat. Totuși, experiența m-a învățat altceva și anume că Dumnezeu există, chiar dacă noi vrem sau nu să-I recunoaștem existența...

De aceea, cosmologia pe care eu o prezint introduce în ecuație componenta universală a minții, pe care unii ar putea-o numi aspectul impersonal al lui Dumnezeu, Mintea Universală, Mintea Pre-existentă sau Absolutul.

După cum am înțeles eu cosmosul, baza întregii existențe – fiecare atom, fiecare stea, fiecare moleculă și fiecare persoană – *este o esență non-locală care este prezentă în fiecare punct al spațiului și al timpului și care nu este totuși limitată sau condiționată de niciun punct al spațiului, timpului sau materiei.* Această esență este trează, inteligentă și cunoscătoare. Ea e pe deplin conștientă, e însăși trezirea conștiinței, este inteligența pură, nediferențiată, e mintea universului. Este prezentă în fiecare fir de iarbă, umple vidul spațiului și întregul univers, dar cu toate acestea ea nu poate fi divizată sau redusă la un singur punct din spațiu, timp sau materie. Adică este o stare unificată, mereu prezentă, dar invizibilă, care reprezintă o unitate indivizibilă. Existența ei, o dată recunoscută, face ca totul să devină non-local, astfel încât fiecare punct din spațiu și timp devine o fereastră, o intrare către fiecare alt punct din spațiu și timp. Aspectul integrator al acestei esențe inteligente implică faptul că tot ceea ce există este mereu interconectat și accesibil prin intermediul acestui aspect

non-local, integrat al existenței.

Structura existenței este astfel „aranjată”, încât această componentă non-locală, inteligentă a ei este neschimbătoare și rămâne neafectată de relativitate sau de schimbările care au loc în spațiu, timp sau la nivelul materiei. Și totuși, în mod paradoxal, ea este prezentă pretutindeni, în fiecare bob de grâu, în fiecare fir de nisip, în fiecare galaxie – numai într-o „formă” care este mereu aceeași, unică, indivizibilă, completă.

Această misterioasă caracteristică există atât la nivelul microscopic al existenței, cât și la cel macroscopic. Cosmosul este astfel integrat, încât există o corelare perfectă la toate nivelele sale; misticii au avut dreptate când au spus că întreaga creație este cuprinsă într-o picătură de apă.

Acest câmp absolut, preexistent de inteligență și conștiință este sursa a tot ce există. În mod paradoxal, câmpul unificat al conștiinței și inteligenței, deși invizibil, este prezent la fiecare nivel, indiferent cât de mare sau de mic este acesta. Absolutul rămâne transcendent, dar cu toate acestea este prezent în fiecare quarc de materie, *nefiind însă prin aceasta limitat sau divizat în vreun fel*. Pentru ca acest Nimic (care de fapt este deplinătatea conștiinței absolute) să dea naștere cosmosului, cu toate stelele, atomii, galaxiile și ființele care fac parte din el, există un proces creator care în același timp este simplu și foarte complex. De la nivelul Absolutului, acea stare creatoare atotcuprinzătoare, omniprezentă și indivizibilă provine și este menținută de ceea ce a fost numit *aspectul Creator al lui Dumnezeu*. Elementele fundamentale ale acestui proces sunt voința, componenta „sonoră” a gândului, apoi componenta „vizuală” a gândului, apoi aspectul structural al lumii astrale, iar apoi matricea lumii materiale, care se

expansionează și cuprinde întregul univers.

Aspectul Creator al Absolutului, care operează cu ajutorul Voinței Sale, creează cosmosul de la nivelul cel mai subtil, până la nivelul material cel mai de jos, după cum urmează:

- componenta „sonoră” a formelor-gând pure dă naștere aspectului (sau dimensiunii) universal, care este calitatea „sunetului” gândului pentru fiecare lucru creat în parte, fie acesta o furnică sau o galaxie. Evoluția și transformarea apare în jurul și prin intermediul amprenteii acestei idei inițiale a creației. Integralitatea cosmosului există sub forma și prin intermediul componentei „sonore” a gândului primordial. Esența minții/inteligenței non-locale omniprezente se întâlnește în această etapă și în toate etapele care urmează acesteia. În anumite tradiții, această componentă a întregului univers, cu tot ceea ce cuprinde ea, este numită „universul sau lumea cauzală”. În Biblie și în alte tradiții acesta este ceea ce se numește Cuvântul lui Dumnezeu: „La început a fost Cuvântul...”

- componenta idee/sunet a gândului dă apoi naștere unui alt aspect, mai puțin abstract, dar totuși încă foarte rafinat, pe care unii l-au numit „astral”, dar la care eu prefer să mă refer sub denumirea de vizual conștient-inteligent (VCI). Acest aspect, care conține în interiorul lui amprenta cauzală sau „sunetul” idee/gând al lumii cauzale, este definit mai curând ca fiind „văzut” sau vizibil și exprimă forme legate de gând. Universul astral este vast și frumos și multe vise lucide implică interacțiunea cu acest tărâm. Bărbatul care a avut experiența de extracorporalizare a avut o interacțiune astrală cu o navă ET, care se afla atunci într-o etapă intermediară sub acea formă de energie specifică astrală (vom vorbi mai pe larg despre acesta mai târziu).

- Mintea Absolută, nediferențiată, împreună cu forma idee/gând cauzală și cu forma astrală creează o matrice care este sursa așa-numitului univers material. Amprenta ideilor/gândurilor/„sunetului” și forma astrală subtilă sprijină și ajută crearea universului grosier, material. Dar universul material conține în interiorul său mintea unificată, Absolută, precum și aspectele cauzale și astrale. Într-adevăr, fiecare aspect în parte al universului material manifestat, pe care știința îl poate studia și măsura cu instrumentele actuale, are asociate toate aceste aspecte mai rafinate sau spectre diferite de energie. De aceea, este incorect să considerăm că acele aspecte sunt doar „alte dimensiuni” îndepărtate, din moment ce materia primă a cosmosului material este conștiința ce are la bază o formă-gând și conține în interiorul ei (sau are asociată) o matrice astrală.

Această descriere este scurtă și simplă și nu include anumite detalii care fac obiectul unui alt domeniu de studiu. Totuși, trebuie să înțelegem că fiecare nivel descris anterior are multe alte subnivele și exprimă diferite nuanțări. Astfel, aspectele cauzal și astral prezintă fiecare în parte o multitudine de diferențieri, expresii și legi de funcționare, la fel cum și universul material conține particule subatomice cu „personalitate” diferită, galaxii vaste sau grupuri de galaxii. Într-adevăr, detaliile și legile care guvernează aceste tărâmurii vaste (cauzal și astral) sunt mult mai complexe și mai extinse față de ceea ce se petrece în universul material.

Ființa umană (aici sunt incluse și alte forme de viață inteligente avansate non-umane, ET etc.) conține fiecare aspect sau dimensiune prezent în mod potențial în „interiorul” ei. Conștiința (sau spiritul uman) este întotdeauna conectată, în mod misterios – și aceasta fără ca omul să știe – cu ființa conștientă Absolută. De fapt,

după cum am menționat mai devreme, conștiința sau mintea pură în aspectul ei esențial este cea datorită căreia noi suntem. Este o stare de unitate indivizibilă. Ea e întotdeauna în esență una cu Absolutul, dar noi ne-am obișnuit să vedem doar multiplicitatea și separarea. Astfel, individualizarea copleșește starea de unificare și atunci noi credem cu tărie că suntem separați. Este un defect de percepție pe care practicile tuturor religiilor sub forma ritualurilor, rugăciunii, meditației etc., urmăresc să îl corecteze.

O tradiție spirituală sufită devotată lui Ali spune: „Tu te consideri mic și neînsemnat, deși întregul univers se află învăluit în interiorul tău?” Această întrebare retorică amintește de natura holografică a minții și a locului potențial al ființei umane în univers: prin experimentarea conștiinței omniprezente, non-locale, fiecare aspect al universului poate fi accesat și experimentat. Acest lucru este posibil, deoarece aspectul non-local al conștiinței este intrinsec conștiinței însăși; el e mereu „acolo” și trebuie doar experimentat.

Acest aspect sau natură a minții este cauza experiențelor spontane de non-localizare ale oamenilor: ei au un vis, iar în ziua următoare sau în anul următor, evenimentele care au avut loc în vis se vor petrece în realitate exact așa cum au fost trăite în vis. Cum este posibil acest lucru?

Natura minții este unificată, indivizibilă și prezentă în fiecare punct al timpului și al spațiului, nefiind însă limitată de niciun aspect. Aceasta înseamnă că ceea ce se află la distanță în timp sau în spațiu poate fi accesat prin intermediul acestei facultăți. Istoria omenirii este plină de astfel de exemple și, în timp ce ele sunt etichetate ca fiind doar niște curiozități de către știința vremurilor moderne, în fapt ele dețin cheia înțelegerii marelui pas

în explorarea științifică: studiul conștiinței și al realității non-locale.

În timpul viselor lucide, individul experimentează o stare amplificată de non-localizare, pe măsură ce aspectul astral al persoanei respective se trezește sau percepe un punct îndepărtat în spațiu și/sau în timp. Acest lucru devine mai puțin misterios după ce înțelegem că mintea superioară sau conștiința există întotdeauna în natura sa fundamentală ca o stare unificată, ce transcende limitele spațiului și timpului. Prin intermediul ei orice punct din spațiu sau timp poate fi accesat. Acestea nu trebuie însă deloc confundate cu prerogativele sau puterile lui Dumnezeu. Dumnezeu, prin a Lui Minte Universală, cunoaște toate lucrurile în fiecare moment și în fiecare loc, toate simultan. Ființa umană, cu ajutorul facultăților descrise mai sus și prin însăși natura stării unificate a minții ei, poate experimenta și ea precogniția, inspirația, intuiția, vederea la distanță etc.

Dr. Robert Jahn de la Universitatea Princeton a studiat un alt aspect al non-localizării conștiinței prin intermediul sistemelor mecanice. Rezultatul acestor experimente demonstrează faptul că gândul intens direcționat, de exemplu asupra unui generator oarecare, poate afecta produsul final al acestuia. Acest lucru este posibil deoarece există o legătură, o conexiune între conștiință și materie: de fapt, „materia primă a materiei” este conștiința ce se exprimă cu ajutorul minții pe diferite frecvențe de vibrație. Astfel, o persoană poate influența corpul sau sănătatea altei persoane prin rugăciune sau vizualizare ori poate influența chiar sistemele mecanice, prin intermediul gândului și al conștiinței.

Dr. Larry Dossey și alții au adunat mai multe studii științifice interesante care demonstrează natura non-

locală a minții sau a realității. Cititorul ar trebui să le studieze și pe acestea, pentru a avea o înțelegere completă asupra subiectului. Istoria este plină de existența unor astfel de enigme: persoana care se află în rugăciune și care levitează în mod spontan, adeptul care poate materializa sau dematerializa obiecte sau care poate teleporta obiecte etc. Istoria umanității, precum și experimentele științifice recente demonstrează fără echivoc caracteristica de non-localizare a conștiinței și faptul că ea poate opera în afara spațiului și a timpului și poate influența în mod clar obiecte neanimate.

Acest lucru este ușor de înțeles odată ce luăm în considerare cosmologia de bază: conștiința nu este niciodată divizată, ci ea este prezentă pretutindeni; nu este niciodată limitată de spațiu sau de timp și totuși, în mod paradoxal, ea este prezentă în fiecare punct din spațiu și timp, în fiecare atom și de-a lungul oricărei galaxii. Astfel, interfața dintre conștiință și materie este esențială și ea nu reprezintă o plăsmuire a imaginației. Impulsionarea evenimentelor devine astfel o problemă de lucru în cadrul acestei conexiuni. În paginile anterioare am discutat despre unele dintre manifestările tehnologice neobișnuite ale ET în timpurile noastre. Multe dintre aceste aspecte ale activității ET sunt lăsate în afara rapoartelor sau sunt eliminate chiar și de către organizațiile principale de cercetare în domeniul OZN, deoarece ele sunt foarte „departe” de normele științifice convenționale. Dar exact aceste manifestări neobișnuite ale tehnologiei ET ar trebui să ne intereseze cel mai mult: ele sunt acelea care ne vor deschide ușa către o nouă înțelegere asupra universului, iar această cunoaștere inedită va face ca știința actuală, cu toate „cuceririle” ei minunate, să apară ca fiind de-a dreptul infantilă.

Înapoi la problema principală: Cum traversează

OZN-urile și ocupanții lor vastul spațiu și timp interstelar? Se pare că rigiditatea vastității spațiului devine flexibilă și poate fi în mare măsură depășită odată ce se trece dincolo de bariera luminii, modificând frecvența de vibrație. Într-o singură mișcare cuantică, nava ET și ocupanții ei trec într-o altă dimensiune a frecvenței de vibrație, mai rafinată. Fenomenul observabil implică faptul că aceste obiecte pur și simplu dispar, apărând mai apoi din nou la o distanță considerabilă. Toate acestea se datorează faptului că ET își pot modifica frecvența de vibrație pentru a intra și a ieși în și din dimensiunea materială caracterizată de timp și spațiu, care sunt fixe, într-un spațiu/timp care este în mod inerent non-local.

Din câte am putut eu observa, acest lucru se realizează cu ajutorul unei energii fizice și electronice foarte mari care, într-un singur salt cuantic, modifică literalmente frecvența de vibrație (faza de manifestare) a navei materiale ET și a ocupanților ei, într-un aspect al cosmologiei care se aseamănă foarte mult cu ceea ce am descris mai sus ca fiind planul astral. Acest lucru se realizează printr-o interacțiune complexă dintre felurite câmpuri electromagnetice rotative puternice, câmpul gravitațional și inerția masei. Atunci când nava ET se află de această parte a punctului de trecere a luminii, ea este văzută ca orice al obiect material, dar poate realiza manevre foarte complicate în moduri care sfidează inerția masei și gravitația. Odată ce nava își modifică frecvența de vibrație, trecând de partea cealaltă a barierei de lumină, ea pare că dispare, dar în realitate aceasta nu se petrece. Ea se află în acel loc de dincolo de domeniul de acoperire al undelor radio BETA, utilizate de sistemul nostru de detectare de la SETI.

Fiind în acea formă sau spectru de energie (ori

dimensiune), nava poate pluti sau se poate deplasa în universul material la o viteză mult mai mare decât viteza luminii. Se știe că viteza este non-relativistă, cel puțin după cum a fost măsurată de această parte a barierei luminoase. Totuși, 1000 de ani-lumină nu vor fi traversați instantaneu, deoarece există un element de „tragere înapoi” atunci când nava se deplasează în acest spectru prin universul material. Cu alte cuvinte, există o componentă a obiectului care aderă la „pântecele” cosmosului material, apărând astfel un coeficient de „frecare cosmică” ce împiedică nava să se deplaseze instantaneu pe vastele distanțe interstelare. Operând astfel, într-un fel de „joncțiune” între aspecte (sau dimensiuni) ale creației, nava ET poate baleia cu ușurință între ele. De fapt, ea poate fi parțial în câte două astfel de dimensiuni, în același timp. De exemplu, nava ET poate pluti deasupra SETI, rămânând nedetectată până când „trece” în întregime în universul material.

În mod similar, sistemele de comunicație ET interacționează cu mintea, cu gândul și cu telemetria computerizată. De mai multe decenii, oamenii au raportat că au avut experiențe telepatice cu OZN-uri, dar declarațiile lor au fost respinse și ignorate. După cum au demonstrat dr. Jahn, dr. Dossey și alții, gândul poate afecta sistemele materiale și chiar sistemele tehnologice. Ceea ce este evident după 35 de ani de experiență cu acest fenomen este faptul că protocoalele de comunicare ET nu folosesc sisteme AT&T cu microunde pentru a comunica în timp real la distanțe interstelare. Acest lucru nu se poate realiza. Ei folosesc sisteme computerizate care sunt suficient de avansate pentru a interacționa direct cu gândul și cu conștiința, iar prin aceasta accesează spectrul de energie non-local, trecând dincolo de timpul și spațiul liniar.

Mii de oameni au avut parte de experiențe notabile cu aceste obiecte, care conțin o componentă gând/materie sau o componentă telepatică. Ignorând și chiar respingând astfel de elemente, noi trântim de fapt ușa în nasul noii mari științe: știința conștiinței și interacțiunea acesteia cu sistemele materiale și tehnologice.

Nu confundați aceste sisteme cu experimentele umane actuale, care implică activitatea creierului și legătura lor cu computerele: acestea utilizează tot energie electromagnetică, ce se deplasează tot cu viteza luminii. Sistemele ET la care ne referim aici operează de cealaltă parte a punctului de trecere a luminii și, prin intermediul unor facilități tehnologice, ele realizează o legătură directă cu mintea și gândurile. Cu ajutorul unui asemenea sistem, informația poate fi transmisă instantaneu de-a lungul a milioane de ani-lumină în spațiu, deoarece aceasta se realizează prin aspectul non-local al minții, al gândului și al energiei. Spre deosebire de navele ET, sistemele de comunicații nu au întârzieri față de timpul real, datorate coeficientului de „frecare cosmică” despre care am menționat mai sus.

La modul esențial, există și spectre de energie care sunt sub-electromagnetice și sub-materiale dar care, cu toate acestea, sunt foarte reale și fizice. Utilizarea termenului *metafizic* în legătură cu acest subiect este totuși incorectă: o hologramă sau o lanternă ar fi metafizice sau supranaturale pentru oamenii care au trăit acum 500 de ani. Acesta este un punct cheie, și anume faptul că energia și spectrele de energie la care facem referire aici sunt aspecte naturale ale creației. Ele sunt peste tot în jurul nostru și în interiorul nostru. Nu este vorba despre „altceva” sau despre ceva care este diferit. Nu este vorba nici despre ceva supranatural ori

metafizic. Pur și simplu acest aspect nu a fost studiat și înțeles într-un mod adecvat de către știința modernă, spre deosebire de civilizațiile ET, care l-au studiat și înțeles în profunzime.

Există numeroase exemple de oameni obișnuiți care au văzut o navă ET și au interacționat în mod direct cu ea *numai prin intermediul gândului*. Acea persoană a gândit: „Aș vrea ca nava să se deplaseze spre dreapta”, iar nava s-a deplasat spre dreapta; sau, atunci când nava pleca, ea a gândit: „Aș vrea să se întoarcă și să vină din nou spre mine”, iar nava a revenit imediat. Unele astfel de exemple pot fi considerate coincidențe. Dar ele sunt atât de multe, încât ajungem la concluzia că aceste obiecte au capacități de telemetrie, care pot interacționa cu gândul direcționat.

Această clasă de tehnologie ET poate fi privită la modul general ca fiind atât tehnologie asistată de conștiință (TAC), cât și conștiință asistată de tehnologie (CAT). Tehnologia lor utilizează conexiunea la care am făcut referire mai sus, unde mintea/conștiința și gândul interacționează tehnologic și reproductibil cu materia, cu mașinile, cu dispozitivele de comunicare etc. Primul caz este atunci când conștiința individuală (sau de grup) și gândul focalizat emis de aceasta asistă sau interacționează cu un sistem receptor. Al doilea caz este atunci când un sistem amplifică, proiectează sau asistă conștiința sau gândul unui individ (sau grup).

De exemplu, CSETI a luat legătura cu un fost om de știință care a lucrat pentru Laboratoarele Bells/Lucent Technologies. Cu 5 ani în urmă, în timp ce dezvoltă un proiect secret de cercetare, acesta a primit de la un general un dispozitiv de comunicare ET. I s-a cerut să studieze și să realizeze „inginerie reversă” asupra acestui dispozitiv, adică să-l dezasambleze și să înțeleagă

cum anume funcționează. Iată în continuare povestea sa.

După ce a primit obiectul, care era rotund, cam de mărimea unui grape-fruit, negru și texturat la suprafață, acesta a început să-i „vorbească” direct prin intermediul gândurilor. A fost șocant pentru martorul nostru, mai ales atunci când dispozitivul i-a transmis mental că oamenii care îi ceruseră să studieze obiectul erau plini de răutate în inimile lor și că el ar trebui să distrugă acel obiect.

Omul de știință s-a gândit mult timp ce să facă cu dispozitivul și în final l-a supraîncălzit „accidental” în timpul unui experiment, acesta fiind distrus (cel puțin din punct de vedere material). Imediat după aceasta însă, cercetătorul a mai auzit un ultim gând care i-a spus „Mulțumesc...”

Știu că relatarea pare foarte ciudată, dar lucrurile cele mai bizare sunt, de cele mai multe ori, adevărate, iar acesta este unul dintre ele. Noi am vrea să fugim cât mai repede și cât mai departe de astfel de informații, pentru a ne întoarce la semnalele noastre radio. Dar viitorul este aici, iar dacă noi nu îl întâmpinăm cu înțelepciune, alții – precum generalul care i-a dat omului de știință dispozitivul respectiv – vor deturna acest viitor către starea pe care noi vrem să o îndreptăm.

În ultimii 8 ani, CSETI a fost peste tot în lume, urmărind acest fenomen și observându-i manifestările. Există o mulțime de fotografii cu OZN-uri, făcute în plină zi. Există dovezi de netăgăduit ale înregistrărilor radar. Există peste 4000 de urme de aterizare documentate de către Ted Phillips. Dr. Richard Haines are sute de declarații de la diverși piloți despre aceste obiecte.

Țelul nostru principal a fost acela de a interacționa cu aceste ființe ET, dar *pe nivelul lor* de conștiință, pentru

a ne da seama care este realitatea lor și pentru a merge acolo. Fără îndoială, aceasta este o experiență inedită, tulburătoare pentru toți cei implicați.

În acești 8 ani am avut numeroase experiențe legate de OZN-uri și ET și am văzut fenomene care implică fiecare aspect din cele descrise în această carte. Prezint mai jos o listă scurtă a acestor fenomene:

- RV x 2 (Vezi materialele de antrenament ale CSETI). Experimentul nostru, numit *Inițiativa CE-5*, implică numeroase protocoale, unele evidente și practice, altele experimentale și foarte controversate. Unul dintre aceste protocoale controversate implică accesul unui grup la conștiința non-locală, urmat de vederea la distanță (prin intermediul conștiinței) a navelor sau ființelor ET, care s-ar putea afla la mare distanță sau în apropiere, în frecvența de vibrație astrală, dincolo de spectrul vizibil care este specific omului. Odată ce un obiect sau o ființă este „fixată” și văzută, procesul este inversat, iar obiectul sau ființa respectivă este direcționat/ă către locația în care se află grupul, prin intermediul vectorizării componentei gândului vizual. Cu alte cuvinte, ființei/obiectului ET i se arată clar, prin intermediul componentei astrale despre care am amintit mai devreme, coordonatele și locația noastră. Experimentul de cercetare CSETI din acest protocol urmărește să vadă la distanță (cu ajutorul conștiinței) obiectul ET, să se conecteze la sistemul telemetric și la vector sau să ghideze obiectul către locația noastră exactă. Esențial vorbind, noi realizăm în mod dinamic, aplicat, ceea ce dr. Jahn realizează în mod experimental la laboratorul PEAR de la Princeton: conectarea precisă a gândului vizual conștient la dispozitivele de comunicare ET. Noi urmărim să facem aceasta cu o mare claritate, astfel încât ei să ne vadă pe noi, iar noi să-i

vedem pe ei, stabilindu-se o traiectorie pentru contact.

Sunt perfect conștient cât de ridicol sună pentru unii cititori acest lucru. Cu toate acestea, este un experiment care duce frecvent la apariția OZN-urilor deasupra capetelor noastre. Folosim lumini, lasere și semnale radio pentru a vectoriza și a confirma contactul, însă nucleul acestui protocol implică să folosim conștiința asistată de tehnologie (și adeseori, ca răspuns de la ET, tehnologia asistată de conștiință – vezi mai jos).

Cheia pentru RV x 2 o reprezintă următoarele elemente:

1. accesul uman la componentele non-locale ale conștiinței;
2. vederea la distanță, cu acuratețe, a obiectelor sau ființelor ET;
3. conectarea la sistemele de comunicații ET, fiind conștienți atunci de dimensiunea astrală;
4. vectorizarea (ghidarea) clară a obiectului ET în zona de cercetare prin intermediul gândului vizual secvențial și coerent, care arată în detaliu zona în care ne aflăm;
5. vederea de la distanță a răspunsului, dacă există vreunul, din partea ET, înaintea apariției acestora (mod interactiv de vedere la distanță).

Întregul protocol este realizat cu intenția clară de a stabili un contact și relații pașnice cu aceste forme de viață.

În timpul RV x 2, adeseori mai multe persoane „se fixează” pe același obiect sau pe aceeași formă de viață și primesc aceeași informație referitoare la locația sa și/sau timpul și locul de apariție al acesteia. Informația este considerată însă nevalabilă până când are loc efectiv un eveniment, văzut de întregul grup, care o confirmă.

Ca rezultat, în timpul acestor experimente pe care

le-am realizat în toată lumea am avut următoarele tipuri diferite de experiențe, care demonstrează tehnologiile menționate anterior:

- apariția instantanee a unei nave mari (sub formă de disc, triunghi etc.) și mai apoi dispariția ei în câteva secunde sau chiar fracțiuni de secundă, OZN care este totuși văzut de mai mulți oameni;

- apariția pe o durată mai mare de timp a acestor obiecte, timp de mai multe minute, care apoi dispar (își modifică frecvența de vibrație, dispărând în afara percepției materiale/vizibile);

- sonde de cercetare inteligente, de formă sferică, de diferite culori, care vin în apropierea și chiar în interiorul grupului și care nu numai că sunt inteligent controlate, dar chiar ele însele manifestă un comportament inteligent (inteligență artificială avansată). De obicei, aceste sfere sunt translucide, către roșu, albastru, verde sau auriu, de dimensiuni variind între 15 cm și 50-60 cm). Acestea interacționează conștient cu persoane din grup sau cu întreg grupul, după care dispar. Ele sunt cel mai probabil demonstrații de conștiință asistată de tehnologie, în care conștiința și gândul (chiar și personalitatea) unei ființe ET care se află la bordul unei nave sunt asistate tehnologic și proiectate într-un mod controlat în interiorul grupului;

- sunete neobișnuite cu tonalități înalte, care au o componentă omnidirecțională, ca și cum ar fi auzite din toate direcțiile în același timp. Acestea apar cel mai adesea după ce am proiectat peste undele radio tonurile CSETI, care sunt transmise continuu din zona de cercetare;

- efecte electromagnetice neobișnuite (EM) la echipamentul de cercetare, mașini etc. Deseori, echipamentul se „defectează” în apropierea unei nave

ET, așa cum s-a petrecut în Mexic în 1993, când un triunghi silențios cu latura de aproximativ 200 de metri s-a apropiat de grupul nostru, iar camerele de filmat și toate celelalte echipamente electronice au „căzut”. Alte manifestări includ „oprirea” detectoarelor radar, a detectoarelor laser; componentele electronice ale mașinilor nu mai funcționează sau funcționează foarte lent, iar energia electrostatică crește foarte mult. În multe ocazii, acele busolei s-au rotit în sens invers acelor de ceas, în timp ce de noi se apropia o navă care se deplasa rotindu-se în același sens. În timpul unui caz de interacțiune astrală/materială (vezi mai jos), acele busolei au schimbat nordul magnetic cu sudul (180°) și au rămas astfel timp de aproape 3 luni de zile. Acum funcționează perfect (până la următoarea întâlnire apropiată);

- interacțiuni de tip *fast-walker*. În mod frecvent, după RV x 2, grupul experimentează apariția mai multor obiecte care inițial par a fi sateliți, dar care interacționează cu gânduri sau semnale direcționate. De exemplu, un obiect care zboară destul de sus se va opri sau își va schimba foarte brusc direcția, imediat ce primește o comandă mentală. Sateliții nu bat în retragere, nu fac întoarceri și nici nu coboară instantaneu, devenind mai luminoși în timpul în care interacționează cu oamenii care se află la sol. Acest tip de evenimente au fost observate de multe persoane în timpul numeroaselor experiențe de contact ET realizate de CSETI;

- fenomene de interacțiune între dimensiunea astrală și cea materială. Aceasta este o altă categorie de fenomene în care obiectele ET se află în imediata apropiere a punctului de trecere a luminii și materiei și încep să „pătrundă” în planul fizic. Grupul a observat în mod frecvent descărcări luminoase stroboscopice în

jurul lui. Acestea nu sunt simple fosfene, deoarece toată lumea le vede în același timp. Ulterior, forma unei nave ET sau a unei forme de viață ET apare vag, iar apoi prinde contur din ce în ce mai clar, ca și cum ar fi o hologramă electronică sclipitoare. Astfel de manifestări au apărut în interiorul grupului sau la câțiva metri de grup. În timpul acestor întâlniri foarte apropiate, adeseori apar fenomene multiple: vederea de la distanță a obiectului, odată cu percepția vizuală a navelor sau ființelor ET scânteietoare, sonde inteligente (inteligență artificială) venind în interiorul grupului și perceperea unor sunete neobișnuite. Nu foarte rar, participanții susțin că au fost atinși de cineva, dar când se uită să vadă despre ce este vorba, observă doar o sferă mică sclipitoare. În timpul evenimentelor prelungite de acest fel, apare o contracție sau o dilatare neobișnuită a timpului/spațiului: timpul pare că stă pe loc sau trece foarte repede, iar spațiul din jurul grupului devine mult mai dens. Acest tip de întâlniri au durat chiar și peste 2 ore sau, dimpotrivă, au fost foarte scurte. În Anglia, în 1998, lângă Alton Barnes, după ce în mai multe seri diferite am văzut mai întâi o navă circulară foarte mare, care apărea și dispărea în câteva secunde, spre grup a coborât același obiect sclipitor, împreună cu mai multe forme de viață ET care străluceau și care s-au așezat între fiecare două persoane din grup. Temperatura a crescut cu 10 °C. Toți participanții au văzut atunci obiectul și formele de viață ET. Niciuna dintre ele nu era însă complet materială, „solidă”, rămânând doar parțial în această dimensiune.

În 1997, în timpul unei expediții de pregătire în Anglia, mă afluam împreună cu buna mea prietenă, Shari Adamiak, într-o cameră la etaj, în conacul pe care îl închiriasem. Restul echipei, formată din 6 persoane, se

afla afară, în curte. Dintr-o dată am văzut o lumină alb-albastră sau un obiect zburând prin geamul închis și pătrunzând în cameră. A plutit în preajma șemineului, după care s-a expansionat și a devenit un ET sclipitor cu înălțimea cam de 1 metru, foarte ascmănător cu o hologramă electronică. Era conștient și senzitiv însă doar puțin material. Totuși, îl puteam vedea cu mare claritate. Aceasta a fost o proiecție inteligentă artificială a conștiinței și formei astrale a unei ființe ET, care a venit atunci în cameră. Ceilalți membri ai echipei au văzut de afară (inițial nu și-au dat seama că noi eram în acea cameră și au aflat despre experiența noastră abia a doua zi dimineață) un obiect alb-albăstrui „căzând din cer” și intrând prin geamul camerei în care ne aflam noi. Cu toții au văzut acel obiect, dar nu au știut de experiența pe care am avut-o eu și prietena mea Shari cu acea ființă. Acesta este un alt exemplu de conștiință asistată de tehnologie:

- interacțiuni cu nave sau ființe ET în timpul viselor lucide. Deoarece realitatea tehnologică ET le permite ființelor ET să se deplaseze instantaneu în și din dimensiunea astrală și materială/fizică și deoarece sistemele lor de comunicare *preferă* modul de transmisie astrală, anumite persoane vor avea în mod frecvent interacțiuni complexe cu ET. Amintiți-vă că tehnologia lor permite legătura astrală destul de facilă cu starea de vis, deoarece starea de vis lucid este activarea corpului sau a componentei astrale a unei persoane. ET pot interfera cu acest aspect la fel de ușor cum dăm noi un telefon la New York. Părerea mea este că modalitatea cea mai obișnuită prin care ET interacționează cu ființele umane este în timpul viselor lucide, fără a avea loc un contact material (trupesc). Au fost și cazuri de contact fizic, însă acesta este riscant și nenecesar, atâta vreme cât

aceste tehnologii mai subtile pot fi înțelese și controlate. Odată ce s-a stabilit că spectrul astral este cel mai folosit pentru comunicații și deplasări de către ființele ET – care este același spectru cu cel care se dinamizează în ființa umană în timpul viselor lucide –, este ușor de înțeles de ce atât de mulți oameni raportează astfel de experiențe. Protocolul RV x 2 descris mai sus este o activare conștientă a conștiinței expansionate și a componentei astrale, pentru a interacționa în mod deliberat cu tehnologiile și ființele ET;

- trecerea navelor ET în dimensiunea fizică. Grupul nostru a observat de mai multe ori apariția obiectelor sau navelor ET în formă solidă (în timpul zilei, cu soarele strălucind pe suprafața metalică), în timp ce intrau direct într-un munte, fără a se strivi. Acest lucru se realizează prin modificarea frecvenței de vibrație a materialului din care este construită nava, astfel încât aceasta să poată trece prin materie de o densitate obișnuită, fără ca nava sau materialele din care este alcătuită să fie afectate. Adică o modificare a frecvenței de vibrație permite unui obiect solid să treacă prin altul, fără a interacționa cu acesta (care are altă frecvență de vibrație). Amintiți-vă că ceea ce noi numim „materie solidă” nu este deloc solidă – este în cea mai mare parte spațiu (sau altceva – vezi cosmologia descrisă mai devreme). Acest fenomen a fost raportat de decenii și i-a făcut pe unii să-l respingă, asociindu-l cu fantomele sau fenomenele de poltergeist. De fapt, este vorba despre o altă expresie a tehnologiei ET, care operează la un nivel mai profund sau mai subtil al existenței, ce poate altera frecvența materiei (ei pot, de asemenea, altera legătura spațiu/timp prin aceleași mijloace). Aici ar trebui să subliniez faptul că surse militare secrete pe care le cunosc personal au mărturisit că, cel puțin până în 1953, proiectele secrete ale

grupurilor de interese care funcționează din umbră dețineau deja tehnologia de materializare și dematerializare a obiectelor, transferându-le prin anumite spații bine definite. Dacă acest lucru era realizabil pe Pământ în 1953, ne putem imagina ce tehnologie avansată interstelară s-a obținut până acum în cadrul acestor proiecte secrete.

Această listă ar putea continua, dar ceea ce am descris mai sus ar trebui să-i dea cititorului o idee despre cât de neobișnuite pot fi manifestările tehnologiei ET. Din cele prezentate este ușor de înțeles cauza pentru care anumite evenimente ET pot fi confundate cu fenomene care își au originea în planul astral sau causal, care nu sunt ET, dar au caracteristici ale aceleiași manifestări. Nu e de mirare că literatura de specialitate este plină de elemente confuze care amestecă ET cu îngerii, cu fantomele și alte fenomene stranii. Bineînțeles că omul modern ar părea o ființă supranaturală pentru oamenii care au trăit în urmă cu sute de ani: imaginați-vă cum ar fi să apăreți într-o biserică din Massachusetts, în anul 1962, cu un telefon mobil, o hologramă, un satelit TV și un Range Rover. Ați fi ars pe rug, ca o friptură, pentru vrăjitorie.

Cu toate acestea, este important să nu uităm că universul conține multe nivele ale existenței. Există lumile astrale și cauzale, populate de ființele care nu sunt ET. Există, de asemenea, și ET, care în anumite momente interacționează cu acele tărâmurii subtile. (Vezi capitolul *Extraterestrii și noua cosmologie*.)

În același timp, e bine de știut că nu toți ET sunt atât de avansați tehnologic. Date fiind miliardele de galaxii care există, fiecare dintre ele având miliarde de stele, este foarte probabil ca unii ET să se afle la nivelul oamenilor peșterilor, în timp ce alții să fie foarte apropiați de

nivelul nostru de evoluție ori să fie cu milioane de ani mai avansați decât suntem noi astăzi. Pentru cei de la Institutul SETI: „Fie să găsiți acei ET care se află la nivelul nostru de evoluție și care folosesc încă tehnologiile pe bază de unde radio liniare! Există șanse să fie câțiva dintre aceștia *acolo*”.

Totuși, ET foarte avansați, care au depășit demult semnalele radio și motoarele cu combustie internă, există! Ei sunt aici! S-ar putea ca ei să fie chiar peste tot în jurul nostru. Să ne deschidem ochii și mințile în fața oportunității extraordinare care plutește chiar în fața noastră, deoarece aproape tot ceea ce *există* se află dincolo de vâl, dincolo de punctul de trecere a luminii, și așteaptă să fie explorat.

MINTEA/CONȘTIINȚA NELIMITATĂ NON-LOCALĂ

Martie 1994

**Experiențe asociate, capacități și nivele
ale conștiinței**

Nivele ale conștiinței

I. Conștiința Pură Nelimitată/Mintea Pură Non-locală, experiența în deplinătatea sa – *samadhi*, „starea beatifică” etc.

II. Conștiința Cosmică = Conștiința Pură Nelimitată în timpul stării de veghe, dar și în timpul somnului și al viselor

III. „Conștiința lui Dumnezeu”, în sensul de Conștiință Cosmică, dar în care experiența include „percepțiile celeste”, sesizarea celor mai rafinate aspecte ale creației relative

IV. Conștiința Unității – la fel ca în cazul Conștiinței lui Dumnezeu (menționată mai sus), dar aici percepția se extinde către realizarea Mîinii Nelimitate în/prin/ca fiecare aspect al existenței relative.

Experiențele din Timpul Călătoriei, care se dezvoltă natural și care apar în diferite momente în cazul fiecărui individ în parte:

- telepatie
- precogniție (premoniție)
- vise lucide

- vise premonitorii
- vedere la distanță (în timpul stării de veghe sau de vis). Vedere la distanță este capacitatea de a „vedea”, cu ajutorul minții non-locale, evenimente, locuri, oameni, independent de spațiu sau timp; prin accesarea minții non-locale se poate „vedea” orice loc în orice punct din timp (trecut sau viitor). Prin definiție, mintea non-locală nu este limitată de timp sau de spațiu. Odată înțeles acest lucru, oricine poate deveni expert în accesarea aspectului non-local al propriei conștiințe și astfel extraordinarul devine gradat „rutină”, iar toate lucrurile devin posibile.

- telekinezie
- teleportare
- transmutare
- capacități de vindecare (de la distanță sau personal)
 - percepții celeste (ale aspectelor subtile ale realității: „îngeri” etc.)
 - levitație (personală sau a obiectelor)
 - experiențe extracorporale
 - materializare/dematerializare
 - bilocație
 - altele.

Fiecare formă de viață inteligentă avansată este potențial capabilă să manifeste toate capacitățile menționate mai sus, inclusiv oamenii și alte forme de viață mai elevate care s-au dezvoltat pe alte planete. Singura cerință este aceea de a fi capabil să devii conștient de însăși prezența conștiinței. Atunci când se petrece aceasta, poți percepe conștiința în forma sa nelimitată, non-locală. Este foarte probabil ca starea de conștiință, în toate aspectele și manifestările sale, să

devină cel mai studiat domeniu în secolele ce vor urma. Conștiința este „firul” integrator, cel mai înalt numitor comun și fundament real al unității interplanetare.

Categorii de experiențe neconvenționale

Pentru a putea înțelege experiențele neconvenționale, adică cele ieșite din comun, și pentru a evita confuzia și „amestecarea merelor cu praful de stele”, este util să ne bazăm pe o cosmologie care „funcționează”. Iată care sunt categoriile ce pot avea manifestări similare, la analiza cărora este necesar să manifestăm mult discernământ.

Interacțiuni cu/percepere:

1. A formelor de viață biologice ET (ETLF) („oameni” de pe alte planete)

2. Experiențe de vedere la distanță (remote-viewing):

- a ETLF;
- a entităților ne-biologice (vezi mai jos);
- a altor oameni localizați în altă parte a Pământului.

Entități/Ființe ne-biologice:

- „astrale” sau ființe de lumină

1. de origine pământeană (ființe umane „decedate”);

2. de origine nepământeană:

a. ETLF „decedate”;

b. proveniențe din tărâmul astral sau cauzal;

- „spirite călăuzitoare” personale;

- ființe iluminate manifestate, maeștri spirituali și avatari;

- spirite ale naturii pe Pământ (ale plantelor, animalelor, mineralelor etc.);

- alte spirite ale naturii, ca și cele de mai sus;

- altele (probabil mult prea multe pentru a fi enumerate).

3. Experiențe extracorporale cu oricare dintre cele menționate mai sus, inclusiv ETLF
4. Experiențe în apropierea morții (NDE) cu oricare dintre cele menționate mai sus, inclusiv ETLF
5. Experiențe de natură psihologică profundă: halucinații induse de droguri, delir, psihoze, fabulații, personalități care fantazează, farse, sindromul memoriei false
6. Sindrom post traumatic și altele.

CSETI studiază ETLF în toate aspectele și manifestările lor, dar nu neagă existența altor ființe nepământene.

PARTEA II-A

DOVEZILE ȘI INIȚIATIVA CE-5

În această secțiune vom lua în considerare dovezile de după 1990, iar mai apoi vom descrie Inițiativa C-5 a CSETI, care a început în anul 1990.

Îi datorez recunoștință regretatei mele asistente Shari Adamiak, care și-a petrecut câteva din ultimele ei zile pe Pământ pentru a compila dosarul cu dovezi și pentru a scrie rezumatele clare a ceea ce voi prezenta aici.

Cititorul trebuie să știe că dovezile pe care le voi expune în continuare sunt doar o mică parte a vârfului aisbergului: există peste 4000 de cazuri de urme de aterizare în care OZN-urile au lăsat dovezi fizice; peste 3500 de rapoarte ale unor piloți militari și civili, multe dintre ele cu confirmări pe radar; există peste 500.000 de cazuri în sistemul computerizat UFOCAT; și există sute de fotografii și înregistrări video cu aceste obiecte, multe dintre ele făcute în plină zi, care au fost autentificate de oamenii de știință ca fiind reale, și nu falsuri. După cum spunea regretatul dr. Allen Hynek, „dovezile sunt de o bogăție jenantă”, iar ceea ce prezentăm noi aici este doar o mică parte din cantitatea considerabilă de mărturii care există în legătură cu acest subiect.

Recomand cititorului să studieze și următoarele cărți, pentru a se documenta și mai mult în legătură cu analiza dovezilor: *Above Top Secret*, de Timothy Good;

Unconventional Flying Objects, de Paul Hill; *CE-5*, de dr. Richard Haines; *Night Siege*, de dr. J. Allen Hynek și Philip Imbrogno; *The Day After Roswell*, de col. Philip Corso.

Inițiativa Întâlniri de Gradul Cinci (Inițiativa CE-5) este, de fapt, un proiect de prototip hibrid, care include cercetări științifice, diplomatice, cât și elemente ale unor relații inter-specii.

În cadrul Inițiativei CE-5 am urmărit să combinăm cercetările din teren în legătură cu subiectul OZN/ET, cu intenția clară de a stabili comunicare și relații interactive pașnice cu acești vizitatori de „dincolo”.

Vă putem spune doar că acest experiment este un prototip a ceea ce trebuia să facă lumea întreagă, încă din anii 1940: un efort deschis și conștient de a studia prezența ET într-un mod pașnic, având ca scop suprem stabilirea unor relații pașnice cu toate formele de viață inteligentă care vizitează această planetă.

Noi, pământeni, nu am fost niciodată în stare până acum să realizăm așa cum trebuie o astfel de abordare ambițioasă; eforturile pe care le-am realizat au stat la latitudinea fiecărei persoane implicate în aceste cercetări. Aici aș vrea să o menționez din nou pe colega mea Shari Adamiak, alături de mulți alții, care și-au sacrificat din timpul lor (pe care ar fi putut să-l petreacă la muncă sau în familie) pentru a răspunde prezenței ET pe tot mapamondul. Acest progres a putut fi realizat numai prin sacrificiul imens al unor astfel de oameni – o încercare sinceră și umilă de a face ceea ce mai marii lumii și marile guverne mondiale au eșuat să realizeze: să întindă mâna păcii și a recunoașterii către acești vizitatori din alte lumi.

În finalul acestei secțiuni veți găsi câteva sugestii despre ceea ce trebuie făcut pentru a realiza în mod

profesional ceea ce până acum a fost doar un efort voluntar ad-hoc. Noi estimăm că această acțiune – care implică răspunsul franc la numeroase întrebări, precum și echipe diplomatice trimise peste tot în lume pentru a lămuri evenimentele ET – ar costa în jur de 10 milioane de dolari pentru o perioadă de câțiva ani. Un preț mic pentru începutul păcii interplanetare și al unor relații diplomatice stabilite între oameni și alte ființe din univers, relații care până acum au fost în mâna neagră a operațiunilor militare secrete regizate din umbră. Ajutorul și participarea dvs. sunt binevenite.

A sosit timpul ca oamenii să arate prin exemplu propriu cum ar trebui guvernele lumii să răspundă prezenței ET. Nu de la capătul unei arme cu laser, ci întinzându-le mâna păcii și a înțelegerii. Dacă noi nu vom face aceasta, atunci cine să o facă? A sosit timpul pentru pacea universală, dar aceasta va veni numai atunci când vom *arăta* că suntem pregătiți să o primim.

CITATE DESPRE OZN-URI ȘI INTELIGENȚA EXTRATERESTRĂ

Secțiunea I: Oameni de știință

Dr. Carl Sagan

(Regretatul profesor de astronomie și știință spațială de la Universitatea Cornell)

„Acum este foarte clar că Pământul nu e singura planetă locuită. Există dovezi clare că mulțimea de stele de pe cer conține și sisteme planetare. Cercetări recente cu privire la originea vieții pe Pământ sugerează că procesele fizice și chimice care conduc la apariția vieții s-au manifestat repede în istoria timpurie a majorității planetelor din galaxia noastră (Calea Lactee). Probabil vreun milion dintre aceste planete sunt locuite de civilizații mai avansate din punct de vedere tehnologic decât noi. Zborul spațial interstelar este cu mult dincolo de posibilitățile noastre tehnice actuale, dar nu pare să existe vreun impediment fizic fundamental care să împiedice, din punctul nostru de vedere, posibilitatea dezvoltării acestuia pe alte planete.”¹

Dr. Margaret Mead

(Antropolog, autor)

„Există obiecte zburătoare neidentificate. Mai exact sunt o mulțime de cazuri – probabil 20-30% în diverse studii – pentru care nu există explicații... Putem doar să ne

imaginăm care sunt scopurile din spatele activităților acestor obiecte silențioase și inofensive, care se apropie din când în când de Pământ. Cea mai plauzibilă explicație, după părerea mea, este că ei pur și simplu ne observă pentru a vedea ce intenționăm să facem...”²

Dr. J. Allen Hynek

(Fost președinte al Departamentului de astronomie al Universității Northwestern; consultant științific în cadrul Proiectului *Blue Book* (Cartea Albastră) al Forțelor Aeriene (1947 – 1969))

„Orice modalitate de reperare aduce în plus rapoarte care sfidează analiza realizată prin mijloacele actuale... Aici este nevoie de un proces de investigație profundă, dacă după 20 de ani de confuzie vrem să obținem niște răspunsuri viabile.”

„Când vom avea soluția mult așteptată la problema OZN-urilor, cred că aceasta va reprezenta pentru noi nu următorul pas mic în cadrul marșului științei, ci un salt grandios și complet neașteptat.”³

Dr. Frank B. Salisbury

(Profesor în fiziologia planetei la Universitatea de Stat din Utah)

„Trebuie să recunosc că orice mențiune favorabilă farfuriilor zburătoare făcută de către un om de știință echivalează cu o erezie și îl pune pe acela care face declarația respectivă în pericolul de a fi excomunicat de teocrația științifică. Cu toate acestea, în ultimii ani am investigat povestea obiectelor zburătoare neidentificate (OZN) și nu mai pot să resping această idee cu atât de mare ușurință ca până acum.”⁴

Dr. James E. McDonald

(Fizician senior la Institutul de fizică atmosferică al Universității Arizona)

„Tipul de rapoarte OZN care intrigă cel mai mult sunt întâlnirile sau observațiile de aproape a obiectelor asemănătoare unor mașini de natură neconvențională, care sunt capabile de performanțe neconvenționale, văzute la altitudine mică, iar uneori chiar și la sol. Publicul larg este complet ignorant în ceea ce privește numărul foarte mare al acestor rapoarte provenind de la martori credibili... Atunci când cineva începe să caute astfel de cazuri, numărul lor este uluitor...”⁵

Subcomitetul OZN al Institutului american de aeronautică și astronautică (1967)

„Din punct de vedere științific și ingineresc, este inacceptabil să ignori pur și simplu un număr substanțial de observații inexplicabile... singura abordare promițătoare este un efort continuu care să se axeze pe colectarea atentă de date și mijloace obiective... care să implice capacitățile disponibile de vedere și simțire la distanță, precum și îmbunătățirea programelor de cercetare.”⁶

Iar în legătură cu *Raportul Condon* (Proiectul Cartea Albastră), 1986:

„Din conținutul *Raportului Condon* am putea trage o concluzie diferită de cea care ni s-a oferit în final; și anume, că un fenomen cu o rată atât de mare de cazuri neexplicate (aprox. 30%) ar trebui să trezească o suficientă curiozitate științifică pentru a continua studiul asupra lui.”

Dr. Peter A. Sturrok

(Profesor de știința spațiului și astrofizică și director delegat al Centrului pentru științe spațiale și astrofizică al Universității Stanford)

„Rezolvarea definitivă a enigmei OZN nu va apărea decât dacă problema va fi studiată deschis în centrele științifice, prin procedurile normale ale științei și metodele aplicate în cadrul universităților.”

„Deși comunitatea științifică a avut tendința să minimizeze semnificația fenomenului OZN, anumiți oameni de știință au arătat că acest fenomen este totuși și real și semnificativ... Pentru un om de știință, sursa principală a informațiilor (altele decât cele obținute din experimentele și/sau observațiile sale personale) o constituie jurnalele științifice. Cu rare excepții, jurnalele științifice nu publică rapoarte referitoare la observațiile despre OZN-uri. Decizia de a nu le publica este luată de editorul care acționează astfel la sfatul recenzorilor. Acest proces este auto-forțat; aparenta lipsă de date confirmă ideea că nu există nimic plauzibil în legătură cu fenomenul OZN, iar această idee lucrează împotriva prezentării datelor...”⁷

Dr. Helmut Lammer

(Profesor la Institutul pentru cercetarea spațiului în cadrul Departamentului pentru fizică extraterestră, Austria)

(Referindu-se la formațiunile din regiunea Cydonia de pe Marte):

„Credința autorului este aceea că datele obținute până acum nu sunt suficiente pentru a permite identificarea originii acestor obiecte, deși unele rezultate actuale sugerează faptul că ele nu ar fi naturale. Cu

siguranță că aceste obiecte misterioase merită o cercetare mai atentă, până la apropiata misiune pe Marte. Dacă într-una din aceste misiuni vom descoperi că chipul de pe Marte, piramidele și celelalte structuri interesante sunt într-adevăr artificiale, atunci ipoteza „improbabilă” a Colonizării ori a Civilizațiilor Tehnologice Avansate Anterioare va avea un posibil răspuns.”⁸

Prof. Hermann Oberth (1894-1989)

(Expert de origine română în rachete și părinte fondator al erei spațiale)

„Ipoteza mea este aceea că farfuriile zburătoare sunt reale și că există nave spațiale care vin din alt sistem solar. Eu cred că ele au la bord echipaje formate din observatori inteligenți, care sunt membri ai unei rase ce investighează Pământul, probabil de secole. Cred că au fost trimiși în spațiu pentru a realiza investigații sistematice pe termen lung, mai întâi asupra oamenilor, animalelor, a vegetației și, mai recent, asupra centrelor atomice, armamentelor și a centrelor de producție a armelor.”⁹

Dr. Carl Gustav Jung

„O explicație pur psihologică este exclusă... discurile indică semne ale unei coordonări inteligente de către piloți cvasi-umani... autoritățile care au în posesie informații importante nu ar trebui să ezite să le aducă la cunoștința publicului, cât mai curând și cât mai complet cu putință.”¹⁰

Secțiunea II: Guvernul vorbește – Personalități politice, militare sau din serviciile secrete

Președintele Harry S. Truman

„Vă pot asigura că farfuriile zburătoare - căci ele există - nu sunt construite de vreo putere de pe Pământ.”¹¹

Președintele Dwight D. Eisenhower

„Păziți-vă de complexul industrial-militar!”¹²

Președintele Gerald Ford

„...M-am interesat în mod special de această problemă (a OZN-urilor), deoarece majoritatea ultimelor rapoarte de reperare ale acestora a venit din Michigan, locul meu natal... Eu cred că unele dintre rapoarte conțin adevărul și că poporul american are dreptul la o explicație mai detaliată decât cea care li s-a oferit de către Forțele Aeriene până în prezent. Propun ca fie Comitetul de Știință și Astronautică, fie Comitetul pentru Servicii Armate să pregătească audieri asupra subiectului OZN și să invite la depunerea de mărturii atât din rândul departamentelor executive ale guvernului, cât și din rândul celor care au văzut OZN-uri... Am credința fermă că poporul american merită o explicație mai bună decât cea pe care a primit-o până acum de la Forțele Aeriene și de aceea recomand serios realizarea unei investigații asupra fenomenului OZN. Datorăm poporului nostru stabilirea credibilității în ceea ce privește fenomenul OZN și elucidarea completă asupra acestui subiect.”¹³

Președintele Jimmy Carter

„Dacă voi deveni președinte, voi face publice toate informațiile care există disponibile despre subiectul OZN. Sunt convins că OZN-urile există, deoarece am văzut eu însumi unul...”¹⁴

Președintele Ronald Reagan

„...Dacă ne gândim că suntem cu toții copiii lui Dumnezeu, în orice parte a lumii am locui..., nu m-am putut abține să-i spun (lui Gorbaciov): gândește-te cât de ușoară ar fi sarcina mea și a ta, dacă ar apărea așa, deodată, o amenințare pentru această lume, din partea unor specii de pe altă planetă, care vin dintr-un alt univers...”

„Probabil avem nevoie de o amenințare globală, din afară, pentru a ajunge să ne dăm seama de legăturile care există între noi toți. Mă gândesc uneori cât de rapid ar dispărea atunci diferențele de opinie din întreaga lume, dacă ne-am confrunta cu o amenințare extraterestră de proporții.”¹⁵

J. Edgar Hoover

(primul director al FBI)

„Aș face asta (studiul problemei OZN-urilor), dar înainte de a fi de acord să încep, trebuie să insistăm asupra accesului deplin la discurile recuperate. De exemplu, în cazul L.A., armata l-a „înșfăcat” și nu ne-a permis accesul la el, nici măcar pentru o examinare rapidă.”¹⁶

Generalul Nathan D. Twining

„a. Fenomenul raportat este real, nefiind vorba despre o ficțiune.

b. Există obiecte care au forma unui disc, de mărime apropiată cu cea a unei nave fabricată de oameni.

c. Există posibilitatea ca unele dintre incidente să fi fost cauzate de fenomene naturale, cum ar fi meteoriții.

d. Caracteristicile operaționale raportate, de exemplu ratele extreme de urcare, manevrabilitate (mai ales în cazul rotirilor) și acțiunile care pot fi considerate evazive atunci când sunt reperate sau contactate de nave pământești sau de radar, duc la concluzia că unele dintre obiecte sunt controlate fie manual, fie automat, fie de la distanță.”¹⁷

Generalul Walter Bedell Smith

(Director al CIA între anii 1950-1953)

„CIA a revizuit situația actuală referitoare la obiectele zburătoare neidentificate, care a generat multe speculații în presă și a constituit un subiect îngrijorător pentru organizațiile guvernamentale... Începând cu 1947 au fost primite aproximativ 2000 de rapoarte oficiale de astfel de reperări, dintre care 20% sunt încă neexplicate. Părerea mea este că această situație are posibile implicații asupra securității noastre naționale, care transcend interesul unui singur serviciu. Ar trebui inițiat un efort colectiv, direcționat pentru dezvoltarea unei înțelegeri științifice ferme asupra multiplelor fenomene care sunt descrise în aceste rapoarte...”¹⁸

H. Marshall Chadwell

(Director asistent al CIA – Inteligența Științifică)

„Începând cu 1947, ATIC a primit aproximativ 1500 de rapoarte *oficiale* de reperări ale OZN-urilor, plus un număr enorm de scrisori, apeluri telefonice și rapoarte de presă. Numai în timpul lunii iulie a anului 1952, rapoartele *oficiale* au fost în număr de 250. Din cele 1500

de rapoarte, Forțele Aeriene consideră 20% ca fiind *inexplicabile*, iar dintre cele primite începând cu luna ianuarie, până în iulie 1952, 28% sunt *inexplicabile*.”¹⁹

Căpitanul Edward J. Ruppelt

(Fost coordonator (1951-1953) al Proiectului *Blue Book* al Forțelor Aeriene ale SUA)

„A fost dificil pentru mine să scriu acest raport, deoarece el implică ceva care nu există oficial. Este bine știut faptul că încă din iunie 1947, când a fost prima dată raportată apariția unei farfurii zburătoare, Forțele Aeriene au declarat oficial că nu avem nicio dovadă că există un asemenea lucru precum o navă spațială interstelară. Dar ceea ce nu este cunoscut, e faptul că această concluzie este departe de a fi unanim acceptată printre cadrele militare și printre consultanții științifici, datorită unui singur fapt: *dovada care există*; astfel că investigațiile în domeniul OZN continuă.”²⁰

Amiralul Roscoe Hillenkoetter

(Fost director al CIA între anii 1947-1950)

„Este timpul ca adevărul să fie scos la iveală... În spatele scenei, ofițeri ai Forțelor Aeriene de rang înalt sunt în mod serios preocupați de OZN-uri. Dar, datorită secretelor oficiale și ridiculizării subiectului, cetățenii sunt făcuți să creadă că OZN-urile sunt un nonsens... Solicit o acțiune imediată din partea Congresului, care să reducă pericolele secretelor ținute ascunse publicului larg despre Obiectele Zburătoare Neidentificate...”²¹

General-maior E.B. LeBailly

(Director de informații în cadrul Biroului Secretarului Forțelor Aeriene)

„...multe dintre rapoartele care nu pot fi explicate

au venit de la persoane inteligente și cu calificări remarcabile, a căror integritate nu poate fi pusă la îndoială. În plus, rapoartele primite oficial de către Forțele Aeriene includ doar o fracțiune a rapoartelor spectaculoase, care sunt publicate de către numeroase organizații OZN particulare.”²²

Congresmanul William Stanton

(Pennsylvania)

„Forțele Aeriene au eșuat în responsabilitatea pe care o au de a investiga în amănunt acest incident (reperarea unui OZN în Pennsylvania, 17 aprilie 1966)... Dacă oamenii care au fost însărcinați cu binele public cred că poporul nu mai poate face față adevărului, atunci poporul nu va mai avea încredere în guvern.”²³

Wilbert Smith

(Departamentul de Transport – Canada, inginer senior radio, coordonatorul Proiectului *Magnet*)

„Această problemă constituie subiectul cel mai secret în guvernul Statelor Unite, mai secret chiar decât bomba cu hidrogen. Farfuriile zburătoare există. Modul lor de operare este necunoscut, dar un grup mic de oameni, condus de dr. Vannevar Bush, depune eforturi concentrate pentru elucidarea acestui fenomen. Tot ceea ce este legat de acest subiect este considerat de către autoritățile SUA ca având o semnificație colosală.”²⁴

Lordul Hill-Norton

(Amiralul Flotei Marii Britanii (cinci stele))

„Am fost întrebat în mod frecvent de ce sunt atât de interesat de OZN-uri; oamenilor li se pare ciudat, căci pentru cineva care a fost așa mult implicat în Apărare, subiectul ar trebui să fie simplu. Sunt interesat în acest

subiect din mai multe motive. În primul rând, am acel gen de minte iscoditoare, căreia îi place să explice lucrurile într-un mod satisfăcător, iar aspectul care pentru mine este cât se poate de clar e acela că OZN-urile *nu* au primit o astfel de explicație. Până acum, în ceea ce mă privește, N-ul vine de la *ne-explicate*, mai degrabă decât de la *ne-identificate* (OZN = Obiecte Zburătoare Neidentificate). În al doilea rând, există o gamă largă de alte fenomene neexplicate, care pot avea sau nu legătură cu OZN-urile, dar care mi-au fost aduse la cunoștință în context cu fenomenul OZN. În al treilea rând, sunt convins că există o acoperire oficială a investigațiilor pe care guvernul le-a realizat în cazul OZN-urilor și acest lucru este valabil cel puțin în SUA... Dovada faptului că există obiecte care au fost văzute în atmosfera noastră și chiar pe solul planetei noastre, care nu pot fi clasificate în categoria lucrurilor făcute de mâna omului sau de vreo forță fizică sau efect cunoscut de oamenii noștri de știință, mi se pare ceva copleșitor.”²⁵

General-maior Wilfred de Brouwer

(Reprezentant Șef al Forțelor Aeriene Belgiene Regale)

„În orice caz, Forțele Aeriene au ajuns la concluzia că în spațiul aerian belgian s-au produs mai multe fenomene neobișnuite... Până acum nu a fost semnalată nicio urmă de agresivitate; traficul aerian civil sau militar nu a fost perturbat sau amenințat. De aceea, putem trage concluzia că presupusele lor activități de până acum nu reprezintă un pericol... Fără îndoială că va veni ziua în care acest fenomen va fi observat cu ajutorul unor mijloace tehnologice de detectare, care nu vor lăsa niciun dubiu asupra originii sale...”²⁶

Secțiunea III: Astronauți

Gordon Cooper

(Astronaut)

„Eu cred că aceste vehicule extraterestre și echipajele lor au venit pe Terra de pe alte planete și că nivelul lor tehnologic este mult mai avansat decât cel al pământenilor. Cred că este nevoie să avem un program dezvoltat și coordonat, pentru a colecta și a analiza științific date cu privire la orice tip de întâlnire de acest gen, din orice loc de pe glob, pentru a determina cum anume este cel mai bine să interacționăm cu acești vizitatori într-o manieră prietenească.

S-ar putea să fie necesar să le arătăm mai întâi că am învățat cum să rezolvăm problemele pe care le avem, prin mijloace pașnice și nu prin războaie, înainte de a fi acceptați ca membri calificați ai „echipei universale”. Acceptarea noastră de către ei ar însemna posibilități extraordinare pentru planeta noastră, de a progresa în toate domeniile.”²⁷

Edgar Mitchell

(Astronaut – a pășit pe Lună în cadrul expediției Apollo 14)

„Cu toții știm că OZN-urile sunt reale. Tot ceea ce trebuie să ne întrebăm este de unde vin ele?”

Naveta Spațială Discovery

(1 martie 1989 – 03/14/89 ES)

„Huston, aici Discovery. Avem în continuare nava extraterestră dedesubtul nostru. O ținem sub (observație)??” (ultimul cuvânt nu se distingea clar din înregistrare)²⁸

Această declarație a fost înregistrată de Donald

Ratsch, rezident în Baltimore, de la o transmisie radio dintre naveta spațială Discovery și centrul de control de la sol (Houston). Transmisia HAM a fost realizată direct de pe navetă, fără a trece prin filtrul de întârziere folosit în mod oficial de NASA. Canalul audio privat al NASA nu a conținut această transmisie uni-direcțională de la navetă la centrul de control. Stația HAM care a realizat retransmisia a fost WA3NAN Radio-Clubul de Amatori din Greenbelt, MD, care transmite pe 147,450 MHZ. Analizele preliminare arată că vocea ar putea fi ori a lui Michael Coats (comandantul navetei), ori a pilotului John E. Blaha. Înregistrarea a fost trimisă altor analiști experți în domeniul audio, dar rezultatul final nu este cunoscut la momentul prezent de către autor.

Surse:

Secțiunea I – Oamenii de Știință

1. Sagan, Carl: *Unidentified Flying Objects*, *Enciclopedia Americana*, 1963
2. Mead, Margaret: *UFOs – Visitors from Outer Space?*, *Reedbook*, vol. 143, septembrie 1974
3. Hynek J. Allen: Din interviul apărut în *The Chicago Sun Times*, în 28 august 1966; *Experiența OZN: O Incursiune Științifică*, Regnery Co., 1972
4. Salisbury, Frank B.; Fuller, John G.; *Incident at Exeter*, Putnam, 1966 (citată dintr-un document prezentat la Academia Forțelor Aeriene SUA din Colorado, în mai 1964)
5. McDonald, James E.: „Simpozion despre Obiectele Zburătoare Neidentificate”, *Audieri în fața Comitetului de Știință și Astronautică*, Casa Reprezentanților SUA, iulie 1968
6. Institutul American de Aeronautică și Astronautică, Subcomitetul OZN (1967), *The Encyclopedia of UFOs*, 1980

7. Sturrock, Peter A.: „O Analiză a Raportului Condon asupra Proiectului OZN Colorado”, *Journal of Scientific Exploration*, vol.1, nr.1, 1987

8. Lammer, Helmut: „Pierderea de masă atmosferică pe Marte și consecințele ei asupra ipotezei cydoniene și asupra formelor de viață marțiene timpurii”, *Journal of Scientific Exploration*, vol. 10, 1996

9. Oberth, Hermann: „Farfuriile Zburătoare vin dintr-o lume îndepărtată”, *The American Weekly*, 24 octombrie 1954

10. Jung, Carl: *Flying Saucers: A Modern Myth of Things Seen in the Sky* (traducere R.E.C. Hull), 1959

Secțiunea II - Guvernul

11. Truman, Harry: Conferința de Presă de la Casa Albă, 4 aprilie, 1950

12. Eisenhower, Dwight: ultimul discurs în calitate de președinte, ianuarie 1961

13. Ford, Gerald: scrisoare adresată lui L. Mendel Rivers, președintele Comitetului Serviciilor Armate, 28 martie 1966

14. Carter, Jimmy: ziarul *The National Enquirer*, 8 iunie 1976; confirmat de Jim Perks, reprezentant media la Casa Albă, într-o scrisoare din 20 aprilie 1979

15. Reagan, Ronald: 1. transcrierea de la Casa Albă a discursului de la Liceul Fallston, din 4 decembrie 1985; 2. discursul de la Adunarea Generală a ONU, din 21 septembrie 1987

16. Hoover, J. Edgar: scrisoare către Clyde Tyson, 15 iulie 1947

17. Twining, Nathan: scrisoare către Comandantul General al Armatei, 23 septembrie 1947

18. Smith, Walter: memorandum către Consiliul Securității Naționale, 1952

19. Chadwell, H. Marshall: memorandum către directorul CIA, 1952

20. Ruppelt, Edward: *The Report on Unidentified Flying Objects*, Ruppelt, Doubleday, New York, 1956

21. Hillenkoetter, Roscoe: *Aliens from Space*, Maior Donald E. Keyhoe, 1975

22. Le Bailly, E.B.: *Unidentified Flying Objects* (Nr. 55); audierea Comitetului Serviciilor Armate, Casa Reprezentanților, 5 aprilie 1966

23. Stanton, William: Citat în *Ravena Record-Courier*, Pennsylvania, aprilie 1966; citat în *Mysteries of the Skies*, Lore și Deneault, Prentice-Hall, 1968

24. Smith, Wilbert: memorandum cu privire la geomagnetică, 21 noiembrie 1950

25. Hill-Norton: introducere la *Above Top Secret*, Timothy Good, William-Morrow, New York, 1988.

26. DeBrower, Wilfred: *UFO Wave Over Belgium – An Extraordinary Dossier*, SOBEPS, 1991

Secțiunea III - Astronauții

27. Adresă către dezbaterile ONU legată de prezența OZN-urilor și ET în New York, 1985, condusă de Secretarul general al ONU, Kurt Waldheim

28. Din observațiile astronauților, de Harve S. Stewart, Raportul HUFON martie/aprilie 1996

1942-1945: ÎNCEPE ERA PREZENTĂ A APARIȚIILOR OZN

Una dintre primele observații OZN în istorie vine de la ofițerii militari. În 1940, un fotograf s-a amplasat pe o stradă aglomerată din China. Cu aparatul lui mare de fotografiat spera să facă fotografii turiștilor, pe care aceștia să le cumpere mai apoi ca suvenir. Dintr-o dată, atenția i-a fost atrasă spre cer, la fel ca multor alte persoane de pe stradă. Acolo, plutind silențios, era un obiect gigantic, de culoare închisă, în formă de disc. Fotograful, isteț, și-a focalizat imediat obiectivul asupra discului respectiv și a obținut o fotografie excelentă și foarte clară a acestuia. Un ofițer militar, care servea în campania chineză de dinaintea Celui de-Al Doilea Război Mondial, era și el prezent atunci pe acea stradă. El a cumpărat fotografia și se pare că a pus-o laolaltă cu alte fotografii pe care le colectase în timpul șederii sale în China. Acea fotografie a trecut neobservată timp de mai mulți ani, până când un anumit domn a descoperit-o în albumul respectiv, în anul 1942.¹

Tot în anul 1942, Sergentul în Marina Militară Stephen Brickner a fost detașat în Insulele Solomon. El a fost martor la apariția mai multor obiecte zburătoare

¹ *UFO Sightings: Photographic Evidence*, vol.1, video, © 1996 AFS/Dialogue Productions, producător Thomas Tulien. Fotografie aparținând lui Wendelle Stevens, obținută de la Paul Dong.

neconvenționale, dar zgomotoase. Sergentul Brickner a consemnat în scris ceea ce văzuse, descriind o formațiune alcătuită din peste 150 de obiecte învârtindu-se pe cer în linii drepte de câte 10, până la 12 nave.²

Foo Fighter: În timpul Celui de-Al Doilea Război Mondial, în teatrele de luptă din Europa și din Pacific, precum și din India, piloții și membrii echipajelor au început să raporteze observarea unor sfere luminoase care zburau în formație pe lângă avioanele militare în care ei se aflau. Începând cu 1943, piloții care zburau deasupra Oceanului Indian, în Germania și în alte părți, au raportat evenimente similare, declarând că „sfere de foc” se luau parcă la întrecere pe cer, având viteze colosale. La început, aliații suspectau că naziștii foloseau un fel de rachete sau bombe zburătoare, dar curând după aceea agențiile de securitate au aflat că naziștii erau și ei urmăriți de astfel de sfere bizare de lumină. Se spunea chiar că un pilot american a parafrazat un titlu comic de striptease al zilei, afirmând: „Unde există foo, există foc.”³ De aici, termenul de *Foo Fighters* a rămas înrădăcinat în jargonul piloților de pe avioanele de luptă.

Numeroși piloți ai Forțelor Aeriene, precum și ofițeri ai agențiilor de securitate care zburau deasupra Germaniei și mai ales în Valea Rinului, au transmis prin radio centrului american de radar că în anumite momente vedeau zeci de lumini roșii și portocalii, luminițe sau posibile avioane naziste de luptă pe timpul nopții, care mai erau numite „kraut fighters” ori „kraut balls”. Centrul de radar a raportat piloților faptul că monitorul radarului arăta doar avionul militar american în respectivul spațiu aerian. Acesta nu este un incident

² Good, Timothy, *Above Top Secret*, William Morrow and Company, 1988, pag.18

³ Lore și Denault, *Mysteries of the Skies: UFOs in Perspective*

izolat, căci sferile de lumină au reapărut, cu o frecvență crescândă în anii 1943 și 1944.⁴ Într-adevăr, în 1944, doi piloți ai unui avion P-47 au observat fiecare un „Foo Fighter” în plină zi. Zburând în apropiere de Neustadt, Germania, un pilot a raportat că a văzut o „minge de culoare aurie, cu o nuanță metalică”. Un alt pilot, care zbura și el în apropiere de Neustadt, a descris o „sferă aurie fosforescentă”, având un diametru de 1-1,5 metri.

În mai 1945, soldatul american Lynn R. Momo a descris „o minge de foc uluitoare”, deasupra orașului Ohrdorf, Germania:

„Era mai strălucitoare decât orice stea, chiar și decât planeta Venus. A parcurs spațiul de la un orizont la altul în vreo două secunde. A trecut pe la zenit și oricare ar fi fost altitudinea la care zbura, viteza acelui obiect era enormă.”

Momo a declarat mai departe că obiectul era silențios, nu scotea niciun zgomot și zbura „în sus și în jos” ori cu mișcări circulare, călătorind astfel de la un orizont la altul. Soldatul a declarat că aceasta îi amintea de reflexia unei oglinzi care, ținută în mână, face ca lumina reflectată să „salte” la cea mai mică mișcare. Un dispozitiv asemănător a fost utilizat în timpul Celui de-Al Doilea Război Mondial pentru a proiecta imagini cu scene religioase pe suprafața norilor, pentru a-i înspăimânta pe soldații inamici superstițioși. Această inițiativă a avut un oarecare succes, până când s-a descoperit despre ce era vorba în realitate”, a raportat Momo.⁵

Regretatul jurnalist american Frank Edwards a citat un raport al maiorului E.R.T. Holmes, din Anglia, care

⁴ *UFO Encounters*, Golden Press, 1978

⁵ *Mysteries of the Skies*, pag. 119-120

rezuma observații ale piloților de pe bombardierele B-17 ale grupului 84, în timpul unui bombardament realizat asupra complexului industrial din Schweinfurt, Germania, pe 14 octombrie 1943. Maiorul Holmes a declarat în raportul său că discurile respective nu au afectat în niciun fel bombardierele. Raportul militar oficial a fost semnat după cum urmează:

„Maior E.R.T. Holmes, FLO, Escadrila 1 Bombardiere, către Ministerul de Informații 15, Biroul pentru probleme de război, Whitehall, Londra, la data de 24 octombrie 1943. (misiunea nr. 115 în dosarele britanice).”⁶

Frank Edwards și alții au crezut că în Anglia a fost inițiată investigarea acestui fenomen, dar acest lucru a fost negat vehement de către armata britanică. Nicio altă dovadă, în afara raportului maiorului Holmes, menționat mai sus, nu a fost deconspirată. Pretinsul raport a fost numit Raportul *Massey*, se pare după numele unui general Massey. Dar Comandantul Forțelor Aeriene, Sir Victor Goddard, primul director reprezentant al Agenției de Securitate a Ministerului Aerului din Marea Britanie, a declarat că nu a existat niciun general Massey în arhivele Armatei Britanice. Totuși, în listele din 1945 există un Hugh Massy. Locotenent-generalul Hugh R.S. Massy a activat în cadrul Biroului deputatului șef al staffului imperial general. Era acest Massy, cel care s-a retras în anul 1942, generalul care a investigat Foo Fighters? La fel ca natura și originea acestor obiecte zburătoare enigmatice, raportul și numele lui au rămas un mister până în zilele noastre.⁷

⁶ Edwards, Frank, *Flying Saucers – Here and Now!*, Lyle Stuart, New York, 1967, pag.177

⁷ *Above Top Secret*, pag. 28

1947-1964: PRĂBUȘIRE, RECUPERARE ȘI ATERIZARE ÎN NEW MEXICO

Potrivit unui articol din 1 aprilie 1996, publicat în revista *Life*, între iunie 1947 și începutul anului 1966 au fost raportate 10.147 de apariții OZN.¹ Termenul de „farfurii zburătoare” provine de la experiența pilotului Kenneth Arnold, din data de 24 iunie 1947, care a observat un astfel de obiect zburător lângă muntele Rainier, Washington. În timp ce pilota un avion mic, el a văzut o formație de nouă obiecte de forma unui disc care se mișcau rapid. În publicitatea nebună și observațiile care au urmat în vara anului 1947, termenul de „farfurii zburătoare” a fost repede adoptat și apoi consacrat de presa vremii.

Incidentul Roswell

În data de 2 iulie 1947, un obiect necunoscut s-a prăbușit pe un câmp îndepărtat al fermei lui William „Mac” Brazel. Acesta a declarat că a auzit o explozie în timpul unei furtuni puternice. A doua zi dimineață el a descoperit bucăți sfărâmate, împrăștiate pe un perimetru de 50 de acri. Brazel a anunțat biroul șerifului, care a telefonat Armatei. Acest caz a creat o mare agitație atunci când Grupul de Bombardiere 509 al Bazei Armate a Forțelor Aeriene a declarat oficial presei uluitoarea știre

¹*Săptămâna Farfuriilor Zburătoare*, Bill Wise, revista *Life*, 1 aprilie 1966, © 1966 Time Inc.

că, lângă Roswell, New Mexico, s-a prăbușit o farfurie zburătoare. Ofițerul de la Informații cu Publicul de la bază, care a dat această știre publicității, a fost primul locotenentul Walter Haut, care trăiește și acum în Roswell. Ziarul *Daily Record* din Roswell a publicat acest articol cu litere mari, intitulându-l: „RAAF Capturează o Farfurie Zburătoare la o Fermă din Regiunea Roswell.” Două zile mai târziu, armata a retractat această știre, dând publicității o a doua știre în care se afirma că ceea ce se prăbușise era de fapt un balon meteorologic.

Maiorul Jesse Marcel, un ofițer al staffului de securitate de la Roswell, a fost însărcinat cu operațiunea de recuperare/reasamblare a obiectului respectiv. Pentru a susține „validitatea” celui de-al doilea comunicat, s-a organizat o conferință de presă în Forth Worth, Texas, acolo unde au fost duse prima dată rămășițele navei, dându-se presei și o fotografie care îl arăta pe maiorul Marcel îngenuncheat, examinând bucăți dintr-un balon meteorologic rupt în bucăți. Acest balon a fost declarat ulterior de către Forțele Aeriene ca fiind un „Balon Mogul” – baloane care poartă aparate acustice secrete, proiectate pentru a „asculta” dovezile testării de către ruși a bombelor nucleare. Balonul Mogul este astfel proiectat, încât un șir de alte baloane, mult mai mari, îl țin în aer. El nu seamăna aproape deloc cu un balon meteorologic independent. Totuși, această „prăbușire” a balonului meteorologic a declanșat o desfășurare considerabilă de forțe militare. Echipa ale Armatei au cercetat terenul de la locul prăbușirii timp de mai multe zile, înlăturând nu numai rămășițele (și, după cum se spune, și cadavrele formelor de viață ET), ci și orice alte bucățele de fier sau de sârmă rămase pe câmp. Rămășițele adunate au fost trimise, în mare secret, mai întâi la Baza Carswell a Forțelor Aeriene din Forth

North, Texas, iar în cele din urmă la Wright Field (acum Baza Wright-Patterson a Forțelor Aeriene), în Ohio. Este greu să ne imaginăm orice fel de configurație de balon meteorologic, împrăștiind bucățele din el pe o distanță de cincizeci de acri sau necesitând o operațiune strict secretă de recuperare a resturilor.

În primele faze ale operațiunii de recuperare, maiorul Marcel a arătat familiei sale câteva bucăți din rămășițele farfuriei zburătoare, atenționând membrii familiei să nu discute cu nimeni, niciodată, despre acest lucru. Fiul regretatului maior Marcel, colonelul dr. Jesse Marcel Jr., este unul dintre martorii care fac parte acum din Proiectul *Starlight*, inițiat de CSETI. Dr. Marcel își amintește foarte clar cum tatăl său i-a chemat pe toți membrii familiei în jurul mesei din bucătărie în acea noapte. Lui Marcel, care pe atunci avea 12 ani, i s-au arătat bucăți din rămășițele rezultate în urma prăbușirii, în special mănunchiuri mici dintr-un material foarte ușor, având o culoare violet până la roșu și cu semne hieroglifice pe toată lungimea lor. Dr. Marcel a comandat un model care să arate conform amintirilor pe care le avea despre acele obiecte. Cu mulți ani în urmă, la vârsta de 12 ani, el a avut posibilitatea să țină în mână și să examineze chiar obiectele originale, provenind dintr-o altă lume.

Un alt martor al Proiectului *Starlight* al CSETI, care a făcut parte din personalul președintelui Eisenhower, își amintește că i s-au arătat două părți ale unui dispozitiv straniu și o piesă dintr-un material foarte subțire, pe vremea când se ocupa de criptografie, într-un birou din subsolul Pentagonului, între anii 1960-1961. I s-a spus că materialul provenea de la „un OZN care se prăbușise”; nu i s-a spus, însă, unde se prăbușise acesta și nu i s-a permis să atingă materialul. Își amintește că i

s-a mărturisit că foița de metal nu putea fi găurită, tăiată sau arsă. Martorul nostru își amintește, de asemenea, cu claritate că pe lungimea unuia dintre obiecte existau niște semne hieroglifice.²

Fenomenul de la Roswell a rămas mai mult un zvon, până în anul 1978, când regretatul maior Jesse Marcel a apărut la radio NBC și a vorbit despre recuperarea oficială a rămășițelor de la locul prăbușirii, de lângă Roswell. Maiorul Marcel a declarat următoarele într-un interviu realizat de cercetătorul în fizica nucleară și a fenomenului OZN, Stanton Friedman:

„...în acea după-amiază am încărcat totul într-un avion B-2, la ordinele colonelului Blanchard, și am făcut transportul la Fort North. Inițial, ordinul fusese să ducem totul la Wright Field, în Ohio, dar când am ajuns la Carswell, la Fort North, generalul a dezaprobat această acțiune, preluând controlul din acel moment și ordonându-mi să nu vorbesc cu presa, sub nicio formă. Mi s-a spus să cobor din avion și a fost desemnat altcineva să ducă toate acele rămășițe la Wright Field...”³

De ce Roswell? Foarte simplu, deoarece baza 509 era singura facilități militară din țară și probabil și din lume, care conținea focoase nucleare.

Alte locuri în care s-au prăbușit OZN-uri

Dacă prăbușirea a avut loc într-adevăr lângă Roswell sau în alt loc în New Mexico, în special la Magdalena sau Socorro (câmpiile San Augustin), Corona sau Aztec, rămâne un aspect discutabil. De asemenea, dacă a existat un singur loc sau mai multe în care s-au prăbușit nave ET în New Mexico este un lucru care trebuie demonstrat. În 1977, unii dintre cei mai cunoscuți investigatori ai

²Transcrierea ședinței închise a martorilor Proiectului *Starlight* al CSETI; iunie 1995 și aprilie 1997

³Berlitz și Moore, *Incidentul Roswell*, Granada, Londra, 1980

prăbușirii de la Roswell și-au modificat opinia inițială, susținând că acum nu mai cred că ceea ce s-a prăbușit la Roswell era o navă ET, ci că era mai degrabă un balon care avea la bord un anumit dispozitiv sau un prototip strict secret de navă militară ce funcționa cu tehnologie atomică. Totuși, declarațiile martorilor, cum sunt cele menționate mai sus, precum și declarațiile oferite CSETI de către alți martori foști militari, confirmă faptul că au existat mai multe prăbușiri de nave ET în nord-vestul Statelor Unite între anii 1940-1950. Aceste dovezi au fost expuse de-a lungul timpului de către mai mulți cercetători competenți din domeniul OZN, care s-au referit la locul prăbușirilor, inclusiv la Roswell: în sau aproape de Aztec, New Mexico; Kingman, Arizona; Marile Dune de Nisip din Colorado, în interiorul graniței cu Mexic; lângă Laredo, Texas; și în Paradise Valley (lângă ceea ce acum se numește Carefree), Arizona. Există, de asemenea, un raport întocmit de către cercetătorii Tommy Blann și Leonard Stringfield în legătură cu o prăbușire din nordul orașului New Mexico, în anul 1962. Tot în același an, cei doi cercetători au raportat un OZN care se afla la sol, în interiorul bazei Wright-Patterson a Forțelor Aeriene, sub o pază foarte strictă, într-un hangar al acestei facilități militare.

Independent de locația foarte precisă a oricăreia dintre aceste posibile prăbușiri de nave ET, există un cumul semnificativ de dovezi, incluzând documente obținute de la guvernul SUA prin intermediul Actului de Acces Liber la Informare (FOIA), care indică în mod clar că au avut loc operațiuni secrete de recuperare. Este greu de crezut că pentru un balon meteorologic ar fi fost nevoie de astfel de operațiuni strict secrete, dacă ar fi să dăm crezare celui de-al doilea comunicat de presă în legătură cu evenimentul petrecut la Roswell, în iulie 1947.

Din păcate, eforturile de a obține acele documente - inițiate de reporterul Steven Schiff (R-NM) - nu au dus, spre dezamăgirea tuturor, la niciun rezultat. Schiff a trimis cereri către GAO (Biroul de informații al guvernului) pentru a obține orice documentație cu privire la prăbușirea unui obiect aerian în New Mexico, în anul 1947. Reprezentanții GAO au realizat o cercetare, dar nu i-au putut furniza lui Schiff niciun fel de informație în acest sens.

Totuși, alte cereri adresate către CIA și FBI au condus la redactarea unui memorandum, datat 22 martie 1950 și adresat directorului FBI, în care se spunea despre faptul că în New Mexico au fost recuperate trei farfurii zburătoare (vezi „Directorul FBI – Informații în legătură cu farfuriile zburătoare – 22 martie 1950”). În două memorandumuri din octombrie și noiembrie 1947 se menționează că la Wright Field avea loc un studiu secret al farfuriilor zburătoare reperate recent deasupra Statelor Unite și că *se construiesc modele care vor fi testate într-un tunel aerodinamic*.

Investigațiile realizate asupra prăbușirii din New Mexico a navei ET au generat multe povestiri despre entitățile ET biologice, care au dispărut la scurt timp după prăbușirile respective și ale căror trupuri au fost mutate de la o bază militară la alta, pe la sfârșitul anilor 1940. Dacă adăugăm la această ecuație mărturiile numeroșilor martori aflați în viață sau ale rudelor martorilor care au mărturisit despre acest lucru pe patul de moarte, că la locul prăbușirii au fost găsite forme de viață non-umane - dintre care unul sau două e posibil să fi fost încă în viață în momentul în care au fost găsite - avem măcar câteva cazuri care merită din plin investigații științifice detaliate, având ca reper toată documentația care a fost elaborată atunci.

Cazul de aterizare de la Socorro – 1964

Sergentul de poliție Lonnie Zamora din Socorro, New Mexico, a raportat reperarea unui OZN la sol, cu urme de aterizare și mici forme de viață umanoide. Incidentul a avut loc pe 24 aprilie 1964 și a fost subiectul unei investigații realizate de Forțele Aeriene, FBI, precum și al multor investigații particulare; la una dintre acestea a luat parte și dr. J. Allen Hynek. Incidentul este primul care apare ca raport în înregistrările Forțelor Aeriene legate de fenomenul OZN, implicând urme de aterizare și reperarea unor forme de viață umanoide.⁴

În timpul zilei, fiind în timpul serviciului, sergentul Zamora urmărea un Chevrolet negru, pe care l-a văzut prima dată trecând cu mare viteză pe lângă tribunalul din Socorro. El a urmărit vehiculul pe autostrada 85, în afara orașului. Dintr-o dată, sergentul a fost distras de ceva despre care a crezut inițial că fusese bubuitura unei explozii. Văzând flăcări albastru-portocalii, a renunțat la urmărire în favoarea acelei urgențe și s-a îndreptat spre un depozit de dinamită, care se afla în zonă. Șofatul a fost dificil pe drumul accidentat. S-a apropiat de zona în care văzuse flăcările, a ajuns pe creastă și a condus apoi ușor spre vest. În fața sa, cam la 160 de metri, Zamora a văzut în vale un obiect strălucitor, despre care a crezut că era o mașină întoarsă cu roțile în sus. El a zărit doi mici umanoizi ieșind din acel vehicul, amândoi îmbrăcați în combinezoane albe.

În jurul orei 16:45 după-amiaza, sergentul Zamora a transmis prin radio la centru, raportând un posibil accident de mașină și manifestându-și intenția de a investiga ce se petrecuse, chiar dacă se afla în afara jurisdicției sale. Zamora a declarat că a mers cu mașina

⁴ Emenegger, Robert, *UFO's Past, Present and Future*, Ballentine, New York, 1974

pe drum în sus, până într-un punct în care putea vedea în vale. El a raportat:

„În timp ce mă apropiam de locul cu pricina, am crezut că este vorba despre o mașină întoarsă – nu știu cum să descriu mai bine. Când în final m-am apropiat mai mult, am văzut că era vorba despre un obiect strălucitor. Obiectul parcă era din aluminiu... era albicios pe fundalul verde, dar totuși nu era crom. Arăta cam ca o minge de rugby. Am văzut atunci două ființe în combinezoane.”

Zamora a continuat, spunând că una dintre cele două entități umanoide s-a întors și a observat mașina în care el se afla. Zamora s-a apropiat mai mult, cu intenția de a da o mână de ajutor, când deodată a auzit un zgomot foarte puternic. Mai întâi la o frecvență joasă, care pe urmă a crescut la o frecvență foarte înaltă și zgomotoasă, însoțită de o flacără puternică. Sergentul Zamora s-a grăbit să se întoarcă la mașina de patrulare cu care venise; s-a lovit însă la picior și și-a pierdut ochelarii. Obiectul zgomotos s-a ridicat în aer și s-a îndepărtat. Zamora era speriat și și-a pus mâinile pe față, dar s-a întors pentru a se uita la acel obiect. „Am auzit un sunet ascuțit, iar după aceea liniște totală”, a raportat sergentul Zamora. A luat repede legătura prin stație cu dispeceratul, vorbind aproape isteric. Un coleg de-al lui, sergentul Chavez, a sosit repede la fața locului.

„Când am ajuns, Zamora era foarte palid și transpirat. Am coborât la locul în care fusese obiectul. Am putut vedea urmele acestuia pe pământ, sub forma a 4 linii perpendiculare. Am observat, de asemenea, niște tufișuri care încă scoteau fum, dar care la atingere erau reci. Am știut atunci că Lonnie văzuse ceva deosebit. Dovada era chiar acolo. Înainte de a ajunge eu, Lonnie făcuse o schiță cu simbolul pe care îl văzuse desenat pe

una din părțile obiectului. Am securizat zona și am chemat autoritățile militare.”

În curând, zona forfotea de civili, reporteri, agenți FBI și mulți alții. Astrofizicianul Allen Hynek a luat imediat avionul până acolo, pentru a realiza o investigație. De fapt, el s-a întors încă de două ori după aceea la fața locului pentru a cerceta zona și a lua interviuri localnicilor și lui Zamora, în mărturia căruia credea cu putere. Agentul FBI însărcinat cu această operațiune, cpt. Hector Quintanilla, a declarat că s-au luat mostre de pământ și de vegetație de la locul aterizării obiectului respectiv, care au fost testate la baza militară americană Wright-Patterson, s-au făcut măsurători și s-a realizat o investigație minuțioasă. Cu toate acestea, cazul a fost dat uitării și nu a fost trasă nicio concluzie oficială. Presa a menționat mai multe vehicule militare secrete în testare ca fiind posibile explicații ale fenomenului, însă aceste variante au rămas neconcludente. Sergentul Zamora a fost ridiculizat și arătat cu degetul, ceea ce l-a făcut să renunțe la slujba de polițist și să evite să mai discute despre acest subiect.

Numărul mare de rapoarte venind din partea mai multor persoane civile credibile, a martorilor din poliție sau din domeniul militar din New Mexico merită o investigație științifică serioasă și o publicare a tuturor dovezilor și a materialului existent în acest caz.

ÎNTÂLNIRI ALE AVIOANELOR MILITARE CU OZN-URI - 1951

În data de 9 februarie 1951, avionul 125 al Marinei SUA a decolat de la Keflavik, Islanda, spre stația navală aeriană din Argentina, Newfoundland. Copilotul era locotenentul în rezervă al Marinei americane Graham E. Bethune, unul dintre martorii din cadrul Proiectului *Starlight* al CSETI, care a servit 26 de ani în serviciu activ. Lt. Bethune, care la acel moment era detașat la baza din Maryland, a fost unul dintre cei trei ofițeri propuși pentru a zbura la Keflavik pentru o întâlnire strict secretă între reprezentanții companiei Lockheed și guvernul Islandei. Islandezii au cerut ajutorul trupelor americane pentru a-i proteja, susținând că au văzut nave neidentificate zburând pe coasta Islandei. Lt. Bethune a presupus că aceștia observaseră nave experimentale secrete. Totuși, opinia lui s-a modificat în timp ce se afla la bordul avionului 125 al Marinei SUA.

Imediat după miezul nopții, la 00:55, în data de 10 februarie 1951, Lt. Bethune și echipajul său au avut o întâlnire cu un obiect necunoscut. Raportul de mai jos este chiar declarația locotenentului:

„Eu am pilotat avionul din Islanda până la Newfoundland. După ce am zburat 400 de kilometri am văzut ceva deasupra apei, la o distanță de aproximativ 65 de kilometri. Luna apusese cu o oră mai devreme. Nimic nu era planificat să fie în acea zonă la acel moment. Am

atras atenția asupra acelui obiect atât navigatorului, cât și copilotului meu. Arăta ca un oraș în depărtare. Există o anumită structurare a luminilor care se vedeau pe suprafața apei... o structură ciudată. Am crezut că era o misiune secretă de salvare. După ce am mai înaintat 30 de kilometri, luminile s-au stins. Pe suprafața apei a apărut un halou de culoare galbenă. Acesta a început să zboare în direcția noastră cu o viteză aproximativă de 1500 de km pe oră. S-a oprit la 70 de metri dedesubtul nostru. Am observat că obiectul avea atașat un fel de cupolă mică, turtită. Am avut sentimentul clar că acea cupolă era controlată de o inteligență artificială – venise să se uite la noi. Apoi obiectul a rămas la o distanță de 8 kilometri depărtare de noi, la un unghi de 45 de grade. Ne urmărea, zburând în spatele nostru. Am estimat că avea o mărime de aproximativ 100 de metri în diametru. Avionul pe care îl pilotam nu era dotat cu armament de război. Compasul magnetic de la bord s-a rotit. Aveam 31 de pasageri la bordul avionului, inclusiv un comandat al Marinei și un psihiatru. M-am dus în spate și am vorbit cu psihiatrul, întrebându-l dacă a observat ceva neobișnuit. Comandantul a spus că a văzut ce am văzut și noi. Psihiatrul a spus: „Da, era o farfurie zburătoare, dar eu nu m-am uitat la ea, căci astfel de lucruri nu există.”

I-am spus echipajului meu să nu raporteze acest eveniment, dar apariția obiectului a fost reperată pe radarul Gander. Am fost interogați în Argentina. Din întrebările și comportamentul ofițerilor Marinei SUA care ne-au interogat, a rezultat că și ei văzuseră astfel de obiecte în circumstanțe similare. Un raport asupra acestui eveniment a fost păstrat la baza militară Wright-Patterson AFB. L-am găsit în anul 1991, în arhive. Am acest raport, împreună cu scrisori de la agenția NICAP, raportul pentru Congres al lui Keyhoe și fotografiile avionului în care mă aflu eu. Toți

cei cinci piloți au descris acel obiect în același mod – mărimea lui, haloul din jur. Locotenentului care era de gardă în noaptea în care am fost interogați i s-a spus că obiectul a fost detectat pe radar cu o viteză de 1800 km/h. În raportul final de 17 pagini nu a fost inclus însă niciun raport radar. Acesta lipsea din dosar în anul 1991, când l-am descoperit eu. Însă la momentul respectiv, radarul a confirmat apariția acelui OZN. Eu estimasem viteza obiectului la 1500 km/h. Celălalt pilot a estimat-o la 1500-2000 km/h. Cel mai rapid avion de luptă pe care noi îl aveam atunci putea atinge viteza de 800 km/h. La vremea aceea, în februarie 1951, nu existau avioane cu reacție.

Acel obiect nu era nicidecum o stea căzătoare. A zburat continuu între suprafața apei și avionul în care ne aflam noi. Pe atunci aveam o vastă pregătire în misiunile de recunoaștere. Pe vremea aceea nu exista instrumentația de care dispunem acum. Navigam după stele. Aveam cam a 54-a parte dintr-o secundă pentru a identifica ceva în timp ce zburam cu un avion. Noi am fost cei care i-am dat informațiile astrofizicianului, deoarece noi am fost acolo sus. Am avut mai multe reperări OZN de-a lungul timpului, dar aceasta este cea pentru care avem și documentația doveditoare.”¹

După aterizarea în Argentina, Lt. Bethune și colegii săi au fost interogați de ofițeri ai Marinei în legătură cu acest incident. În raportul oficial și totodată confidențial al Lt. Bethune, îndosariat la Fleet Logistic Air Wing, Atlantic/Continental, Patuxent River, Maryland și datat 10 februarie 1951, se ofereau și alte detalii: obiectul a fost văzut prima dată atunci când avionul se afla la cel puțin 400 de kilometri distanță de coasta Islandei. Bethune și copilul său au ținut obiectul sub observație timp de 4-5 minute

¹ Transcriere de pe înregistrarea ședinței închise a martorilor incluși în Proiectul *Starlight* din 9 aprilie 1997, Washington D.C.

Înainte de a atrage atenția asupra lui și restului echipajului. Când obiectul s-a înălțat și a pornit în viteză spre ei cu aproximativ 1500 de km/h, primul gând al Lt. Bethune a fost acela că avionul lor se va ciocni de OZN-ul aflat în aer. Când acesta s-a apropiat de avion, forma sa a putut fi văzută clar, ca fiind aceea a unui disc cu un diametru de cel puțin 100 de metri. Culoarea lui s-a modificat din galben în roșu-portocaliu. Când și-a inversat cursul și s-a îndepărtat de avionul nostru pentru a dispărea dincolo de orizont, viteza lui s-a triplat.

Ceilalți membri ai echipajului din zborul 125 au dat și ei rapoarte scrise. Lt. Fred W. Kingdon, având funcția de comandant secund la bordul avionului, a declarat: „Am fost martorul direct al unei întâlniri neobișnuite cu un obiect neidentificat.” Lt. Kingdon se afla în scaunul din dreapta (copilot), în timp ce Lt. Bethune era așezat pe cel din stânga. Când OZN-ul s-a ridicat de pe suprafața apei și s-a îndreptat către avionul în care se aflau aceștia, Lt. Kingdon l-a descris ca fiind „foarte mare și circular, având un inel ce lumina în culorile galben și roșu-portocaliu de jur-împrejurul lui, pe marginea exterioară.” Deși obiectul era foarte aproape, era dificil să-i determini viteza și configurația exactă, deoarece acesta se afla deasupra apei și, în plus, era noapte. „Totuși, viteza obiectului era foarte mare, iar diametrul lui măsura cel puțin 80 sau 100 de metri. Obiectul a fost suficient de aproape de mine pentru a-l putea observa și vedea cu mare claritate.”, a raportat Kingdon.

Comandantul de navă A.L. Jones se afla în interiorul avionului atunci când unul dintre navigatori a venit la pupa și a arătat în direcția obiectului. Acesta a declarat:

„L-am privit timp de un minut și am mers înainte, către cabina de pilotaj, pentru a-l vedea mai bine. Ajuns acolo, am scos avionul de pe pilotul automat și am realizat o rotire

de 290° pentru a urmări acel obiect. Obiectul a dispărut cu o viteză foarte mare la orizont. Aș estima viteza lui ca fiind peste 2000 km/h și diametrul lui la aproximativ 100 de metri. În prima clipă când l-am văzut arăta ca un disc imens luminos (portocaliu) pe margine... Când s-a îndepărtat spre orizont, părea că a trecut din poziția verticală în poziție orizontală, fiind vizibilă numai marginea „incandescentă” într-un efect de semilună.”²

Pilotul avionului, Lt. Noel J.P. Koger, a remarcat în raportul său: „Lt. Kingdon a arătat spre un obiect de culoare portocalie, spunând că semăna cu un orașel sau o navă. Datorită poziției noastre în zbor, eram sigur că nu era un orașel. M-am uitat la acel obiect vreo 30 de secunde; mie mi-a părut a fi o altă demonstrație a fenomenului „luminilor nordice”... Deodată, obiectul a început să strălucească mai tare, prinzând o formă mai clară și îndreptându-se către noi cu o viteză foarte mare... Cea mai bună perspectivă pe care am avut-o asupra obiectului îl înfățișa ca fiind de formă circulară, un disc de culoare roșu-portocaliu strălucitor, care se apropia de noi cu o viteză extraordinară, greu de precizat.”³

Raportul informațional realizat de către Air Intelligence rezumă declarațiile membrilor echipajului, concluzionând faptul că Lt. Bethune a fost primul care a văzut obiectul. Raportul subliniază faptul că toți cei cinci membri ai echipajului sunt piloți experimentați ai North Atlantic și că toți cei cinci observatori au descris faptele în același mod.

Pentru detalii adiționale, puteți vedea documentele oficiale guvernamentale, pe care CSETI le-a obținut prin intermediul unei cereri FOIA.

² Raport Memorandum semnat de A.L. Jones LTC, Marina SUA, 10 februarie 1951.

³ Raport Memorandum semnat de Noel J.P. Koger, Marina SUA, 10 februarie 1951

VARA ANULUI 1952: OZN-URI DEASUPRA ORAȘULUI WASHINGTON D.C.

Una dintre cele mai frecvente întrebări retorice care apare în legătură cu OZN-urile este următoarea: dacă ele sunt reale, de ce nu aterizează pe peluza de la Casa Albă? De fapt, au fost cât pe ce să facă exact acest lucru în două weekend-uri consecutive, în luna iulie a anului 1952.

Vara anului 1952 a fost una dintre cele mai prolifiche în ceea ce privește observarea OZN-urilor. A existat un număr semnificativ de rapoarte de la statele din est și din vest, timp de mai multe săptămâni. Ofițerii de securitate erau din ce în ce mai neliniștiți, mai ales că majoritatea rapoartelor veneau din partea unor persoane civile. Anterior acelei veri memorabile, majoritatea observațiilor OZN erau făcute de către personalul militar, fiind tănuite publicului larg. Dar acum, cetățenii înșiși, inclusiv piloți de avioane comerciale, au devenit surse importante ale unor astfel de informații:

- 10 iulie 1952: un avion al Liniilor Aeriene Naționale care zbura deasupra orașului Quantico, Virginia, a observat la o distanță de aproximativ 600 de metri o lumină, despre care echipajul a declarat că era prea înceată pentru a fi un meteorit și prea rapidă pentru a fi un balon luminos.

- 12 iulie 1952: fostul pilot de avion cu reacție al Forțelor Aeriene, Jack Green, a fost una dintre

numeroasele persoane care au văzut pe cer, în Delphi, Indiana, un obiect alb-albastru în formă de farfurie.

- 13 iulie 1952: mii de oameni din Indianapolis au văzut trecând cu mare viteză pe deasupra orașului, la o înălțime de aproximativ 1700 de metri, un obiect oval uriaș. Un căpitan al Eastern Air Lines, un pilot al Forțelor Aeriene, precum și un pilot particular au văzut cu toții o navă în mod evident controlată inteligent, zburând inițial foarte sus, dar care mai apoi a coborât la o înălțime de aproximativ 1700 de metri, deasupra orașului Indianapolis. Aceasta a fost prima observare a unui OZN la joasă înălțime, care a fost astfel văzut de mii de oameni, cel puțin în perioada de după 1940. Înainte de apariția sa deasupra statului Indiana, posibil același obiect – cu siguranță unul cu aceeași descriere – a fost văzut pe radarul Forțelor Aeriene de la baza din Kirksville, Missouri. Viteza sa a fost estimată la 2800 km/h, iar mărimea sa la aceea a unui bombardier B-36.

- 13 iulie 1952: un pilot comercial, împreună cu echipajul său, care zburau la o înălțime de 3500 de metri, la 100 de kilometri sud-vest de Washington, au reperat o lumină dedesubtul avionului în care se aflau. Lumina s-a ridicat apoi la aceeași înălțime cu cea la care se afla avionul lor, a plutit în stânga lui timp de câteva minute, după care s-a înălțat rapid atunci când pilotul avionului a aprins luminile de aterizare.

- 14 iulie 1952: un avion al PanAm care se îndrepta spre sud, venind de la New York și îndreptându-se către Miami, a raportat reperarea unui OZN portocaliu în apropiere de Newport News, Virginia. (Notă: prima formațiune care a fost văzută era compusă din 6 discuri; după ce acestea au dispărut, au mai apărut două discuri de aceeași mărime.) Pe măsură ce acea formațiune s-a apropiat de avion, discul care se afla în frunte s-a întors

pe verticală. Celelalte au făcut același lucru instantaneu. Toate discurile s-au întors apoi pe orizontală, au schimbat direcția și s-au îndepărtat în mare viteză.

- 17 iulie 1952: un zbor al American Airlines aflat în apropiere de Denver a primit o transmisie radio prin care era atenționat în legătură prezența unei nave, care se afla undeva în fața lor. Căpitanul Carpenter și echipajul său au văzut atunci 4 OZN-uri zburând în formație la o viteză estimativă de 5000 km/h.

De la sol:

- 16 iulie 1952: Baza Forțelor Aeriene de la Langley a fost scena reperării a două lumini puternice de culoarea chihlimbarului. Unul dintre cei doi observatori era un respectat om de știință din Langley. Luminile au făcut o întoarcere de 180°, au revenit în locul în care au fost reperate prima dată, s-au „jucat” una cu cealaltă, apoi li s-a alăturat o a treia lumină, după care au început să urce spre cer. În timp ce făceau aceasta, li s-au alăturat multe alte lumini – toate zburând în formație. Totul a durat aproximativ 3 minute.

OZN-uri la Casa Albă

În data de 19 iulie 1952, la ora 11:40, stația de radar de la Aeroportul Național din Washington a înregistrat 7 obiecte la est și la sud de Baza Andrews a Forțelor Aeriene. La rândul ei, Baza Andrews a reperat și ea țintele pe radarul din dotare. Navele aeriene convenționale au fost repede scoase din discuție, deoarece obiectele respective zburau cu 150-450 de km/h, dar brusc au accelerat la o viteză extraordinară de mare și au părăsit zona. Viteza înregistrată a unuia dintre aceste obiecte a fost de 11.500 km/h. Se pare că

obiectele au fost reperate în fiecare sector al razei radarului, zburând inclusiv în zonele aeriene restricționate, deasupra Casei Albe și a clădirii Capitoliului. Aceste obiecte s-au întors de mai multe ori pe parcursul nopții și au fost văzute și de câțiva piloți ce se aflau la acea oră la bordul avionului (la miezul nopții și la ora 2:00 dimineata), precum și de controlori de trafic aerian și de piloți de avioane cu reacție care au fost trimiși de la Baza Aeriană Andrews.

Referitor la aceasta, Edward Ruppelt a scris:

„Apariția decisivă a avut loc dimineata foarte devreme, când un controlor de trafic aerian a sunat la turnul de control de la Baza Andrews și a atenționat operatorii de acolo că a reperat un obiect la sud de turnul lor, exact deasupra stației radio a bazei Andrews. Operatorii turnului de control s-au uitat și au văzut, într-adevăr, „o sferă portocalie imensă care parcă era în flăcări”, plutind exact deasupra stației lor radio.”¹

Aparent, Securitatea Forțelor Aeriene nu a fost informată și deci nu a știut despre incident, până când acesta a apărut în presă cu titlu de o șchioapă: *Farfurii Zburătoare deasupra Orașului Washington D.C.* Chiar și un maior de la Pentagon a declarat investigatorului din cadrul Proiectului *Blue Book*, Edward Ruppelt, că tot ceea ce știa despre acest eveniment era ceea ce citise în ziare. A început imediat o operațiune de investigare completă sub conducerea aceluia maior – Dewey Fournet. Controlorii de trafic aerian de la Washington National le-au spus ofițerilor de la securitate că țintele pe care ei le-au observat au fost cauzate de undele radar care se loveau de un obiect dur, solid și că nu era vorba de inversiuni de temperatură. Operatorul radarului

¹ *The Report on Unidentified Flying Saucers*, Ruppelt, Edward J., Doubleday & Company, New York, 1956

Forțelor Aeriene de la Baza Andrews și cei doi piloți veterani au fost de acord.

A doua „razie” la Washington

Interesant este faptul că cel de-al doilea val de reperări ale OZN-urilor deasupra Washington-ului a apărut cu 7 zile mai târziu, aproape la aceleași ore. Cele 7 zile de „pauză” au fost departe de a fi liniștite; rapoarte de observații ale OZN-urilor au fost primite din Wright Field, în Dayton, Ohio în număr de 30-40 pe zi – triplu față de numărul obiectelor neidentificate apărute anterior. Edward Ruppelt susține că „multe dintre aceste rapoarte au fost la fel de bune, dacă nu chiar mai bune decât cele de la Washington.” Cele mai neobișnuite și inexplicabile dintre aceste rapoarte includeau lumini de culoarea chihlimbarului ce au fost observate deasupra Bazei Forțelor Aeriene Patrick, în Florida, unde se aflau depozitate proiectile controlabile pe distanță lungă; un obiect mare, argintiu, rotund, ce se deplasa foarte rapid prin rotire, a fost văzut în Uvalde, Texas; în plus, avioane militare cu reacție au urmărit fără succes un OZN deasupra orașului Los Alamos în New Mexico; în Massachusetts au existat două evenimente, iar apariții de acest fel au fost semnalate și în New Jersey.

Un eveniment uluitor a precedat cel de-al doilea val de OZN-uri care a apărut deasupra Washington-ului. În seara zilei de 26 iulie, sute de farfurii zburătoare de culoare roșiatică au apărut licărind deasupra Stației Navale Aeriene din Key West, Florida. Apoi evenimentele s-au precipitat pe coasta de Est, focalizându-se din nou asupra Capitoliului Național. Acolo, începând cu ora 9:00 seara, operatorii de radar pe zona Washington au reperat din nou „năluci” similare celor din weekend-ul trecut. În interval de o oră, 4 sau 5

OZN-uri au fost prezente simultan în mod continuu pe ecranele radarelor. Au fost trimise avioane militare cu reacție, iar liniile aeriene comerciale au fost direcționate pe alte rute. Potrivit spuselor lui Ruppelt, oamenii de presă, care se adunaseră la turnul de control de la Washington National, au fost rugați să plece. El a scris:

„Când am aflat mai târziu că prezența presei a fost interzisă, pe motiv că metodele de interceptare erau secrete, am știut că acesta era un lucru absurd, deoarece orice operator radio care se pricepe cât de cât își poate construi singur un echipament cu care să poată asculta și intercepta orice. Am aflat că adevăratul motiv pentru interzicerea presei a fost acela că anumiți operatori erau convinși de faptul că acea noapte avea să fie noaptea cea mare în istoria OZN – noaptea în care un pilot se va putea apropia și va putea observa foarte clar un OZN – și nu doreau ca presa să fie la curent cu aceste evenimente.”

Totuși, piloții ET care pilotau OZN-urile aveau alte planuri. Imediat ce avioanele cu reacție F-94 au ajuns în aer, pe la miezul nopții, OZN-urile au dispărut toate de pe ecranele radarelor. Astfel, piloții nu au putut avea un contact vizual, în ciuda vizibilității bune și a vremii prielnice. Totuși, mai târziu s-a aflat că civilii din zona Langley au văzut pe cer lumini colorate care se roteau. Dar, surpriză! Imediat ce avioanele cu reacție au părăsit zona, OZN-urile au apărut din nou pe radarele de la Washington. Un pilot de pe un F-94, care a văzut o lumină și a fost vectorizat către aceasta de controlul traficului aerian, a raportat că lumina s-a stins imediat ce s-a apropiat de ea, „ca și cum cineva ar fi stins becul”. Pilotul a primit doar localizări sumare ale radarului.²

² *Flying Saucers from Outer Space*, Keyhoe, Maior Donald E., Henry Holt & Compania, New York, 1953

OZN-urile au continuat să „se joace” cu avioanele F-94, stând pe loc când acestea se apropiau și dispărând apoi cu viteze extraordinare. OZN-urile au jucat „prinde-mă dacă poți” până când avioanele cu reacție și-au consumat aproape tot combustibilul, fapt care s-a petrecut aproape de răsăritul soarelui. Odată ce s-a luminat de ziuă, OZN-urile au dispărut complet. Încă o dată, operatorii radarelor au confirmat că, în opinia lor, reperările au fost cauzate de obiecte mișcătoare metalice solide și nu se datorau vreunei perturbări meteorologice. Din nou, prima pagină a ziarelor a fost dedicată OZN-urilor. La Pentagon era confuzie în masă, care se datora afluxului mare de rapoarte despre OZN-urile văzute în zonele de acoperire a radarelor, confirmând reperarea acestora. Faptul nu a ajutat la sprijinirea ipotezei de lucru elaborate de Pentagon, și anume că „nălucile” reperate pe radar erau cauzate de condiții meteorologice ciudate. Anterior apariției de la Washington, foarte puține au fost rapoartele care indicau reperări vizuale sau pe radar a unor astfel de obiecte.

Există deja o presiune colosală cauzată de faptul că trebuia comunicat *ceva* publicului larg. Scuzele neconvingătoare din partea armatei nu făceau nimic pentru a împiedica multitudinea de rapoarte care veneau la Pentagon, confirmând bizarele apariții, alimentate de rapoarte adiționale ce soseau de pe coasta oceanelor și de suspiciunea că rușii erau probabil implicați în acea operațiune. Potrivit cercetătorului Donald Keyhoe, directorul Securității Forțelor Aeriene, care era general-maiorul John A. Samford, se lupta cu câteva explicații *false* cu care Pentagonul spera să potolească agitația crescândă a poporului american. Arătând într-un mod calm și convingător că presupusele farfurii zburătoare erau de fapt niște fenomene naturale

neobișnuite și admitând că „20%” dintre cazuri au rămas nerezolvate, generalul a declarat că în cadrul acestor evenimente nu a existat niciun semn care să indice o amenințare sau un pericol la adresa Statelor Unite. Astfel, dezmințirea prezenței navelor ET la Washington și pe întreg continentul american a fost publicată de presa din toată țara. Potrivit lui Donald Keyhoe, în momentele în care presa tipărea această minciună, avioane cu reacție aparținând Forțelor Aeriene urmăreau OZN-uri pe deasupra statelor din vest. Keyhoe a declarat: „Dacă un singur caz ar fi fost făcut public în acea noapte, aceasta ar fi ruinat răspunsul contrar care a fost dat publicului și ar fi distrus întregul plan de dezmințire. Dar eu am aflat aceasta abia câteva săptămâni mai târziu.”²⁰²⁰ Idem, pag. 88

Totuși, negarea și ridiculizarea tuturor cazurilor OZN continuă și în zilele noastre.

În cadrul Coaliției Proiectului *Starlight* al CSETI există un martor militar care a activat în cadrul Forțelor Aeriene și care a văzut cu ochii lui zborurile OZN-urilor deasupra Capitoliului. Și cea mai bună dovadă disponibilă a CSETI este o înregistrare video pentru scopuri educaționale non-comerciale, ce conține o fotografie color cu o formațiune de OZN-uri zburând exact pe deasupra Casei Albe.

ZBORURI DEASUPRA BAZELOR DE COMANDĂ AERIANĂ

Anul 1975 este considerat anul de vârf al aparițiilor obiectelor zburătoare neidentificate deasupra bazelor strategice de Comandă Aeriană, însă alte incidente semnificative au apărut mult mai devreme.

Un martor din cadrul Proiectului *Starlight* al CSETI ne-a furnizat următorul raport:

„Am 49 de ani, am absolvit facultatea, sunt veteran invalid și am activat în cadrul Forțelor Aeriene ale SUA între anii 1964-1974. În anul 1967 am avut două evenimente importante, care au implicat observarea directă a unor ETV („vehicule ET”). Evenimentele s-au petrecut în luna noiembrie a acelui an, pe drumul către un atelier de reparații Minuteman, în Dakota de Nord, pe la orele 10 seara. Eram cinci persoane în mașină. Doi analiști în domeniul rachetelor balistice, eu și asistentul meu, precum și un polițist înarmat pentru asigurarea securității noastre. Acesta din urmă a făcut un comentariu, spunând că este „exagerat de liniște în acele locuri”. Am dat drumul la radio să mai acopăr liniștea, când am auzit dintr-o dată: „Trag asupra lui, domnule! Este cam la 100 de metri deasupra!”

Am declarat imediat starea de alertă, care implica răspunsul de ajutor din partea oricărui personal militar pentru cei care solicitau ajutorul. Întregul episod a durat

probabil 2-3 minute. L-am putut auzi pe comandantul personalului militar ordonând celor două gărzi de securitate să NU tragă asupra ETV. Ne-am îndreptat către locul respectiv și am observat un obiect mare, luminat în culori de roșu, verde și albastru, la o distanță de aproximativ 8 km. Obiectul a început să se înalțe, în timp ce transmisiile radio se auzeau din toate direcțiile. S-a înălțat și a accelerat drept către în sus, cu o viteză extrem de mare, și a dispărut în momentul în care două interceptoare, un F-102 și un F-106 au zburat deasupra lui.

Cei doi agenți de pază protejau locul datorită deteriorării sistemului de securitate și așteptau o echipă de întreținere pentru a-l repara. Aceasta ar fi putut dura 3-4 zile, dacă era weekend. Cu ocazia aceluși incident, la fața locului și în apropierea acestuia erau prezenți în jur de 6 polițiști de securitate, în mașinile lor (echipe de atac), care răspunseseră codului de alertă.

Unul dintre agenții de pază (cel care intenționase să tragă asupra ETV) a plecat împreună cu echipajul meu într-o misiune în acea săptămână și, după o discuție de 30-40 de minute, l-am convins să-mi dea detalii despre incident și despre interogatoriul la care a fost supus ulterior. Cei doi agenți de pază au fost interogați de dr. J. Allen Hynek și de alte persoane, care nu erau însă de la Baza Minot. Dr. Hynek a făcut următorul comentariu: „Nava a mai fost observată și anterior”. Potrivit agentului de pază, lui și echipei sale li s-a ordonat de către un colonel al USAF să nu discute despre ceea ce s-a petrecut, pentru că altfel vor fi trimiși imediat în Vietnam. Erau amândoi foarte speriați.

Al doilea incident a avut loc câteva săptămâni mai târziu. Ninge ușor cu fulgi mici când, cu puțin înainte de căderea nopții, am observat un obiect plutind ușor la

joasă înălțime. Un agent de pază a făcut atunci un comentariu despre „luna ciudată” de pe cer.

Exact deasupra capetelor noastre, sub stratul de nori se afla un obiect de mărimea lunii, având aceeași culoare ca și luna. Am telefonat imediat la facilitatea de Control al Lansărilor (LFC), care se afla la o distanță de 12-15 km depărtare, pentru a raporta „luna”. Personalul de securitate de acolo mi-a comunicat că aveau acel obiect sub observație și că au raportat prezența acestuia la Wing Security Controll (WSC), la baza Minot a Forțelor Aeriene. În timp ce priveam obiectul și vorbeam cu cei de la LCF, acesta s-a retras lent printre nori și a dispărut. Am informații despre multe alte astfel de incidente – două dintre ele credibile – care au avut loc la Baza Minot, din Dakota de Nord, și altele la Baza Duluth, din Minnesota.”¹

Anii 1970

Baza Malmstrom a Forțelor Aeriene, Montana

Directorul general al celei de-a 24-a Secțiuni NORAD, colonelul Terrence C. James, a depus un raport scris despre mai multe zboruri reperate deasupra Bazei Malmstrom, la diverse date, în noiembrie 1975, din care cităm:

- 7 noiembrie 1975 (1035Z) – am primit un apel telefonic de la Postul Strategic de Comandă Aeriană 341 (SAC CP), prin care eram anunțați că următoarele locații de rachete au raportat observarea unui obiect mare de culoare roșu-portocaliu: M-1; L-3; LIMA și L-6. Localizarea generală a obiectului este la 15 km sud de Moore, Montana, și 30 de km est de Buffalo, Montana. Comandantul și șeful operațiunilor (DO) au fost informați.

- 7 noiembrie 1975 (1203Z) – SAC a declarat că LCF

din Harlowton, Montana, a observat un obiect care emitea o strălucire ce lumina autostrada.

- 7 noiembrie 1975 (1319Z) – SAC a declarat că K-1 afirmă că un obiect foarte strălucitor aflat în partea de est s-a mutat acum la sud-est și că îl urmărește cu un binoclu 10 x 50. Obiectul pare să aibă (pe el) mai multe lumini, dar nu se poate distinge un model clar al lor. Obiectul roșu-portocaliu de deasupra are, de asemenea, lumini mici pe el. SAC declară că a primit rapoarte de la persoane civile de sex feminin care au văzut un asemenea obiect la aproximativ 8 km vest de Lewistown, ce se îndrepta spre sud.

- 7 noiembrie 1975 (1327Z) – L-1 raportează că obiectul aflat la nord-est pare să trimită din el însuși un obiect mic, negru, de formă tubulară. În tot acest timp, sistemul nostru de supraveghere nu a fost capabil să repereze niciun fel de urmă, în afară de traficul cunoscut.

- 7 noiembrie 1975 (1355Z) – K-1 și L-1 au raportat că, la fel cum răsare soarele, la fel „răsar” și aceste obiecte pe care ei le văd.

- 7 noiembrie 1975 (1429Z) – de la SAC CP: când a răsărit soarele, obiectul a dispărut. Comandantul și șeful operațiunilor au fost informați.

- 8 noiembrie 1975 (0635Z) – o echipă de securitate de la K-4 a raportat un OZN cu lumini albe și o lumină roșie cam la 45 de metri în spatele celei albe. Personalul K-1 raportează observarea aceluiași obiect.

- 8 noiembrie 1975 (0753Z) – J330 necunoscut 0753. Staționar/7 noduri/12.000. Unul (variază 7 obiecte). Niciunul, nicio posibilitate, EKLB 3746, două F-106, GTF; SCR 0754. Informat NCOC.

[de notat că au fost trimise avioane cu reacție pentru a le intercepta - n.ed.]

- 8 noiembrie 1975 (0820Z) – s-a pierdut contactul

radar, avion de vânătoare oprit 0825, căutând în zona J331.

[de notat că avioanele de vânătoare au avut contact radar cu OZN-urile.]

- 8 noiembrie 1975 (0905Z) – de la SAC CP: locațiile L au fost survolate de avioane de vânătoare și de obiecte zburătoare neidentificate; avioanele nu au ajuns la obiecte.

[Notă: locațiile L sunt locații Minuteman ICBM de lansare a rachetelor.]

- 8 noiembrie 1975 (0915Z) – de la SAC CP: din patru puncte diferite au fost observate obiecte și avioane de vânătoare; când avioanele au ajuns în zonă, luminile obiectelor s-au stins; când avioanele au plecat, luminile s-au aprins din nou; către NCOC.

- 8 noiembrie 1975 (0953Z) – de la SAC CP: L-5 a raportat un obiect care și-a mărit foarte mult viteza de deplasare și s-a înălțat la o mare altitudine, astfel încât acum nu se mai poate deosebi obiectul de stele. Către NCOC.

- 8 noiembrie 1975 (0305Z) – SAC CP a sunat și a raportat echipaje SAC în locațiile L-1, L-6 și M-1 observând OZN-uri. Obiect de culoare galben-strălucitor, rotund, 32 de km nord de Harlowton, 600-1000 de metri.

- 9 noiembrie 1975 (0320Z) – SAC CP raportează OZN la 30 de km sud-est de Lewistown, un obiect portocaliu în formă de disc. A 24-a Regiune de supraveghere NORAD. Supravegherea nu a fost capabilă să verifice altitudinile mai mari.

- 9 noiembrie 1975 (0320Z) – Supraveghetorul Watch a raportat faptul că am avut 5 apropieri aeriene ale OZN-urilor, United Flight 157 a raportat că a văzut un meteorit de culoare albastră „de sudură”. SAC CP a

declarat că locațiile raportează în continuare reperarea de obiecte staționare.

- 9 noiembrie 1975 (0348Z) – SAC CP confirmă că L-1 vede obiecte zburătoare neidentificate. O echipă mobilă de securitate a fost direcționată pentru a se apropia de ele și a raporta observațiile făcute.

- 9 noiembrie 1975 (0629Z) – SAC CP declară raportarea de OZN-uri în jurul 0305Z. S-a anulat echipa de securitate aeriană de la locația L-1, s-a verificat zona, totul este în siguranță, nu mai există reperări.

- 10 noiembrie 1975 (0125Z) – s-a primit apel telefonic de la SAC CP. Raport de reperare OZN de la locația K-1, în zona Harlowton. Zonă cu supraveghere și măsurător de altitudine.

- 10 noiembrie 1975 (0153Z) – raport de supraveghere, incapabil să ia urmele care s-ar corela cu OZN-ul reperat de K-1.

- 10 noiembrie 1975 (1125Z) – reperarea unui OZN raportată de Stația Minot a Forțelor Aeriene; un obiect ca o stea strălucitoare la vest, deplasându-se către est, *cam de mărimea unei mașini*. Reperat mai întâi la aproximativ 1015Z. La 1120Z, obiectul a trecut pe deasupra stației radar, la o înălțime de 4-600 de metri, și *nu s-a auzit niciun zgomot*. Trei persoane din acea locație sau din zonă au văzut obiectul. NCOC informat.

- 12 noiembrie 1975 (0230Z) – OZN raportat de la locația K-1, de unde se afirmă că obiectul se află deasupra muntelui Big Snowy, având o lumină roșie aprinsă și o altitudine mare. Tentativă de a-l repera pe radarul de la Opheim. Cercetare la Opheim între 120° și 140°.

- 12 noiembrie 1975 (0248Z) – al doilea OZN raportat în aceeași zonă. *Pare că trimite o rază de lumină intermitentă la sol*. La 0250Z obiectul a dispărut.

- 12 noiembrie 1975 (0251Z) – s-a raportat că ambele obiecte au dispărut. Nu a existat contact radar.

[Notă: după o săptămână a fost raportat un alt incident.]

- 19 noiembrie 1975 (1327Z) – postul de comandă SAC a raportat un OZN observat de FSC și un bucătar; acesta s-a deplasat către N-E între M-8 și M-1, cu o viteză foarte mare. Obiect strălucitor, cu lumină albă, văzut la 45-50 de secunde, la aproximativ 50 de metri deasupra solului. Lumina era de două sau chiar de trei ori mai strălucitoare decât lumina de aterizare a unui avion cu reacție.

Extrase din jurnalul de bord al unui Director Comandant NORAD, din cronicile toamnei anului 1975, o listă lungă de reperări la un număr considerabil de baze ale SAC și ale Forțelor Aeriene:

- 29 octombrie 1975 – un elicopter necunoscut a aterizat în zona de depozitare a muniției la Baza Loring din Maine a Forțelor Aeriene, două nopți la rând. Există menționat un raport neconfirmat de la o bază aeriană canadiană care a fost survolată de un „elicopter”. Baza Loring a transmis, de asemenea, un alt raport de „survolare probabil a unui elicopter” în data de 1 noiembrie.

- 31 octombrie 1975 – Baza Wurtsmith a Forțelor Aeriene (Michigan) a raportat un „elicopter” plutind deasupra unei zone SAC de depozitare a armelor. Un avion petrolier a avut contact vizual și pe radar și a putut urmări obiectul deasupra lacului Huron.

- 8 noiembrie 1975 – acest raport detaliază primul dintre „obiectele necunoscute” care au zburat deasupra Bazei Malmstrom din Montana, unde piloții au avut contact vizual și pe radar. OZN-urile au evitat avioanele de vânătoare, stingându-și luminile în timp ce acestea se îndreptau către ele, după care le-au aprins din nou când

avioanele F-106 au plecat.

- 10 noiembrie 1975 – un obiect strălucitor și silențios, de mărimea unui automobil, a trecut pe lângă Baza Minot a Forțelor Aeriene din Dakota de Nord.

- 12-25 noiembrie 1975 – Numeroase persoane civile au telefonat din Minnesota, Virginia, Ontario și Mendicino County, California, pentru a raporta diverse tipuri de OZN-uri, inclusiv nave în formă de țigarete, diamante, boluri, lumini rotitoare, sfere luminoase, ovale cu lumini intermitente și mingi de foc.

New Mexico

Centrul Național Militar de Comandă din Washington D.C. a eliberat un raport datat la 21 ianuarie 1976, ce conține informații de la Centrul de Operare al Forțelor Aeriene, privind un incident care a avut loc deasupra Bazei Cannon din New Mexico:

„Sunt raportate două OZN-uri în apropierea liniei de zbor de la Baza Cannon, New Mexico. Ele au fost observate de Poliția de Securitate, care a raportat OZN-urile ca având un diametru de aproximativ 20 de metri, o culoare aurie sau argintie și o lumină albastră deasupra, un orificiu la mijloc și lumină roșie dedesubt. Forțele Aeriene verifică pe radar. Adicional verifică informațiile cu privire la schimbările de stare a vremii.”

Maryland

Centrul Militar Național de Comandă a eliberat un alt raport, datat la 30 iulie 1976, ce detaliază mai multe rapoarte despre OZN-uri reperate în apropiere de Fort Ritchie, Maryland, dimineața devreme, în data de 30 iulie. După ce am primit telefoane de la civili care raportau reperări de OZN-uri, două patrule diferite de poliție militară au raportat trei obiecte roșiatice de formă

cilindrică, plutind la o altitudine foarte mică (40-50 de metri) deasupra unei locații de depozitare a muniției. Independent, un sergent al poliției militare a raportat vederea unui OZN deasupra aceluiași loc, în timp de mergea cu mașina la serviciu, la aproximativ 50 de minute după raportul primit de la cele două patrulare. Interesant și totodată hilar este faptul că, în paragraful final al acestui raport, s-a încercat explicarea acestor observații ale OZN-urilor ca fiind schimbări bruște de temperatură în starea vremii.

Luate ca întreg, multitudinea de rapoarte detaliate aici constituie un caz incontestabil de implicare a armatei SUA în raportarea OZN-urilor. Din aceste rapoarte transpare faptul că armata SUA a avut într-adevăr un mare interes în ceea ce privește domeniul OZN-urilor și a investigat aceste observații mult timp după concluziile Proiectului *Blue Book* din anul 1969, despre care se spune că a închis ușa intereselor militare în ceea ce privește subiectul ET și al navelor spațiale.

URMĂRIRE MILITARĂ DEASPURA IRANULUI - 1976

Distincția pentru cea mai bună documentare guvernamentală asupra evenimentelor OZN se acordă incidentelor care au avut loc deasupra Teheranului, în Iran, în luna septembrie a anului 1976. Documentele oficiale guvernamentale din Secțiunea IV au fost distribuite la momentul redactării lor de către Atașatul Apărării de la Ambasada Statelor Unite din Teheran spre Agenția de Apărare a Patriei, Casa Albă, CIA, Agenția de Securitate Națională, Șefilor de Departamente, Secretarului Forțelor Aeriene, Secretarului Apărării și Secretarului Statului.

La ora 24:30, în data de 19 septembrie 1976, Forțele Imperiale Aeriene din Iran au primit mai multe apeluri telefonice de la locuitorii din zona Shemiran a Teheranului. Cetățenii raportau „obiecte ciudate pe cer”, unii spunând că seamănă cu păsările, iar alții asemănându-le cu niște elicoptere luminate. Postul de comandă știa că în acele momente nu existau elicoptere în aer. Cetățenilor li s-a spus că ceea ce văd ei sunt de fapt stelele de pe cer. Mai apoi, centrul de comandă s-a consultat cu Turnul Memrabad. Uitându-se mai bine, au văzut un obiect mare și strălucitor ca o stea. La ora 1:30

noaptea, de la Baza Shahrokhi a fost trimis un avion cu reacție F-4 pentru a investiga fenomenul.

Avioanele F-4 sunt depășite de situație

Pilotul a raportat că obiectul era atât de strălucitor, încât era ușor vizibil de la 100 de km depărtare, ceea ce îl plasa la o distanță de aproximativ 65 de km nord de Teheran. Pilotul aflat la bordul avionului ILAF s-a lansat în urmărirea navei neobișnuite. Când s-a aflat la 50 de km distanță de obiectul necunoscut, pilotul a pierdut dintr-o dată toate comunicațiile. Atunci când pilotul s-a reîntors spre Baza Shahrokhi, depărtându-se de OZN, într-un mod la fel de neașteptat toate capacitățile de comunicare au fost reactivate. Fenomenul a părut bizar, astfel încât a fost trimis un al doilea avion de luptă F-4 pentru a urmări OZN-ul respectiv. Unul dintre piloți a obținut o imagine radar a OZN-ului, aflat la o distanță de 55 de km. Atunci când al doilea avion F-4 a ajuns la distanța de 50 de km, OZN-ul și-a mărit viteza de deplasare și s-a îndepărtat, menținând constantă distanța de 50 de km față de avion.

Lumini colorate observate pe OZN

Scriș de col. Frank B. McKenzie, din Forțele Aeriene ale SUA, raportul susține că piloții F-4 au comparat mărimea obiectului perceput pe radar cu cea a unui transportor 707. Piloții au declarat că o estimare vizuală era dificilă, datorită strălucirii extraordinare pe care o emana obiectul. Cu toate acestea, piloții au putut descrie existența unor lumini stroboscopice, în roșu, verde, albastru și portocaliu. Secvența luminilor stroboscopice era atât de rapidă, încât toate cele patru culori puteau fi văzute deodată, potrivit raportului.

Obiecte în interiorul obiectului

Incidentul a devenit și mai bizar pe măsură ce a continuat să se manifeste. În timp ce avionul F-4 urmărea OZN-ul la sud de Teheran, un al doilea obiect a fost ejectat din primul OZN. Era strălucitor și a fost estimat ca fiind jumătate sau o treime din mărimea lunii. Al doilea obiect s-a îndreptat spre avionul F-4. În acel moment, avionul F-4 a încercat să tragă o rachetă AIM-9 asupra OZN-ului. Instantaneu, panoul de control de la bordul avionului a pierdut toată puterea, iar capacitățile de comunicare au „căzut” din nou. Pilotul a făcut o manevră complicată pentru a scăpa de OZN. După aceea, OZN-ul a urmărit avionul la o distanță estimativă de 5-6 km. Apoi pilotul a întors avionul, iar cel de-al doilea obiect a apărut în partea interioară a virajului avionului și s-a întors la OZN-ul primar, unindu-se perfect cu acesta. Aproape imediat după aceea, un alt obiect a fost ejectat din partea opusă a primului OZN. Acesta s-a îndreptat spre sol cu o viteză extraordinară. Comunicațiile și armele avionului F-4 funcționau deja la parametrii lor normali.

OZN-ul aterizează

Echipajul avionului F-4 a urmărit cu privirea OZN-ul ce cădea literalmente spre sol, anticipând prăbușirea și explozia acestuia. Spre uluirea lor, obiectul s-a lăsat lin la sol fără niciun impact. În plus, acesta a emis o lumină extrem de puternică ce s-a răspândit în jur pe o rază de 2-3 km.

Alte Interferențe Radio

Avionul iranian F-4 a început să coboare, în timp ce echipajul a continuat să țină sub observare OZN-ul care aterizase, dar și locația acestuia. A fost nevoie de mai

multe încercări înainte de a putea aduce la sol avionul de vânătoare. De fiecare dată acesta a trecut printr-o anumită barieră magnetică în care și-a pierdut din nou comunicațiile, iar instrumentele de la bord au fluctuat dramatic. În plus, un avion civil aflat în apropiere a raportat, de asemenea, căderea comunicațiilor, dar nu și un contact vizual al OZN-ului. În timpul ultimei apropieri a avionului F-4 de Baza Shahrokhi, echipajul IIAF a observat un alt obiect – de data aceasta cilindric, cu lumini strălucitoare, persistente la fiecare capăt și o lumină intermitentă în centru. Turnul de control nu a raportat niciun alt trafic aerian cunoscut în zonă. Dar a putut avea o imagine vizuală atunci când piloții le-au spus în ce direcție să privească, adică atunci când obiectul de formă cilindrică a trecut pe deasupra avionului F-4.

Investigațiile care au urmat

În ziua următoare, echipajul avionului F-4 a fost transportat cu elicopterul în zona în care au reperat OZN-ul care aterizase. Locul s-a dovedit a fi un lac secat. Instrumentele de la bordul elicopterului au înregistrat un semnal puternic deasupra și în jurul locului în care fusese lacul, care acum era secat. Semnalul cel mai puternic venea dinspre zona în care se afla o casă mică. Elicopterul a aterizat, iar locuitorii acelei căsuțe au fost interogați de personalul militar în legătură cu evenimentele din ziua anterioară. Membrii acelei familii au spus că au auzit un zgomot puternic și au văzut o lumină foarte strălucitoare, asemănătoare fulgerului. Se pare că au fost realizate și investigații ulterioare pentru a determina posibile radiații reziduale. Nu am găsit nicio documentație despre rezultatele testelor de radiații sau ale altor investigații care s-au realizat ulterior.

RAF-USAF BENTWATERS - WOODBIDGE DECEMBRIE 1980

Una dintre cele mai apropiate întâlniri cu un OZN, care au fost raportate vreodată de către armată, cu documentația obținută prin intermediul Actului Pentru Libertatea Informației, o reprezintă evenimentele ce au avut numeroși martori oculari și care s-au petrecut la o bază aeriană britanico-americană NATO din Anglia. Eliberarea către cercetătorii americani a memorandumului lt. col. Charles E. Halt, care detaliază povestirile martorilor oculari (mai târziu el a fost promovat la gradul de colonel), în calitate sa de comandant șef al bazei, au dat o credibilitate extraordinară rapoartelor de investigație realizate la momentul incidentului.

Baza RAF/USAF Woodbridge este localizată la 15 km est de Ipswich, Suffolk, în Anglia, fiind o parte a Bazei Aeriene NATO-RAF Bentwaters. Toate clădirile și centrele principale ale Bazei se aflau la Bentwaters, cu toate că Woodbrige își avea propria ei conducere. În timpul Celui de-al Doilea Război Mondial, bazele „gemene” au servit ca unități de întreținere pentru liniile de front din Germania. Transportoarele Hercules și elicopterele gigantice își aveau baza aici, aceasta fiind în întregime o bază americană și având aproape în exclusivitate personal american, cu un singur englez care

avea rangul de conducător de escadron.¹

Baza este înconjurată de pădurea mare și densă Rendlesham.

Întâlnirile de aproape

În mai mult de două nopți din timpul vacanței de Crăciun din anul 1980, la bazele gemene Bentwaters și Woodbridge au avut loc uluitoare întâlniri cu OZN-uri. Un OZN a aterizat în pădurea aparținând Bazei Bentwaters a Forțelor Aeriene, în jurul orei 2:30 noaptea, în data de 26 decembrie 1980. Acesta a fost observat de o patrulă formată din doi soldați. Ei au crezut mai întâi că ceea ce văd este o rază de lumină de la farul din zonă, însă după aceea s-au gândit că ar putea fi vorba de lumini portabile foarte puternice care au fost aprinse pentru a permite manevrele pe timp de noapte. Pe măsură ce le priveau, lumina care plutea a coborât sub nivelul crengilor copacilor. Atunci soldații au crezut că probabil s-a prăbușit un avion pe pista de la Bentwaters. Unul dintre ei a luat legătura prin radio cu centrul, care a trimis la locul respectiv încă trei agenți de gardă. Doi dintre gardieni au pornit cu jeep-ul prin pădure, iar apoi pe jos, în căutarea aparatului de zbor. Aceștia l-au descris ca având o formă triunghiulară, cu lumini albastre, albe și roșii de jur împrejurul corpului alb al navei. Când soldații au ajuns în apropierea OZN-ului, acesta plutea chiar deasupra solului. Unul dintre soldați a venit foarte aproape de el și atunci OZN-ul s-a ridicat lent, după care a pornit cu o viteză amețitoare drept în sus, aruncând o lumină strălucitoare deasupra pădurii și sperii vitele. Cei doi soldați au fost uluiți de acest eveniment. O patrulă de cercetare i-au găsit o oră mai târziu, încă dezorientați. A fost chemată poliția britanică

¹Randles, Jenny, *Din Senin*, Global, 1991, Berkley Books, New York, 1993

și au fost contactate stațiile radar ale aeroportului. Heathrow a raportat o țintă pe radar, care a dispărut în apropierea Bazei Bentwaters; alte rapoarte care vorbeau despre lumini strălucitoare pe cer au fost primite la momente diferite din toată partea de sud a Angliei. S-a confirmat faptul că nu a existat trafic aerian deasupra pădurii Rendlesham la momentul incidentului.

În noaptea următoare au avut loc alte întâlniri. Mai multe persoane care făceau parte din personalul militar au văzut OZN-uri realizând manevre pe care niciun dispozitiv uman nu ar fi fost capabil să le facă, incluzând modificarea formei și a mărimii.

Aproape de miezul nopții, în data de 27 decembrie, un echipaj format din patru agenți au pornit să cerceteze pădurea Rendlesham, în zona în care coborâse, cu o noapte înainte, OZN-ul de formă triunghiulară. Curând, ei au observat o perdea neobișnuită de lumină, ce avea dedesubt un fel de ceață. Pe măsură ce soldații s-au apropiat mai mult, ei au putut observa un obiect structurat de formă nedeterminată, dar care avea în structura lui lumini galbene, roșii și albastre. Obiectul multicolor s-a retras, timp în care atmosfera s-a umplut de un câmp foarte puternic de electricitate statică, ce le-a ridicat efectiv părul în cap. Soldații au luat legătura prin radio cu Lt.col. Halt, comandantul-șef de la Bentwaters, care le-a spus să rămână pe loc, căci va veni cu întăriri.

Lt.col. Halt, împreună cu aproximativ 30 de soldați, au ajuns la fața locului și au aprins lanternele, care mai devreme încetaseră să funcționeze. Halt a înregistrat informații de la fața locului cu ajutorul unui reportofon, care includeau printre altele și creșterea nivelului de radiații în locul în care aterizase OZN-ul în noaptea anterioară. Acesta lăsase pe sol trei urme în formă

triunghiulară și urme detectabile de arsură pe copacii din apropiere, care au fost identificate cu ajutorul unui periscop.

Cu puțin înainte de ora 2:00 noaptea, lt.col. Halt a văzut la sol o lumină galben-roșiatică, ce a cauzat agitație printre animalele de la ferma din apropiere. Dintr-o dată, obiectul luminos s-a înălțat și a plutit prin aer spre grupul lor, răspândind raze de lumină multicolore. Alți militari au văzut lumina intrând în perdeaua de ceață și implodând în spatele acesteia. Apoi, după o explozie de lumină, ceața s-a transformat într-un disc solid în formă de cupolă, având o strălucire fluorescentă, amestecată cu lumină albastră. Zona de lumină albastră de pe navă răspândea particule colorate și strălucitoare, care cădeau pe sol. Doi dintre soldați au fotografiat acel obiect. Nava s-a ridicat în aer și a început să producă într-un mod și mai spectaculos jerbe de lumină în jurul ei. OZN-ul a plutit și s-a „jucat” prin aer, în fața soldaților. Când s-a îndepărtat, soldații au observat până la cinci alte obiecte separate.

Bărbații au privit obiectele deplasându-se peste Woodbridge, înspre mare, unde s-au așezat într-o formație asemănătoare cu luna nouă, alături în cercuri, strălucind continuu în lumini colorate. Totuși, întâlnirea apropiată avea să se repete încă o dată. Unul dintre OZN-uri s-a deplasat în viteză către ei, răspândind raze de lumină înspre sol. Doi dintre soldați au declarat, separat, că au văzut o structură de lumină în formă de amforă plutind printre copaci, care trimitea raze de lumină direct pe trunchiurile copacilor, după care parcă a explodat deasupra lor, precum o stea căzătoare. Evenimentele incredibile din acea noapte au durat mai mult de două ore.²

Martori civili

Primul martor ocular a fost un bărbat pe nume Gordon Levett, care locuia de partea cealaltă a pădurii Rendlesham, în Sudbourne. Levett se afla afară, pregătindu-se să-și închidă câinele pe timpul nopții. Un obiect imens, în formă de ciupercă, a apărut pe cer dinspre mare, plutind fără zgomot deasupra lui și a câinelui său de pază, care a început să tremure și nu s-a oprit din tremurat până a doua zi. În timpul unui interviu realizat de cercetătorul britanic în domeniul OZN, Jenny Randles, Levett își amintește:

„Atenția mi-a fost atrasă spre cer, fără să știu de ce. Nu știu ce m-a făcut să privesc în sus. Am văzut o umbră care venea dinspre coastă, îndreptându-se înspre mine. Câinele meu a văzut-o și el și atenția i-a rămas fixată asupra acelui obiect... A coborât și a plutit la o înălțime foarte mică, strălucind într-o lumină fosforescentă, ciudată... Aș putea spune că era de mărimea acoperișului casei mele... Obiectul s-a deplasat pe deasupra pădurii înspre RAF Woodbridge... În ziua următoare, câinele meu era încă tulburat. A refuzat să iasă din cușcă, stătea ghemuit și tremura. Acesta era un comportament complet neobișnuit pentru el.

Evenimentele din cea de-a doua noapte au fost urmărite independent de alți cetățeni civili, care au văzut obiectele în apropierea Bazei. În timp ce se îndrepta spre casă, pe la ora 11:00 seara, Arthur Smekle a văzut pe cer o lumină puternică deasupra pădurii Rendlesham. A vorbit despre acest lucru cu familia când a ajuns acasă, dar pentru că se afla în apropierea Bazei Aeriene, a presupus că era vorba despre un avion. Pe de altă parte,

²Detaliile din această relatare au fost luate din cartea *Out of the Blue*, de Jenny Randles, și din programul de televiziune *Mistere Nerezolvate* al NBC, difuzat pentru prima dată la data de 18 septembrie 1991

membrii familiei Webb au văzut cu toții pe cer o masă imensă de lumină, pe la ora 2:30 noaptea (pe 27 decembrie), în timp ce se îndreptau spre casă (Martlesham). Au oprit mașina la marginea drumului și au privit-o plutind în liniște, după care OZN-ul a început să se deplaseze pe cer cu o viteză extraordinar de mare. Mai mulți fermieri din zonă au fost și ei intervievați sau au depus rapoarte la baza militară. Unul dintre fermieri a sunat chiar la centrul militar, raportând niște lumini strălucitoare pe cer, înainte ca OZN-ul să intre în aria de acoperire a bazei Bentwaters.

În luna următoare, pădurarul James Brownlea a găsit în pădure urme fizice ale aterizării OZN-ului. În timp ce documentul oficial al lt.col. Halt nu a fost făcut public timp de un an și jumătate, raportul din luna ianuarie 1981 al lui Brownlea, care descrie găurile găsite de acesta în coroana unui copac, arbori pârjoliți și urme neobișnuite pe sol, coincide cu descrierea din raportul oficial, adresat Ministerului Britanic al Apărării și Forțelor Aeriene ale Statelor Unite.

Raportul lt.col. Halt detaliază evenimentele întâlnirii din cea de-a doua noapte, după cum urmează:

„Noaptea târziu, o lumină roșie, asemănătoare cu lumina soarelui, a fost văzută printre copaci. Se deplasa și pulsa. La un moment dat părea că aruncă particule luminoase, după care s-a „fărâmițat” în cinci obiecte albe separate, iar apoi a dispărut. Imediat după aceea, am observat pe cer trei obiecte în formă de stea, două spre nord și unul spre sud, fiecare dintre ele fiind la 10° sub linia orizontului. Obiectele se deplasau rapid cu mișcări ascuțite, angulare, etalând culorile roșu, verde și albastru. Obiectul din partea de nord părea să aibă o formă eliptică, privită printr-un binoclu cu lentile 8-12. După aceea s-au dispus în cerc. Obiectele din partea de

nord au rămas pe cer timp de o oră sau mai mult. Obiectul din partea stângă a fost vizibil timp de două sau trei ore, iar din când în când acesta trimitea în jos o rază de lumină. Numeroși indivizi, inclusiv subsemnatul, am fost martori la activitățile menționate în paragraful 2 și 3.”³

Lt.col. Halt este comandant militar încă în viață, fiind martorul uneia dintre cele mai remarcabile întâlniri cu OZN-uri din istoria militară.

³Memorandumul Departamentului Oficial al Forțelor Aeriene, întocmit de către Lt.col. Charles I. Halt, 13 ianuarie 1981

INCIDENTUL DIN CADRUL LINIILOR AERIENE JAPONEZE

În data de 17 noiembrie 1986, căpitanul Kenju Terauchi se afla la bordul unui avion de marfă B-747. Echipajul avionului era format dintr-un ofițer de zbor și un inginer de zbor. În 1986, căpitanul Terauchi era pilot veteran de 29 de ani. Zborul 1628 se îndrepta spre Tokyo, via Rekyjavik, Islanda, și Anchorage, Alaska. Pe la orele 6:00 după-amiaza, avionul trecea pe deasupra graniței dintre Canada și Alaska, iar echipajul făcea pregătiri pentru aterizare la Anchorage. La orele 6:19, ora locală din Alaska, căpitanul Terauchi a cerut prin radio, de la Centrul de Control al Traficului Aerian din Anchorage, o informare cu privire la traficul aerian. Specialistul în controlul traficului aerian, Carl Henley, a verificat radarul și i-a spus căpitanului că nu există trafic în vecinătatea lui. Atunci, căpitanul Terauchi a răspuns că în apropierea lui, spre N-E, se vedeau lumini în spațiul aerian la aceeași altitudine cu a avionului său, care păreau să urmărească aparatul de zbor pe care îl pilota. Terauchi a respins sugestia lui Henley de a verifica traficul la altitudine mai înaltă și mai joasă față de cea la care se afla el, declarând mai târziu că obiectul zbura la același nivel cu cel la care se afla avionul său. Mai apoi, Henley a verificat și la Baza Elmendorf a Forțelor Aeriene, care a raportat reperarea pe radar a

unui obiect ce se afla în poziția pe care o indicase căpitanul Terauchi. În timpul transmisiilor radio frecvente dintre Henley și avionul 1628, Henley a descoperit și el obiectul neidentificat în aceleași zone în care se raportase trafic. Terauchi a cerut și a obținut permisiunea de a devia de la ruta sa și de a efectua câteva întoarceri ale avionului. Căpitanul i-a raportat lui Henley că obiectul s-a menținut la aceeași distanță de 747.

La un moment dat, Terauchi a cerut și a primit permisiunea de a face o întoarcere de 360° spre dreapta, pentru a zbura paralel cu obiectul, moment la care acesta nu a mai fost vizibil. Atunci când avionul pilotat de Terauchi a revenit la poziția inițială, obiectul a devenit din nou vizibil, fiind tot acolo, ca și cum l-ar fi așteptat, a spus mai târziu căpitanul în declarația pe care a dat-o pentru FAA. Specialistul Henley a vectorizat, de asemenea, un avion al United Airlines și un avion militar C-130 să verifice existența unui obiect asemănător în apropierea lor. Fiecare dintre piloții celor două avioane a raportat că nu a avut niciun astfel de contact, deși Terauchi mai avea, la acel moment, contact vizual cu OZN-ul.

În cursul evenimentului respectiv, Henley a observat trei tipuri de ținte radar temporare. Când Henley l-a rugat pe Terauchi să descrie obiectul respectiv, acesta a spus că nu poate vedea niciun semn și nici nu poate distinge ce fel de navă era aceea. În condiții de vreme clară, fără nori, Terauchi a declarat că a văzut lumini albe și galbene pe suprafața navei neidentificate. Radarul color de la bordul avionului 747 a determinat în timpul acestei reperări distanța de la avion la obiect ca fiind între 10-15 km.

Căpitanul Terauchi și membrii echipajului său au

fost intervievați de către Jack Wright de la FAA, cerându-li-se rapoarte detaliate în legătură cu aterizarea la Anchorage. În timpul redactării raportului său, căpitanul Terauchi a afirmat că era prima dată când i se petrecea așa ceva. Explicând incidentul, Terauchi a spus că imediat după ce au trecut de granița dintre Canada și Alaska, zburând la o altitudine de aproximativ 10.000 de metri, un obiect mai mare decât B-747, având 4 sau 5 lumini așezate în linie dreaptă de-a lungul său, a apărut la o distanță de 8-10 km în fața avionului pe care îl pilota. În anumite momente, el a observat mai multe OZN-uri. Totul a durat cam o oră, în raportul FAA fiind menționată durata de 55 de minute.

Deși căpitanul și echipajul său erau tulburați de acest eveniment, FAA a stabilit că aceștia se manifestau totuși într-un mod profesional și rațional.

Potrivit celor scrise de Timothy Good în cartea sa *Above Top Secret*, căpitanul Terauchi a raportat că este incapabil să descrie evenimentul în termeni convenționali, spunând că probabil obiectul era de proveniență ET, din moment ce se deplasa și se oprea atât de repede. De asemenea, Terauchi a remarcat cu umor faptul că ei transportau vin franțuzesc în Japonia, spunând că „poate ET au vrut să-l guste”.¹

Vezi „Raportul FAA și Documentele aferente – Carl E. Henley”.

¹ Good Timothy, *Above Top Secret*, William Morrow, New York, 1988, pag. 432

VALUL DE OZN-URI DIN MAREA BRITANIE - 1990

Nave extraterestre de forme diferite

Triunghiuri zburătoare, uriașe, silențioase, care se deplasează lent la altitudine joasă, dar care, cu toate acestea, sunt capabile să accelereze până la viteze extrem de mari. Am început să aflăm despre aceste obiecte în timpul valului de OZN-uri observate în Belgia, în anul 1990. CSETI a activat prima echipă de investigare pentru a face cercetări în timp real, în martie 1992 (vezi *UFOs Over Belgium*, de Steven M. Greer). În Belgia au fost înregistrate peste 2000 de observații OZN, multe dintre acestea fiind raportate de oameni ai legii și de către personal militar. Într-adevăr, obiectele neidentificate în formă de triunghi au fost reperate atât de radarele militare, cât și de cele civile, realizând manevre la viteze mult peste viteza pe care ar fi putut-o atinge orice navă convențională sau experimentală cunoscută de noi.

În anul 1992, activitatea OZN a crescut spectaculos în Scoția. S-au primit cu regularitate rapoarte din zonele ce includ orașele și văile situate între Edinburgh și Glasgow. Punctul focar al acestor apariții părea să fie orașul Bonnybridge, o comunitate cu 5500 de oameni, care în marea lor majoritate au raportat numeroase apariții ale unor OZN-uri diferite ca formă, inclusiv triunghiulare. Consilierul orașului Bonnybridge, Bill

Buchanan, a declarat în august 1996: „Din câte știu eu, 3000 de oameni din acest oraș au văzut obiecte neobișnuite deasupra orașului nostru în ultimii ani... Și este posibil să mai fie încă mulți alții care nu au avut curajul să vorbească despre asta.”¹

În primii ani ai acestui val de OZN-uri, mai multe reperări s-au referit la observarea unor sfere de lumină sau discuri negre, adeseori învârtindu-se și realizând manevre unele printre altele. Pe la mijlocul anilor 1990, au fost primite numeroase rapoarte despre nave triunghiulare neidentificate. Skysearch Scotland, un grup de investigare condus de familia Malcolm din Falkirk, a început să adune nu numai rapoarte, ci și filmări a ceea ce apăreau ca fiind lumini în formație triunghiulară, sfere de lumină și nave plutitoare negre de formă triunghiulară. Martorii au raportat faptul că au văzut aceste obiecte intrând și ieșind din mare. Mai mulți locuitori ai zonei Bonnybridge au raportat întâlniri de Gradul Cinci sau experiențe umane interactive. Un tânăr din Armadale a povestit despre un obiect în formă de bară, având 10-15 metri lungime, care a coborât cu o viteză foarte mare din cer, în timpul unei furtuni cu fulgere. Acesta a zburat la altitudine joasă deasupra marginii șoselei și a trecut exact pe deasupra mașinii în care se afla tânărul, după care s-a oprit pe câmp. Martorul a raportat că „doar stătea acolo, plutind în liniște, la aproximativ 5 metri deasupra solului. Am coborât din mașină și am îndreptat lanterna cu halogen spre acel obiect, pentru a-l vedea mai bine. Imediat după aceea, obiectul a zburat. Apoi s-au stins farurile de la mașină. Am încercat să pornesc motorul, dar nu am reușit. Dintr-o dată, obiectul s-a ridicat și s-a întors cu o viteză incredibilă deasupra mașinii.”

¹ *Daily Mail* (Londra), secțiunea *Weekend*, 3 august 1996

Martorul a sunat la poliție de pe telefonul său mobil, însă a făcut aceasta abia după o oră de la acel eveniment. Tânărul nu-și amintește nimic despre intervalul de o oră care a trecut până să sune la Poliție. După ce automobilul său a fost remorcat în oraș, sistemul electric al mașinii a funcționat perfect, fără nicio intervenție.

Începând din anul 1994, o mulțime de reperări de nave triumphiulare imense au fost semnalate în Anglia. Majoritatea rapoartelor veneau din centrul și nordul țării. Câteva rapoarte au fost primite însă și din sud. Fiecare incident avea similarități remarcabile cu celelalte. Martorii au declarat că nava triumphiulară era închisă la culoare sau neagră, contopindu-se cu culoarea întunecată a cerului. Adeseori, nava avea câte o lumină la fiecare capăt al triumphiului și o lumină diferită de acestea, în centru. Imensul obiect zbura la mare altitudine și cu viteză mică. Era ori perfect silențios, ori emitea un bâzâit ușor.

În vara anului 1996, o familie se întorcea acasă la Glastonbury, în sud-vestul Angliei. Era la amurg, într-o seară de duminică. Dintr-o dată, șoferul – tatăl – a observat o formă întunecată trecând silențios pe deasupra mașinii. Apoi întreaga familie a observat o navă triumphiulară imensă, ce zbura la o altitudine joasă, deasupra lor. După ce l-au observat o vreme, obiectul a dispărut pur și simplu.²

În lunile octombrie și noiembrie ale anului 1996, în Marea Britanie au fost raportate valuri de apariții ale unor triumphiuri mari, negre, inclusiv în zona golfului Cardigan din vestul Țării Galilor.

În două articole din *The Sunday Times* (Londra)

²Correspondență personală CSETI

(august 1996) s-a scris despre faptul că nava triumghiulară a fost identificată ca fiind o navă experimentală secretă, revelată de Forțele Aeriene a SUA și de NASA în august 1996. Articolul speculează că, datorită unei iminente coliziuni cu avionul comercial 747 în anul 1995, acest secret a ieșit la suprafață. Din acel an au apărut zvonuri despre o navă spațială experimentală care a fost văzută în California și Nevada. Potrivit ziarului *The Sunday Times*, nava „ce călătorește pe valuri” a fost propusă spre realizare în anul 1950 de către omul de știință britanic Terrence Nonweiler. Articolul oferă chiar anumite specificații ale navei – viteza sa depășește 4500 km/oră și face „surf” pe aer; are capacitatea de a zbura la joasă înălțime, precum și de a pluti chiar foarte aproape de nivelul solului. Articolul citează mai departe experți în aviație care susțin că triumghiul nu poate fi urmărit de radar și că nava este condusă de un computer, deoarece piloții umani sunt incapabili de a realiza toate manevrele sale complexe.³

În timp ce un procentaj semnificativ al reperării navelor triumghiulare pe teritoriul SUA, din luna august 1996, ar putea fi atribuit aceste navei experimentale, cu siguranță că nu aceasta este explicația pentru toate aparițiile respective. De fapt, toate aceste evenimente au precedat realizarea oricărei nave experimentale: reperările masive din Belgia, în anul 1991; reperarea unei nave triumghiulare imense ieșind din nori, în Belgia, în martie 1992, de către o echipă de investigare a CSETI; nava triumghiulară observată de la o distanță mică de către echipa CSETI în New Mexico, în februarie 1993; și declarația de presă din anul 1995 a amiralului Flotei, Lord Hill-Norton, care comenta valul masiv de OZN-uri

³ *The Sunday Times*, Londra, 11 august 1996, după raportul lui Greg Little, *Revista Alternate Perceptions*, nr. 36, toamna anului 1996

deasupra Belgiei. La acestea se adaugă numeroasele rapoarte din marea Britanie și informațiile despre navele ET, pe care probabil Ministerul Apărării le ascundea față de publicul larg.

Misterul navelor triunghiulare gigantice este departe de a fi rezolvat. Încă și astăzi se mai primesc mărturii din toată lumea despre observarea unor astfel de nave.

VALUL DE OZN-URI DIN MEXIC

În anul 1991, în orașul Mexico City a avut loc o eclipsă totală de soare. Mulți oameni au ieșit afară din casă pentru a observa și a filma acest fenomen. Spre surprinderea lor, ceea ce au captat pe peliculă, pe lângă fenomenul de eclipsă, a semnatificat începutul unui val fără precedent de observații ale OZN-urilor, care a continuat neîncetat din 1991, până la momentul scrierii acestei cărți, în 1997.

În ziua eclipsei, 17 oameni din 4 orașe au filmat ceea ce pare a fi același obiect: un disc argintiu, care datorită formei sale aplatizate a primit porecla „puc de hochei”. Una dintre înregistrările video a fost realizată de către un director al unei rețele de televiziune; alta a fost făcută de un preot etc. Înregistrările au fost trimise lui Jaime Moussan, gazda emisiunii „60 Minutos”, versiunea mexicană a emisiunii „60 Minutes” din SUA. Jaime Moussan a început o investigație minuțioasă a fenomenului. A invitat în emisiunea sa multe dintre persoanele care au făcut acele înregistrări video. Investigațiile sale au inclus ample analize computerizate. Rezultatele au arătat că același tip de OZN sau OVNI, cum este numit în Mexic, a fost captat pe toate înregistrările și fiecare dintre aceste nave părea să tulbure aerul în urma sa. Aceste caracteristici au fost

remarcate în toate filmările realizate în acea zi de iulie. Investigațiile făcute ulterior au exclus stelele, planetele sau baloanele ca fiind posibile explicații ale acelui fenomen. Pe măsură ce timpul trecea, erau realizate și trimise noi și noi înregistrări investigatorilor, inclusiv lui Moussan. Multe dintre OZN-uri au fost filmate în apropierea avioanelor care decolau sau aterizau pe aeroportul din Mexico City. Adeseori au existat imagini vizuale percepute de către piloți sau de controlorii traficului aerian; totuși, obiectele nu au apărut pe radar. Au existat numeroase rapoarte ale piloților care relateau defecțiunea temporară a instrumentelor de la bordul avionului în momentele în care OZN-ul se afla aproape de acesta. Din fericire, nicio întâlnire cu OZN-urile nu a periclitat siguranța avioanelor aflate în apropierea lor. Acest fapt a fost cercetat de CSETI în toate rapoartele puse la dispoziție: concluzia a fost că nu există dovezi factice că ET ar avea intenții ostile față de umanitate.

O corelație interesantă cu valul de OZN-uri din Mexic, din anul 1991, a venit de la 6800 km depărtare, în aceeași perioadă. Ceea ce apare ca fiind un obiect identic cu cel din Mexic, a fost înregistrat pe casetă video la Muntele Unsen, în Japonia. Într-adevăr, dacă se compară cele patru filmări din Mexic cu obiectul filmat în Japonia, nu există nicio diferență între ele. Aceia care susțin faptul că valul de OZN-uri din Mexic, care a apărut odată cu eclipsa totală de soare din această țară, nu este decât o farsă elaborată, au probleme să explice reperarea simultană a unui obiect identic în cealaltă parte a globului. Cu atât mai mult cu cât Moussan a primit peste 3000 de înregistrări video cu OZN-ul „puc de hochei”, începând cu anul 1991, precum și imagini înregistrate cu o navă de formă triunghiulară.

Echipa de Investigație cu Mobilizare Rapidă a CSETI

a reperat de aproape o astfel de navă, la începutul lunii februarie 1993. După ce a luat cunoștință de aparițiile OZN din Mexic prin eforturile lui Lee și Britt Elders, CSETI a hotărât să investigheze mai îndeaproape fenomenul, trimițând o echipă formată din cinci persoane în zona vulcanică a Mexicului. Concomitent cu valul de OZN-uri care își făcea apariția în Mexico City, un alt val de OZN-uri a început în zona vulcanică, la sud-est de Mexico City, în statul Puebla. Acolo, al patrulea vulcan ca mărime din lume, Muntele Popocatepetl („Popo”, pe scurt), cunoscut și sub numele de „Războinicul Adormit”, și contrapartea lui, Muntele Izzachuatl, „Doamna Adormită”, a devenit locul de vizite nocturne ale OZN-urilor. „Războinicul” nu mai doarme acum; Popo s-a trezit și, la fel ca la sfârșitul anilor 1970, au început să apară numeroase erupții de gaz toxic și cenușă, care s-au răspândit în zonele rurale îndepărtate aflate la sud de vulcan, precum și peste Mexico City, care se află la aproximativ 100 de kilometri depărtare de versantul nordic al muntelui Popocatepetl.

Din anul 1993, CSETI a trimis de cinci ori echipe de investigații în Mexic, fiecare dintre aceste investigații având ca rezultat numeroase observații de OZN-uri, atât pe timp de zi, cât și pe timp de noapte. Am întâlnit în Atlixco un chirurg dentar care a realizat o înregistrare video a aceluiași tip de navă triumphiulară silențioasă, pe care echipa noastră a observat-o la prima călătorie în Mexic. Dr. Rosas este un cetățean respectat în orașul său, care activează în cadrul comunității. O stație de radio din Atlixco este folosită pentru a recepta rapoartele OZN; șeful poliției din Atlixco a văzut un OZN, iar unul dintre ofițeri a fotografiat o navă. 90% dintre cetățenii orașului Atlixco au văzut obiecte neobișnuite pe cer.

În micul orașel Atlimeyaya, care se află la baza

Muntelui Popo și unde drumul literalmente se sfârșește, primarul orașului - care este și cel mai prosper om de afaceri al locului - a văzut și el mai multe OZN-uri. Au fost realizate multe fotografii pe timp de zi și cel puțin o înregistrare video cu OZN-uri plutind deasupra turlei bisericii orașului. Cetățeni ai acestui oraș, de la bunicile care nu vorbesc decât limba aztecă, la copiii mici, povestesc despre întâlniri la sol cu forme de viață ET. Acești oameni nu au cunoștință despre literatura sau subcultura OZN. Mesajul pe care fiecare dintre aceștia l-a primit de la acele ființe ET coincide cu evaluările CSETI asupra prezenței constante a ET în acea zonă: *vulcanul va erupe*; ET vor tempera activitatea geologică atât cât vor putea. ET le transmit, de asemenea, locuitorilor orașului să nu se îngrijoreze, căci se vor întoarce după ei.

În acele orașe prăfuite și în zonele rurale, *paisanos* (țărani) duc o viață simplă. Lucrează pământul, folosesc toate resursele disponibile, își onorează familia și prietenii și respectă alte forme de viață. Ei au cunoașterea modului în care trebuie să trăiască pe Pământ și cum să supraviețuiască cu ajutorul lui. Probabil că ei sunt recunoscuți ca având capacitățile necesare supraviețuirii și probabil vor fi luați la bordul navelor în timpul marilor schimbări, după care se vor întoarce pentru a restaura totul, atunci când acest lucru va fi din nou posibil.

CSETI a permis unui echipaj al programului de televiziune al CBS „48 Hours”, să ne însoțească într-o călătorie pe care am efectuat-o în centrul izolat al Mexicului, în anul 1994. A fost destul de incomod să fim urmași peste tot de echipa de televiziune. Dar cameramanul și asistentul acestuia au fost fascinați de obiectele neidentificate de pe cer, pe care le-au filmat în timpul muncii de teren a echipei CSETI în fiecare noapte.

Chiar și reporterul care transmitea în direct a exclamat în timpul unei apariții în apropiere a unui OZN: „Niciun sceptic nu poate considera acest obiect ca fiind un avion”. Echipa de filmare a cerut permisiunea biroului din New York de a mai rămâne și după realizarea emisiunii „48 Hours”. Aceștia s-au întors în zona de cercetare din centrul Mexicului târziu, într-una din nopțile în care echipa noastră s-a deplasat în cinci dintre locațiile de supraveghere posibile, înainte de a se stabili la una dintre ele. Ne-am dat curând seama că echipa de filmare încerca să ne găsească și le-am făcut semn cu lămpile noastre puternice cu halogen. Echipa a continuat să filmeze evenimentele neobișnuite. Cameramanul șef ne-a spus că se așteaptă să fie nominalizați pentru premiul Emmy în urma imaginilor cu OZN-uri, pe care le filmaseră.

Totul a decurs foarte bine până într-o noapte în care oamenii au încercat să ne păcălească, luminând intermitent cerul cu niște lumini imense de pe o creastă de munte aflată undeva în spatele nostru. Protocolul CSETI ne obliga să investigăm orice fenomen neobișnuit care apare. Motoul nostru este: „Acționează acum, când se petrec evenimentele, și analizează mai târziu despre ce este vorba”. Bineînțeles că echipa de filmare a filmat, conștiincioasă, întregul eveniment. La un moment dat, în post-producție cineva s-a hotărât să pună bețe în roate poveștii CSETI. Evenimentele produse de după creasta muntoasă de niște răuvoitori au devenit subiect de glumă și publicul a fost astfel indus în eroare cu privire la numeroasele apariții reale ale OZN-urilor, care au avut loc în acea zonă. Cu toate acestea, anumiți telespectatori au fost mai inteligenți decât ne așteptam. CSETI a aflat că mai multe persoane implicate în aviație, care au văzut emisiunea, au înțeles imediat că aceasta

încearcă să ne discrediteze munca. Acești experți în aviație ne-au spus că nava prezentată în emisiune era cu siguranță una necunoscută. A devenit clar pentru ei faptul că emisiunea încerca doar să „învârtască” lucrurile astfel încât ele să pară neverosimile. Încă o dovadă de rea credință a fost și faptul că televiziunea a refuzat să-și onoreze înțelegerea scrisă pe care o avea cu noi, de a furniza CSETI o copie a întregului material filmat pe teren.

Ulterior, CSETI a permis unei echipe de filmare britanice de la Carlton U.K. Productions să ne însoțească într-o călătorie de cercetare în Metepec, Mexic, în anul 1997. Este vorba despre Metepec de lângă Mexico City, și nu cel aflat în apropierea muntelui Popo. În timpul muncii noastre de teren, care a fost filmată, echipa de televiziune a avut ocazia să surprindă un obiect foarte neobișnuit care a apărut pe cer cu acea ocazie. Programul de televiziune urma să fie difuzat în Marea Britanie și în SUA, după câteva luni. Când a fost difuzat în Anglia pentru prima dată, filmarea OZN-ului a fost tratată cu tot respectul și prezentată ca fiind ceva cu adevărat necunoscut.

Suntem adeseori întrebați de ce acest val de apariții ale OZN-urilor a continuat pentru o perioadă așa de lungă (câțiva ani) în Mexic și de ce restul lumii știe atât de puțin despre aceasta. Noi credem că există mai multe motive: al patrulea vulcan ca mărime din lume este aproape de a erupe. Dacă aceasta se va petrece în mod violent, cele mai populate metropole ale lumii vor fi devastate. Populația orașului Mexico City, precum și satele din jurul vulcanului găzduiesc peste 40.000 de oameni. Se pare că ET monitorizează activitatea vulcanului, temperând-o cât mai mult posibil, astfel încât oamenii să poată fi avertizați și să existe cât mai

mulți supraviețuitori. Este evident faptul că ET vor să fie văzuți în Mexic; au apărut în plină zi în momente în care privirea tuturor era ațintită spre cer. Continuă să apară deasupra orașului Mexico City, în raza vizuală a avioanelor comerciale și a locuitorilor din această zonă. Presa din Mexic prezintă aceste evenimente așa cum sunt, fără nicio tentativă de a le ridiculiza sau de a le discredita. Forțele de ordine, guvernul și armata au toate o atitudine de bunăvoință față de acești vizitatori și navele lor, ce rezultă într-o acceptare generală a acestui fenomen, atitudine care este însă puțin probabil să fie adoptată și în SUA în prezent. Cu toate acestea, știri despre astfel de evenimente ajung rareori la presa importantă de dincolo de granițele Mexicului. Este sarcina investigatorilor îndrăzneți de a continua să aducă și să prezinte dovezile și faptele acestea întregii lumi. Potențial, lipsa informării în această direcție ne afectează pe toți. Este ca o „vestire” pentru evenimentele ce vor urma, iar ceea ce ET ne vor revela despre ei înșiși va reprezenta un șoc ce va reverbera în toată lumea.

INCIDENTUL DIN VARGINHA - IANUARIE 1996

Forme de viață extraterestre capturate în Brazilia

Fapte furnizate de Vitorio Pacaccini, Belo Horizonte, Brazilia

În data de 20 ianuarie 1996, forțele militare au capturat două creaturi ciudate, aparent extraterestre. Capturarea acestora a avut loc în apropierea orașului Varginha, din statul Minas Gerais aflat în centrul Braziliei. Evenimentul este considerat unul dintre cele mai semnificative de acest gen, care au avut loc în Brazilia și probabil în întreaga lume. Autoritățile militare păstrează secrete detaliile acestei operațiuni, dar în timp au avut loc anumite scurgeri de informații către comunitatea OZN, datorită muncii de cercetare condusă de profesorul Vitorio Pacaccini și de Ubirajara Rodrigues. Amândoi locuiesc în apropierea acelei zone și sunt considerați cercetători serioși și dedicați acestui domeniu de investigație. La acest caz ei au muncit peste 3000 de ore.

În după-amiaza zilei de 20 ianuarie, pe la orele 3:30 (ora locală), trei tinere, Liliana, Falquira și Katia, se aflau în afara orașului. Era o zi de duminică și fetele se întorceau acasă de la muncă. Trecând printr-o zonă pustie, atenția le-a fost atrasă de o creatură foarte ciudată care se afla doar la câțiva metri de ele. ET era în genunchi și părea că este rănit și are dureri. În acel moment, fetele

nu au observat niciun OZN în apropiere. Ele s-au uitat la ființa extraterestră pentru câteva momente, după care au fugit, înfricoșate că cel pe care l-au întâlnit ar fi putut fi chiar diavolul.

Mai apoi, fetele au fost pe larg interogate de către cei doi cercetători, nelăsând nicio îndoială asupra a ceea ce se petrecuse. Fiind niște tinere cu educație modestă, acestea au descris creatura ca fiind de culoare închisă, având un trup mic și o înălțime de aproximativ 1,30 metri. Fața ei a fost descrisă ca având doi ochi – mari și roșii – fără pupile vizibile. În locul gurii avea o despicătură, un nas foarte mic și, în mod curios, ET avea trei protuberanțe deasupra frunții. Fetele au descris protuberanțele ca fiind coarne, ceea ce le-a făcut să se teamă că au întâlnit un diavol.

Urmând aceste indicii, cercetătorii Pacaccini și Rodrigues au început să facă investigații peste tot în jurul orașului Varginha, pentru a afla dacă a mai văzut cineva acea creatură. Au găsit mai mulți oameni care au văzut atât operațiunile militare ce s-au desfășurat în zonă, precum și creatura respectivă în locul indicat de fete. De asemenea, au mai fost văzute și alte creaturi asemănătoare, în locații diferite. În timp ce conduceau investigația, cercetătorii au aflat că diferiți martori văzuseră camioane, mașini și personal militar în acea dimineață, la doar câteva sute de metri distanță de locul în care fetele întâlniseră ființa extraterestră.

În timp ce încercau să afle ce făcea armata acolo, Pacaccini și Rodrigues s-au întâlnit cu câțiva sergenți și soldați. Unul dintre soldați s-a decis să divulge în secret misiunea militară care se desfășura și a dat un interviu confidențial, care a fost înregistrat. Soldatul a confirmat că în data de 20 ianuarie, pe la ora 9:00 dimineața, Departamentul de Pompieri din Varginha a fost chemat

de armată pentru a prinde un „animal” ciudat în districtul Jardim Andere. Printre pompierii care au răspuns la apel se aflau sergentul Pelhares, soldatul Nivaldo, caporalul Rubens și soldatul Santos, sub comanda maiorului Maciel, care a fost, de asemenea, prezent la această operațiune. Ajungând la fața locului, pompierul a văzut că nu era deloc vorba despre un animal ciudat și s-a gândit că ceea ce au găsit trebuia raportat la Școala de Sergenți a Armatei – Escola de Sargentos das Armas (ESA), din apropierea orașului Tres Coracoes, aflat la o distanță de 15 km de Varginha. Înainte ca Școala de Sergenți să fi avut suficient timp să răspundă apelului, la fața locului a apărut un camion militar. Pompierul a înțeles că ESA fusese deja informată în legătură cu acest incident.

Creatura a fost capturată cu ajutorul unor plase și a altor instrumente folosite la prinderea animalelor sălbatice. Făptura încă vie a fost pusă într-o cutie de lemn de 1 metru pătrat, ce a fost apoi acoperită cu un material rezistent, după care a fost urcată în camion. Ea a fost forțată să se încolăcească în cutie și să rămână înfășurată în plasă. Martorul a declarat că ființa emitea un sunet asemănător cu cel de albină. Camionul s-a îndreptat către ESA. Tot personalul implicat a primit ordin de la lt.col. Wanderley să nu vorbească cu nimeni altcineva despre acest incident, spunându-le că este vorba despre o operațiune secretă. În mod curios, lt.col. Wanderley era specializat în arme de război atomic, biologic și chimic. Probabil acesta este motivul pentru care el a fost pus la comanda operațiunii, cu toate că atunci ESA era condusă de un general.

Polițistul Marco Chereze a fost implicat în capturarea uneia dintre creaturi. În timpul operațiunii, el a atins acea formă de viață fără a avea echipament de protecție. A murit două săptămâni mai târziu de infecție generalizată.

Familia acestuia i-a arătat lui Pacaccini ultimele analize ale lui Cherez, care arătau faptul că sângele lui conținea în proporție de 8% o substanță toxică necunoscută. Potrivit lui Pacaccini, Departamentul de Poliție din Varginha a făcut toate eforturile pentru a dovedi faptul că polițistul Cherez nici măcar nu era la muncă în data de 20 ianuarie 1996. Totuși, familia confirmă faptul că acesta era de serviciu în acea noapte, că a trecut doar pe acasă pentru a-și schimba hainele, spunându-le că nu va ajunge la cină deoarece va lucra târziu, fiind chemat pentru a participa la o misiune secretă.

După ce primul soldat le-a dat interviul înregistrat lui Pacaccini și Rodrigues, mai mulți militari au venit la ei pentru a le vorbi despre acest incident, cu condiția ca identitatea lor să rămână secretă. Toți aceștia au dat interviuri confidentiale, care au fost înregistrate și toți au confirmat că, în acea noapte, personal din cadrul Armatei, al Departamentului de Pompieri și al Poliției serviciilor secrete a capturat o a doua creatură, probabil cea pe care o văzuseră fetele. Prin eforturile lui Pacaccini și Rodrigues, multe dintre detaliile operațiunii de recuperare sunt acum cunoscute.

A doua creatură, având practic aceeași înfățișare cu prima, a fost dusă, fiind încă în viață, la spitalul regional din Varginha. După câteva ore petrecute în acest spital, creatura a fost transferată la spitalul Humanitas, care avea un echipament medical mai performant. Două zile mai târziu, în data de 22 ianuarie, creatura – care deja murise – a constituit subiectul unei imense și bine deghizate operațiuni de transferare a ei la AS.

Câteva asistente și alți angajați ai spitalului regional au confirmat anumite fapte, deși pentru o perioadă de timp după incident acestora li s-a interzis să dea declarații cu privire la subiectul respectiv. Toate persoanele de la

spitalul Humanitas care aveau cunoștință despre acea creatură au primit ordin să nu discute cu nimeni despre aceasta, nici măcar cu rudele, și să evite în special presa și cercetătorii din domeniul OZN.

Interviurile unor militari implicați în această operațiune, care au oferit informații confidențiale celor doi cercetători, demonstrează faptul că s-au folosit trei camioane militare, fiecare dintre ele având o echipă formată din doi oameni. Ei au speculat faptul că au fost folosite trei camioane pentru a transporta o posibilă făptură extraterestră, astfel încât niciuna din echipele camioanelor să nu știe care dintre ele transporta creatura. Mai apoi, cercetătorii brazilieni au determinat următoarele fapte: echipele de șoferi, cu toate că au fost ținute în afara spitalului, au observat anumite detalii ale operațiunii. Personalul militar al S-2 – secțiunea serviciilor secrete interne – a avut sarcina să scoată cadavrul ET din interiorul spitalului și să-l pună într-o cutie, pe care să o încarce apoi într-unul din camioane.

Toate cele trei camioane s-au întors la ESA. În dimineața următoare, la ora 4.00, camioanele s-au îndreptat spre o altă facilităate militară din Campinas, în statul Sao Paulo, care se afla la o distanță de 320 de km depărtare. Acolo, cadavrele au fost transferate la Universitatea din Campinas, una dintre cele mai bune instituții ale Braziliei. Autopsia a fost realizată de dr. Fortunato Badan Palhares, medic de renume internațional, considerat ca fiind unul dintre cei mai buni doctori de medicină legală în viață, de când a realizat autopsia faimosului nazist Mengele, al cărui cadavru a fost găsit în Brazilia. Cu toate acestea, dr. Palhares nu a permis presei să ia parte la autopsia creaturii găsite în luna ianuarie 1996.

La un an după incidentul din Varginha, un al martor

a ieșit la iveală – Joao Bosco Manoel. Acesta l-a sunat pe Pacaccini. Mai apoi, Pacaccini și Rodrigues s-au întâlnit cu el și i-au ascultat povestea. Bosco era un martor independent la capturarea primei creaturi din Varginha. La ora 10:45 dimineața, în ziua de 20 ianuarie, el se afla în acea zonă, vânzând pește din ușă în ușă, când atenția i-a fost atrasă de trecerea unui camion și a unei mașini de pompieri, fără însă ca el să vadă vreun foc sau fum prin împrejurimi. S-a ascuns și a observat ce se petrece. A văzut șase pompieri ieșind din tufișuri, urmați de încă patru care purtau mănuși și care duceau între ei, prinsă în plasă, creatura respectivă. Făptura a fost pusă în camion, care apoi a demarat în viteză. Bosco a simțit un miros foarte acid, asemănător cu amoniacul, ce persista în aer. El a vorbit la o conferință de presă și și-a făcut povestea publică, declarând că ar putea identifica cel puțin doi dintre pompierii respectivi. Aceasta a făcut mare vâlvă, datorită negărilor care veneau din partea autorităților. După conferința de presă pe care a ținut-o, Bosco a fost intimidat și amenințat. În cele din urmă, Bosco a plecat din statul Minas Gerais, mutându-se în altă parte.

Mass-media braziliană a publicat pe larg știri cu privire la acest caz și majoritatea populației a înțeles că incidentul este real și că autoritățile civile și militare tănuiesc adevărul. Cercetătorii Pacaccini și Rodrigues au aflat că ofițerii de poliție care au fost implicați în capturarea ființelor extraterestre au fost mutați la alte unități și promovați. De la acest incident, regiunea în care se află orașul Varginha, în partea de sud a statului Minas Gerais, este locul cel mai vizitat de OZN-uri din întreaga lume. De aici s-au primit rapoarte despre OZN-uri imense, aflate la foarte mică distanță de observatori, precum și rapoarte care declarau contacte ale ființelor ET cu locuitorii.

APARIȚII DE OZN-URI ÎN ARIZONA - MARTIE 1997

În data de 13 martie 1997, obiecte zburătoare necunoscute au traversat o porțiune întinsă deasupra părții de sud a Arizonei. Văzute de mii de oameni, fotografiate de mulți și stârnind comentarii din partea guvernului și a armatei, cele mai semnificative evenimente OZN din ultimul deceniu au ocupat un loc central în presă și au captat atenția lumii întregi.

Centrul Național de Raportare a Aparițiilor OZN din Seattle, Washington, a primit primul apel la orele 8:16 după-amiaza, pe 13 martie. Un ofițer de poliție în rezervă din Paulden, Arizona, un oraș mic situat cam la 100 km nord de Phoenix, a telefonat pentru a raporta un grup de cinci lumini roșii care zburau spre sud. În mai puțin de 20 de minute a urmat un alt raport din orașul Prescott, aflat la 22 km sud de Paulden. Totul s-a dezlănțuit după aceea, cu nenumărate apeluri telefonice venind de la Wickenburg la Temple. Directorul Centrului de Raportare, Peter Davenport, care obișnuia să afirme despre el însuși că era de obicei sceptic în legătură cu rapoartele pe care le primea la centru, a declarat:

„Incidentul deasupra Arizonei a fost cel mai dramatic din câte am văzut... ceea ce avem aici este real. *Ei sunt aici.*”

Pe măsură ce obiectele neidentificate se apropiau de

pistele aeroportului Sky Harbour din Phoenix, mai mulți piloți de avioane comerciale au transmis prin radio turnului de control, cerând identificarea luminilor pe care le vedeau. Ei au putut sesiza efectiv obiectele, cu toate că pe radarele lor acestea nu apăreau deloc.

Investigațiile realizate ulterior datei de 13 martie au revelat faptul că liniile de apel ale poliției, televiziunilor, precum și ale posturilor de radio au fost încontinuu ocupate de apelurile primite de la cei care văzuseră OZN-urile. Baza Luke a Forțelor Aeriene de lângă Phoenix a fost, de asemenea, asaltată de apeluri telefonice care raportau apariția OZN-urilor, în timp ce acestea se deplasau spre sud pe deasupra celei mai mari zone metropolitane din Phoenix. Viteza obiectelor care se deplasau deasupra orașului Phoenix a fost estimată de mulți dintre observatori la aproximativ 50 de km pe oră. Aceasta sugerează că obiectul „a vrut” într-adevăr să fie văzut și filmat.

Cu acea ocazie a fost raportată o mare varietate de OZN-uri: triunghiuri, lumini aliniate pe o singură linie, sfere amplasate în formă de „V” sau în formație delta. Mulți martori au declarat faptul că luminile păreau să vină din interiorul navelor; ele erau foarte puternice, dar cu toate acestea nu străluceau și nici nu răspândeau raze de lumină. Mulți dintre martorii care le-au văzut de aproape au declarat că luminile erau albe, cu portocaliu și roșu pe margine și în centru. Unii dintre martori au putut vedea o formă vagă, întunecată în spatele luminilor, care parcă deforma sau arunca o „pată” asupra stelelor, pe măsură ce survola lent orașul. În seara de 14 martie, directorul CSETI, împreună cu directorul de cercetare au discutat cu un fost pilot al Forțelor Aeriene, care văzuse clar luminile OZN-urilor din casa în care locuia. El se afla atunci în Carefree, la nord de Phoenix, o zonă mai puțin

iluminată decât interiorul orașului. Pilotul a descris luminile ca fiind silențioase, mișcându-se încet și zburând în formație. A mai spus că acestea erau cu totul diferite de tot ceea ce văzuse pe cer în întreaga sa carieră de pilot militar.

Indiferent de tipul de formație în care au fost văzute, toți observatorii au declarat că luminile sau obiectele se mișcau încet, erau foarte mari și nu făceau niciun zgomot. Mărimea obiectelor a fost estimată între 270 de metri și 1500 de metri în lungime. Analizele realizate cu ajutorul computerelor asupra înregistrărilor video puse la dispoziție de numeroși martori, efectuate la Laboratoarele Village din Temple, au stabilit însă lungimea celui mai mare dintre OZN-uri la 1,8 km, adică mult peste estimările inițiale. Jim Dilettoso, un colaborator al Laboratoarelor Village, a fost întrebat de către un membru senior al CSETI, în iulie 1997, dacă după ce a analizat înregistrările făcute pe 13 martie consideră obiectele filmate ca fiind de origine terestră. Dilettoso a răspuns că în mod sigur acestea nu aveau origine terestră, accentuând cuvântul „nu”.

Este oare o coincidență faptul că în data de 13 martie 1997 o echipă CSETI a venit în Phoenix și a cerut Laboratoarelor Village să asambleze toate dovezile video pe care CSETI le avea în arhiva sa, pentru a le putea utiliza la discuțiile din cadrul Proiectului *Starlight* care urmau să aibă loc la un congres în Washington D.C. în luna următoare? Echipa CSETI selecta înregistrări video și fotografii ale sutelor de apariții din toată lumea pentru a realiza cea mai bună compilație de dovezi filmate și fotografiate ale existenței OZN-urilor, într-un colaj rezumativ. Dilettoso a pus cu generozitate la dispoziția CSETI echipamentul și personalul Laboratoarelor Village în vederea realizării acestui colaj de imagini video. Mai

mult decât atât, Jim Dilettoso a declarat în cadrul emisiunii *World News Tonight*, aparținând postului de televiziune ABC, în iunie 1997, următoarele: „Probabil că extraterestrii au auzit discuțiile care se refereau la ei și s-au decis să vină și să realizeze pentru noi toți un adevărat spectacol.”

În iulie 1997, o filmare video a apariției OZN-urilor în data de 13 martie, a atras atenția cercetătorilor din Phoenix. Realizată în apropierea Muntelui Estrella, unde obiectele au fost văzute în jurul orei 9:00 seara, această înregistrare video se corelează cu observațiile unui alt martor. Un cameraman profesionist care locuiește în Phoenix i-a relatat directorului de cercetare al CSETI că în acea zi mergea cu mașina pe autostrada 10, în jurul orei 1:45 noaptea, când atenția i-a fost atrasă de un grup foarte neobișnuit de sfere albe de lumină ce se *mișcau* la altitudine joasă în fața Muntelui Estrella. Martorul ocular a declarat că a putut privi acele obiecte de patru sau de cinci ori în timp ce conducea, înainte ca ele să dispară. Cameramanul a vizitat din nou acea zonă câteva zile mai târziu, având cu el camera de filmat și luând câteva imagini cu zona în care văzuse luminile respective. Arătându-i acele imagini directorului de cercetare al CSETI, i-a spus acestuia că voia să fie sigur că nu era vorba de luminile stradale sau de alte lumini care ar fi putut fi montate în acea zonă. După ce a urmărit cu atenție înregistrarea video pe care a făcut-o, cameramanul a observat, spre satisfacția sa, că în locația respectivă nu existau stâlpi cu lumină electrică sau alte instalații care ar fi putut fi explicația pentru ceea ce văzuse în noaptea de 13 martie.

Într-un articol al revistei *Today* din SUA, din 18 iulie 1997, Richard Price a realizat un interviu cu Bill Grainer, care a declarat că nu va mai fi niciodată același om după

ce, la un moment dat, a fost martorul unei apariții OZN. Greiner s-a transformat dintr-un sceptic convins într-o persoană care a văzut ceea ce el descrie ca fiind „uluitor și puțin înfricoșător”. Grainer, șofer de camion, transporta o încărcătură de ciment în apropiere de Phoenix, când a văzut două OZN-uri cu lumini albe, portocalii și roșii. El le-a descris ca având vârfuri rotitoare. Grainer a văzut unul dintre OZN-uri ieșind din formație și zburând deasupra Bazei Luke a Forțelor Aeriene. El a declarat că aproape imediat a văzut trei avioane de vânătoare F-16 plecând în urmărirea acelui OZN. Când avioanele de vânătoare s-au apropiat, OZN-ul a zburat direct către în sus, cu mare viteză, dispărând rapid. Redau în continuare chiar declarația lui Bill Grainer: „A fost o nebunie. Știu că acei piloți l-au văzut. Sunt de acord să fiu testat cu detectorul de minciuni în direct, pe postul național de televiziune, pentru a se vedea că spun adevărul, dacă și tipul acela de la bază face la fel... Aș vrea ca guvernul să admită măcar existența OZN-urilor. Este ca și cum pe un stadion, 50.000 de spectatori ar urmări un meci de fotbal, iar apoi cineva le-ar spune că de fapt nu s-au aflat acolo.”

Analiza înregistrărilor pe casete video la Laboratoarele Village, de către Jim Dilettoso și colegul său Michael Tanner, dezvăluie faptul că patru formațiuni sau obiecte diferite s-au deplasat de la nord către sud în seara zilei de 13 martie 1997. Deplasarea deasupra regiunii a durat 106 minute. Luminile erau uniforme și nu variaau în strălucire sau în intensitate. S-a stabilit că *nu* era vorba despre luminile unui avion, nici de acelea ale unei holograme, nici de lasere și nici de semnale militare.

Locuitorii din sudul Arizonei erau intrigati, curioși și așteptau o explicație de la autoritățile civile și militare. În timp ce diferite rapoarte venite din partea personalului militar susțineau că luminile respective erau semnale

folosite în timpul manevrelor de război ale Gărzii Naționale, Dilettoso a declarat că investigația realizată a determinat faptul că Garda Națională nu ar fi putut cauza și nu a cauzat luminile văzute pe cerul Arizonei de mii de oameni, în data de 13 martie 1997. În timp ce avioanele de vânătoare de la Baza Luke a Forțelor Aeriene erau pe cer în acea noapte, un purtător de cuvânt al Bazei a asigurat presa că luminile observate nu erau cele ale avioanelor.

Reacționând la presiunea locuitorilor din Phoenix, consiliera Frances Barwood a ridicat o întrebare la ședința consiliului orașului Phoenix, dacă exista vreo investigație oficială asupra acestui incident. Imediat, populația orașului a sprijinit-o mai departe, numind-o contactul lor „oficial” cu guvernul. Deși consiliera Barwood a spus că nu a văzut ea însăși OZN-urile, mulți dintre colegii ei le văzuseră. Atunci când mass-media a auzit întrebarea referitoare la o posibilă investigație, au început să fie primite sute de apeluri telefonice de la cetățenii care aveau acum un funcționar public direct desemnat cu această problemă.

Dar consiliul orașului, biroul primarului, biroul guvernatorului și senatorul John McCain al SUA nu au putut începe nicio investigație oficială. Senatorul McCain a cerut Forțelor Aeriene să realizeze această investigație, dar șefii militari au anunțat în luna iunie că nu vor cerceta nimic, motivând aceasta prin lipsa jurisdicției în zona respectivă. Desigur că poziția oficială a Forțelor Aeriene trebuia să fie aceasta, deoarece FA au fost scoase în mod oficial din operațiunile de investigare a OZN-urilor de la încheierea Proiectului *Blue Book*, în anul 1969.

Căutarea unor indicii suplimentare legate de evenimentele din acea zi de martie a anului 1997 continuă să intrige cercetătorii, analiștii, mass-media, precum și miile de locuitori din Arizona și din alte zone.

CE-5: PROPUNERE PENTRU ÎNTEMEIEREA UNEI NOI CATEGORII DE CERCETARE

1992

Introducere

Cu excepția arheologiei și antropologiei, orice domeniu viabil de cercetare științifică necesită observare și cercetare în timp real. Deși dificil, acest lucru este valabil și pentru ufologie, la fel ca pentru toate celelalte domenii științifice și necesită, de asemenea, dezvoltarea protocoalelor directe de cercetare. Această modalitate de abordare a cercetării în domeniul OZN necesită operațiuni extinse de observare pe teren, în special în zonele în care există „valuri” de apariții, astfel încât ufologii să poată observa direct și să poată interacționa cu fenomenul respectiv în momentul în care acesta are loc. Această parte a cărții prezintă o nouă categorie de cercetare, numită Întâlniri de Gradul Cinci (CE-5), și propune modalități prin care această categorie a întâlnirilor poate fi utilizată pentru dezvoltarea cercetărilor directe realizate în timp real de către ufologi.

Ideea de bază și rațiunea ei

Propuse pentru prima dată de către dr. Allen Hynek, „întâlnirile de aproape” au fost inițial împărțite în cele de gradul unu, doi și trei. O întâlnire de aproape de

gradul unu sau CE-1 este observarea unui OZN de la o distanță de cel mult 1500 de metri. O întâlnire de aproape de gradul doi sau CE-2 este aceea în care se obțin urme doveditoare, cum ar fi în cazul aterizărilor sau al reperărilor pe radar. O întâlnire de aproape de gradul trei sau CE-3 indică observarea unui umanoid, în general, dar nu în mod necesar, aflat în apropierea sau în interiorul unui OZN. În ultimii ani, întâlnirile de aproape de gradul patru sau CE-4 au fost acceptate ca fiind interacțiunile în care la bordul OZN-urilor sunt luați oameni, de presupus în prezența ființelor umanoide.

O revizuire meticuloasă a literaturii OZN a dezvăluit mai multe cazuri în care se evidențiază o nouă și importantă categorie. Această categorie de cercetare, numită întâlniri de aproape de gradul cinci sau CE-5, este caracterizată de întâlnirile interactive voluntare și/sau inițiate de om. CE-5 sunt deci acele întâlniri cu OZN-urile și cu ocupanții lor, inițiate sau continuate prin mijloace voluntare și directe de către observatori umani. De exemplu, există multe cazuri (vezi cazurile menționate mai jos) în care anumite persoane, care se află din întâmplare în preajma unui OZN sau îl observă zburând prin aer, transmit semnale luminoase cu ajutorul farurilor de la mașină sau al unor lanterne și primesc un răspuns inteligibil de la acesta. Asemenea episoade interactive au apărut ca rezultat al luminii, sunetului (cum ar fi vocile) și gândului intenționat direcționate către OZN-ul respectiv. Acele CE-5 care apar secundar, precum în exemplul menționat mai sus, în care o persoană se afla din întâmplare în zona în care a apărut un OZN, iar apoi a inițiat un contact cu acesta, se numesc CE-5 de gradul doi. În mod semnificativ, o întâlnire CE-5 de gradul unu se distinge prin acțiuni

umane intenționate care atrag un OZN într-o anumită zonă, într-o manieră interactivă.

Trebuie notat faptul că o CE-5 poate implica inițial sau poate evolua într-o CE-1, CE-2, CE-3 sau chiar CE-4. Adică o acțiune umană intenționată și interactivă ar putea avea ca rezultat observarea unui OZN la o distanță nu mai mare de 1500 de metri, o aterizare care lasă urme, observarea unui umanoid și/sau o experiență de luare la bordul OZN-ului. În această direcție, în timp ce relativ puține întâlniri de gradul unu, doi, trei sau patru implică o CE-5, orice CE-5 implică o CE-1, 2, 3 sau 4.

Rapoarte de cazuri specifice

CE-5 de gradul doi

1. Părintele William Melchior Gill de la Misiunea Boianai din Papua, Noua Guinee, împreună cu alți 38 de oameni, a fost timp de 3 ore – pe 26 iunie 1959 - martorul apariției unui obiect luminos în formă de disc ce avea la bord (sau, cel puțin, ceea ce părea a fi la bordul acestuia) patru umanoizi. 25 de persoane au semnat raportul ce relatea acea apariție. Apoi, în noaptea următoare, pe 27 iunie 1959, la orele 6:02 seara, părintele Gill și alte câteva persoane au observat o imensă „navă-mamă” cu patru umanoizi pe „puntea” exterioară a acesteia, urmată la o anumită distanță de alte două OZN-uri. Părintele Gill a început să facă semne cu mâna către umanoizii aflați la bordul navei și, spre uimirea tuturor, unul dintre umanoizi i-a întors imediat salutul. Ca urmare, toți cei patru umanoizi au început să facă semne cu mâinile către observatori. Unul dintre băieții de la misiune a fost trimis să aducă o lanternă, care a fost folosită pentru a trimite un semnal Morse înspre OZN. Acesta a provocat un răspuns în care umanoizii au fost văzuți făcând cu mâna și „mișcându-se precum un pendul, în ambele

direcții". La acel moment, OZN-ul s-a apropiat mai mult de grupul de oameni pentru 30 de secunde și, după încă 2-3 minute, umanoizii au plecat de pe punte. OZN-ul a rămas în zona Misiunii pentru încă o oră. Acest raport a fost cercetat mai târziu și confirmat de dr. Allen Hynek. El l-a considerat un eveniment OZN real și inexplicabil. Această întâlnire a fost publicată în mai multe ziare și cărți, inclusiv în *The World's Greatest UFO Mysteries* de N. Blundell și R. Boar, 1983, precum și în *Octopus Book* (p 11-14).

2. Pe 27 iulie 1967, Gary Storey din Newton, New Hampshire, a observat un OZN în formă de disc luminos prin telescopul său de acasă. Cumnatul lui a trimis trei semnale de lumină cu lanterna înspre acel OZN, iar acesta i-a răspuns în mod similar, de trei ori. Cei doi bărbați, amândoi foști operatori radar, au continuat să trimită semnale repetate către OZN și de fiecare dată acesta le-a răspuns cu un semnal identic cu cel trimis de ei. Acest schimb de semnale a avut loc în mod repetat, de zeci de ori, apoi OZN-ul și-a aprins toate luminile și a dispărut în spatele copacilor.

3. În martie 1981, lângă Tacuarembo, în Uruguay, șeful poliției, Miguel Costa, împreună cu soția sa și încă un cuplu, mergeau cu mașina prin semi-întunericul unei dimineți timpurii, când deodată au zărit un OZN imens. Costa a oprit mașina și, acționând spontan, a făcut semne cu farurile înspre OZN. Imediat după aceea, OZN-ul s-a oprit și, ca răspuns, a început să zboare în zigzag. Miguel Costa a pornit mașina și a plecat din nou la drum. OZN-ul l-a urmat. Din nou el a oprit mașina și a făcut semn cu farurile înspre OZN, care s-a oprit și apoi a răspuns prin semnale luminoase. Oamenii și-au continuat drumul, iar OZN-ul i-a urmat pe o distanță de aproximativ 50 de km, după care a coborât până la

aproximativ 70 de metri de sol, când i s-a alăturat un alt OZN. Nava avea forma unui disc cu o cupolă în partea superioară. OZN-ul a plutit deasupra lor timp de 90 de minute.

4. Pe 29 martie 1978, la orele 9:30 seara, lângă Indianapolis, Indiana, o caravană de camioane se deplasa pe autostrada 70 când, deodată, mai multe dintre camioane au fost inundate de o lumină albastră, strălucitoare. Aceasta a cauzat o liniște de mormânt în interiorul camioanelor, motoarele s-au oprit, iar stațiile radio la care șoferii vorbiseră mai devreme au amuțit și ele. Aceasta a durat câteva secunde, apoi lumina a dispărut. Camionagiul care se afla în ultimul camion din caravană a strigat în stația radio: „Hei, OZN-ule, dacă mă auzi, aș vrea să vin cu tine!” Dintr-o dată, lumina albastră a revenit și a înconjurat toate camioanele timp de aproximativ 15 secunde, având același efect asupra motoarelor și a stațiilor radio ca mai înainte. Acest incident a fost observat și de alți șoferi care se aflau pe autostradă la acea oră. (din cartea *Uninvited Guests*, de Richard Hall, pag. 53)

5. Pe data de 23 octombrie 1980, cinci bărbați au văzut o navă în formă de bumerang, apropiindu-se de furnalele unei topitorii de cupru din Morencia, Arizona. OZN-ul a trimis o rază de lumină strălucitoare în interiorul fiecăruia dintre cele două furnale, după care a accelerat rapid, zburând în direcția orașului Stanford. Apoi, Joe Nevarez a spus cu voce tare, fiind împreună cu ceilalți patru prieteni ai săi, că și-ar dori ca OZN-ul să se întoarcă pentru a-l putea privi mai bine. Imediat, OZN-ul a făcut o întoarcere rapidă, venind în zona în care se aflau cei cinci bărbați. După aceea a accelerat din nou, dispărând spre nord. (extras din revista *MUFON UFO* nr. 270, octombrie 1990, p. 22)

6. În anul 1990, programul de televiziune *Mistere Neelucidate* a transmis un reportaj despre numeroasele experiențe CE-5 trăite de Dorothy Isaat, începând cu 9 noiembrie 1974, lângă Vancouver, British Columbia, Canada. La acea dată, ea a văzut un OZN mare pe cer și și-a dorit să comunice cu el. Femeia a rostit mental: „Te rog, imită tot ceea ce fac eu”. Când a mișcat lanterna de trei ori într-o direcție, OZN-ul i-a răspuns mișcându-se spre stânga, dreapta, sus sau jos. Apoi l-a rugat mental să vină mai aproape și OZN-ul a venit mai aproape. Aceste evenimente au continuat pe parcursul mai multor ani și au fost fotografiate de Dorothy.

7. Numeroase CE-5 au fost raportate în cartea *Night Siege*, apărută în anul 1987 și scrisă de regretatul dr. Allen Hynek în colaborare cu Philip J. Imbrogno. Cartea documentează valul extins de OZN-uri din zona Hudson Valley, New York. Iată doar un exemplu: în noaptea de Anul Nou, în 1982, în apropiere de Kent, New York, Edwin Hansen mergea cu mașina spre casă, când a zărit un OZN în formă de bumerang, ce orientase spre sol o rază de lumină. Hansen a gândit atunci: „Aș vrea să vină mai aproape, ca să-l pot vedea mai bine.” Imediat după ce a avut acest gând, OZN-ul a început să coboare și s-a îndreptat direct spre mașina acestuia. Hansen a declarat că OZN-ul a venit foarte aproape de el și, pe măsură ce devenea tot mai emoționat, a avut loc un gen de comunicare între el și OZN. Hansen a declarat: „Am simțit gânduri care nu erau ale mele, un fel de voce care-mi spunea să nu-mi fie teamă...” (*Night Siege*, pag. 7-8)

8. Tot din *Night Siege*, paginile 8-10: pe 16 februarie 1983, Monique O. Driscoll și fiica sa de 17 ani au văzut un OZN imens în apropiere de Kent, New York. Câteva minute mai târziu, când OZN-ul a început să se

îndepărteze de zona de observație, martora a spus în minte: „Te rog, nu pleca, aș vrea să te văd mai bine.” Ea a declarat: „În secunda imediat următoare OZN-ul s-a oprit, a făcut o întoarcere completă, fiind acum cu fața la mine. După aceea a început să vină spre mine, foarte încet...”

9. Pe 17 martie 1983, Dennis Sant, aflat în zona Brewster, New York, a văzut un OZN mare, triumghiular deasupra autostrăzii 84, la care se opriseră să se uite mulți dintre șoferii mașinilor aflate atunci pe șosea. Martorul a declarat: „Îmi amintesc că îmi spuneam în gând: „Aș fi vrut să-l pot vedea mai bine.” Și cum gândeam așa, OZN-ul a făcut o voltă de 360°, ca și cum s-ar fi întors pe o roată, s-a oprit și a început să se deplaseze, plutind în direcția mea. A continuat să se apropie de mine, în timp ce eu încremenisem. S-a oprit la o distanță cam de 10-15 metri de mine și a rămas nemișcat în aer, la 5 metri deasupra unui stâlp de telefon din fața casei mele...” Numeroși martori au observat această CE-5. (*Night Siege*, p. 17-20)

CE-5 de Gradul Întâi

1. Autorul Preston E. Dennett scrie într-un articol intitulat *Chemând toate OZN-urile*, că numeroase CE-5 apar de obicei în preajma unor lumini exterioare foarte puternice sau a spectacolelor cu mai multe lumini laser, precum cele folosite la premierele de film sau la concertele rock în aer liber. În data de 19 mai 1983, Arni Wyler și Rick Liebert au observat trei OZN-uri mari în apropiere de La Brea Tar Pits, în California de Sud, în timpul unui spectacol de lumini în aer liber ce folosea efecte speciale cu lumini foarte puternice. OZN-urile au venit mai aproape și păreau să cerceteze sursa de proveniență a acestor lumini neobișnuite. Liebert a

declarat că a văzut acest gen de răspuns din partea OZN-urilor de fiecare dată când a montat luminile obișnuite.

2. Din nou, Liebert a declarat că în anul 1978, în San Diego, California, se pregătea pentru un spectacol cu lumini laser care urma să fie realizat de pe acoperișul unei clădiri. În timp ce regla unul dintre lasere printr-o gură din acoperișul clădirii, un OZN în formă de „V”, cu 10 lumini aprinse dedesubt, a trecut la o distanță de aproximativ 30 de metri deasupra celor zece persoane care se aflau pe acoperiș în acel moment. OZN-ul era suficient de mare pentru a acoperi tot cerul când a trecut pe deasupra martorilor. Liebert și ceilalți sunt convinși că lumina puternică a laserului a fost cea care a atras OZN-ul către clădire.

3. În octombrie 1977, un student făcea ascensiuni montane în afara orașului Boone, în Carolina de Nord, când a avut prima sa întâlnire mai întâi cu o navă, iar apoi cu un umanoid aflat în exteriorul acesteia. Studentul a raportat o perioadă de timp în care nu-și amintește ce s-a petrecut cu el, precum și o experiență interactivă extinsă. După acel eveniment, martorul a fost capabil să-i contacteze pe ocupanții OZN-ului telepatic și, folosind o serie de proiecții ale gândurilor, a putut să adune mai multe OZN-uri în acea zonă, a căror apariție la vremea respectivă a fost menționată în presă. Studentul a început să se teamă de acele evenimente și a oprit experimentele câteva luni mai târziu. În data de 27 decembrie 1977, această persoană a inițiat din nou contact prin intermediul proiecției gândurilor, la fel ca înainte, pentru a vedea dacă rezultatele continuă să apară. Bărbatul, care era născut în Charlotte, Carolina de Nord, a proiectat informații despre el însuși, precum și o „hartă” a locului în care se născuse și a locului în care se afla în acel moment. După ce a adormit, el și colegul

lui de apartament au fost treziți de apariția unui OZN uriaș în formă de disc ce plutea în afara casei în care locuiau și care emana o lumină alb-albastră strălucitoare. Martorul a simțit în mod clar o prezență conștientă în interiorul navei, care, după câteva momente, a accelerat și a zburat spre muntele Grandfather. Bărbatul a fost uimit să citească în presă și să audă la știri că în acea noapte un OZN a fost văzut deasupra orașului Charlotte din Carolina de Nord, locul său de naștere. Nava a fost observată de mai multe persoane, inclusiv de pilotul elicopterului poliției din Charlotte. Un elicopter Snoopy II a urmărit OZN-ul deasupra orașului Charlotte, ajungând la o distanță de 100 de metri de nava extraterestră și putând astfel observa structura metalică a acesteia. Aeroportul Douglas din Charlotte a înregistrat aceste evenimente, iar OZN-ul a fost văzut pe Radarul de Control al Traficului Aerian. (din rapoartele cazurilor CSETI)

Implicațiile și aplicațiile cercetărilor

Cazurile menționate mai sus, care reprezintă doar o mică parte a celor pe care le-am descoperit, indică faptul că CE-5 sunt o parte integrantă a fenomenului OZN. Din analizarea acestor rapoarte și a multor altele, am ajuns la concluzia că există trei componente principale ale acestor episoade interactive, care pot fi integrate în cercetarea OZN: *lumina*, *sunetul* și *gândul*. Centrul Pentru Studiul Inteligenței Extraterestre (CSETI) a dezvoltat protocoale de cercetare care sunt încorporate într-o Inițiativă CE-5 ce implică diverse Grupuri de Lucru special selectate în întreaga lume. Aceste Grupuri de Lucru utilizează protocoalele respective, atât în locații noi (în care nu apar „valuri” de OZN-uri), precum și în

zone special selectate, în care apar „valuri” considerabile de nave extraterestre. Un subgrup al Grupului de Lucru este Echipa de Investigare cu Mobilizare Rapidă (RMIT), care este compusă din persoane ce sunt capabile și dornice să răspundă la diverse activități semnificative ale OZN-urilor, care au loc oriunde pe glob, astfel încât cercetarea la fața locului și aplicarea protocoalelor să poată fi realizate la timp.

Rațiunea și baza filosofică pentru Inițiativa CE-5 sunt elaborate în alte acte și documente ale CSETI. Pe scurt, acestea susțin că OZN-urile sunt reale, că ele se află sub control inteligent, că ființele care conduc aceste nave sunt capabile să interacționeze cu oamenii într-o manieră pașnică, neostilă și că cercetarea în timp real necesită ca oamenii să facă pasul de a se deschide față de acest fenomen și de a se implica în el în mod reciproc, într-o manieră ne-amenințătoare. Contrar înțelepciunii convenționale, barierele pe care le întâmpină o astfel de cercetare, precum și dezvoltarea unei relații atente și deschise între ființele ET și oameni, nu se bazează pe logistică, tehnologie sau economie, ci mai degrabă pe voința umană, pe viziune și pe motivație. Ne dăm seama că acesta este un pas vizionar, dacă nu chiar radical, ca omenirea să se angreneze într-un astfel de proiect, dar a venit timpul să ne oferim energia, timpul și resursele pe care le avem la dispoziție într-o cercetare în timp real acolo unde și când fenomenul OZN se petrece cu adevărat.

Practic vorbind, această inițiativă de cercetare implică utilizarea unor lumini puternice, a laserelor, a tehnologiei sunetului și a ceea ce se numește proiecția succesivă coerentă a gândurilor pentru a angrena OZN-urile și/sau pe ocupanții lor într-un episod interactiv simplu. Grupurile de Lucru compuse din 5-15 cercetători

motivați și bine antrenați aleg cu atenție locații CE-5 sigure pentru această cercetare, dintre care unele sunt zone clare în care există „valuri” de OZN-uri. Suntem hotărâți să ne menținem mintea flexibilă și deschisă față de modul în care va evolua această cercetare, dacă protocoalele vor fi mai eficiente. Deși nu ne temem de eșec, pe baza rezultatelor anterioare suntem încrezători într-un succes sigur, chiar dacă la început acesta va fi relativ modest.

Liberi de frică, cu intenții pașnice și cu o minte deschisă, suntem pregătiți să facem pe deplin față acestui fenomen. Pentru aceia dintre noi care știu că el este real, că OZN-urile sunt reale, a venit timpul să ne testăm convingerile și să interacționăm cu ele într-un mod voluntar și conștient. Limitările noastre sunt cu adevărat auto-impuse; să găsim deci puterea de a ne depăși limitările și de a ne crea propria noastră realitate, deoarece timpul s-ar putea să fie scurt și nu este o pierdere mai mare decât aceea a unui destin ratat...

Următoarea generație a cercetării OZN

Era modernă a aparițiilor și cercetării OZN a început în anul 1947. La acea vreme au existat mii de cazuri de apariții aeriene, aterizări, recuperări de nave ET în urma prăbușirilor, întâlniri cu ființe umanoide și vizite pe navele extraterestre. Grupul investigatorilor civili ai fenomenului OZN a realizat o muncă remarcabilă, documentând aceste evenimente și obținând mai apoi dovezi guvernamentale care susțin realitatea lor.

Această muncă dificilă, devotamentul și sacrificiul personal merită deplina noastră atenție și întregul nostru respect, deoarece numai datorită eforturilor colosale care au fost depuse, acest fenomen extraordinar există încă în atenția publicului larg.

Problema pe care o prezentăm aici este următoarea: am atins oare „masa critică” de informație, tipare de apariții și detalii bine documentate pentru a trage câteva concluzii generale importante și pentru a începe o nouă eră în cercetarea OZN? Răspunsul la această întrebare este un DA ferm.

Concluzii

1. Unele – deși cu siguranță nu toate – dintre rapoartele OZN prezintă întâlniri cu nave structurate, care au caracteristici fizice măsurabile. Aceasta indică faptul că avem de-a face cu nave extraterestre (ETS) ce aparțin unor ființe inteligente ale unei civilizații ET.

2. Aceste ETS fac dovada unor caracteristici de zbor care indică utilizarea fizicii aplicate ce transcende înțelegerea noastră actuală despre universul material. Acestea ar putea implica domenii ale unei fizici aplicate unificate, ale fizicii „hiperdimensionale” și/sau ale fizicii unei „alte dimensiuni”.

3. Inteligența Extraterestră care se află în spatele acestor nave nu dorește la acest moment un contact „oficial” direct și complet cu civilizația umană. O analiză a datelor din ultima jumătate de secol indică faptul că există un plan care permite un contact și o comunicare gradată din ce în ce mai profundă și mai răspândită, probabil pentru ca oamenii să se obișnuiască cu ideea că, de fapt, există și alte ființe inteligente în univers.

4. Recuperările ETS în urma prăbușirilor, precum și numeroasele rapoarte de pe tot globul referitoare la umanoizi indică faptul că aceste nave ET aparțin mai multor tipuri de civilizații extraterestre, nu doar uneia singură. Este posibil ca toate aceste civilizații să conlucreze în realizarea diferitelor misiuni de cercetare și observare a Pământului.

5. Numeroasele rapoarte de comunicare telepatică venite din toată lumea și alte așa-numite experiențe paranormale asociate cu IET indică existența unor capacități mentale ce ar putea egala dezvoltarea tehnologică și fizică a acestor ființe ET. „Știința conștiinței”, care a beneficiat în ultimul timp de un interes crescut din partea oamenilor, apare ca fiind foarte avansată la aceste ființe.

6. Anumite agenții ale marilor guverne ale lumii sunt preocupate de acest fenomen și în mod evident știu mai multe (și fac mai multe) lucruri în legătură cu el, decât sunt dispuse să recunoască.

7. În timp ce anumite aspecte ale comportamentului, cercetării și recunoașterii IET sunt deranjante pentru anumiți observatori umani, nu există totuși date care să indice că IET sunt motivate de intenții ostile. Concluzia la care noi am ajuns este aceea că, în timp ce comportamentul IET nu coincide întotdeauna cu valorile și așteptările umane, motivele și intențiile IET care ne vizitează Pământul în aceste vremuri sunt neostile. Totuși, IET par să fie prudente și să aibă o aversiune față de predilecția oamenilor pentru violență și război. Anumite aspecte evazive sau enigmatice ale comportamentului lor pot avea legătură cu aceasta, precum și cu anumite aspecte legate de propria lor siguranță cu privire la tehnologia avansată pe care o dețin, ori la planeta lor de origine. Cu alte cuvinte, ET nu doresc ca o civilizație divizată și înclinată spre război să achiziționeze, în aceste timpuri, tehnologia pe care ei o dețin, deoarece aceasta ar pune în pericol atât propria lor civilizație, cât și civilizația umană.

8. Cercetările realizate asupra monumentelor de pe Marte, lucrările lui Zecharia Sitchin și altele indică faptul că legătura realizată de IET cu Pământul este probabil

străveche, contrar părerilor care susțin că acest fenomen ar fi unul recent.

9. Un interes limitat, deși categoric în ceea ce privește contactul colateral cu oamenii, este evident în multe rapoarte ale fenomenului și aceasta ar trebui să constituie punctul de plecare în următoarea abordare a cercetării active în domeniul OZN.

Bineînțeles că există un număr de concluzii secundare care pot fi susținute în legătură cu acest fenomen, cum ar fi interesul IET față de facilitățile nucleare, față de tehnologia noastră, față de modul nostru de reproducere ș.a.m.d. Dar cu cele nouă concluzii preliminare, care sunt integral susținute de dovezi atât civile, cât și guvernamentale referitoare la fenomenul OZN, putem începe să formulăm o nouă linie de studiu și cercetare, o direcție care ne poate conduce spre noi orizonturi în relația dintre Inteligența Extraterestră (IET) și oameni.

Cercetarea activă prospectivă

față în față cu cercetarea pasivă retrospectivă

Virtual vorbind, toate cercetările non-guvernamentale în domeniul OZN din trecut au fost, prin definiție, retrospective și pasive. Au existat investigații și cercetări în cazul aparițiilor OZN, în cazul recuperărilor unor nave ET în urma prăbușirii lor, a răpirilor care au avut loc etc., dar acuratețea și completitudinea datelor obținute prin aceste cercetări ale unor evenimente trecute sunt în mod obligatoriu limitate de trecerea timpului, de pierderea inerentă a datelor, de memoria inexactă a martorilor în legătură cu evenimentele respective etc. Cercetarea retrospectivă pasivă este valoroasă și trebuie să continue, dar limitările acesteia ar putea fi compensate prin inițierea cercetării

active, prospective. Acest gen de cercetare implică monitorizarea în timp real a evenimentelor OZN/IET chiar în timp ce ele au loc și ea furnizează o acuratețe și un dinamism care nu erau posibile în cazul cercetării pasive. Și mai important decât atât este faptul că cercetarea activă prospectivă implică existența observatorilor sau a cercetătorilor la momentul în care evenimentul OZN are loc, iar aceasta le dă posibilitatea de a iniția protocoale de angrenare a OZN/IET într-un schimb și o comunicare dinamice, adică o întâlnire de aproape de gradul cinci.

Întâlniri de gradul cinci

Contrar a ceea ce se crede în mod obișnuit, nu toate întâlnirile dintre oameni și OZN-uri au presupus o stare de pasivitate din partea celor implicați. Există multe cazuri în literatura OZN care descriu apariții întâmplătoare a unei nave extraterestre (ETS) sau a unui umanoid (ET), situații în care oamenii au inițiat anumite acțiuni sau contacte în urma cărora a rezultat un răspuns din partea ETS sau a umanoidului. Aspectul distinctiv al unei CE-5 este acela că omul inițiază sau participă în mod activ la o interacțiune bilaterală, oricât de simplă ar fi aceasta, între el și ființa ori nava extraterestră respectivă.

CE-5 sunt și ele divizate în CE-5 de gradul întâi și CE-5 de gradul doi. O CE-5 de gradul întâi este aceea în care apariția sau întâlnirea efectivă este cauzată de o acțiune umană intenționată. De exemplu, cercetătorii pot plasa niște lumini special aranjate într-o zonă des vizitată de OZN-uri, care atunci creează premisele unei apariții sau unei întâlniri cu o navă sau cu ființe umanoide. O CE-5 de gradul doi este aceea în care OZN-ul se află deja în zonă, iar acțiunile inițiate de oameni

primesc un răspuns din partea navei sau a umanoizilor. De exemplu, o întâlnire neplanificată poate fi continuată atunci când un om transmite semnale luminoase cu farurile mașinii înspre nava extraterestră, care atunci vine mai aproape sau manifestă o altă acțiune de răspuns. O retrospectivă asupra literaturii OZN la zi ne revelează faptul că atât CE-5 de gradul întâi, cât și CE-5 de gradul doi au avut loc și în trecut și noi considerăm că oamenii ar trebui să exploateze potențialul unor astfel de evenimente interactive în contextul cercetării active prospective a OZN-urilor.

Desigur că opoziția față de cercetarea prospectivă activă se bazează pe presupunerea că întâlnirile: a) nu se află sub influența sau controlul oamenilor; și b) întâlnirile cu OZN-uri sau aparițiile acestora nu pot fi determinate, anticipate sau prezise. Dar este oare aceasta o ipoteză corectă? Lecturarea a mii de rapoarte a aparițiilor OZN a condus CSETI la concluzia că niciuna dintre aceste afirmații nu este reală. E adevărat că oamenii nu pot controla aparițiile OZN, însă dovezile arată faptul că ei pot și chiar influențează apariția și/sau comportamentul OZN-urilor. Răspunsurile bine documentate ale OZN-urilor la acțiunile oamenilor – fie ele prietenoase, comunicative sau de altă natură – sunt doar câteva exemple de influență umană asupra comportamentului OZN-urilor.

Se știe că activitățile militare, spațiale și nucleare ale oamenilor influențează nu numai comportamentul ETS, ci chiar au determinat în mod neintenționat apariția lor. În plus, predilecția OZN-urilor de a se manifesta în așa-numitele „valuri” sau formațiuni, de cele mai multe ori în zone geografice bine definite, ne oferă potențiale oportunități pentru a realiza o comunicare bilaterală de început, precum și o activitate de cercetare în timp real,

adică o Inițiativă CE-5. O asemenea Inițiativă CE-5 sau proiect de cercetare utilizează persoane voluntare bine pregătite, precum și alte mijloace active pentru facilitarea cercetării prospective care este atât interactivă, cât și reproductibilă.

Considerăm că cercetarea prospectivă activă este posibilă și ar trebui luată serios în considerare de către cercetătorii din domeniul OZN. Programul nostru inițial este unul cooperant, cu buget mic, care se realizează în principal cu efort voluntar și utilizează observatori pregătiți în locațiile unde au loc apariții în „valuri” ale OZN-urilor, indivizi care au fost martori la mai multe întâlniri cu OZN-uri și la experimente active menite să determine evenimente OZN. Noi am ajuns la concluzia că obstacolele care stau în calea succesului Inițiativelor CE-5 nu se datorează atât de mult problemelor de logistică, de personal sau celor de ordin economic și tehnologic, ci ele țin mai ales de voință, de imaginație, de motivația personală și se referă îndeosebi la ceea ce poate fi numit „spirit”. Adică factorul limitator principal în acest experiment a fost și va continua să fie însăși conștiința umană.

Imperativul conștiinței

Atunci când vorbim despre interacțiunea cu IET, vorbim de fapt despre deschiderea noastră față de ființe cu un nivel foarte avansat de conștiință și nu doar despre observarea unui fenomen natural sau a unui proces biologic. Din acest motiv, trebuie să acordăm o atenție considerabilă nu numai perspectivei noastre în ceea ce privește intențiile ET, ci totodată trebuie să fim atenți mai ales la intențiile și atitudinile noastre. Din păcate, cel puțin în prezent, tendința oamenilor este bine evidențiată de reacțiile atât militare, cât și civile la

aparițiile OZN-urilor, fiind bazată în special pe reacții xenofobe, violente și chiar paranoice față de ceea ce este nou sau necunoscut. Predispoziția oamenilor de a vedea ca pe ceva ostil și amenințător ceea ce nu înțeleg sau controlează trebuie modificată și depășită. Dorința oarbă de câștig personal, dorința de a profita, precum și înclinația de a vedea în mod predominant ETS/IET ca pe o „achiziție” bună, trebuie modificate. Dacă noi suntem motivați de dorința de a-i „înșela” pe ET și de a le achiziționa tehnologia și sursa de energie, atunci eforturile noastre vor eșua. Dacă vom aborda locuitorii altor lumi paralele cu lăcomie, teamă, cu ostilitate și suspiciune, atunci toate eforturile noastre vor fi fost în zadar.

Nu există niciun dubiu că avem de-a face cu ființe care sunt capabile să ne citească, atât prin mijloace convenționale, cât și prin mijloace telepatice, motivațiile și intențiile noastre reale, și care pot simți „spiritul eforturilor noastre”. Succesul presupune ca acest spirit să fie unul de deschidere științifică, de căutare a adevărului, a altruismului, un spirit al lipsei de egoism, de răutate și de pizmă. Dorința de dezvoltare a unei relații pașnice între oameni și ET este o necesitate, deoarece aceste motive, care se referă mai ales la „puritatea intențiilor” cercetătorilor umani și investigatorilor fenomenului OZN, reprezintă o condiție de prim ordin, în timp ce expertizele sau tehnologiile sunt și ele importante, dar totuși secundare. Este imperativ necesar să ne lărgim orizonturile și să manifestăm o stare de claritate a conștiinței deoarece astfel vom reuși să transcendem toate judecățile și considerațiile ce ne-ar putea împiedica să percepem acest fenomen în mod obiectiv. Obsesia pe care o avem în ceea ce privește tehnologia și lucrurile care vin „din

afară” au tendința de a întuneca imaginea generală a relației dintre ET și oameni, cu tot ceea ce cuprinde ea. Deși nu putem nega importanța competenței și a cunoașterii pe care aceste ființe le dețin, trebuie totuși să insistăm asupra importanței conștiinței. În acest sens, este mult mai probabil că un novice animat de intenții nobile, având doar o lanternă la dispoziție, va avea un succes mai mare la o întâlnire cu un OZN decât o agenție guvernamentală care dispune de tehnologie avansată, personal numeros și milioane de dolari, dar care este motivată de intenții egoiste. Într-adevăr, un aborigen care face un foc în aer liber poate obține rezultate mult mai bune în stabilirea unei comunicări cu ET, decât serviciile secrete animate de intenții dubioase.

Un alt aspect important este legat de întrebarea ce se referă la modul în care vedem noi intențiile și motivele prezenței ET pe planeta noastră. Dacă ar fi să credem zvonurile, ceea ce se scrie în presa de scandal sau în cărți, ET sunt cu toții un fel de zei ai spațiului sau ființe asemănătoare cu Darth Vader (din filmul *Războiul Stelelor*), adică niște cuceritori ai spațiului. Tendința noastră de a face speculații pe seama acestor ființe este atât prematură, cât și nesigură, ea fiind mai ales periculoasă. Este puțin probabil ca ET să fie niște zei perfecți ori niște ființe malefice care vor să cucerească întregul spațiu și totuși părerile noastre în ceea ce privește motivația lor ne-au influențat și vor continua să ne influențeze atitudinea și acțiunile până când vom deveni conștienți de ele și le vom elimina, acestea fiind doar niște prejudecăți care ne împiedică să vedem adevărul în legătură cu aceste ființe ET.

O parcurgere a cazurilor documentate pe care le avem până în prezent indică faptul că, în timp ce anumite acțiuni ale ET sunt enigmatice și chiar

deranjante pentru oameni, nu există totuși nici măcar o singură dovadă că ei ar avea în mod clar intenții ostile. Aici trebuie să diferențiem percepția noastră (care este subiectivă) de acțiunile sau motivele lor reale, deoarece acestea constituie două perspective diferite. O anumită acțiune poate părea deranjantă chiar dacă ea este realizată cu un scop neutru sau chiar unul benefic. Ca medic de urgențe, vă pot spune că nu trece nicio zi în care un copil sau un adult, care a suferit o traumă fizică, să nu perceapă eforturile mele de a-l ajuta ca fiind dureroase și deci, ca fiind motivate de o dorință de a le face rău, cu toate că intențiile mele sunt exact opuse. Faptul că un copil speriat îmi percepe acțiunile ca fiind dureroase sau rău intenționate depinde de nivelul de conștiință și de cunoaștere al copilului și nu reflectă în niciun fel adevăratele mele intenții. Nu este oare un proces analog în ceea ce privește anumite evenimente OZN pe care înțelegerea convențională le-a catalogat ca fiind determinate de intenții ostile sau răuvoitoare?

Cu siguranță că pentru Inițiativa de cercetare CE-5 este foarte important să acorde ET prezumția de nevinovăție și, până la proba contrarie, să presupună că aceștia sunt neostili. Ipoteza că aceste ființe sunt ostile ar otrăvi atmosfera unui viitor contact bilateral și ar împiedica dezvoltarea unei relații lipsite de conflicte între oameni și ET. Acesta este un moment din istoria umanității în care forța morală, încrederea și auto-disciplina sunt premise obligatorii și esențiale pentru a progresa în stabilirea unei relații pașnice cu ființele extraterestre. A presupune că ET nu sunt ostili, nu înseamnă nici că dăm dovadă de o naivitate oarbă, și nici că îi considerăm niște zei salvatori. Dar înseamnă să ne păstrăm deschiși, fără suspiciune și având o atitudine pozitivă față de ființele ET. A face altfel înseamnă a crea

o realitate bazată pe conflict și ostilitate, care reprezintă o cale spinoasă, parcursă deja de rasa umană.

Dincolo de conștiința cercetătorilor sau a celor care au avut întâlniri cu OZN-uri se află importanța conștiinței umanității ca întreg. Tipul și calitatea oricărui gen de interacțiune viitoare dintre IET și oameni – și, prin urmare, rezultatele specifice ale oricăror eforturi de inițiere a unei CE-5 – vor fi parțial dependente și limitate de nivelul de evoluție din cadrul societății umane. Nu ar trebui să fim surprinși dacă o anumită civilizație ET preferă să limiteze gradul contactului direct cu oamenii, date fiind preocupările noastre generale legate de armată, conflict și violență. Pe măsură ce societatea umană va face tranziția necesară către pacea mondială și cooperare, consider că va exista o îmbunătățire concomitentă în ceea ce privește deschiderea și comunicarea bilaterală cu ființele ET. În acest sens, succesul Inițiativei CE-5 depinde direct de pacea și unificarea rasei umane. Pacea mondială, precum și unitatea și cooperarea întregii lumi reprezintă aspecte determinante ale viitorului evenimentelor ce vor avea loc între ET și oameni. Profunzimea și calitatea Inițiativei CE-5 se poate dovedi a fi una modestă, dar ea se va îmbunătăți pe măsură ce societatea umană va evolua către o stare generală de pace și unitate.

Inițiativa CE-5: unele concepte și protocoale preliminare

Cum putem merge mai departe? În decursul timpului s-au dezvoltat anumite protocoale și scenarii, care s-au dovedit a fi productive. În cadrul tuturor acestor metode, „imperativul conștiinței”, despre care am vorbit mai sus, s-a dovedit a fi important, fiind o necesitate pentru o abordare multi-disciplinară

integrată, ce utilizează atât tehnologia, cât și conștiința. Astfel, este posibil ca un gând să fie la fel de eficient ca o rază laser în facilitarea unui eveniment CE-5.

Tehnici de comunicare ce trebuie luate în considerare:

1. lumină simplă, semnale laser sau coduri luminoase;
2. contact și proiecție telepatică;
3. imagini la sol, cum sunt urmele de aterizare (sau altele), simboluri pe sol, ce pot fi vizibile de la înălțime;
4. unde sonore auditive și/sau inaudibile;
5. adresare directă, prin intermediul limbajului (presupune capacitatea ET de a înțelege limba pe care o vorbim).

Programe și protocoale posibile:

1. Echipa de Investigare cu Mobilizare Rapidă (RMIT) formată din persoane voluntare, care se deplasează rapid în zonele în care sunt sesizate „valuri” de OZN-uri. De exemplu, trimiterea unei echipe de 5-10 oameni în Belgia, în 1989. Ea a fost antrenată în diverse modalități de abordare a comunicării CE-5 și ar fi putut constitui o adevărată revoluție în ceea ce privește comunicarea cu OZN-urile. Aceste echipe lucrează împreună cu cercetătorii și autoritățile locale în coordonarea locațiilor și a activităților specifice. Noi credem că un nucleu format din 50-100 de oameni devotați subiectului și antrenați în mod corespunzător ar putea asigura o locație în care apar „valuri” de OZN-uri cu câte o echipă formată din 5-10 observatori.

2. Echipa de Investigare a Semnelor din lanurile de grâu din Marea Britanie este similară echipei menționate mai sus, dar ea permite rotația membrilor echipelor în timpul „sezonului cercurilor din lanuri”, nu numai

pentru monitorizarea formațiunilor circulare, ci și pentru întrebuințarea unor tehnici de comunicare de „răspuns” pentru „făuritorii de cercuri”. În acest mod, este de sperat că se va putea dezvolta un fel de „dialog” de cercuri în lanuri.

3. Cercetarea Individuală ET este un program care va atrage voluntari ce au avut întâlniri sau contacte repetate cu nave sau ființe extraterestre. Astfel de indivizi vor coopera voluntar cu o rețea de cercetare și vor utiliza diverse protocoale pentru a facilita contactul dintre oameni și ET.

4. Rețeaua de Contactare Extraterestră Telepatică (TETON) se va baza pe capacitățile telepatice atât ale oamenilor, cât și ale ET și vor utiliza protocoale structurate pentru a determina apariția de evenimente între oameni și OZN-uri. Acestea vor putea fi simultan monitorizate de cercetători colaterali ai fenomenului OZN. De exemplu, un grup de cercetători TETON antrenați realizează proiecții mentale pentru a cere apariția unui OZN sau o aterizare într-o locație și un moment de timp sigure și clar precizate (în respectiva proiecție mentală). Avem motive să credem că o astfel de acțiune va avea succes, cu condiția ca ea să se deruleze în mod corect și să fie motivată de înțelegere și de intenții bune. Un loc de întâlnire ferit și sigur este fără îndoială esențial pentru o asemenea operațiune.

Sigur că pot fi sugerate și alte programe și suntem deschiși față de orice sugestii și idei noi, care ar putea îmbunătăți Inițiativa CE-5. Acestea sunt doar concepte și idei inițiale, de aceea sunt binevenite orice alte idei din partea analiștilor și cercetătorilor din domeniu.

Notă: Acest articol a fost scris în anul 1992, iar de atunci Inițiativa Ce-5 a avut succese din ce în ce mai mari în ceea ce privește întâlnirile cu OZN-uri. Informațiile

sunt detaliate în rapoartele de cercetare și în articolele recente ale CSETI.

Dezvoltarea unui respect de sine colectiv

Pentru ca toate aceste investigații să poată fi duse mai departe este esențial să ne punem întrebarea cum anume se văd oamenii pe ei înșiși și cum anume este văzută rasa umană, ca întreg, de către oameni? De câte ori am citit în literatura OZN cuvântul „superior” în raport cu ființele ET care vizitează Pământul? Și cât de des i-am auzit pe teologi, și nu doar pe ei, spunând că noi, oamenii, suntem ființele cele mai importante din univers? Ambele viziuni extreme – aceea a unicității umane și a superiorității divine – sunt distorsiuni periculoase ale unui respect colectiv de sine normal, care ar fi necesar pentru o relație sănătoasă pe termen lung între oameni și ființele ET.

În ceea ce privește problema superiorității ET, trebuie să facem o diferență între deținerea unei tehnologii avansate sau chiar a unor capacități intelectuale mult mai dezvoltate și o superioritate efectivă ca ființe. Au fost cumva europenii, care dețineau o tehnologie superioară, mai buni ca ființe umane față de nativii americani pe care i-au găsit pe aceste teritorii? Cu siguranță că nu! Sau un om de știință cu un IQ de 160 este neapărat superior, ca persoană, unui vânzător de lemne cu un IQ de 100? A spune că o rasă deține tehnologie sau sisteme sociale mai avansate nu este același lucru cu a spune că acea rasă este formată din ființe superioare. Pe de altă parte, este la fel de adevărat faptul că, dacă valorile lor diferă de valorile și atributele umane ale secolului XX, nu trebuie totuși să le considerăm niște ființe inferioare. Este necesar să fim atenți să nu repetăm vechea greșală pe care oamenii au

făcut-o unii față de alții, confundând similitudinea cu egalitatea. Atât între doi indivizi, cât și între două popoare de pe planete diferite vom găsi diferențe, variații, puncte tari și puncte slabe; aceasta nu înseamnă că unul dintre popoare este inferior sau superior celuilalt, ci doar că ele sunt *diferite*. Egalitatea dintre noi, ca ființe umane, își are fundamentul în faptul că atât oamenii, cât și ființele ET sunt creaturi inteligente, conștiente și simțitoare. Inteligența conștientă este punctul nostru de egalitate, precum și punctul nostru de unitate; ea reprezintă baza relației însăși. Dacă privim punctul nostru de unitate, vom trăi o stare de încântare. Trebuie să evităm aroganța și șovinismul ce caracterizează relațiile umane; trebuie, de asemenea, să evităm sentimentul de inferioritate sau de lipsă de valoare ce se trezește în noi în raport cu tehnologiile extraordinare ale ET sau cu inteligența acestora, deoarece viața unei ființe inteligente conștiente înseamnă mult mai mult decât IQ-ul și dezvoltarea ei materială. Trebuie să manifestăm o stare de reală umilință și să ne menținem un respect de sine colectiv adecvat, născut din realizarea faptului că a fi om înseamnă a fi conștient, treaz, inteligent și conștient de sine însuși. Dincolo de aceasta, este foarte probabil ca oamenii să aibă la fel de multe de oferit dezvoltării civilizațiilor ET, cât au ele să ne ofere nouă. Dacă este să ne angrenăm în această direcție, vom avea nevoie de respect de sine și de respect reciproc și nicidecum de o stare arogantă de superioritate sau de o inferioritate lașă. Modelul strict materialist, de a privi doar faptele și diferențele sau de a pune accentul pe un reduționism interminabil și pe fragmentare, va aduce numai confuzie, consternare și pierdere. Trebuie să fim înțelepți și să percepem întregul, în timp ce remarcăm diferențele.

Viziunea noastră trebuie să fie clară, căci numai ea poate constitui baza succesului nostru. Trebuie să învățăm să privim cu ochii unicității, căci într-un univers gigantic atât de divers ne vom pierde fără această perspectivă. A fi om este minunat: înseamnă a fi conștient, inteligent, iubitor și treaz. Și ceea ce este minunat în a fi om, este minunat în a fi orice ființă inteligentă din univers. Haideți să împărțășim aceasta!

Principiile CE-5

Definiție: CE-5 este un termen care descrie întâlnirile de gradul cinci cu Inteligențe Extraterestre (IET), ce sunt caracterizate de o comunicare reciprocă, bilaterală și nu de un contact unilateral. CE de gradul 1-4 sunt esențialmente pasive, reactive și inițiate de către IET; CE-5 se distinge de acestea prin contacte cooperante sau inițiate de către oameni cu IET, care sunt conștiente, benefice, voluntare și active. Există dovezi care indică faptul că în trecut au existat CE-5 reușite, iar maturizarea inevitabilă a relației dintre oameni și ET necesită o cercetare mai amplă și eforturi mai mari în această direcție. Este adevărat că, până la urmă, controlul asupra acestor contacte și schimburi va fi deținut probabil (și așa trebuie să fie) de către IET, care sunt forme inteligente de viață ce dețin o tehnologie mai avansată, dar aceasta nu minimalizează importanța inițiativelor umane conștiente și voluntare și nici contactul și urmările CE convenționale de gradul 1-4.

Principii centrale și premise ale Inițiativei CE-5

1. Mijloacele de transport (OZN) ale IET și ET au fost și sunt și în prezent în contact cu societatea umană;
2. IET au motive evident pașnice și probabil protectoare pentru relația pe care o au cu umanitatea la acest moment.

3. Inițiativa CE-5 este pro-activă, bilateral comunicativă și multidisciplinară și este motivată în primul rând de achiziționarea tehnologiei ET, dar numai în măsura unei acceptări mutuale în acest sens, în cadrul relației dintre oameni și IET.

4. Comportamentul enigmatic și de neînțeles al IET poate fi unul protector la adresa oamenilor, așa cum este el înțeles din perspectiva ET; o civilizație pământeană interesată de războaie, agresivă, armată nuclear și lipsită de unitate nu trebuie să primească alte tehnologii care fără îndoială că ar putea fi folosite în scopuri rele, până când întreaga umanitate va atinge o stare de pace și unitate durabilă, iar țelurile ei vor deveni pașnice, cooperante și unificatoare. O astfel de transformare va indica faptul că umanitatea este pregătită pentru contacte și schimburi complete între oameni și IET. În acest sens, noi trebuie să acceptăm și să respectăm controlul IET.

5. Dincolo de limitele de protecție menționate mai sus, IET doresc aparent să realizeze un contact mai amplu cu umanitatea și sunt deschise contactelor inițiate de către oameni. Există dovezi concludente care indică faptul că IET s-au arătat în mod sistematic civilizației umane în ultimii 45 de ani sau mai mult și că aceste contacte s-au aprofundat și s-au intensificat în această perioadă.

6. Comunicările CE-5 bazate pe iubire, unitate, non-violență și cooperare sunt și vor continua să fie cele mai eficiente.

7. Adicional față de cele precizate la punctul 4, trebuie să menționăm că ne putem aștepta totuși în continuare la contacte limitate din partea IET, astfel încât potențialitatea distructivă a contactelor dintre oameni și ei să fie minimă. Cu siguranță că un influx masiv de

cultură și tehnologie extraterestră s-ar dovedi distructiv pentru o evoluție pe termen lung a umanității, dacă el ar fi brusc sau ar apărea la un moment nepotrivit. Deși limitele exacte ale unor asemenea contacte nu sunt cunoscute, probabil că suntem destinați să experimentăm o expansiune a acestor limite, pe măsură ce civilizația umană va evolua și se va dezvolta în pace și unitate, ori într-un moment de criză mondială semnificativă.

8. Toate contactele Inițiativei CE-5 vor fi realizate pentru beneficiul întregii umanități (precum și al IET) și nu vor servi beneficiului unei singure națiuni sau al unei singure culturi. Acest lucru este esențial.

9. Toate contactele Inițiativei CE-5 vor fi libere de orice intenții ostile și de prezența oricăror tipuri de arme, fie ele defensive sau ofensive.

10. Toate contactele Inițiativei CE-5 vor fi împărtășite tuturor asociațiilor CE-5, în măsura posibilităților. Inițiativa CE-5 va coopera cu toate organizațiile OZN/IET, atâta vreme cât acestea vor fi credibile și vor avea intenții și proceduri pașnice și bine intenționate.

11. Atât ființele umane, cât și cele ET au aspecte fizice, mentale și spirituale asociate realității în care trăiesc. Contactul și comunicarea vor avea loc la toate nivelele comune ambelor realități.

12. Inițiativa CE-5 susține faptul că atât oamenii, cât și ET sunt ființe conștiente și sunt, din punct de vedere esențial, mai mult asemănătoare decât diferite. Oricât de diferiți părem la exterior sau din punct de vedere fizic, realitatea oamenilor ca ființe inteligente și conștiente constituie baza comună pentru comunicare, pentru un contact bilateral mai profund și pentru respect reciproc.

13. Eforturile noastre incipiente vor avea ramificații

în mileniul următor și de aceea ar trebui preluate cu toată prudența, viziunea și integritatea ce li se cuvin. Scopurile, metodologia și maniera noastră de abordare sunt orientate către eforturi clare eșalonate pe termen lung.

14. Modelul primar pentru comunicare și schimb, precum și comunicările interne din cadrul Inițiativei CE-5 sunt consultarea cu ceilalți și respectul pentru viziunea lor.

15. Cele mai importante caracteristici care sunt necesare participanților la Inițiativa CE-5 sunt onestitatea, o minte deschisă, capacități intuitive și de comunicare, corectitudine. Bineînțeles că sunt prețuite și talentul tehnic sau acreditările academice, însă calitățile menționate mai sus trebuie să primeze. Membrii echipelor CE-3 și CE-4 sunt încurajați să participe în special ca asociați în cercetare. Confidențialitatea participanților poate fi asigurată la cerere. În plus, Grupurile Principale ale Inițiativei CE-5 vor avea, în măsura posibilităților, participanți experți sau competenți în următoarele domenii:

- a. medicină/fiziologie
- b. fizică teoretică și aplicată
- c. psihologie/consiliere
- d. capacități mentale/spirituale înalte (telepatie, meditație etc.)
- e. comunicații și electronică
- f. relații publice
- g. cercetare/documentare, inclusiv video, audio și imprimare
- h. astronomie și astrofizică
- i. sociologie și antropologie

16. Grupurile principale ale Inițiativei CE-5 vor lucra continuu în cercetare pentru a spori cunoașterea comună

pe care o deținem, îmbogățind în felul acesta și baza noastră de date. CE-1 vor fi special integrate în planul strategic al CE-5.

17. Proiectele, pregătirile și rezultatele Inițiativei CE-5 vor fi împărtășite prin intermediul conferințelor, al simpozioanelor, precum și al diverselor publicații din mass-media.

18. Activitățile din cadrul Inițiativei CE-5 vor menține standarde înalte de conduită și profesionalism, încurajând totodată o atmosferă de deschidere mentală și de creativitate. Oricine va fi descoperit că împrăștie informații false în scopul dezinformării ori va falsifica în mod intenționat cazuri de apariții sau contact ET va fi exclus de la participarea la orice activitate a Inițiativei CE-5.

19. Sperăm că Întâlnirile de Gradul Cinci vor deschide noi orizonturi în ceea ce privește relația dintre IET și umanitate. Toți cercetătorii și teoreticienii sunt bineveniți pentru a se alătura acestor eforturi profunde ale noastre, pe care le realizăm în vederea creșterii și evoluției întregii umanități.

SCURT REZUMAT AL UNOR REZULTATE DE CERCETARE ALE CSETI

Mexic, 30 ianuarie 1993

În data de 30 ianuarie 1993, Echipa de Mobilizare Rapidă (RMIT) a fost trimisă în zona vulcanică din apropierea orașului Mexico City (Mexic). Chiar înainte de 00:30 (ora locală), pe 31 ianuarie 1993, în timp ce implementa protocoalele CSETI pentru a monitoriza navele ET în locația respectivă, întreaga echipă a fost pentru puțin timp scăldată într-o lumină de culoarea ambrei, ce venea de sus, dinspre nord. Nu s-a găsit nicio sursă convențională care ar fi putut produce acea rază de lumină. Mai târziu, pe 1 februarie 1993, echipa a reușit să repereze o navă triunghiulară de dimensiuni foarte mari, având între 100 și 250 de metri în lungime (cât unul, până la trei terenuri de fotbal). Acea navă a apărut ca răspuns la semnalele transmise de echipa CSETI, a încercuit zona și a coborât, având partea din față complet luminată, dând astfel impresia că vrea să aterizeze. Nava triunghiulară se afla la aproximativ 100 de metri deasupra noastră și cam la 1,5 km distanță de locul în care ne aflam. La fiecare colț al triunghiului nava avea o lumină strălucitoare, precum și o lumină roșie care pulsa în centru. Era însoțită de o sondă sau navă-cercetaș mică, de culoare roșu-portocaliu. Pe măsură ce se îndepărta de locația în care se afla echipa

de cercetare, nava a transmis în mod repetat semnale de răspuns către aceasta, apoi a dispărut după creasta unui munte și n-a mai apărut în acea noapte. Contactul a durat aproximativ 10 minute. În data de 2 februarie 1993, același tip de navă a revenit, de această dată la o altitudine de aproximativ 50 de metri, și a transmis din nou semnale de răspuns într-o manieră interactivă, către echipa de cercetare a CSETI, care se afla la fața locului. În ultimele 24 de ore de când se afla în Mexic, mai multe discuri metalice strălucitoare au zburat în plină zi sau au plutit în aer, în perimetrul din apropierea echipei noastre de cercetare. Patru astfel de discuri au fost reperate de echipă, în patru ocazii diferite, pe 3 și 4 februarie 1993.

Anglia, 27 iulie 1992

Aproximativ pe la ora 00:20, în data de 27 iulie 1992, la o fermă de 18 hectare de lângă Alton Barnes, Wiltshire, Anglia, echipa RMIT a CSETI a reușit să repereze o navă extraterestră cu cupolă, luminând puternic și având între 25 și 45 de metri în diametru. Nava nu scotea niciun zgomot și se afla la o distanță de 350 de metri depărtare și la aproximativ 7 metri deasupra solului. Ea se afla, de fapt, în același lan de grâu în care era și echipa de mobilizare rapidă (RMIT) a CSETI. Nava a transmis în mod repetat semnale către echipa formată din patru cercetători, iar la un moment dat, de navă s-a desprins un obiect mic de culoarea ambrei, care s-a ridicat către cer. Fiind în imediata apropiere, nava a cauzat tulburări magnetice, dereglând busola, al cărei ac s-a învârtit cu 360°. Acest eveniment de „aterizare iminentă” s-a finalizat cu îndepărtarea și dispariția în ceață a navei, în afara vizibilității, după 10-15 minute în care a trimis semnale luminoase repetate

către echipa noastră.

Belgia, 5 februarie 1992

Aflând despre un val semnificativ de OZN-uri care a apărut în Belgia, RMIT din cadrul CSETI, formată din patru oameni, a plecat spre Bruxelles în data de 5 februarie 1992. În noaptea de 9 spre 10 februarie, echipa realiza cercetări în timpul unor condiții meteorologice nefavorabile lângă orașul Eupan, din Belgia. Pe 10 februarie, la ora 00:30, echipa a văzut patru obiecte foarte luminoase zburând la joasă altitudine, care au dispărut brusc după 5 minute de observare. Echipa s-a întors la fața locului a doua zi dimineată și nu a găsit nimic care ar fi putut explica apariția celor patru obiecte luminoase.

În noaptea de 10 februarie 1992, echipa noastră se îndrepta spre un munte înalt de lângă Henri-Chapelle, iar la ora 00:45, pe 11 februarie, a reperat o navă mare, silențioasă, de formă triunghiulară, care a apărut strălucitoare de după nori. Lumina din partea din față a navei era de mărimea unei luni pline. Câteva minute mai târziu, membrii echipei au auzit, chiar deasupra lor, un fel de bâzâit de tonalitate joasă care parcă a fost pornit și oprit, într-o succesiune rapidă, de două ori. Acea vibrație sonoră se afla în nori, deasupra echipei de cercetare, și era staționară.

Florida, 14 martie 1992

În data de 14 martie 1992, la orele 8:24 seara, pe o plajă de lângă Pensacola, Florida, peste 40 de oameni care se aflau acolo pentru o pregătire a echipelor de cercetare ale CSETI, au putut vedea patru nave plutind deasupra zonei respective, care au transmis semnale

repetate către grup și și-au modificat formația în care veniseră, ca răspuns la semnalele luminoase ale grupului. Acest eveniment a fost observat din patru locații diferite și există dovezi fotografice și video ale acestuia. Cele patru OZN-uri, în mod evident controlate inteligent, s-au deplasat în direcția grupului, în timp ce făceau schimb de semnale luminoase cu acesta. Evenimentul a durat circa 10-15 minute.

OZN-URI DEASUPRA BELGIEI - FEBRUARIE 1992

Introducere

În data de 5 februarie 1992, membrii comitetului executiv al Centrului de Studiu al Inteligențelor Extraterestre (CSETI) au plecat spre Europa pentru a investiga valul de apariții OZN din Belgia. Scopul călătoriei a fost acela de a realiza o cercetare directă și în timp real asupra valului extraordinar de OZN-uri care s-a manifestat atunci, de a intervieva martorii principali, de a stabili întâlniri cu cercetătorii principali ai SOBEPS (Organizația principală a Belgiei de Cercetare în domeniul OZN) și de a iniția la fața locului acțiuni de tipul Inițiativei CE-5. Toate aceste scopuri au fost realizate cu succes și am plecat din Belgia convinși că acel val de OZN-uri a fost unul dintre cele mai semnificative și mai bine documentate din istoria contactelor cu navele extraterestre.

Aș vrea să le mulțumesc personal pe această cale celor din cadrul SOBEPS, fără ajutorul cărora nu ne-am fi putut atinge niciunul din scopurile pe care ni le-am propus. La SOBEPS, Patrick Ferrin, Lucien Clerebaut, dr. Leon Brenig și prof. Auguste Meessen, precum și mulți alții, ne-au acordat tot sprijinul solicitat, fiindu-ne de un imens ajutor în eforturile noastre. Integritatea, bunătatea

și calitatea profesională a oamenilor de la SOBEPS este un exemplu inspirator pentru cercetătorii din domeniul OZN de pretutindeni. Doresc, de asemenea, să-i adresez mulțumiri deosebite d-lui Nicoll, jandarmul care, împreună cu colegul său polițist, au văzut primii aceste nave triumphiulare în apropiere de Eupan, în Belgia, în data de 29 noiembrie 1989. Dl. Nicoll a petrecut cu generozitate o întreagă după-amiază povestindu-ne experiențele și observațiile sale și însoțindu-ne în toate locurile în care se aflase la apariția OZN-urilor, fiind plin de bunăvoință și amabilitate.

În data de 8 februarie 1992, ne-am întâlnit cu cercetătorii de la SOBEPS la biroul central din Bruxelles. Aici am putut intervieva martori, am primit o informare generală excelentă asupra subiectului, făcută de Patrick Ferrin, și am realizat o prezentare a protocoalelor de acțiune abordate în cadrul Inițiativei CE-5. Spre marea noastră satisfacție, am aflat că dr. Brenig împreună cu alți colegi organizaseră echipe cu rol de observare, pentru a putea fi capabili să participe astfel la cercetări în timp real. În ziua în care echipa noastră a ajuns la Bruxelles, aceștia făceau planuri de a plasa echipele respective în anumite zone din țară pentru a obține astfel o observare științifică directă și pentru a atrage navele extraterestre folosind semnale luminoase, sunete și emisii coerente de gânduri. Sugestiile noastre au fost primite cu mult entuziasm și sperăm să auzim curând de Întâlniri de Gradul Cinci în Belgia.

Rezumat al Interviuurilor și Informărilor

Mai jos este prezentat un scurt rezumat al caracteristicilor uluitoare ale „valului” de OZN-uri care a apărut în Belgia, precum și al interviurilor noastre cu diverși martori și investigatori ai acestuia.

Prezentul val de OZN-uri a început în data de 29 noiembrie 1989, la orele 5:24 după-amiaza, atunci când ofițerul de poliție Nicoll și colegul său se aflau în patrulare în apropiere de Eupan, Belgia. Aceștia au zărit o navă mare de formă triunghiulară, care avea trei lumini puternice la fiecare colț al triunghiului și una de culoare roșu-portocaliu pulsând în centrul navei. Acest obiect, și altul asemenea lui, au fost observate timp de aproximativ 3 ore deasupra diferitelor zone de lângă Eupan. Pentru a descrie în mod adecvat acest caz am avea probabil nevoie de un capitol întreg; neputând face aceasta, îl vom rezuma în cele ce urmează:

- OZN-ul observat de la o distanță mică era o navă structurată, având o lungime de aproximativ 50 de metri, fiind complet silențioasă.

- OZN-ul a fost văzut de mai mulți martori civili și ofițeri de poliție.

- OZN-ul a zburat deasupra solului, urmând în mod constant conturul acestuia, emițând o lumină roșie ca de laser, care se oprea la distanțe limitate în spațiu, ca și cum ar fi măsurat ceva la nivelul solului sau sub pământ. OZN-ul se oprea, iar apoi zbura mai departe, părând că măsoară ceva.

- OZN-ul a plutit la o distanță mică de martori, pe deasupra unui câmp, și a emis o lumină alb-albastră strălucitoare de multe ori mai puternică decât aceea a unui elicopter de cercetare.

- Inițial, nava s-a îndepărtat de lângă Eupan, dar atunci când ofițerii au început să o urmărească, aceasta și-a modificat direcția de deplasare; ofițerii erau înarmați și este posibil ca OZN-ul să fi considerat inițial acțiunea lor ca fiind una neprietenoasă, datorită prezenței armelor.

- Apoi, ofițerii au urmărit OZN-ul de la distanță

prin împrejurimile de lângă Eupan, până când au ajuns la o capelă mică aflată pe marginea unui drum. Aici, ei au observat OZN-ul plutind pe deasupra râului, după care a dispărut după o creastă, revenind apoi pentru a plana deasupra apei.

- În acel moment, cei doi ofițeri au văzut un al doilea OZN foarte mare, care s-a înălțat dintr-o râpă ce se afla foarte aproape de locul în care se opriseră ei. OZN-ul era imens, având cam 90 de metri lungime, era puternic luminat, iar deasupra lui se putea vedea o cupolă luminoasă. Nici de data aceasta nu s-a auzit vreun sunet. După aceea, OZN-ul s-a îndreptat către Henri-Chapelle, unde nava a fost văzută și de alți ofițeri de poliție.

- Dl. Nicoll nu a simțit niciun fel de frică, dar a fost uluit de această experiență. El insistă că ceea ce s-a petrecut a fost real: nava era materială, structurată, complet silențioasă, chiar atunci când se afla la o distanță foarte mică de el și complet diferită de orice tip de navă omenească. Dl. Nicoll este o persoană credibilă, sinceră și, atât el cât și colegul său, se află dincolo de orice suspiciune.

- Dl. Nicoll ne-a însoțit personal în fiecare dintre locurile în care s-au petrecut evenimentele respective și putem spune că, din descrierile pe care le-a făcut, nava triumfiulară s-a aflat la o distanță foarte mică de el.

El ne-a relatat că a simțit că OZN-ul se afla într-un fel de misiune tehnică legată de anumite măsurători ale pământului sau de subteranul acelei zone. Mai târziu am aflat că în zona respectivă există mulți vulcani vechi inactivi și multe izvoare de apă termală și că, ocazional, aici au loc cutremure. Am aflat, de asemenea, că nu foarte departe de această zonă, în Tihange, există baze de arme nucleare.

Alte descoperiri generale:

- Belgia, care are o populație de 10 milioane de locuitori, dar cu o suprafață de numai o treime din suprafața statului Indiana, a avut peste 3500 de apariții ale OZN-urilor din noiembrie 1989; unele dintre aceste apariții au fost confirmate de sute de martori oculari, mulți dintre ei prezentând o mare credibilitate.

- Majoritatea cazurilor implică o navă de dimensiuni mari și de formă triunghiulară, dar au fost văzute și altfel de nave, inclusiv platforme rectangulare, nave în formă de disc și altele.

- Nu au existat apariții ale umanoizilor și nici interacțiuni apropiate (așa-numitele „răpiri”) realizate de umanoizi.

- Forțele Aeriene belgiene cooperează cu cercetătorii civili și adeseori chiar le-au oferit acestora sprijin tehnic și logistic, inclusiv posibilitatea de a utiliza periscoape de noapte cu infraroșii, le-au pus la dispoziție turnuri de observare etc., unindu-și astfel eforturile de cercetare cu aceștia. Nici Forțele Aeriene și nici NATO nu pot afirma că aceste nave sunt de origine terestră. Trebuie menționat faptul că NATO, cu marea sa influență militară, a fost mai puțin cooperantă în ceea ce privește aceste evenimente, cu toate că cel puțin una dintre bazele aeriene nucleare ale NATO a fost survolată la o altitudine joasă de unul dintre aceste OZN-uri.

- Există cel puțin o fotografie clară a acestui OZN care, în urma analizelor de specialitate, s-a dovedit a fi autentică și care este conformă cu descrierea pe care au făcut-o personalul militar și de poliție. Există și înregistrări video ale navei respective, însă ele au o calitate slabă.

- Au existat, de asemenea, numeroase confirmări vizuale pe radar ale acestui OZN. În noaptea de 30-31

martie 1990, OZN-ul a fost reperat de patru radare NATO belgiene separate, precum și de un radar de la bordul unui F-16 (avionul F-16 a fost trimis pentru a urmări OZN-ul care fusese văzut de mulți martori aflați la sol). În plus, au existat și alte apariții pe radar; una dintre ele a avut loc în decembrie 1991, când un pilot aflat la bordul unui avion comercial, un radar de control de la sol, precum și martori aflați la sol au sesizat OZN-ul zburând la altitudine joasă. Înregistrarea radar a evenimentului din martie 1990 a fost analizată de profesorul Meessen și este considerată o dovadă certă a unei nave extraordinare, având caracteristici de formă și de zbor care în niciun caz nu pot fi terestre.

- Au existat numeroase Întâlniri de Gradul Cinci în Belgia. Interesant este faptul că, într-unul dintre cazuri, mai mulți membri ai armatei belgiene au văzut un OZN mare, triumphiular, la o distanță mică de ei. OZN-ul se îndepărta de grup, când unul dintre bărbați a încercat să facă semne cu o lanternă înspre el. În acel moment nava s-a oprit, a venit mai aproape de ei și a reprodus același semnal luminos pe care îl făcuse bărbatul cu lanterna. Acel schimb interactiv inițiat de observatorul uman a continuat timp de aproximativ 30 de minute și reprezintă o CE-5 semnificativă, care a avut loc în prezența mai multor martori.

- Deși au existat câteva apariții ale OZN-urilor pe timp de zi, dar și la toate orele din noapte, majoritatea acestora au avut loc între orele 5 și 9 seara, adeseori în prezența a zeci sau chiar sute de oameni.

- Asemenea apariții au existat pe întreg cuprinsul Belgiei, dar ele sunt concentrate de-a lungul văii unui râu care se întinde din Eupan spre estul Belgiei, înspre Liege, Tihange și Mons.

- Contrar a ceea ce pretind anumiți „speculatori de

fotoliu" din SUA și din alte părți, nu există dovezi că aceste apariții sunt, de fapt, nave americane secrete, iar noi nu am întâlnit nici măcar un singur civil, militar sau om de știință care să rămână cu această impresia în urma aparițiilor de OZN-uri la care a asistat în mod direct. Mai mult decât atât, dată fiind secretomania care înconjoară aceste experimente americane, nu este deloc plauzibil ca armata SUA să lanseze astfel de arme experimentale ultrasecrete deasupra unor zone foarte populate la ore foarte accesibile, atunci când pot fi foarte ușor observate de oameni. Nu am întâlnit niciun cercetător sau om de știință din domeniu, care să aibă părerea că aceste nave sunt de origine terestră.

- Există numeroase cazuri în care au fost manifestate capacități telepatice din partea ocupanților OZN-urilor. Am intervievat în detaliu un tânăr care a avut o experiență extraordinară în timp ce se afla la volanul mașinii sale, conducând spre casă seara devreme, în anul 1991. Aflându-se la o anumită distanță de casa lui, el a observat un OZN care zbura la o altitudine foarte mică. OZN-ul se afla pe direcția de mers a bărbatului, în fața sa, și acesta a fost uluit când OZN-ul a venit în întâmpinarea acțiunilor sale. Înainte de a face curba pe un alt drum pentru a se îndrepta spre casă, OZN-ul a luat primul acea direcție, ca și cum l-ar fi condus pe tânăr către casa lui. Bărbatul a simțit că OZN-ul „îi putea citi gândurile" înaintea fiecărui viraj, iar OZN-ul a continuat să-l conducă spre casă, virând în mod corect la fiecare intersecție a drumului pe care trebuia să-l parcurgă. Ajungând în cele din urmă acasă, tânărul a văzut OZN-ul plutind la mică altitudine (10-30 metri) deasupra casei sale. Și-a chemat soția, care a ieșit din casă și a văzut nava extraterestră. În timp ce bărbatului nu îi era teamă, soția lui s-a înspăimântat,

moment în care OZN-ul a părăsit zona.

Un caz aproape identic a fost raportat de o femeie, medic veterinar, care mergea cu mașina spre casă, aflându-se în apropierea bazei nucleare de la Tihange. Și în acest caz, OZN-ul i-a anticipat în mod foarte precis toate mișcările și a rămas plutind deasupra casei sale, după ce femeia a ajuns acasă. OZN-ul a fost observat și de către soțul și copilul său. Este știut faptul că astfel de evenimente, care au fost raportate pe întreg mapamondul, indică prezența conștiinței asistate de tehnologie la bordul navei, capacități mentale deosebite ale ocupanților acestora sau ambele variante.

Aceste OZN-uri au fost observate în apropierea instalațiilor nucleare militare și a bazelor nucleare. Cazuri deosebite sunt aparițiile din apropierea facilității nucleare de la Tihange, care au implicat numeroase OZN-uri într-o singură seară. Au existat numeroase apariții în zona respectivă, care s-au extins pe o perioadă de cel puțin doi ani de zile, dar într-una din seri întregul oraș a fost trezit de zgomote puternice venind de la navele extraterestre care survolau zona, îndreptându-se toate către reactorul nuclear. Martorii au declarat că OZN-urile păreau să facă acele zgomote puternice în mod intenționat, cu scopul de a-i face pe oameni să iasă din casele lor, pentru ca ei să vadă acele nave triumphiulare. Evenimentul a durat câteva ore și a avut sute de martori care au observat OZN-urile de la distanțe foarte mici (zeci de metri).

Rezumatul cercetărilor din cadrul Inițiativei CE-5

După cum am menționat mai devreme, unul dintre scopurile călătoriei noastre a fost acela de a ne angaja într-o cercetare în timp real în zona cea mai intensă de activitate a OZN-urilor, utilizând tehnicile de cercetare

specifice Inițiativei CE-5. Având acest lucru în minte, după ce am realizat investigațiile inițiale împreună cu SOBEPS la Bruxelles, ne-am îndreptat spre Eupan. Aici am fost puși în temă de către Nicoll, ni s-au arătat zonele din jurului orașului Eupan unde fuseseră văzute obiectele zburătoare neidentificate și cu ajutorul ofițerului Nicoll am asigurat un câmp strategic pentru programul nostru de cercetare pe timpul nopții. Acolo ni s-au alăturat doi membri SOBEPS, care aduseseră cu ei periscoapele militare de noapte, cu infraroșii.

Pe la orele 8:30 seara, în data de 2 septembrie 1992, ne-am adunat cu toții în câmpul pe care-l stabilisem anterior ca teren de observație, iar cercetarea noastră a început cu ploaie, frig, vânt și mult noroi. Folosind lumini de căutare de mare putere, tonuri sonore specifice OZN-urilor (redate de pe o bandă magnetică cu ajutorul casetofonului stereo aflat la bordul mașinii noastre), precum și Secvențele de Gânduri Coerente, ne-am început cercetarea. Observarea noastră era obstrucționată de vremea departe de a fi ideală, deoarece ploaia intermitent, norii dispărând doar uneori, pentru perioade scurte de timp, fapt care ne împiedica să cercetăm așa cum se cuvine cerul. Apoi, cam pe la orele 8:50, ora locală, am observat spre nord-est mai multe lumini strălucitoare plutind deasupra unei creste muntoase, de cealaltă parte a orașului Eupan. Această creastă muntoasă era traversată de un drum care ducea în Eupan și care a constituit în trecut o locație des vizitată de OZN-uri. În acel moment, vremea se înseninase întrucâtva. Cu ajutorul periscopului nostru cu infraroșii am putut vedea clar mai întâi unul, iar apoi până la opt OZN-uri ce pluteau deasupra muntelui. Aceste lumini se aflau la mai mulți kilometri depărtare și de aceea nu am distins cu claritate navele. Cu toate

acestea, mișcarea lor sfida orice explicație obișnuită. Uneori, acele lumini se mișcau circular și își modificau deplasarea în direcția opusă, părând că se unesc unele cu celelalte. După 5-10 minute de observare, unul dintre OZN-uri ne-a răspuns la semnal, folosind aceeași secvență luminoasă pe care o folosiserăm și noi. Această observare a continuat pentru încă 30 de minute, deoarece vremea a devenit din nou nefavorabilă. Mai târziu, când în zonă persista ceața, am observat niște lumini la o altitudine mai mică, mișcându-se într-o manieră repetitivă. Acestea s-au dovedit a fi doar niște mașini care traversau podul spre Eupan. Mai devreme, luminile OZN-urilor au fost văzute când era senin și ele se aflau mult deasupra culmii, mișcându-se într-un mod foarte neobișnuit.

De acolo ne-am îndreptat către drumul de țară unde Nicoll și colegul său de serviciu au văzut OZN-ul apărând de după creastă, la mică distanță față de locul în care se aflau ei. Acolo ne-am continuat tehnicile CE-5. Atunci s-a petrecut un eveniment bizar, pe care nu prea știm cum să-l explicăm: în timp ce realizam cercetarea zonei din apropierea culmii muntoase, am văzut patru lumini. Erau alb-strălucitoare și se aflau deasupra zonei cu copaci, de partea cealaltă a culmii muntoase, dar era clar că se aflau în câmp, la o distanță nu mai mare de 100 de metri de locul în care ne aflam noi. Deoarece nu văzusem niciun stâlp de curent și niciun fel de fire electrice când inspectaserăm zona mai devreme, am presupus că pur și simplu nu le observaserăm până în acel moment. Apoi, pe la 00:30, luminile au dispărut toate dintr-o dată, ca și cum ar fi fost stinse de la un comutator. Pe moment am fost uluiți, dar apoi am tras concluzia că acele lumini fuseseră probabil programate să se stingă la ora respectivă. Pentru a confirma această

teorie, ne-am întors în același loc în dimineața următoare, dar am fost uimiți să descoperim că nu existau asemenea lumini și că în câmpul respectiv nu existau niciun fel de stâlpi sau fire. Mai târziu am aflat de la dr. Brenig că și alte persoane au observat lumini alb-albastre și roșii, asociate aparițiilor acestor OZN-uri. La momentul în care noi am observat acele lumini, era ceață și nu am avut posibilitatea de a vedea la o distanță mai mare de câteva zeci de metri. În noaptea următoare ne-am întors în acel loc împreună cu dr. Brenig, dar nu am mai văzut nicio lumină în zona în care apăruseră cele din noaptea anterioară.

În seara de 10 februarie 1992, am plecat împreună cu dr. Brenig spre o culme muntoasă înaltă, aflată în apropiere de Henri-Chapelle, cam la 15 km distanță de Eupan. Acolo ne-am continuat observarea și cercetările CE-5, împărtășind informații și idei cu dr. Brenig. Pe la ora 10 seara am văzut un convoi format din vehicule militare oficiale americane, ce transportau un fel de canistră albă pe platforma unui camion. Acel camion era escortat de alte vehicule, care la rândul lor aveau lumini de avertizare. Era evident faptul că încărcătura respectivă era un material special, posibil periculos, care necesita un mare grad de securitate. Drumul pe care era transportat materialul era pustiu la acea oră. Dr. Brenig a plecat pe la orele 23:00 pentru a se întoarce la Bruxelles, unde în dimineața următoare avea să țină un curs la universitate. Noi am rămas în același loc pentru mai multe ore după aceea, iar pe la 12:30-01:00 am observat un alt convoi de mașini, chiar mai lung decât primul, deplasându-se în direcția opusă, pe același drum, transportând și de data aceasta canistra respectivă, care era bine securizată. Convoiul părea să aibă o lungime de 500-600 de metri, iar drumul era pustiu la acea oră din

noapte. În timp ce asistam la trecerea convoiului, am observat, printr-o gaură ce se crease în nori, o lumină alb-gălbuie, foarte strălucitoare, care se mișca încet, fiind mai mare decât luna plină. Trebuie să menționăm că puteam vedea luna prin perdeaua de nori, în direcția opusă acelei lumini. Lumina se afla deasupra zonei convoiului și a fost imediat acoperită de norii care se deplasau cu rapiditate. Câteva minute mai târziu, după ce convoiul a dispărut din zona vizibilă nouă, am auzit – și am simțit – un fel de huruit profund, exact deasupra mașinii noastre, care a durat între 10 și 30 de secunde. Acea vibrație venea dinspre norii care se aflau deasupra capetelor noastre (perdeaua de nori era foarte aproape de noi, fiind pe culmea muntoasă). Era un sunet diferit de orice auziserăm vreodată până atunci; cu siguranță nu era vorba despre huruitul motoarelor sau al tunetelor. Fiecare dintre noi a simțit că acel sunet emana dintr-un obiect foarte mare, care se afla deasupra noastră, dincolo de nori. Este important de menționat faptul că acel zgomot nu părea să vină de la un obiect care se afla în mișcare; a urmat un al doilea huruit vibrațional, la scurt timp după primul. Cu toții am simțit că toate acestea aveau legătură cu lumina misterioasă pe care o observaserăm anterior și că emiterea acelui sunet deasupra noastră avea scopul de a ne semnaliza faptul că ea se afla acolo, deoarece nu putea să coboare sub nori, distanța până la sol fiind prea mică. Într-adevăr, părea să fie un sunet care era pornit și oprit în mod intenționat. Aceasta ne-a amintit de cazul pe care ni l-a relatat dr. Brenig, referitor la apariția mai multor OZN-uri deasupra centralei nucleare de la Tihange. Există oare vreo legătură între convoiul militar secret, lumină, huruitul straniu și evenimentele care au avut loc la Tihange? Avem motive să credem că da.

Concluzii, corelații și reflecții

- Valul de OZN-uri din Belgia a continuat până la începutul anilor 1990 și constituie unul dintre cele mai importante evenimente OZN din istorie. Acesta include numeroși martori credibili, confirmări din partea armatei și a poliției, dovezi pe radar, mai multe CE-5, dovezi fotografice și cooperare guvernamentală cu eforturile civile de cercetare. Majoritatea acestor rapoarte indică prezența navelor ET deasupra Belgiei. Nicio navă secretă și niciun fel de falsă apariție nu pot fi cauza acestui val extraordinar de OZN-uri.

- Evenimentele care au avut loc în Belgia constituie un excelent laborator de studiu în timp real al fenomenului OZN. Probabilitatea de a avea experiențe care să implice interacțiuni apropiate cu aceste nave și cu ocupanții lor este foarte mare.

- De ce Belgia? În Belgia se află cartierul general al NATO; are numeroase facilități și baze nucleare; unele dintre aceste locații este posibil să fie amplasate în zone cu viitoare activități geologice; Belgia devine rapid capitala economică a noii Comunități Europene; Belgia este localizată strategic; poporul belgian este un popor binevoitor și neobișnuit de deschis către nou; poporul belgian a reacționat în mod inteligent la acest fenomen, cu onestitate din partea guvernului și într-o manieră lipsită de isterie și ostilitate.

- De ce acest val de OZN-uri a apărut tocmai în acest moment din timp? Poate căderea Zidului Berlinului, din toamna anului 1989 – când a început acest val – este răspunsul la această întrebare. Colapsul Blocului de Est și al Pactului de la Varșovia, disoluția Imperiului Sovietic și unificarea Europei sunt toate legate din punct de vedere temporal de acest val. În timp ce toate aceste evenimente sunt, în general vorbind, pozitive, ele

prezintă totuși un potențial ridicat de instabilitate geopolitică pe termen scurt și este de așteptat să atragă atenția oricăror grupuri ET, care ne observă planeta. De notat și faptul că NASA a confirmat existența unei găuri mult mai mari decât se credea în stratul de ozon al Pământului, în atmosfera de deasupra acestei părți a lumii. Aceasta poate fi, de asemenea, elementul determinant atât spațial, cât și temporal al valului de OZN-uri, precum și al misterioaselor fenomene care implică desenele din lanurile de cereale din apropiere, în sudul Angliei.

Ce fac aceste nave deasupra Belgiei? Ele par să fie implicate în trei zone majore de activitate în această țară:

1. Supraveghere tehnică geologică. Multe dintre cele mai bune și mai detaliate rapoarte indică faptul că navele extraterestre realizează un fel de măsurători asupra terenului/geologiei Belgiei. Aceste activități au fost observate în zone cu perturbări geologice, cu vulcani inactivi și cu izvoare termale inactive. După cum am menționat mai devreme, zonele respective se află în apropierea unor facilități nucleare.

2. Observarea și reperarea materialelor și facilităților nucleare. Zborurile realizate deasupra facilităților nucleare ale NATO, multiplele apariții în și împrejurul zonei facilității nucleare de la Tihange, observările noastre din data de 10 februarie 1992 și multe alte cazuri sprijină această idee.

3. Experimentarea reacțiilor sociale. La fel ca în cazul valului uriaș de OZN-uri de la începutul și mijlocul anilor 1980 din Hudson Valley, zona New-York-ului, valul belgian a implicat și el apariții ale OZN-urilor la joasă înălțime în zone foarte populate, în timpul orelor dimineții, atunci când un mare număr de oameni se aflau afară și aveau posibilitatea de a observa acele OZN-uri.

Mulți dintre cei cu care am vorbit au avut impresia distinctă că ocupații OZN-urilor au permis în mod intenționat unui număr mare de oameni să-i vadă. Aceasta poate servi mai multor funcții intercorelate: de a observa reacțiile sociale, guvernamentale, militare și individuale la apariția și prezența lor; de a obișnui un mare număr de oameni și guverne din întreaga lume cu prezența lor. (Făcând aceasta în Belgia, unde se află cartierul general al NATO, fiind și centrul Europei, un număr foarte mare de oameni și diferite guverne sunt expuși în mod sistematic prezenței lor, într-un mod gradat, dar de netăgăduit.)

Noi credem că există și posibilitatea ca ET să aștepte un răspuns afirmativ din partea sectorului non-militar al societății.

- Rapoartele unor martori credibili care vorbesc despre capacitățile psi și telepatice asociate OZN-urilor, indică faptul că tehnicile de cercetare transluminale ar trebui să fie încorporate în protocoalele echipelor de observare. Faptul că nu putem explica pe deplin aceste evenimente, nu trebuie să ne determine să respingem dovezile empirice care sunt valabile.

- Alte corelații: cu riscul de a atrage furia cercetătorilor din domeniul OZN, trebuie să spun că noi credem că ar putea exista o conexiune între urmele din lanurile de cereale din Anglia și valul de OZN-uri din Belgia. Să ne gândim: în timp ce urmele descoperite în lanurile de cereale au fost mereu raportate de-a lungul secolelor (fapt valabil și pentru OZN-uri), perioada de timp a apariției valului de OZN-uri din Belgia (1989-1992) corespunde, din punct de vedere temporal, cu creșterea atât a numărului, cât și a complexității cercurilor din lanurile de cereale din sudul Angliei. Din punct de vedere spațial, această corelație este evidentă pentru oricine

privește harta Europei, deoarece cele două evenimente remarcabile sunt separate de numai 300-400 de km. Evenimentele din Belgia se corelează cu cercurile din lanurile descoperite în sudul Angliei. Ambele evenimente au apărut în partea de nord a paralelei de 50 de grade latitudine nordică și în apropierea găurii, alarmant de mari, din stratul de ozon de deasupra Europei. Cele două evenimente aparent fără legătură între ele implică dovezi foarte concludente observate de milioane de oameni din întreaga lume, prin intermediul mass-mediei. Ambele sunt deci corelate din punct de vedere spațial și temporal. Atât cercurile din lanuri, cât și valul de OZN-uri din Belgia furnizează dovezi puternice ale interacțiunii cu planeta Pământ a unei inteligențe enigmatice, dar în același timp reale. Ceea ce este probabil cel mai extraordinar în cazul ambelor „valuri”, e faptul că ele au apărut la o distanță foarte mică unul de celălalt și totuși au fost considerate ca fiind evenimente separate, fără legătură între ele. E ca și cum ar fi existat 3500 de apariții în estul Californiei de Nord, iar în vestul Californiei de Nord ar fi apărut sute de pictograme complexe – și în tot acest timp, observatorii și cercetătorii umani ar considera că cele două evenimente nu au nicio legătură între ele. Este posibil să fie așa, dar făcând această presupunere ne asumăm un mare risc. Eu, personal, aș încuraja o privire mai serioasă asupra acestor corelații, deoarece astfel există posibilitatea de a descoperi ceva mult mai profund.

În încheiere, aș dori să adaug faptul că aceste investigații ne-au demonstrat extraordinara valoare a unei strânse cooperări internaționale și a schimbului de idei și informații. Noi, cei de la CSETI, sperăm să putem facilita și pe viitor acest proces al schimbului de informații, care să ne aducă astfel mai aproape de înțelegerea cuprinzătoare pe care o căutăm cu toții.

CE-5 ÎN APROPIEREA GOLFULUI BREEZE, FLORIDA - MARTIE 1992

Introducere

Pe 14 martie 1992, la orele 8:24 seara, la est de plaja din apropierea golfului Breeze din Florida a avut loc un eveniment cu implicații istorice profunde: timp de zece minute, între Centrul de Studiu al Ființelor Extraterestre (CSETI) și cinci nave ET a avut loc o întâlnire interactivă confirmată, inițiată de echipa noastră, la care au asistat mai mulți martori. Acest eveniment a fost observat din cel puțin șase locații diferite din zona golfului Breeze și a avut ca rezultat cel puțin cinci casete video cu filmări realizate din două locații diferite, o fotografie și două înregistrări audio de la fața locului. Raportul special documentează acest eveniment istoric și pune în discuție implicațiile sale asupra relațiilor dintre omenire și civilizațiile ET.

Trecutul

CSETI este o organizație de cercetare științifică și educațională non-profit care realizează, printre altele, cercetări în timp real (la fața locului) a fenomenului OZN, prin intermediul Inițiativei CE-5. Aceasta implică Grupuri de Lucru antrenate, care utilizează protocoale specifice, proiectate pentru a atrage OZN-urile și ocupanții lor într-un schimb cooperant interactiv. O

Întâlnire de Gradul Cinci sau CE-5 este o întâlnire inițiată de oameni sau care implică interacțiuni voluntare din partea oamenilor cu OZN-urile și cu ființele ET. Inițiativa CE-5 este un program științific și diplomatic, care își propune să stabilească o relație cooperantă, pașnică și stabilă între oameni și orice civilizație ET care ne vizitează planeta. Protocoalele CE-5 sunt utilizate pentru a atrage OZN-urile într-o anumită zonă și pentru a angrena apoi cu acestea un schimb pașnic, cooperant, prin folosirea luminilor, a sunetelor și a altor modalități. Membrii grupurilor de lucru sunt selectați în funcție de capacitatea lor de a se angrena în această cercetare într-o manieră deschisă, lipsită de prejudecăți și de concluzii negative premature, bazate pe frică, în ceea ce privește intențiile acestor ființe ET care ne vizitează planeta. Integritatea acestei perspective diplomatice este fundamentală pentru succesul Inițiativei CE-5, mai ales că este dovedit faptul că ființele ET pot simți atitudinea, motivele și intențiile membrilor grupurilor de lucru.

CSETI dezvoltă în prezent protocoale avansate, ce vor fi utilizate în cazul aterizării unei nave ET. Aceste protocoale includ pregătirea unui „grup de imbarcare”, special antrenat pentru a merge la bordul unei astfel de nave, în eventualitatea apariției unei asemenea oportunități. Evenimente recente indică faptul că activarea acestor protocoale este iminentă în viitorul apropiat.

CE-5 la Golful Breeze

Dr. Greer, directorul CSETI, a fost invitat la golful Breeze - Pensacola, la data de 1 martie 1992, pentru a prezenta informații cu privire la programele CSETI. Cu ajutorul lui Vicki Lyons și al altor membri ai echipei de

cercetare de la golful Breeze – ce constituie un grup de supraveghere a cerului, operațional de un an și jumătate – a fost stabilită prezentarea unei conferințe și a unui workshop de pregătire al CSETI, pentru data de 13 și respectiv 14 martie.

Pe 13 martie, în timp ce zbura cu avionul, dr. Greer a primit informații care indicau faptul că în acea zi, la miezul nopții, va avea loc apariția unui OZN deasupra golfului Breeze. Această informație a fost transmisă mai multor membri ai echipei de cercetare de la golful Breeze, care au răspuns că OZN-ul apare de obicei între orele 7 și 10 seara, și nu la miezul nopții. Totuși, după conferința din 13 martie, dr. Greer, împreună cu alți 10 oameni, au mers la golful Breeze, lângă Bay Bridge, Pensacola, pentru a observa cerul și a utiliza unele protocoale CSETI. Până pe la orele 11:50, înainte de miezul nopții, cinci oameni plecaseră deja din zonă. Cei care au rămas au fost: Art și Mary Hufford, Jeanne Reed, Ann Russel și Steven Greer. La 11:59 și 45 de secunde, în apropiere a apărut un OZN, din direcția golfului Breeze și a insulei Santa Rosa. Obiectul avea aparența unei cireșe de culoare roșu-portocalie strălucitoare, care pulsa. Apariția a durat numai un minut, dar înainte ca OZN-ul să dispară, dr. Greer l-a putut observa mai îndeaproape, pentru câteva secunde, cu ajutorul binoculului. O super-structură definită, solidă a putut fi observată deasupra OZN-ului, fiind atașată de sursa de lumină/energie. Imediat ce au observat aceasta și exact când Art Hufford era pregătit să-l fotografieze cu ajutorul unui aparat special, OZN-ul a dispărut și nu a mai apărut în acea noapte. Congruența timpului (ora atipică și exactă de la miezul nopții) și a spațiului (deasupra golfului Breeze, exact unde fusese prezentată conferința de seară) în cazul acestei apariții a fost

semnificativă, fiind - după cum aveam să constatăm mai târziu - doar un eveniment premergător celor ce aveau să se petreacă după aceea, în noaptea următoare, pe 14 martie. După cum s-au derulat evenimentele, apariția din noaptea de 13 martie poate fi considerată o CE-5 de gradul întâi.

Pe data de 14 martie, în golful Breeze, Florida, pe parcursul întregii zile a avut loc un workshop de pregătire, la care au participat 40 de persoane. În timpul acestui workshop au fost prezentate protocoalele CSETI utilizate în programul Inițiativei CE-5, care implică utilizarea luminilor de mare putere, a tonurilor CSETI, precum și a Gândurilor Coerente Succesive. Este semnificativ faptul că, la scurt timp *după* ce au fost redat tonurile CSETI (care au fost înregistrate direct de la un OZN), mai mulți dintre participanții la workshop au auzit, din partea camerei în care se aflau, aceleași tonuri, care veneau dintr-o sursă și o locație necunoscută. Aceste tonuri au fost auzite de cel puțin trei persoane, în timp ce casetofonul era oprit, iar în apropiere nu exista nicio sursă convențională care să poată reda acele sunete. Trebuie să menționăm faptul că astfel de fenomene au mai apărut și în alte zone înainte și după programul CSETI, precum și afară, în timpul desfășurării cercetărilor de teren, unde oamenii au auzit în mod clar acele sunete, dar sursa lor nu a putut fi localizată.

Workshop-ul s-a încheiat pe la orele 5:00 după-amiaza. După cină am plecat spre o locație care a fost pregătită dinainte pe insula Santa Rosa și am ajuns acolo pe la orele 7:30. Locul respectiv se află la intersecția dintre golful Breeze și Navaro Beach, de-a lungul unei fâșii de plajă încadrată de golful Mexic într-o parte și de Santa Rosa Sound în cealaltă. Locația pregătită pentru experimentul CE-5 era o zonă de parcare situată în afara

drumului principal.

Un al doilea grup de observatori a fost amplasat în South Shoreline Park, în golful Breeze. La locația primară din insula Santa Rosa era prezent dr. Greer împreună cu 39 de participanți, incluzând o mare parte dintre membrii echipei de cercetare de la golful Breeze. După o perioadă de transmitere a unor gânduri coerente succesive la fața locului, grupul a început să utilizeze tonurile CSETI și lumini de mare putere. Sentimentul de unitate, pace și emoție era foarte pregnant în interiorul grupului, iar atmosfera era plină de încredere în faptul că va avea loc un eveniment semnificativ. Noaptea era senină și răcoroasă, cu un vânt puternic suflând dinspre golf. Stelele și luna străluceau nestingherite pe cer. Din când în când, în parcare se oprea câte un motociclist pentru a vedea ce se petrecea acolo, după care își continua drumul. După transmiterea gândurilor succesive coerente, dr. Greer și alte câteva persoane prezente la fața locului au simțit clar prezența mai multor ființe extraterestre printre membrii grupului. Dr. Greer le-a spus celor câteva persoane de la fața locului că simte prezența a 4 sau 5 nave ET care se îndreaptă sau sunt deja în zona în care se afla grupul lor. Această impresie a fost confirmată și de alți membri ai grupului, care au avut și ei aceeași senzație clară. Este necesar, de asemenea, să menționăm faptul că mulți dintre participanții la acest experiment cu capacități de vedere la distanță (remote-viewing) au „văzut” că ocupanții acelor OZN-uri erau la fel de bine intenționați și de emoționați în legătură cu acest eveniment ca și noi, iar între cele 5 nave au simțit că exista o conexiune, având o structură centrală de comandă. Luminile erau folosite într-o manieră coerentă, formând un display care, văzut din aer, indica semne de activitate inteligentă la fața

locului. Formațiuni triunghiulare imense au fost „pictate” pe cer cu ajutorul luminilor, iar în acord cu tonurilor CSETI ne-au fost transmise semnale luminoase.

La 20-30 de minute după aceea, la orele 8:24, pe direcția V-NV, la 26° deasupra liniei orizontului a fost reperat un escadron format din 5 OZN-uri. (Inițial doar 4 dintre OZN-uri au fost văzute; mai apoi, însă, s-a confirmat reperarea și celui de-al cincilea OZN, care plutea sub linia orizontului și care a fost văzut din mai multe locații în zona golfului Breeze). După un scurt moment de emoție și agitație, grupul s-a focalizat, transmițând gânduri coerente, precum și semnale luminoase succesive. Inițial, când navele au apărut în raza noastră vizuală, erau învăluite într-un cerc de lumină alb-strălucitoare. Pe măsură ce s-au apropiat, lumina a devenit roșu-portocalie. Apariția a 5 nave ET simultan nu are precedent în istoria evenimentelor ET din golful Breeze, în trecut aparițiile fiind întotdeauna de maxim două nave simultan reperate de observatori. Cifrele preliminare au estimat inițial că OZN-ul se afla la o distanță mai mică de 1,5 km, iar după ce s-a apropiat de grup, a rămas la o distanță de 0,6-0,9 km.

După emoția inițială, când grupul a reușit să se focalizeze asupra cercetării propriu-zise, dr. Greer a început să trimită către OZN-uri semnale luminoase în secvențe coerente. Spre uimirea tuturor, atunci când noi am trimis trei semnale luminoase, nava conducătoare ne-a răspuns în mod identic (prin trei semnale luminoase succesive). Apoi, după ce am trimis două semnale luminoase, am primit tot două ca răspuns, după aceea cinci ș.a.m.d. Există o congruență clară și bine definită între semnalele inițiate de membrii echipei noastre și semnalele de răspuns ale navei ET – un fel de „dialog

între fotoni". După câteva minute de schimburi de semnale luminoase, OZN-ul și-a stins luminile, dar a rămas în zonă. La acel moment, dr. Greer a început să „deseneze” cu ajutorul reflectoarelor, pe cerul din direcția nord-vest, un triunghi echilateral de dimensiuni foarte mari. După aceasta, trei dintre OZN-uri s-au deplasat de la locurile în care erau, pentru a se dispune în formă de triunghi echilateral.

La acel moment, „conversația cu lumini” a continuat cu o serie de semnale, care au generat de fiecare dată un răspuns identic din partea navei conducătoare. În același timp, grupul a continuat transmisia de gânduri coerente succesive, rugându-i mental pe ocupanții OZN-urilor să se apropie și, în măsura posibilului, să aterizeze pe plaja din spatele nostru. În mod similar au fost transmise și informații cu privire la motivațiile și intențiile pașnice ale grupului de lucru.

Atunci, formațiunea de nave ET a început să se apropie de grup, îndreptându-se către plajă. Dr. Greer a semnalizat cu o rază de lumină intermitentă locul, indicând astfel navelor ET unde să aterizeze. În timp ce el făcea aceasta, nava conducătoare a răspuns imediat semnalului și a început să transmită semnale luminoase într-o manieră identică, deplasându-se exact în direcția grupului nostru, înspre zenit. Apoi a generat un inel de lumină alb-strălucitoare, după care toate navele și-au stins luminile. Echipa de cercetare a simțit că OZN-urile au rămas în zonă, cu luminile stinse, pentru o perioadă de timp, fără a mai transmite însă niciun semnal.

Cuvintele nu pot descrie emoția, bucuria și starea de unitate simțită de membrii grupului în timpul și după această întâlnire istorică cu OZN-urile. Câțiva oameni care văzuseră OZN-uri și cu alte ocazii au declarat că acesta a fost cel mai important eveniment din viața lor.

Toți cei prezenți au realizat că ei nu numai că au fost martori, dar au și participat în mod activ la un eveniment cu o mare semnificație – un punct de cotitură în relația noastră incipientă cu ființele ET. Echipa noastră a invitat acele ființe ET să interacționeze cu grupul nostru, iar ele au răspuns într-un mod clar și lipsit de echivoc. Am făcut astfel marele pas de la stadiul de observatori pasivi, la stadiul de participanți cooperanți activi, iar această tranziție a fost primită cu entuziasm de către ființele ET. Implicațiile acestui fapt sunt profunde și vaste și ele vor fi analizate mai târziu.

Documentație

CE-5 de gradul întâi a durat aproximativ 10-12 minute. Primele minute nu au fost filmate sau înregistrate deloc, deoarece „conectarea” efectivă a grupului de lucru cu navele ET a fost considerată o prioritate față de realizarea înregistrărilor electronice (s-a constatat, de altfel, că navele ET dispar adeseori atunci când sesizează la oameni intenția de a le filma). Avem în total cinci înregistrări video ale acestui eveniment, dintre care două sunt de foarte bună calitate și înfățișează cu claritate patru dintre cele cinci OZN-uri. Aceste înregistrări arată dispunerea navelor ET în formă de triunghi echilateral, precum și semnalizarea luminoasă de răspuns a navei conducătoare. Există, de asemenea, două înregistrări audio ale evenimentului și o fotografie cu trei dintre OZN-urile aflate în formație.

Au existat observatori în două locații diferite – insula Santa Rosa și South Shoreline Park, în golful Breeze. Locația principală a fost cea de pe insula Santa Rosa, unde 39 de persoane au fost martore la acest eveniment. În plus, cele 5 OZN-uri au fost observate din cel puțin 6 locații diferite situate în acea zonă; au fost primite, de

asemenea, rapoarte referitoare la acea apariție, de la numeroase persoane din partea locului. Evenimentul a fost prezentat și în *The Islander*, ziarul local din golful Breeze. Prezența a peste 50 de martori credibili, incluzând doi foști piloți ai Forțelor Aeriene, 5 înregistrări video, două înregistrări audio și o fotografie sunt dovezi clare și reale ale faptului că acest eveniment a reprezentat o Întâlnire de Gradul Cinci.

Reflecții ulterioare

După acest eveniment extraordinar, grupul de lucru - simțind că OZN-urile respective se aflau încă în zonă - a făcut planuri pentru o CE-5 de nivel înalt, care implica aterizarea navei ET și chiar urcarea la bordul acesteia. Deși locația nu era potrivită (drumul principal era destul de aproape), nu puteam totuși exclude o aterizare pe plajă, la o oră mai târzie, când traficul era mai redus. Trebuie să păstrăm în minte faptul că aceasta a fost întâlnirea inaugurală a grupului de lucru și mulți dintre cei prezenți nici măcar nu se cunoșteau, deoarece se întâlniseră pentru prima oară mai devreme, în aceeași zi. Persoanele prezente erau din Carolina de Nord, Texas, Alabama, Louisiana și Florida. Cu toate acestea, protocoalele CE-5 de nivel înalt fuseseră discutate și a fost ales și un grup de imbarcare, format din 4 persoane. Discutarea acestei faze a cercetării a cauzat teamă în rândul unora dintre cei prezenți. Mulți dintre participanți s-au simțit copleșiți la ideea aterizării navelor ET și au plecat. Aceasta subliniază faptul că pregătirea este esențială și că membrii grupului de lucru trebuie să-și evalueze cu onestitate gradul de deschidere interioară pentru a afla dacă sunt cu adevărat pregătiți să participe în cadrul unor astfel de cercetări. Trebuie să menționăm și faptul că neliniștea a crescut în rândul

unora dintre participanți atunci când OZN-urile s-au deplasat în direcția grupului nostru. Această creștere a stării de neliniște este posibil să fi cauzat finalizarea Întâlnirii de Gradul Cinci.

După această CE-5, în zonă au fost văzute mai multe elicoptere și avioane, dar nu știm cu certitudine dacă ele au fost trimise de către autorități pentru a cerceta zona ca urmare a apariției OZN-urilor. În plus, după evenimentul respectiv, în zonă au fost văzute și două vehicule care se deplasau când înainte, când înapoi, de la est la vest de locul în care noi ne aflam. Unul dintre acele vehicule, un camion de tractare condus de un bărbat, a rămas aproape de locul în care se afla grupul nostru, până în jurul orei 5:00 dimineața, când au plecat și ultimii membri ai echipei noastre. Noi credem că interacțiunile ulterioare cu OZN-urile respective nu au mai putut avea loc, datorită compromiterii locației.

Bizarerii după eveniment

Un cuplu căsătorit de cercetători în domeniul OZN, care a făcut parte din grupul de lucru prezent la locul evenimentului, binecunoscut pentru pragmatismul său, a avut o experiență extraordinară în timp ce se întorcea acasă în aceeași noapte. În timpul zilei premergătoare evenimentului, ei se jucaseră cu nepotul lor. Nepotul avea un OZN de jucărie cu baterii, care nu voia nicicum să pornească în ziua respectivă. După ce s-au întors acasă după evenimentul CE-5, au fost uluiți să găsească la intrarea în casă OZN-ul de jucărie luminând și rotindu-se pe raftul pe care îl lăsaseră. În mod surprinzător, butonul de pornire se afla în poziția „oprit”, dar cu toate acestea jucăria era fierbinte de cât funcționase la capacitate maximă. Cuplul a considerat aceasta ca fiind o mare bizarerie, menită parcă să le

transmită mesajul că erau pe calea cea bună.

Un alt participant la evenimentul din seara de 14 martie se afla acasă în dimineața următoare când, dintr-o dată, ferestrele din sufragerie au început să vibreze și s-a auzit un fel de tunet. Telecomanda televizorului a început să vibreze și ea, devenind fierbinte. În mod uluitor, o cutie muzicală aflată pe unul dintre rafturi, care nu mai fusese atinsă de luni de zile, a început să scoată niște sunete repetitive, asemănătoare tonurilor CSETI folosite în cadrul experimentului din seara precedentă.

În plus, alți membri ai grupului de lucru au auzit tonurile CSETI la diferite momente, în timpul săptămânii care a urmat. Acestea proveneau de la o sursă neidentificată, dar au fost auzite în mod clar de cel puțin trei oameni.

Am simțit cu toții că aceste evenimente care s-au petrecut după CE-5 au fost generate de ființele ET pentru a servi drept confirmare și încurajare a Inițiativei CE-5.

Implicații și reflecții

Întâlnirea de Gradul Cinci din data de 14 martie din golful Breeze, are implicații profunde asupra cercetării OZN viitoare și asupra relației dintre oameni și ființele ET. Acest eveniment certifică eficacitatea protocoalelor Inițiativei CE-5 și faptul că oamenii pot interacționa în grup cu civilizațiile ET. OZN-urile din golful Breeze se află cu siguranță sub control inteligent și ele vor interacționa, dacă sunt „chemate”, cu grupuri unificate, pașnice și bine intenționate. Științele transluminale care implică interfața minte-conștiință sunt eficace și au aplicații vaste în cadrul acestei inițiative, care are o natură și științifică, dar și diplomatică. Suntem siguri că, dacă vor fi îndeplinite condițiile necesare (pregătirea

adecvată a membrilor Grupului de Lucru și locația potrivită pentru o CE-5), aterizarea OZN-urilor și întâlnirea efectivă cu ființele ET este iminentă. În numai câteva minute ar fi putut avea loc o aterizare la golful Breeze, dacă locul ar fi fost potrivit pentru aceasta și dacă grupul ar fi fost pregătit pentru un asemenea eveniment.

Am pornit pe o cale ce va culmina cu o întâlnire efectivă și îmbarcarea la bordul unei nave ET a echipei noastre. Suntem deja angrenați în fazele preliminare ale unei relații continue, deschise, care are implicații extraordinare pentru planeta noastră și pentru întreaga omenire.

CSETI pregătește acum protocoale mai avansate care să fie activate în cazul unei CE-5 la nivel înalt, ce implică posibilitatea aterizării unei nave ET și îmbarcarea unui grup de oameni (aleși din rândurile membrilor CSETI) la bordul acesteia. Ca proiect diplomatic, suntem conștienți de faptul că acțiunile respective sunt realizate în numele omenirii ca întreg și că tot ceea ce facem acum are implicații profunde pentru relațiile viitoare dintre oameni și civilizațiile ET. Succesul viitor al Inițiativelor CE-5 depinde de altruismul, unitatea și intențiile pașnice ale membrilor grupului de lucru. Metodele și intențiile noastre trebuie să fie impecabile, deoarece șansa de succes este mare, iar responsabilitatea uriașă. Prin începerea acestui program diplomatic inițiat de oameni, noi am deschis un nou și important capitol în istoria umanității. Am realizat trecerea critică de la observatori pasivi la participanți activi, transmițând astfel un semnal că suntem pregătiți pentru o relație interplanetară deschisă și reciproc benefică. Este clar acum faptul că, în condiții adecvate, îi putem invita pe acești vizitatori ET să comunice în mod deschis cu noi – și ei chiar vor face aceasta.

Pe măsură ce omenirea face tranziția către o adevărată civilizație mondială pașnică, posibilitatea inițierii și realizării Întâlnirilor de Gradul Cinci va crește exponențial. Nu există niciun dubiu că în curând întreaga planetă va trece prin transformări majore, ajungând în final la o stare de reală unitate. Putem fi siguri că în viitorul apropiat vom fi chemați să stabilim o relație pașnică cu civilizațiile de pe alte planete, iar faptul că ne aflăm acum în primele faze ale acestei tranziții trebuie să ne dea speranță, nu disperare, căci ceea ce este semnificativ e faptul că am intrat deja în această mare trecere. Dacă vom rămâne pe această cale, vom progresa rapid în direcția împlinirii și manifestării întregului nostru potențial ca ființe complete și perfecte.

Odată ce vom progresa în eforturile noastre, trebuie să avem grijă să menținem totodată principiile universale ale unității, diplomației și păcii, care să fie lipsite de frica și prejudecățile specifice vremurilor în care trăim. O minte deschisă, altruismul și interesul benefic din partea oamenilor, pacea, cooperarea și beneficiul reciproc trebuie să rămână întotdeauna fundamentul eforturilor noastre în direcția evoluției omenirii. Trebuie să ne amintim mereu și să transmitem aceasta și oaspeților noștri, căci oamenii de pe planeta noastră sunt diferiți din multe puncte de vedere, însă la nivelul conștiinței, al minții universale, există o singură națiune ce populează acest univers și noi, cu toții împreună, suntem acea națiune.

Anexa I

Martorii prezenți la locația primei Întâlniri de Gradul Cinci din data de 12 martie 1992, care a avut loc în insula Santa Rosa:

1. Shirley Adam

Florida

2. Andy Ambercrombie	Texas
3. Kim Amberg	Florida
4. Marsha Athey	Florida
5. Tom Boyle	Florida
6. Brian Boldman	Carolina de Nord
7. Glenn Bradley	Florida
8. Carol Calin	Florida
9. Pat Crumbley	Louisiana
10. George Crumbley	Louisiana
11. Tracie Crumbley	Louisiana
12. Dirk Dupuy	Florida
13. Boots Eckert	Florida
14. Steven Greer	Carolina de Nord
15. Monica Hubbard	Florida
16. Mary Hufford	Florida
17. Art Hufford	Florida
18. Sue Jones	Alabama
19. Clepton Jones	Alabama
20. Marianne Jones	Alabama
21. Topper Jones	Alabama
22. Vicki Lyons	Florida
23. Kelly Martin	Florida
24. Carol Meyer	Florida
25. Anne Morrison	Florida
26. Bruce Morrison	Florida
27. Bland Pugh	Florida
28. Gayle Radcliff	Florida
29. Laura Reutter	Carolina de Nord
30. Walter Rule	Carolina de Nord
31. Becky Smith	Florida
32. Donald Ware	Florida
33. Candy Waters	Florida
34. Jeremy Waters	Florida
35. Keith Waters	Florida

36. Jane Waters	Florida
37. Patti Weatherford	Florida
38. Michael Wetzel	Florida
39. Jane Doe (a solicitat anonimatul)	

Anexa II

Lista parțială a martorilor prezenți în South Shoreline Park:

1. Wayne Peterson	Louisiana
2. Betty Peterson	Louisiana

Și alte zece persoane – al căror nume nu a fost menționat.

CE-5 ÎN SUDUL ANGLIEI - IULIE 1992

Timp de mai mulți ani am primit numeroase rapoarte despre apariția formațiunilor circulare din lanurile de cereale din sudul Angliei. În ultimul deceniu acestea au evoluat de la cercuri simple și figuri circulare, la pictograme complexe, deseori măsurând sute de metri în lungime. În discuția pe care am avut-o cu Colin Andrews, cercetătorul șef al cercurilor apărute în lanurile din Anglia, am ajuns la concluzia că aceste forme au un design inteligent și nu sunt de origine umană. Analiza cercurilor din lanuri nu constituie subiectul acestei cărți, deci nu vom intra în detalii aici, dar este suficient să menționăm faptul că ele nu sunt de origine terestră. Studiind în detaliu aceste cercuri extraordinare apărute în lanurile de cereale, am descoperit faptul că membranele celulelor care alcătuiesc tulpinile au suferit anumite modificări. În plus, s-au găsit nucleotide iradiate în solul din interiorul cercurilor, precum și dovezi ale unui proces tehnologic ce are ca rezultat aceste formațiuni extraordinare, deosebit de frumoase.

Marea întrebare a fost întotdeauna: de unde provin aceste cercuri din lanuri, cine le realizează și care este semnificația lor? Atât în Anglia, cât și în alte părți, au apărut nenumărate teorii care explică aceste formațiuni

circulare, de la conștiința Pământului care avertizează prin aceste semne viitoarele transformări la nivelul planetei, până la energii inteligente precum îngerii sau zânele, care creează formele respective prin interacțiunea lor cu mediul nostru. Totuși, în decursul timpului au fost observate apariții credibile și semnificative de OZN-uri în zonele în care au apărut aceste cercuri. Una dintre ipotezele care a rezistat de-a lungul timpului în ceea ce privește formarea cercurilor din lanurile de cereale este aceea că ele sunt realizate de anumite civilizații ET într-un scop care nu a fost încă elucidat pe deplin.

Concluzia noastră la CSETI a fost aceea că formațiunile respective sunt cel mai probabil de origine ET și că, luând în considerare rapoartele lui Colin Andrews și ale altora, există posibilitatea unui aspect interactiv în ceea ce privește acest fenomen.

Unii dintre cercetătorii cercurilor din lanuri, printre care și Colin Andrews, mi-au relatat anumite episoade în care au existat interacțiuni clare între oameni și cei care realizau acele cercuri. Având această informație, conducerea CSETI a hotărât că ar merita să demareze un proiect în care o echipă de investigatori ai CSETI să se deplaseze în sudul Angliei pentru a cerceta aceste formațiuni circulare și pentru a verifica dacă cercurile respective se datorau sau nu unei interacțiuni cu scop precis a ființelor ET cu planeta noastră. Este important să menționăm faptul că în cadrul acestui fenomen din lanurile de cereale avem dovezi extraordinare despre ceva care este în mod clar non-uman, dar care se află totuși sub control inteligent, în lanurile din sudul Angliei și, din ce în ce mai des, și în alte țări din lume. Am tras concluzia că, dacă acel ceva se află sub controlul inteligent al unor civilizații ET, atunci este evident că

reprezentanții acelor civilizații urmăresc să ne atragă atenția și să ne implice în ceea ce ei, probabil, știu că va urma. Din această cauză am considerat potrivit să dezvoltăm niște mijloace adecvate de a „chema” aceste ființe ET și de a interacționa cu ele în măsura posibilului.

La CSETI am stabilit faptul că cel mai important aspect al unei astfel de inițiative îl constituie motivațiile umane. Este esențial ca scopul proiectului în sine, precum și al membrilor săi, să fie interesul sincer în stabilirea unei relații pașnice cu civilizațiile ET, fără a avea niciun obiectiv egoist. Acesta este un proiect care include nu numai procese științifice, ci și o inițiativă diplomatică și, dincolo de acestea, o călătorie spirituală în zona necunoscută a comunicațiilor între specii.

Este important de menționat faptul că raportul următor este unul interpretativ. Scopul lui este acela de a înregistra atât evenimentele semnificative care apar, precum și interpretarea pe care le-o dăm noi, evaluarea noastră asupra situației și elaborarea unor concluzii pe care noi le considerăm viabile. În orice domeniu este importantă evaluarea și elaborarea concluziilor, dacă acest lucru este posibil, precum și interpretarea cât mai amplă a evenimentelor care au fost văzute și experimentate. Tocmai de aceea, relatarea ce urmează nu este numai o prezentare a evenimentelor care au avut loc atunci, ci și o interpretare a acelor evenimente în scopul formulării unei înțelegeri corecte a acestui fenomen.

Înainte de prezentarea acestui raport, doresc să-i mulțumesc lui Colin Andrews, șeful grupului de Cercetare a Fenomenelor Cercurilor (*Circle Phenomenon Research*), pentru ajutorul pe care ni l-a oferit în organizarea eforturilor noastre, pentru sprijinul pe care ni l-a acordat și pentru că ne-a împărtășit punctul lui de

vedere. Fără ajutorul și experiența sa în domeniu, acest proiect nu ar fi putut fi realizat. Aș vrea, de asemenea, să le mulțumesc și lui Polly și Tim Carson, care ne-au permis cu generozitate să folosim ferma de la Alton Barnes pentru această importantă inițiativă de cercetare. Ei au fost foarte generoși și iubitori. Sunt niște oameni foarte speciali, care s-au aflat la locul potrivit și la momentul potrivit.

În plus, aș vrea să le mulțumesc și celorlalți membri ai echipei de cercetare: Shari Adamiak, Ron Russell, Maria Ward, Peter Russell din Londra și celorlalți care au rezistat cu stoicism la rigorile acestui proiect de cercetare care, după cum veți vedea, a presupus așteptarea în aer liber până la orele 3:00-4:00 dimineața, noapte de noapte, timp de 10 zile. Aș dori să scot în evidență aici implicarea și sinceritatea tuturor aceluia care au luat parte la acest proiect, care a necesitat eforturi foarte mari. Să nu uităm că toți participanții la acest proiect au serviciu, familii și alte obligații și că și-au plătit singuri cheltuielile de călătorie. Este impresionant gradul de dăruire de care acești oameni au dat dovadă în realizarea acestui proiect.

Introducere

După câteva discuții, am hotărât ca perioada de desfășurare a proiectului din sudul Angliei să fie între 20 și 30 iulie. O echipă a CSETI formată din membrii grupului de lucru, din care am făcut parte eu, Shari Adamiak, Ron Russell și doctorul în psihologie din Cincinnati, care dorește să rămână anonim, precum și alții, am ajuns la locul de cercetare între 21 și 23 iulie. Cu excepția unei singure nopți (cea din 26 iulie), am avut vreme senină pe tot parcursul cercetării. Am aflat că acesta era un lucru rar prin partea locului, unde de obicei

ploua săptămâni în șir, făcând imposibilă cercetarea cercurilor din lanurile de cereale. Ne-am simțit norocoși că am fost binecuvântați cu o vreme atât de frumoasă pentru o perioadă atât de lungă de timp, mai ales că cercetarea noastră implica prezența pe câmp de la apus până la primele ore ale dimineții.

Nu cred că vreunul dintre noi ar fi putut prevedea magnitudinea evenimentelor care au urmat. În următoarele nouă zile am fost martori la evenimente care, fără niciun dubiu, constituie unele dintre cele mai extraordinare întâlniri cu OZN-uri care au avut loc în prezența mai multor martori, din istoria acestui fenomen. În acea perioadă de câteva zile, echipa noastră a luat legătura cu succes cu ființele ET în trei ocazii majore și, după cum se va vedea, și în altele. Consider că putem spune, fără a exagera deloc, că viața fiecărei persoane implicate în acele evenimente a fost pentru totdeauna transformată de ceea ce am văzut, simțit și experimentat împreună.

Locația noastră de cercetare a fost ferma lui Polly și Tim Carson, aflată pe Woodborough Hill, în districtul Wiltshire din sudul Angliei. Trebuie să menționez faptul că în afară de mine și de Colin Andrews, nimeni nu cunoștea locația exactă la care urma să ne desfășurăm cercetările. Cu toate acestea, în prima noapte a sosirii noastre erau prezenți acolo cel puțin 30 de oameni, care nu făceau parte din echipa de cercetare. Acest fapt ne-a creat ceva probleme de logistică, dar care, cu puțină creativitate, au fost rezolvate. Pentru a folosi o expresie ce îi place doctorului J. Allen Hynek, nu a trecut mult până când „o mare ciudățenie” ne-a întâmpinat în sudul Angliei. În prima noapte când am ajuns la Woodborough Hill, am văzut oameni venind din toate direcțiile, dinspre câmp, dinspre pădure, de peste tot. Se

îndreptau spre acel loc, ca și cum s-ar fi așteptat ca ceva să se petreacă acolo. De aceea, în noaptea de 21 iulie au existat câteva persoane care nu au apucat să fie puse în temă în legătură cu întregul proiect de cercetare. Din acest motiv, am urmărit să facem o scurtă prezentare cu scopul de a descrie proiectul și procedeele care urmau să fie folosite. Unul dintre evenimentele inițiale foarte ciudate a avut loc chiar în timpul acelei prezentări. Pe măsură ce discutam despre protocoalele CSETI și despre scopul proiectului de cercetare, au început să se manifeste mai multe fenomene neobișnuite. Adusesem la fața locului un detector radar (acela care este utilizat pentru detectarea automobilelor în SUA), care avea atașată o baterie portabilă. Aveam în mână acest detector radar și discutam despre echipamentul pe care urma să-l folosim în cadrul acestui proiect. De fiecare dată când ajungeam la un punct cheie în timpul prezentării – atunci când evidențiam un aspect semnificativ al proiectului – detectorul radar se închidea singur. Mai mult de 40 dintre persoanele care au participat la acea prezentare au văzut acest lucru petrecându-se de cel puțin trei ori. Unii au presupus că exista o activitate de monitorizare care era pusă în evidență de fiecare dată când se oprea radarul. Nici până acum nu am putut explica de ce și cum anume era activat detectorul. Și de ce acest lucru s-a petrecut numai în timpul prezentării și în niciun alt moment anterior sau ulterior acestuia.

Merită, de asemenea, să menționăm și faptul că, tot în prima seară (21 iulie), am realizat o scurtă transmisie de gânduri coerente succesive, ca un fel de proiect de orientare. În acest timp, am vizualizat cristalul cu două capete pe care ni l-au trimis Dorothy și Burl Ives. Aceasta a fost prima formă pe care am proiectat-o în acea seară. Este interesant de amintit faptul că în ziua următoare am

aflat că cel mai complex cerc din lanuri, din acel an, a apărut la East Moen și el semăna în multe privințe cu cristalul pe care îl vizualizasem noi. Desigur, nu putem dovedi că există vreo legătură între aceste două aspecte, dar în mintea multora dintre noi a fost un lucru foarte sugestiv pentru evenimentele care au urmat.

Progresul contactului

În data de 22 iulie 1992, echipa de cercetare s-a reunit în jurul orei 9:00 seara. În timpul procesului de transmisie a gândurilor coerente succesive, câteva persoane dintre cele prezente au auzit un sunet metalic în partea de vest a Woodborough Hill, ce părea să vină de undeva din spatele grupului. Investigațiile ulterioare au arătat că nicio persoană din grup nu a văzut nimic ce ar fi putut fi asociat cu acest sunet. Este interesant faptul că în acea noapte am încercat să ajungem la un consens în ceea ce privea forma pe care să o proiectăm celor care realizaseră cercurile din lanuri. Intenția noastră era să realizăm o formă care să fie susținută de grup și apoi proiectată pe cer cu o lumină foarte puternică, ce ar fi putut fi receptată de realizatorii cercurilor din lanurile de cereale și care să aibă drept răspuns din partea lor o formațiune autentică, de formă identică. Aceasta ar fi fost, bineînțeles, o formațiune circulară CE-5. Grupul a luat în discuție mai multe forme diferite. În final ne-am decis să utilizăm o structură de formă triunghiulară. Am hotărât să proiectăm un triunghi format din trei cercuri unite între ele cu trei linii, formând astfel un triunghi echilateral:

Este interesant de amintit faptul că un număr mare de oameni care se aflau în vârful dealului Woodborough Hill au văzut o minge scânteietoare de lumină pe câmpul ce se afla la poalele dealului, în dreptul locației noastre, în direcția Milk Hill. Era destul de vagă, iar pe măsură ce întunericul se îndesea, devenea din ce în ce mai dificil să localizăm exact mingea de lumină. Modul în care acest obiect strălucea și se mișca era similar obiectului în formă de disc care fusese filmat în plină zi în 1990 și 1991, în zona cercurilor din lanurile de cereale. Ca eveniment minor, este interesant de menționat și faptul că la ora 1:45, în dimineața zilei de 23 iulie 1992, pe cer, în partea de sud-est, a apărut o minge strălucitoare de culoare portocalie. Lumina s-a deplasat în sus, deasupra liniei orizontului, după care a rămas în același loc timp de 3-4 minute. Nu s-a auzit niciun sunet, nu s-a observat nici urmă de fum sau vreun alt semn al unei activități convenționale. Pe măsură ce lumina a început să dispară, am observat un obiect în formă de săgeată care s-a deplasat rapid de-a lungul marginii unui nor. Nu am găsit nicio explicație pentru aceste fenomene.

În data de 23 iulie 1992, au avut loc mai multe evenimente extraordinare, care merită să fie menționate. Înainte de începerea activității noastre de noapte, Maria

Ward și Edward Sherwood s-au aflat în timpul zilei în apropiere de Towsmead Copse, care se află exact la poalele dealului Woodborough Hill, la Alton Barnes. Acolo ei au auzit un sunet vibrant, foarte asemănător cu sunetele care au fost auzite în zona cercurilor din lanuri în ultimii ani. Echipa de cercetare s-a adunat mai târziu, în jurul orei 9:15 seara, pe dealul Woodborough Hill. Am observat că Maria și Edward au venit mai târziu și nu s-au alăturat grupului nostru imediat, ci s-au deplasat într-o zonă din vârful dealului, rămânând acolo o vreme. În următoarele câteva minute a avut loc un eveniment extraordinar care, deși nu are o explicație obiectivă, poate fi foarte semnificativ. Atât Maria Ward, cât și Steven Greer au experimentat o „suprapunere mentală” ce a fost transmisă ca o formă specifică deasupra sudului Angliei. (Suprapunerea, care are loc în timpul transmisiei de gânduri coerente succesive, este atunci când o imagine ce nu este auto-generată, persistă în minte și apare ca având o realitate obiectivă). Maria Ward se afla la o anumită distanță de grupul principal, însă amândoi am experimentat în mod independent această „suprapunere”. Ea a implicat imaginea unei cupole în formă de ciupercă, de culoarea laptelui, care se afla deasupra unei părți a Angliei de Sud, semănând cu un câmp de energie și având cumva legătură cu formarea cercurilor din lanuri. În mod semnificativ, am descris grupului imaginea pe care am văzut-o, fără ca Maria Ward să fie de față. Apoi, câteva minute mai târziu, ea a venit la grupul nostru și ne-a spus că avusese o „suprapunere mentală” extraordinară, descriind exact același lucru ca și mine. Semnificația exactă a acestei imagini primite în mod sincron nu a fost încă determinată, dar ea merită cu siguranță să fie menționată.

Un alt eveniment semnificativ a avut loc la ora 00:45, când în partea de nord-vest a apărut la orizont o minge de lumină portocalie de dimensiuni mari, care se deplasa prin rotire. Era cu mult mai mare decât oricare dintre obiectele pe care le văzusem până atunci. Nava în formă de sferă a rămas pe cer timp de aproximativ 5 minute. Greg Pressley, unul dintre colegii lui Colin Andrews, a putut realiza o filmare video a acelui obiect. Unele dintre persoanele din apropiere, care aveau binoclu cu lentile pentru vedere pe timp de noapte, au văzut un elicopter militar apropiindu-se de acel obiect, moment în care obiectul s-a îndepărtat rapid către nord, iar apoi a dispărut.

Aproape în același timp, în partea de nord a dealului Woodborough Hill a apărut un obiect de culoare roșie, care, înainte să dispară, s-a divizat în două. Acest obiect nu avea mai multe lumini, ca celelalte nave, și nu scotea niciun sunet. Persoanele aflate în vârful dealului Woodborough Hill au observat un obiect de culoare alb-argintie care se deplasa cu viteză mare dinspre nord-vest spre zenit. L-am văzut și eu în timp ce se apropia de Woodborough Hill. Acest obiect a fost și el observat imediat după ce obiectul mare de culoare portocalie a dispărut la orizont. Toate obiectele care au fost observate în acea noapte cu siguranță că nu erau nici nave, și nici fenomene naturale, precum un fulger sau un meteorit. Aproximativ pe la orele 3:00 noaptea am hotărât să încheiem sesiunea de cercetare.

În timpul zilei, echipa de cercetare a investigat rapoartele ce anunțau apariția unor noi cercuri în lanurile de cereale și a stabilit planul pentru următoarea noapte de cercetare. Vineri, 24 iulie, ne-am hotărât să realizăm o expediție în câmpurile ce înconjurau Milk Hill și Alton Barnes, pentru a cerceta personal toate

formațiunile circulare din lanurile de cereale cunoscute până în acel moment. Existau mai multe cercuri foarte frumoase în lanurile de lângă Milk Hill, pe care le-am investigat personal. Am fost uluiți de frumusețea, simetria și de energia specifică pe care o resimțeam la fiecare astfel de formațiune în parte în mod diferit. Formațiunile circulare au un design extraordinar, iar în apropierea și în interiorul lor se poate simți o stare de pace și de bunăvoință care nu poate fi măsurată în mod obiectiv. Spicele de grâu nu sunt rupte, ci sunt curbate într-un fel special, care nu poate fi realizat prin forță mecanică.

Am luat un pai de grâu pentru a-l duce în America la laboratorul de cercetare. Acesta era perfect curbat, fără să aibă nicio ruptură. Cu toate acestea, forța care a acționat asupra lui prin simpla ținere în mână, până la lanul următor, l-a făcut să se rupă în trei locuri, cu toate că am fost foarte atent să-i protejez tulpina. Acesta a fost un eveniment pe care personal l-am considerat semnificativ, deoarece el a indicat faptul că firele de grâu erau foarte fragile și se rupeau ușor dacă erau supuse unor forțe mecanice, dar, cu toate acestea, imensele formațiuni circulare din lanurile de cereale au putut fi formate prin curbarea acestor spice, fără ca ele să sufere nicio ruptură. Pentru mine, aceasta este una dintre cele mai semnificative descoperiri, care indică în mod clar faptul că cercurile autentice din lanurile de cereale nu sunt de origine terestră și nu au fost formate prin exercitarea unor forțe mecanice.

În centrul unora dintre acele formațiuni circulare am realizat transmisii de gânduri coerente succesive, precum și tehnica de vedere la distanță (remote-viewing). Atât Shari Adamiak, cât și eu, am simțit fiecare individual că mecanismul de acțiune în formarea acelor

cercuri nu era unul mecanic. Am simțit că era vorba despre o amplificare de scurtă durată a câmpului gravitațional în zona de apariție a formațiunilor circulare și despre o interacțiune dintre spectrul electromagnetic și câmpul gravitațional, ce avea ca rezultat formarea acestor cercuri minunate. Este doar o teorie, dar ea concordă cu mare parte din dovezile pe care le avem în această direcție și, în plus, a fost confirmată de două persoane care au realizat, individual, vederea la distanță în timp ce se aflau în interiorul unei astfel de formațiuni. Există desigur semne de încălzire rapidă și de energie electromagnetică ce au afectat celulele tulpinilor. În plus, știm că există modificări radioactive ale nucleotidelor în zona cercurilor, care însă nu sunt prezente în solul din afara lor. Prin urmare, este mai mult ca sigur vorba despre o energie electromagnetică aplicată un timp scurt, care – conform informațiilor pe care le avem despre sistemele de propulsie ale OZN-urilor în legătură cu câmpul gravitațional – are ca rezultat genul de mecanism pe care noi l-am vizualizat acolo. Fiind în interiorul acelor cercuri, se poate simți că nu o forță mecanică a culcat la pământ spicele de grâu, ci un câmp de energie care a transformat însăși natura spicelor.

Înainte de noaptea de vineri, 24 iulie 1992, ne-am hotărât că era timpul să ne mutăm de pe dealul Woodborough Hill în câmpul care se afla imediat la poalele acestuia, unde deja existau două formațiuni circulare semnificative. Una dintre acestea era un „inel” de dimensiuni foarte mari, iar celălalt un cerc foarte mare. Aceste formațiuni se aflau foarte aproape una de cealaltă, fiind separate de numai câțiva yarzi. Merită să menționăm aici faptul că în echipa de cercetare existau mai mulți „intruși” care nu aveau nicio pregătire și nu fusese planificat să facă parte din echipă. În mod

evident, acest lucru a subminat coeziunea grupului, precum și desfășurarea eficientă a activității de cercetare. De asemenea, în zonă se răspândise vestea că ne aflam acolo și au existat numeroase persoane care au vrut să intre pe domeniul fermei lui Polly și Tim Carson, pentru a se infiltra în echipa de cercetare. În mai multe ocazii a fost nevoie să postăm oameni pentru a asigura protecția; într-una din seri a fost nevoie să chemăm poliția pentru a-i îndepărta pe intrușii care se apropiaseră foarte mult de locul nostru de cercetare. În plus, veniseră și nelipsiții reporteri și alții care, cu toate că nu înțelegeau misiunea pe care noi ne-o asumasem, doreau să facă parte din echipă. Mai mult decât atât, datorită luminilor de mare putere pe care le foloseam, câteva persoane din zonă au hotărât să se infiltreze cumva în echipa de cercetare. Din aceste motive ne-am decis să ne mutăm la poalele dealului Woodborough Hill, într-o locație mai ferită. Au existat totuși câțiva observatori care au rămas pe vârful dealului.

După ce ne-am adunat în interiorul cercurilor din lanuri, majoritatea dintre noi a observat mai multe lumini stroboscopice de culoare albă și galbenă strălucitoare, venind din diferite direcții, în jurul locației în care ne aflam. Aceste lumini semănau cu blitzul unui aparat de fotografiat. Pe la ora 10:25 seara, ne uitam pe cer, spre sud-est, când am observat o navă care se deplasa prin rotire. Nava, care era în mod evident o formă structurată, se rotea continuu, având lumini de culoare verde-albăstrui, roșu și alb, ce se învârteau de jur împrejur. Acest obiect a traversat, printr-o mișcare de deplasare rotativă în sens invers acelor de ceas, un arc de 20-30 de grade pe cer în 10-15 secunde.

Aceasta nu era o lumină îndepărtată pe cer, ci o navă materială, cu lumini care se distingeau clar. La acel

moment am fost convinși că reperasem o navă care nu era de origine terestră. Cred că este aceeași navă care ne-a vizitat mai târziu, în noaptea de 26 iulie și în dimineața zilei de 27 iulie. Trebuie să subliniez faptul că nava se vedea foarte clar, neexistând nimic care să obstrucționeze observarea ei. Luminile care se vedeau puteau fi cu ușurință reflexiile metalice ale navei. Aceasta se deplasa foarte rapid de-a lungul zenitului, cu o viteză mult mai mare decât a oricărei nave pământești cunoscute. În timpul deplasării, obiectul era complet silențios. Trebuie să mai menționez un fapt interesant: în timp ce s-a aflat în interiorul cercului din lanul de grâu, aparatul de fotografiat al lui Ron Russell nu a funcționat. Fiecare dintre cei prezenți a observat acest lucru nu numai la unul, ci la ambele aparate de fotografiat ale sale, deși acestea au funcționat fără probleme în ziua următoare.

Apoi, pe la 00:05, în noaptea de 24 spre 25 iulie, întregul grup a observat trei sfere de lumină zburând deasupra crângului Towsmead Copse. Acestea se deplasau rapid și aveau o culoare portocaliu-maronie. Cei care se aflau în interiorul formațiunii circulare din lanul de grâu nu au auzit însă niciun sunet. Totuși, Edward Sherwood, care se aflase în zonă câteva minute mai devreme, a auzit un sunet metalic în timp ce se apropia de marginea crângului, fără să observe însă luminile neobișnuite. El a mai declarat că în următoarele 24 de ore a avut o iritație destul de puternică la ochiul drept, care s-a înroșit și s-a inflammat, pleoapa umflându-se foarte tare. Nu am reușit să determinăm încă ce fel de lumini fuseseră acelea și ce anume a generat acel sunet metalic. Niciunul dintre instrumentele noastre de măsură nu a înregistrat vreo energie specifică.

Acele evenimente au fost precedate în jurul orei

11:20 seara de apariția unui obiect de culoarea ambrei, care se rotea, emițând o culoare roșu-albăstrui. Înainte de apariția acestuia pe cer au devenit vizibile câteva lumini care străluceau într-o succesiune rapidă, având luminozitatea apropiată de cea a unei stele sau a unei planete. La 11:25 a apărut un OZN care a fost vizibil timp de 5 minute. În vârf avea un fel de stroboscop și în mod sigur nu părea a fi un avion, privit prin binoclu. Nu se auzea niciun sunet dinspre obiect. Imediat ce grupul a spus: „Să-i transmitem semnale luminoase!”, s-a iluminat în întregime și a început să emită o lumină mult mai puternică, de culoarea ambrei și de culoare aurie, cu stroboscopul strălucind în continuare deasupra. Nu s-a auzit nici de data aceasta vreun sunet din direcția sa. Mai apoi, obiectul s-a deplasat, formând un arc deasupra locului în care eram, după care s-a îndreptat către sud.

În timpul serii am avut șansa să vedem patru OZN-uri, care se îndreptau în aceeași direcție, părând însă că vin din patru direcții diferite. Unul zbura dinspre zenit, unul dinspre vest, unul dinspre nord și unul dinspre nord-est, toate îndreptându-se spre sud-est.

Apoi, în dimineața zilei de 25 sau 26 iulie, un fermier a descoperit pe câmpul său, aflat în apropiere de Devizes, o formațiune circulară de o foarte mare importanță. Am aflat despre existența ei abia în dimineața zilei de 27 iulie. Ralph Neyes, un cercetător renumit în domeniul cercurilor din lanurile de cereale, a declarat că acestea au fost realizate în noaptea de 23, 24 sau 25 iulie. L-am întrebat pe Ralph cum arăta această nouă formațiune și el mi-a înmănat un desen pe care-l realizase la fața locului și pe care-l păstra în caietul său special ce conținea schițele tuturor cercurilor descoperite în lanurile de cereale până acum. Am fost uluit, atât eu, cât și toți ceilalți care se aflau împreună cu mine în acel

moment. Desenul reprezenta exact imaginea pe care noi o vizualizassem și o transmisesem către cei care realizau faimoasele formațiuni circulare din lanurile de cereale. Este imposibil de descris în cuvinte emoția pe care am simțit-o cu toții în acel moment. Apăruse, fără niciun dubiu, o formațiune circulară (declarată autentică de către echipa Argost, care o cercetase), ce corespundea exact cu forma pe care noi o proiectasem cu lumini de mare putere și prin intermediul transmisiei de gânduri coerente succesive. Nicio persoană din afara grupului nostru de cercetare nu știa despre forma pe care noi o proiectasem, prin urmare posibilitatea ca aceasta să fi fost doar o farsă era nulă. Nu era posibil nici ca aceasta să fie doar o coincidență, deși scepticii vor considera întotdeauna aceasta ca fiind o posibilitate. Opinia noastră este că era o formațiune specifică, formată prin colaborarea dintre echipa de cercetare a CSETI și „realizatorii” formațiunilor circulare neobișnuite din lanurile de cereale. Această formațiune nu avea doar trei cercuri plasate într-un triunghi, ci triunghiul era echilateral, iar cercurile erau conectate între ele exact așa cum le vizualizassem noi. În plus, forma apăruse în apropierea locului în care se afla echipa noastră de cercetare.

În dimineața zilei de 27 iulie, Shari Adamiak și cu mine, precum și alții am urcat la Oliver's Castle pentru a privi de sus câmpul de la poalele acestuia. Spre uimirea noastră, în câmpul respectiv exista această minunată formațiune circulară. Nu este o exagerare să spunem că ea arăta ca și cum ar fi fost „decupată” din mințile noastre și plasată pe câmp. Semnificația acestui fapt este extrem de importantă. Un grup de ființe umane, care și-au propus să contacteze inteligențele ce realizează cercurile din lanurile de cereale, a fost capabil

să proiecteze o formă specifică necunoscută anterior, iar la numai câțiva kilometri depărtare de locul experimentului respectiv a apărut exact acea formațiune circulară, ceea ce indică faptul că am atins o etapă semnificativă în ceea ce privește contactul cu aceste civilizații. Ne punem întrebarea ce s-ar fi putut realiza prin eforturile concertate ale unor echipe de cercetare formate din oameni cu motivații benefice și „realizatorii” cercurilor din lanurile de cereale.

Noi considerăm că acest experiment CE-5 cu cercurile din lanuri indică faptul că:

1. cercurile din lanuri sunt realizate de către ființe inteligente de pe alte planete.

2. aceste ființe extraterestre pot fi „angrenate” într-un schimb interactiv de către un grup de ființe umane. Dacă acest gen de dialog poate avea loc, ce altă formă de comunicare este oare posibilă? Ce ne arată acest lucru despre disponibilitatea ființelor care realizează cercurile, despre comunicarea și despre cooperarea lor cu oamenii? Sunt doar câteva întrebări care au apărut în urma acestui eveniment extraordinar.

Dacă încă mai exista vreo îndoială că acele formațiuni circulare din lanuri sunt rezultatul interacțiunilor ființelor ET cu planeta noastră, ele au fost eliminate complet de ceea ce a urmat. În noaptea de 25 iulie 1992, grupul s-a adunat din nou în lanul de grâu de la poalele dealului Woodborough Hill. Și de această dată, pe la orele 11:00 seara, am observat un obiect de culoarea ambrei, foarte strălucitor, care se deplasa de la nord către sud, fără să facă vreun zgomot. Pe la 1:10, în dimineața zilei de 26 iulie, în timp ce ne aflam în interiorul unei formațiuni circulare ațintind un reflector foarte puternic spre o aglomerare de nori, am observat că de după nori se vedea strălucind o lumină ce imita

lumina pe care o proiectam noi. Nu era niciun dubiu asupra faptului că acea lumină venea de pe cer, luminând norii de deasupra, în aceeași manieră în care noi îi luminam de dedesubt. Datorită faptului că începuse să se înnourezze, nu am putut vedea vreun OZN de la care ar fi putut proveni acea lumină, dar ea era evidentă și nu a putut fi explicată. Este, de asemenea, interesant de menționat faptul că sâmbătă, 25 iulie, activitatea grupului a fost întreruptă de niște intruși, care veniseră în zona de cercetare. Erau persoane necunoscute, care se cazaseră în Adam's Grave, Milk Hill, Nap Hill și Goldenball Hill. Aduseseră cu ei o instalație de lumini puternice și le îndreptaseră spre grupul nostru, sperând să ne descopere locația.

Trebuie să specificăm și faptul că prietenii noștri, care se aflau în vârful dealului Woodborough Hill, au fost hărțuiți de patru persoane care i-au fotografiat împotriva voinței lor. După aceea, cei patru s-au îndreptat către grupul nostru care se afla la poalele dealului, dar pentru că am fost atenționați dinainte de colegii noștri despre aceasta, am sistat imediat activitățile pentru seara respectivă.

Iminenta aterizare a unei nave ET

Noaptea de 26/27 iulie 1992 s-a dovedit a fi de o importanță majoră. În acea noapte, echipa CSETI a reperat o navă care s-a apropiat foarte mult, fiind gata de aterizare. Semnificațiile activităților de atunci au fost extraordinare, mai ales pentru că acest eveniment – în care o navă ET s-a apropiat foarte mult de echipa de cercetare, indicând intenții vădite de a ateriza – a fost inițiat de oameni și a avut numeroși martori. Înainte de a povesti acest episod, trebuie să expun mai întâi circumstanțele care au condus la această experiență.

În data de 26 iulie, am primit solicitarea de a susține o conferință pe tema cercurilor din lanurile de cereale în Glastonbury, Anglia. Când mă aflu acolo am întâlnit un domn cu numele Roy Dutton, care dezvoltase un sistem pentru prezicerea apariției OZN-urilor ce furniza atât locația, cât și momentul apariției. Se pare că acest domn a analizat rapoarte ale fenomenului OZN timp de 30 de ani și a reușit să descopere o periodicitate de apariție a OZN-urilor, pe care a testat-o și care s-a dovedit a fi justă. L-am informat în legătură cu proiectul nostru de cercetare, iar el ne-a oferit informații legate de aparițiile din zilele următoare din acea parte a Angliei, susținând că există o mare posibilitate să apară OZN-uri în jurul orei 10:30 seara, iar apoi din nou pe la 12:30 și la 1:30. Am ținut cont de aceste informații și am așteptat să vedem dacă se va petrece ceva.

După ce m-am întors de la Glastonbury, am cinat repede, după care ne-am adunat, în jurul orei 10:00 seara, la locul de cercetare din Alton Barnes. La momentul respectiv cerul era înnoiră, deși nu ploua. Apoi, la 10:25, în data de 26 iulie, în partea de est au apărut două OZN-uri. S-au deplasat încet spre noi, fără să producă niciun zgomot. Nu aveau lumini obișnuite pentru astfel de nave. La un moment dat, OZN-urile s-au ridicat deasupra unor nori, apropiindu-se și mai mult de grupul nostru. Veniseră dinspre est și se deplasau în liniște spre sud. La acel moment se aflau la o distanță de 5-7 kilometri de noi (este interesant de luat în considerare faptul că Roy Dutton estimase că la orele 10:30 va avea loc o apariție). La acest eveniment au fost martori Edward Sherwood, Maria Ward, Chris Mansel, Shari Adamiak, Marcia Morris și alții.

Ceea ce urmează seamănă cu o scenă desprinsă dintr-un film științifico-fantastic, însă ce s-a întâmplat

acolo au observat toți cei prezenți. De la locul nostru din cercul din lanul de grâu am început să vedem mai multe lumini stroboscopice venind din toate direcțiile. Pe la orele 11:00, în norii ce se aflau deasupra noastră am observat niște lumini strălucitoare care se roteau în sens invers acelor de ceas. Aceste lumini au venit exact deasupra grupului CSETI, după care s-au oprit, rămânând nemișcate timp de aproximativ 10 minute, înainte de a se stinge. Apoi, uitându-ne spre nord-est, am observat că cerul se întunecase considerabil și, în acel moment, patru forme eliptice s-au desprins de pe marginea de vest a norilor, deplasându-se cu rapiditate către marginea de est. Aceste obiecte păreau că înaintează cu mișcări circulare, precum cele patru roți ale unei căruțe. Este important de menționat faptul că mulți membri ai grupului au simțit efecte electrostatice pe piele în acele momente. Trebuie să recunosc că obiectul care se afla dincolo de nori și care se rotea, luminând cu putere, părea să fie destul de mare. La fața locului a sosit mai târziu un domn care ne-a confirmat faptul că acele lumini au fost văzute și din direcția orașului Lockeridge. A confirmat și faptul că nu exista nicio lumină de pe culmea dealului sau de la poalele acestuia, ci era o lumină care venea de pe cer, de deasupra norilor. Am simțit aceste apariții, ce au fost precedate de cele patru anterioare, ca fiind foarte semnificative.

La acel moment a început dintr-o dată să plouă, mai întâi ușor, iar apoi în rafale. Deasupra noastră s-au adunat nori negri dinspre nord și am hotărât să întrerupem activitatea, din cauza condițiilor neprielnice. Aparatura noastră risca să aibă de suferit de pe urma ploii. Aici trebuie să menționez ceva care poate fi definit ca o „suprapunere peste conștiință”. În timp ce ne

pregăteam să plecăm, eu m-am simțit aproape obligat să mă îndrept către o zonă anume aflată pe domeniul fermei familiei Carson. Am avut o viziune a grupului nostru rămânând în acel loc, în așteptarea unor evenimente ce aveau să se petreacă mai târziu. Logic vorbind, ar fi trebuit să ne oprim și să profităm de ploaie pentru a merge la culcare mai devreme (mulți din grupul nostru fiind foarte obosiți datorită activităților de cercetare nocturne care se încheiau de multe ori la 4 dimineața, au vrut să profite de ocazie și să adoarmă mai devreme în acea noapte). Totuși, patru dintre noi am vrut să rămânem și ne-am îndreptat către drumul ce ducea la fermă, care se afla doar la câteva sute de metri de locația noastră actuală.

În același timp, în care noi ne pregăteam să plecăm din lanul de grâu (care se umpluse de apă), Colin Andrews împreună cu ceilalți plecau de pe vârful dealului Woodbororugh Hill. Se pare că atunci când Andrews se îndrepta spre mașina lui, aflată în parcare, membrii echipei care se găseau deja lângă mașină, așteptându-l, au auzit același sunet vibrant, care fusese înregistrat de mai multe ori în zona cercurilor din lanuri. În plus, Don și Peggy Tuersley, în timp ce coborau de pe deal, au observat două lumini care străluceau în câmpul de-a lungul căruia se deplasau ei. Luminile s-au mișcat prin câmp o vreme, repetând aceleași secvențe de deplasări și de lumini de mai multe ori (echipa CSETI nu a observat aceste evenimente deoarece se afla de cealaltă parte a dealului, pregătindu-se să plece din lanul ce devenise deja noroios). După cum am spus, patru dintre noi am rămas pe drumul către fermă, în așteptarea altor evenimente. Ne aflam în două mașini, câte două persoane în fiecare. În mod semnificativ, fiind deja orele 12:00 noaptea, intrușii care se aflau pe Adam's

Grave, Milk Hill și în celelalte zone au fost nevoiți să plece spre casele lor din pricina ploii. Aceasta putea fi o coincidență sau un efect planificat de vizitatorii extraterestri. Din păcate, datorită ploii am constatat că aparatul nostru de filmat a devenit inoperabil.

După ce am stat o vreme în mașini, așteptând să se oprească ploaia, eu eram gata de plecare când Chris Mansel a sărit din mașină și mi-a bătut în geam. Văzuse o navă ET care venea dinspre câmp și care se afla doar la câteva sute de metri de noi. Într-adevăr, în acel moment am fost cu toții uluiți să vedem o navă mare în formă de disc, cu lumini strălucitoare ce se roteau în sens contrar acelor de ceas în jurul bazei sale. Deasupra avea un fel de dom sau un con împodobit cu alte trei lumini de culoarea ambrei. Obiectul se afla cam la aproximativ 10 metri deasupra solului și la o distanță de numai 120 de metri de noi, la marginea câmpului în care ne aflam. Printre luminile rotitoare de la baza navei spațiale se putea observa structura metalică a acesteia. Trebuie să accentuez faptul că era o navă spațială structurată, materială, observată de la o distanță foarte mică. La un moment dat, am putut auzi un fel de zumzăit care venea probabil de la navă, dar nu aveam cum să determinăm în mod clar acest lucru. Deși camera noastră video era inoperabilă, din fericire am putut face înregistrări cu reportofonul pe care îl aveam la noi întotdeauna la activitățile de cercetare. Luminile de la baza acelei nave erau de culoare albastru-verzui, roșu, alb și maroniu. Forma acestei nave, modalitatea de deplasare, precum și rotația în sensul invers acelor de ceas a luminilor erau identice cu cele ale navei pe care o văzusem în data de 24 iulie, care trecuse exact pe deasupra noastră. Eu presupun că era vorba despre aceeași navă.

Când am văzut pentru prima dată nava, ea se afla la

marginea lanului de grâu. După aceea s-a mutat în spatele unor copaci, unde o puteam vedea clar strălucind printre crengi, în timp ce se deplasa spre nord. Inițial, nava a apărut în partea de sud-vest și, după cum veți afla imediat, măsurătorile noastre fuseseră corecte. Nava se afla la o distanță de aproximativ 120 de metri depărtare și avea cam 25-30 de metri în diametru. Luminile care se roteau în sens invers acelor de ceas, în jurul bazei navei spațiale, erau dispuse aproape unele de altele. Luminile de culoare verde, albastru, alb și cele de culoarea ambrei păreau să se „topească” una în alta într-o manieră neobișnuită. Nu am mai văzut niciodată asemenea lumini care să fie de origine terestră. Erau lumini strălucitoare, evident asociate după niște criterii tehnologice, atașate unei nave cu structură metalică. Nava a continuat să se deplaseze către nord, după care a intrat într-o depresiune. În acel moment s-a întors, astfel încât era vizibilă atât partea de sus, cât și cea de jos. Acum arăta exact ca un pom de Crăciun cu toate luminile aprinse. Aici merită să citez din înregistrarea pe care am realizat-o pe reportofon la momentul respectiv:

„Observăm de la o distanță relativ mică o navă spațială de formă conică. Arată ca un pom de Crăciun cu toate luminile aprinse! Chris a menționat un pom de Crăciun – exact așa arată! Dumnezeuule, privește! Acum s-a rotit puțin. Are formă conică și arată exact ca un pom de Crăciun. Plutește în jos spre copaci. Auzi un sunet ca un zumzet? Da. Când s-a apropiat prima oară i-am putut vedea partea inferioară. Arăta ca un disc. Se rotea, iar luminile se mișcau înainte și înapoi. Acest obiect este destul de mare!”

În acel moment, din partea dreaptă superioară a navei spațiale s-a detașat o sondă, care a dispărut în ceață. Mai târziu am aflat că Busty Taylor, împreună cu

alții se adunaseră pe vârful unui deal și se aflau acolo în timpul acestui eveniment; cu toții au văzut o lumină de culoarea ambrei. Membrii grupului au simțit o încărcătură electrică, sub formă de furnicături în cazul meu, de la tălpi până în creștetul capului. Am observat că busola magnetică (o busolă suedeză pe care o cumpărasem în urmă cu o lună și care avea garanție pe viață) nu funcționa cum trebuie. De fiecare dată când o verificam, nordul magnetic al busolei își modifica direcția. La un moment dat am început să verificăm busola cu o lanternă la fiecare 2 minute și, de fiecare dată, acul se învârtea în sens contrar acelor de ceas. Vă reamintesc că luminile de la baza navei se roteau tot în sens invers acelor de ceas. Atunci am luat luminile de mare putere din portbagajul mașinii și am început să transmitem semnale luminoase către navă. Am transmis două astfel de semnale urmate de o pauză, iar aceasta a semnalizat ca răspuns cu aceeași secvență luminoasă. Am repetat această secvență, primind un răspuns luminos identic de la navă. Pe casetă se pot auzi strigătele de surpriză ale persoanelor care erau prezente atunci când nava transmitea înspre noi semnalele luminoase de răspuns. Un lucru important de menționat este faptul că, dacă am fi rămas în locația precedentă (în lanul de grâu), nu am fi putut participa la acest eveniment.

Imediat după această CE-5, care s-a desfășurat timp de 10-15 minute, dinspre dealul Woodborough Hill s-a apropiat de noi o mașină cu un cuplu ce rămăsese pe vârful dealului în tot acest timp. Noi n-am știut că ei se aflau acolo. Se numeau Judy Young și Peter Devenport, amândoi din Anglia. La fel cum eu simțisem să rămân în acel loc, și ei simțiseră de asemenea cu putere să rămână pe vârful dealului Woodborough Hill, intuind

că se va petrece ceva important. De pe deal puteau vedea în direcția opusă locației în care ne aflam noi. De acolo au observat o rază imensă ce lumina câmpul în care ne aflasem înainte să înceapă ploaia. Am fost încântați să constatăm că lumina generată de navă a fost îndreptată exact pe locul din lanul de grâu în care se aflase echipa de cercetare a CSETI cu puțin timp mai înainte. Nu avem o explicație pentru ceea ce au văzut ei, dar credem că acest eveniment a avut loc înainte de apariția navei în locul în care ne aflam noi și tocmai de aceea el este foarte semnificativ.

Apoi, aproximativ pe la ora 1:30, în partea de sud-vest a apărut un alt OZN. Era de dimensiuni foarte mari și de culoarea ambrei, aflându-se la o distanță mai mare decât nava precedentă. Am estimat că distanța era de aproximativ 1,5-3 km până la navă. Am luat atunci luminile de mare putere și am transmis două semnale luminoase în direcția ei. Nava s-a deplasat încet înspre noi, apoi a dispărut în spatele unor copaci. Aceste apariții au avut loc la orele 12:30 și 1:30, care erau orele posibile de apariții calculate de către Roy Dutton cu ajutorul formulei sale matematice. Compasul busolei a continuat să se învârtă în sens invers acelor de ceas timp de câteva minute, după ce a trecut a doua navă.

Relatări importante, corelate cu aceste evenimente, am primit și de la Maria Ward, Busty Taylor (care era pe dealul din apropiere), Judy Young și Peter Devenport (care s-au aflat pe vârful dealului Woodborough Hill).

Maria s-a separat de grup pentru a duce acasă pe cineva care nu se simțea bine. S-a întors la fermă și a parcat mașina lângă casă, astfel încât să nu intre în grilajul adăpostului pentru animale și să-i trezească pe cei care dormeau în casă. Apoi s-a îndreptat către locul în care ne aflam noi. În acel moment a observat că era

deja 12:30, iar pe cer apăruse o navă de formă conică, o parte a ei fiind ascunsă în depărtare de o linie de copaci. A putut vedea lumini continue de culoare albastră, albă și rubinie, ce se roteau în sens contrar acelor de ceas, în jurul bazei navei. După ce nava a depășit linia copacilor, Maria a mai putut observa încă trei lumini de culoare portocalie, undeva în partea superioară a navei. Această descriere corespunde exact cu ceea ce am văzut noi, care ne aflam mai aproape de navă. La scurt timp după aceea ea a văzut o rază de lumină direcționată asupra navei. Probabil era vorba despre raza de lumină pe care noi o trimiseseam înspre navă din locul în care ne aflam. Apoi a observat cum nava a trimis o rază de lumină către locul din care venea lumina ce fusese îndreptată spre ea. La acel moment a observat că nava avea o formă aproape triunghiulară, cu vârful orientat către în sus. Aceasta se corelează foarte bine cu observațiile noastre. Este, de asemenea, interesant de menționat că Maria Ward a simțit și ea furnicături de-a lungul coloanei și în zona capului. Ea a observat faptul că de navă s-a desprins un obiect de culoare portocalie care s-a deplasat spre nord. Aceasta corespunde în mod exact cu ceea ce am observat noi. Maria a estimat că nava avea un diametru de 20-30 de metri și se deplasa la nu mai mult de 10-12 metri de sol. A menționat și faptul că nava era silențioasă, cu excepția unui bâzâit care părea să vină din partea de sud față de poziția pe care o avea ea.

Avem rapoarte complete de la patru persoane care au fost martori la acest eveniment, ce includ transcrieri și desene de la fața locului. Este semnificativ faptul că acesta a fost un eveniment care a avut numeroși martori. Nava se afla la o distanță de numai 120 de metri de noi și la aproximativ 10 metri distanță de sol. A existat o componentă eminamente interactivă în cadrul acestui

eveniment, cu semnale luminoase care au fost observate de cel puțin cinci persoane. Aceștia erau cei patru oameni prezenți în locația primară și Maria Ward, care se apropia de locul în care se afla grupul nostru. Semnificația acestui eveniment este, de asemenea, foarte importantă. El reprezintă o Întâlnire de Gradul Cinci la o foarte mică distanță, având o componentă interactivă. Se pare că echipa CSETI a avut succes în acțiunea de atragere a unei nave spațiale către locul în care se afla, reușind apoi să o angreneze în schimbul de semnale luminoase. Părerea mea este aceea că, dacă echipa ar fi fost adecvat pregătită, ar fi avut loc o aterizare a navei spațiale și poate chiar îmbarcarea noastră la bordul ei.

Trebuie să menționez aici că, în opinia mea, piatra de încercare în acest proiect de stabilire a unei relații reciproce între oameni și ființele ET este gradul de pregătire a echipei de cercetare. Tuturor celor implicați în acest proiect le este clar faptul că există un crescendo al evenimentelor care au avut loc în ultimul an și jumătate și care vor culmina cu siguranță, credem noi, cu o aterizare efectivă a unei nave extraterestre și îmbarcarea unei echipe CSETI la bordul ei. Părerea mea este aceea că, în măsura în care noi vom reuși să fim pregătiți pentru acest nivel al Întâlnirilor de Gradul Cinci, în aceeași măsură ele vor avea loc. Cu toate acestea, experiența trăită reprezintă prin ea însăși un eveniment foarte important în istoria Întâlnirilor de Gradul Cinci. Nu numai că am reușit să atragem nava respectivă în locul în care ne aflăm, dar ea s-a apropiat incredibil de mult de grupul nostru.

Au existat multe discuții în legătură cu acest eveniment. De exemplu, este de remarcat faptul că această navă a venit „camuflată” de întunericul nopții, după o furtună puternică. Ploaia a permis acestui

eveniment să se desfășoare „în particular”, în spatele cortinei întunericului. Dacă nava ar fi apărut într-o noapte cu cer senin, cu siguranță că ea ar fi fost observată și interceptată de numeroși intruși. Aceasta ridică și problema obținerii dovezilor fotografice. Este oare o coincidență faptul că, de exemplu, aparatul nostru de fotografiat s-a udat de la ploaie și nu a putut fi utilizat? De ce unii dintre cei care participaseră la cercetările din noaptea precedentă și aveau aparate foto, nu fuseseră prezenți împreună cu noi pentru a înregistra evenimentul? Imposibilitatea noastră de a obține dovezi fotografice a fost: a) o coincidență, b) necesitatea de a „curăța” zona de influențe perturbatoare nedorite, precum cele care se infiltraseră în zona de cercetare în noaptea precedentă sau 3) un eveniment intenționat, ce indică faptul că ei nu au dorit să fie fotografiați de aproape? Trebuie remarcat faptul că aparatul de fotografiat pe care îl aveam la noi era un *Canon L1 Pro*, cu un obiectiv extensiv și lentile telefotografice, care ne-ar fi dat posibilitatea să realizăm fotografii la o magnitudine de 60 X. Cu siguranță că la distanța de numai 120 de metri, acest aparat ar fi putut înregistra detalii extraordinare ale navei.

Ca să fiu sincer, până la acest moment nu am ajuns la nicio concluzie cu privire la semnificația acelor evenimente, în afară de faptul că sunt foarte sigur că ele nu reprezintă o coincidență. Eu consider că venirea navei într-o noapte atât de întunecată, după furtună, când probabilitatea de a fi văzută era foarte mică, a fost planificată. Aceeași navă a fost văzută pe cer în noaptea de 24 iulie, când cerul era perfect senin și, cu toate acestea, atunci ea nu s-a apropiat de noi.

De asemenea, nu cred că este o coincidență faptul că eu însumi am experimentat acea transmisie telepatică de

a merge la locul respectiv și a rămâne acolo o perioadă de timp. Acea decizie a fost împotriva logicii și este interesant faptul că oamenii care se aflau pe vârful dealului Woodborough Hill au avut un puternic sentiment similar de a rămâne în același loc încă o oră. Toate acestea pot fi considerate evenimente „foarte stranii” și este important ca ele să fie luate în considerare în cadrul acestui fenomen.

Post-scriptum

Noaptele de 27, 28 și 29 iulie au continuat cu apariția unor fenomene aeriene semnificative. Însă niciunul dintre ele nu a avut loc atât de aproape de noi ca și nava din noaptea de 26 spre 27 iulie. În ziua următoare, în data de 27, Colin Andrews ne-a dezvăluit faptul că mai mulți oameni au auzit zumzăitul specific, similar celui înregistrat de către BBC la White Crow, pe la orele 00:20. Aceasta a avut loc cu 5 minute înainte de aterizarea iminentă a navei în apropierea locului în care se afla o parte din echipa noastră de cercetare. În ziua următoare am întâlnit-o pe Una Daywood, care a declarat că anul trecut, în East Kenet, Anglia, în noaptea de 26/27 iulie a fost raportată apariția unei nave identice sau foarte asemănătoare cu cea văzută de noi în aceeași noapte, anul acesta.

Concluzie

Pe baza experiențelor avute în perioada 20-30 iulie am ajuns la concluzia că cercurile din lanurile de cereale sunt realizate de către o civilizație ET și dovedesc existența tehnologiei ET. Observarea unei imense nave ET în apropierea lanurilor de cereale în dimineața zilei de 27 iulie, formațiunea specială de desene din lanurile de cereale de lângă Roundplay, Anglia și numeroasele

aparitii OZN din cele 9 nopți dovedesc originea ET a acestui fenomen. De o egală semnificație este și faptul că există dovezi clare că oamenii pot interacționa cu acest fenomen și că, în măsura în care inițiativele temeinic pregătite sunt duse la bun sfârșit, poate fi obținut un progres semnificativ în ceea ce privește relațiile deschise între oameni și civilizațiile extraterestre. Pe măsură ce umanitatea se îndreaptă către o civilizație globală și către o stare de unitate organică, va crește și posibilitatea creării unei relații deschise și sigure între oameni și vizitatorii ET. Noi considerăm că civilizațiile care au realizat desenele din lanurile de cereale sunt pregătite să intre în legătură directă cu noi. Este responsabilitatea noastră, ca oameni, ca și noi să ne pregătim din punct de vedere fizic, mental și spiritual pentru a face pasul următor în relația noastră cu acești vizitatori de pe alte planete. În timp ce vechea ordine a lumii se năruie în jurul nostru și pe măsură ce se naște o nouă ordine, ne aflăm într-un punct în istoria omenirii ce prezintă un mare potențial de dezvoltare și evoluție a întregii noastre planete. Acest potențial include, dar nu se limitează doar la atât, integrarea civilizației umane într-o civilizație interplanetară, ceea ce înseamnă dezvoltarea mijloacelor de comunicare și transport, ce vor depăși cu mult realizările actuale în domeniu ale oamenilor, precum și explorarea unei stări de unitate la nivel de conștiință, care transcende atât diferențele relative dintre noi, ca ființe umane, cât și cele dintre noi și speciile altor planete.

Este imperativ necesar ca toți cei care doresc să se alăture acestor eforturi vizionare, dar totuși practice, să continue să se pregătească ei înșiși și pe ceilalți pentru viitoarele posibile contacte cu civilizațiile de pe alte planete. Noi considerăm că dacă există o abordare

corectă și un grup motivat, special pregătit pentru astfel de întâlniri, aterizarea unei nave ET și imbarcarea echipei noastre la bordul ei este foarte probabilă. Nu putem spune cu exactitate când se va produce aceasta, putem spune însă că momentul este foarte aproape. Trebuie să subliniez faptul că obiectivele CSETI de a stabili grupuri de lucru formate din oameni capabili de a participa la Întâlniri de Gradul Cinci, și-au atins scopul propus într-un an și jumătate. La această rată de progres, ne putem imagina ce evenimente vor avea loc în următorii cinci ani.

La aceste considerații se adaugă evenimentele din perioada 20-30 iulie din Anglia, care sunt mult mai importante decât CE-5 anterioare, inclusiv cele care au apărut în Golful Breeze, Wyoming, Colorado, North Carolina, Belgia și în alte părți. Există unii care ar vrea să ne facă să credem că toate evenimentele menționate sunt doar simple coincidențe. Totuși, de aici se observă o creștere a numărului de contacte care au avut loc între Grupurile de Inițiativă CE-5 și vizitatorii ET care sunt implicați într-un proiect ce vizează binele planetei noastre. În plus față de aceasta, trebuie să vă spun, cu un sentiment de fascinație și speranță, că membrii grupurilor noastre de cercetare au avut parte de un număr crescut de apariții de nave ET la distanțe mici, care li s-au arătat uneori chiar în plină zi. Aceasta include, desigur, apariția care a avut loc în Wichita Falls, Texas, în data de 24 aprilie 1992, ce l-a avut ca martor pe Ron Russell, care a realizat o fotografie foarte reușită a unei nave ET, de la o distanță mică. O membră a grupului nostru de cercetare a văzut clar o navă ET trecând prin apropierea orașului Los Angeles. În opinia mea, acest lucru semnifică faptul că ființele ET încearcă să ne facă să înțelegem că, la momentul potrivit, atunci

când vom fi pregătiți, ele sunt gata să se apropie fizic de noi, cu o deschidere mult mai mare decât până acum. Cu siguranță că, pe măsură ce umanitatea parcurge această perioadă de transformare, posibilitatea realizării Întâlnirilor de Gradul Cinci va fi din ce în mai mare.

La acest moment în evoluția planetei noastre, o importanță majoră o are evoluția grupurilor competente care sunt foarte bine pregătite pentru a participa cu maximă deschidere la o Întâlnire de Gradul Cinci, care să includă aterizarea navei ET și posibilitatea îmbarcării (și de ce nu, a deplasării pe altă planetă) a echipei noastre de cercetare. Pregătirile necesare unui astfel de efort extraordinar implică nu doar evoluția raportării la mintea non-locală și la conștiința universală, ci și dezvoltarea interioară a capacităților de comunicare telepatică, precum și pregătirea psihologică necesară pentru ca un astfel de eveniment să se poată desfășura într-un mod firesc și productiv. CSETI se dedică din ce în ce mai mult sponsorizării unor astfel de pregătiri intense în cadrul grupurilor de cercetare și pe viitor se are în vedere dezvoltarea unor programe de instruire mult mai elaborate, pentru ca oamenii să fie în mod adecvat pregătiți pentru întâlnirile cu ființele ET.

Eu sunt convins că aceste eforturi vor da rezultate în viitorul apropiat și că trebuie să ne dăm seama de faptul că vom pune astfel bazele viitoarei unități interplanetare. Caracteristicile acesteia sunt: realizarea unității între toate ființele inteligente din univers prin experiența directă a minții nelimitate sau non-locale; menținerea idealurilor și a intențiilor pașnice; beneficiile reciproce ale relației dintre oameni și alte civilizații din univers; renunțarea la motivele agresive sau exploatare. În prezent noi ne pregătim și suntem pregătiți de către vizitatorii noștri ET pentru

evenimentele care vor urma. Cel mai important aspect al succesului nostru este înțelegerea faptului că procesul pe care îl urmăim transcende orice scopuri ultime. Dacă suntem atenți la întregul proces, la integritatea momentului prezent, viitorul ni se va dezvălui într-un asemenea mod, încât nimic din Cer sau de pe Pământ nu-l va putea împiedica.

VOR APĂREA:

UNIVERSUL CONȘTIENT, de Dean Radin

Răspunsuri uluitoare la întrebări universale. Pot rugăciunile să vindece?

Există ceva mai rapid decât viteza luminii? Putem simți când cineva se uită fix la noi? *Universul conștient*, bestseller internațional, este o lucrare riguros documentată, scrisă de un parapsiholog eminent care atacă aceste întrebări și multe altele, prezentând dovezi empirice în favoarea existenței fenomenelor psihice.

MISTERUL SPANDAU, de Peter Moon

Folosind stilul specific romanului istoric, Peter Moon ne oferă informații de ultimă oră din saga Montauk, completând cu date de necontestat despre experimentele de călătorii în timp. Ne oferă, de asemenea, o imagine de ansamblu asupra vieții a trei mari personalități care au locuit în Egipt în aceeași perioadă de timp: Drew Ali, Aleister Crowley și Rudolph Hess.

În afară de tehnologie, o mare parte din intrigă este centrată în jurul dosarelor bancare naziste care au fost confiscate de către francmasoni.

JURNAL DE CĂLĂTORIE, de Angelina Jolie

Cartea ce urmează a fi publicată la Editura Daksha reprezintă memorii din călătoriile actriței Angelina Jolie în țări precum Sierra Leone, Tanzania, Pakistan, Cambodgia și Ecuador.

COPII MATRICEL, de David Icke, 649 pagini, 49 lei

Ne-am născut într-o lume controlată de forțe nevăzute care au invadat și care manipulează omenirea de mii de ani. Nu, acesta nu este un scenariu de la Hollywood, este chiar ceea ce trăim în prezent.

Dacă privim în jur, am putea crede că ceea ce vedem este "real". Dar, de fapt, trăim în iluzie, o iluzie proiectată să ne mențină într-o închisoare mentală, emoțională și spirituală.

SECRETUL SUPREM vol. 1/vol. 2, de David Icke, 448 pag./414 pag, 38 lei/35 lei

O carte șocantă și explozivă semnată David Icke. Toți oamenii de pe această planetă sunt afectați de incredibile informații expuse de David Icke în această carte, prin care demonstrează în detaliu, folosind surse bine documentate, că aceleași linii genealogice controlează de mii de ani planeta Pământ, precum și modul în care omenirea este atent manipulată.

VIITOR CU CAP DE MORT, de Radu Cinamar, 256 pag., 23 lei

În vara anului 2003, într-o zonă neumblată din Munții Bucegi, echipa Departamentului Zero (o secțiune ultrasecretă a Serviciului Român de Informații) a făcut o descoperire epocală care ar putea schimba complet destinul omenirii.

Presiunile diplomatice colosale efectuate de Statele Unite ale Americii asupra guvernului României pentru a nu divulga această descoperire lumii întregi au condus la o înțelegere temporară între cele două state și la o inedită colaborare de ordin științific și militar în cadrul echipei speciale care a plecat în „marea expediție”. Implicațiile sunt însă mult mai complexe, datorită imixtiunii ordinului ocult al Iluminaților, care a urmărit să preia controlul atât asupra locației descoperirii, cât și asupra expediției româno-americe.

12 ZILE, de Radu Cinamar, 256 pag., 22 lei

„Este uimitor cum lanțul de evenimente care a început cu marea descoperire din Munții Bucegi și a continuat cu expediția de amploare prin tunelurile subpământene a modificat aproape integral atât gândirea, cât și destinul unor oameni. Printre aceștia mă număr și eu, care am fost nevoit să mă adaptez cu rapiditate la o transformare de proporții în existența mea. (...) Evenimentele cu care m-am confruntat au depășit cu mult chiar și „iluzia” pe care o trăim în timpul unui vis. Mărturisesc faptul că pe tot parcursul acestor evenimente, care au avut loc într-o perioadă de aproximativ două săptămâni, starea de totală uluire aproape că nu m-a parasit nici o clipă.

MISTERUL DIN EGIPT, de Radu Cinamar, 276 pag., 27 lei

Cel de-al treilea volum al seriei inițiate de Radu Cinamar reprezintă mult așteptata continuare la best-seller-ul *Viitor cu cap de mort*. Misterul, stilul alert și mai ales bogăția subiectelor tratate în carte îl impun pe acest autor foarte ocultat în rândul celor mai reprezentativi scriitori ai genului. Relatarea lui biografică aduce în atenția noastră multe semne de întrebare cu privire atât la trecutul, cât și la viitorul omenirii. În text descoperim uluitoare dezvăluiri despre un grup secret de ființe care conduc din umbră și manipulează viața oamenilor, dar de asemenea aflăm și despre metodele cele mai potrivite pentru a contracara acest grup, perceput ca un veritabil guvern mondial secret. Descrierile remarcabile ale unor realități din trecutul îndepărtat al istoriei și mai ales claritatea cu care sunt expuse anumite aspecte inițiatice fac din această carte o bijuterie a cunoașterii ezoterice.

PERGAMENTUL SECRET, de Radu Cinamar, 272 pag., 29 lei

Al patrulea volum din serie este o revelație bulversantă, care ne arată că Radu Cinamar are încă mulți ași ascunși în măneca obscură a serviciilor secrete. După o absență editorială îndelungată, scriitorul ne prezintă o succesiune uimitoare de elemente biografice, care include modificări spectaculoase la nivelul Departamentului Zero, colaborarea cu Pentagonul într-o misiune foarte importantă în Antarctica, „cheia”

Pergamentului Secret și mai ales esența dezvoltărilor pe care Cezar Brad le face cu privire la una dintre cele mai controversate descoperiri din munții Carpați, în anii 90. O mină de informații care nu trebuie ignorată...

MAGICIANUL ALB, de Daniel Roxin 256 pag., 26 lei

Romanul Magicianul Alb reprezintă, în esența lui, o veritabilă aventură a cunoașterii, trăită în contextul unor revelații spirituale tulburătoare.

Într-o manieră surprinzătoare, dinamică și cu multe subtilități, autorul ne conduce de la experiențe ce au loc dincolo de pragul lumii fizice, la dezvoltări bulversante despre Noua Ordine Mondială.

ADEVĂRUL ASCUNS. INFORMAȚII INTERZISE, de dr. Steven M. Greer,

488 pag., 37 lei

Dr. Greer vă va conduce pe coridoarele puterii secrete – ce se află dincolo de guvernele marionetă – la o grupare întunecată de oameni înnebuniți de putere care ne conduc din umbră. Frâiele întregii planete se află încă în mâinile lor.

Citind *Adevărul ascuns. Informații interzise*, veți afla modalitățile secrete în care civilizațiile extraterestre comunică și călătoresc în vastul spațiu intergalactic și veți fi purtați în locul unde mintea, spațiul, timpul și materia se unesc.

MINȚI INTERCONECTATE, de dr. Dean Radin, 400 pag., 34 lei

Putem simți ce se petrece cu persoanele iubite aflate la mii de kilometri distanță? Cum se face că uneori știm cine sună, înainte de a răspunde la telefon? Oare intuițiile pe care le avem conțin informații despre evenimentele viitoare? Putem avea percepții fără să ne folosim de simțurile obișnuite? ă. Oare starea de interconectivitate a minții poate explica existența capacităților psihice? Dean Radin, om de știință la Institute of Noetic Sciences, este de părere că aceasta ar putea fi o explicație.

AL ȘAPTELEA SIMȚ, de *Lyn Buchanan*, 400 pag., 36 lei

Acum, pentru prima dată, Lyn Buchanan – un expert cu renume mondial în vederea la distanță și în explorarea potențialităților acestora – ne spune într-un mod sincer și fără ocolișuri povestea sa. Recrutat pentru aproape un deceniu de către unul din Serviciile de Informații ale Armatei SUA, Buchanan a antrenat personal militar în utilizarea abilităților paranormale ca pe un instrument de colectare a informațiilor în timpul crizei luării de ostatici în Iran, al dezastrului de la Cernobil, al Războiului din Golf etc.

REGE, RĂZBOINIC, MAGICIAN, AMANT: REDESCOPERĂ ARHETIPURILE MASCULINE

de *Robert Moore și Douglas Gillette*, 224 pag., 25 lei

Robert L. Moore, psihanalist și profesor la Institutul C.G. Jung din Chicago, Illinois, și Douglas Gillette, specialist în mitologie și cofondator al Institutului de studiu al spiritualității mondiale, oferă prin această carte o viziune încântătoare a masculinității, care își trage seva nu din dominare, ci din creativitate și din puterea colosală de a transforma, atât pe sine cât și pe ceilalți.

Rege, războinic, magician, amant este o veritabilă hartă pentru descifrarea psihicului masculin.

PROIECTUL MONTAUK, de *Preston Nichols & Peter Moon*; 147 pag., 19 lei

Proiectul Montauk: Experimente în Timp expune cele mai uimitoare și secrete proiecte de cercetare din istoria omenirii. Început cu Experimentul Philadelphia în anul 1943, proiectul a continuat apoi timp patruzeci de ani, timp în care au avut loc cercetări intense, culminând cu misterioasele experimente de la Montauk Point, din statul New York, prin care au fost accesate forțe și energii extraordinare, însuși timpul fiind manipulat.

MONTAUK REVIZITAT, de *Preston Nichols & Peter Moon*, 256 pag., 23 lei

Montauk Revizitat demască forțele oculte din spatele Proiectului Montauk. Este revelată o serie de evenimente în care se întâlnesc corelațiile misterioase ale clanului Cameron cu geneza tehnologiei rachetelor americane, istoria stranie a tranzistorului electronic și magia lui Aleistar Crowley, Jack Parsons și L. Ron Hubbard.

PIRAMIDELE DIN MONTAUK, de *Preston Nichols & Peter Moon*, 296 pag., 25 lei

Piramidele de la Montauk dezvăluie misterele de la Montauk Point, revelând informații excepționale despre amplasarea piramidelor și despre experimentele de călătorii în timp. Preston Nichols continuă să ne fascineze cu informații actuale despre operațiunile oculte desfășurate la Montauk care includ descoperirea unui accelerator de particule nucleare la baza militară Montauk și proiectarea de noi arme psihotronice.

SOARELE NEGRU, de *Peter Moon*, 384 pag., 30 lei

După cel de-al Doilea Război Mondial și după ocupația ulterioară a Germaniei, comandanții militari aliați au fost uluiți să descopere excepționalele secrete de stat ale regimului nazist. *Soarele Negru* sondează în profunzimi secretele celui de-al Treilea Reich și contactele sale tibetane. De la farfuriile zburătoare germane la misiunile SS în Tibet, suntem conduși pe o cale ce ne ajută să pătrundem misterele celui de-al Treilea Reich și la Arca Alianței și Sfântul Graal.

ÎNTÂLNIRE ÎN PLEIADE, de *Preston Nichols & Peter Moon*, 272 pag., 28 lei

Întâlnire în Pleiade este povestea unui bărbat care a fost purtat în Pleiade, unde a primit o educație științifică cu mult avansată față de cea predată în universitățile de pe Pământ. Povestea personală a lui Preston Nichols este revelată aici pentru prima dată, fiind însoțită de o avalanșă de informații uluitoare despre care nu s-a mai scris până acum.

Dr. Steven M. Greer, medic și director al unei active secții de primiri urgente, fondator și director internațional al CSETI (Centrul pentru Studiul Civilizațiilor Extraterestre), considerat autoritatea numărul unu în lume în materie de OZN-uri și civilizații extraterestre, ne încântă acum cu o lucrare de importanță majoră despre subiectul OZN-urilor și al extraterestrilor.

În această carte veți putea citi despre:

- *Relatări de necombătut despre aterizări ale unor nave extraterestre*
- *Întâlniri de Gradul 5 ale doctorului Greer și ale echipei de cercetare CSETI cu OZN-uri în diverse locuri de pe glob*
- *O ipoteză provocatoare privind motivul pentru care extraterestrii sunt printre noi, precum și consecințele dezvăluirii față de publicul larg a acestor informații și modul în care acestea vor afecta opinia publică la nivel mondial*
- *Informații din culise despre Proiectul Starlight, primite de către directorii CIA, președintele Clinton, lideri ai O.N.U., oficiali de rang înalt de la Pentagon și alții aflați în funcții cheie.*

Bazându-se pe informații autentice de primă mână din experiențele CSETI și din proiecte secrete, dr. Greer îmbogățește subiectul OZN/ extraterestri cu o combinație unică de informații științifice, viziune proprie, umor și inspirație. Probabil cea mai temeinică lucrare în domeniu.

ISBN 978-973-1365-11-6 vol.1+2
ISBN 978-973-1365-15-4 vol.1

www.edituradaksha.ro